

Amar Vivek Maheswar

Amar Kosh — V. 2 (with tika)

अमरकोष — द्वितीयकांड (रीका नदित)

Sanskrit —

Paper — Printed

132 Folio

N.A. (Very old)

12.5" x 4.8"

Complete

अथअमरकोशसटीकद्वितीयकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वर्गाइति । इहवक्ष्यमाणेऽस्मिन्काण्डेअंगैर्मृच्छारवानगरादिभिरुपांगैर्मृत्सावेशादिभिःसहितैःपृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गाउदिताः ।
वक्तुमारब्धाइत्यर्थः ॥ तत्रक्ष्माभूच्छैलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देनपक्षिणांग्रहः । “यद्वामृगानन्तिपुनःपुनःसमृगादींसिंहः” ॥ १ ॥ भूः । भूमिः । अ
चला । अनन्ता । रसा । विश्वंभरा । स्थिरा । धरा । धरित्री । धरणिः । क्षोणिः । “क्षौणिः । क्षौणी” । ज्या । काश्यपी । क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहा ।

वर्गाःपृथ्वीपुरक्ष्माभूद्वनौषधिमृगादिभिः ॥ नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैःसांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥ भूभूमिरचलाऽनन्तार
साविश्वंभरास्थिरा ॥ धराधरित्रीधरणिःक्षौणिर्ज्याकाश्यपीक्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहावसुमतीवसुधोर्वीवसुंधरा ॥
गोत्राकुःपृथिवीपृथ्वीक्ष्माऽवनिर्मेदिनीमही ॥ ३ ॥

वसुमती । वसुधा । उर्वी । वसुंधरा । गोत्रा । कुः । पृथि
वी । “पृथवी । पृथवीपृथिवीपृथ्वीतिशब्दार्णवः ।” पृथ्वी । क्ष्मा । अवनिः । “अवनी” मेदिनी । मही । “महिः” इतिसप्तविंशतिर्नामानि
भूमेः । अत्रभूमीधरणीत्यादयोऽङ्गीकृता अपि । कृदिकारादक्तिनइतिगणसूत्रात् ॥ ३ ॥

“विपुलेत्येकादशभूमेश्व ।” मृत् । मृत्तिका । द्वेमृदः । मृत्ता । मृत्स्ना । द्वेप्रशस्तमृदः । प्रशस्तामृत्तिकात्वित्यन्वयः । कृष्णभूमः कृष्णमृत्स्यादुदग्भू
मउदङ्मृदि । पांडुभूमः पांडुमृत्चेत्यपि पठ्यते ॥ सर्वैः सस्यैराद्यामृत्तिका उर्वरित्युच्यते । एकं । ऊषः । क्षारमृत्तिका । द्वेक्षारमृत्तिकायाः । ऊषोदंतः
॥ ४ ॥ ऊषवान् । ऊषरः । द्वयं क्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्यन्यलिङ्गौ । यथा । ऊषवती ऊषरावास्थली । ऊषरं स्थलमित्यादि । स्थली । अकृत्रिम

“विपुलागव्हरीधात्रीगौरिलाकुंभिनीक्षमा ॥ भूतधात्रीरत्नगर्भाजगतीसागरांवरा ॥ १ ॥” मृन्मृत्तिकाप्रशस्ता तु
मृत्सामृत्स्ना च मृत्तिका ॥ उर्वरा सर्वसस्याद्यास्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥ ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिङ्गौ स्थलं स्थ
ली ॥ समानौ मरुधन्वानौ द्वे खिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥

स्थानस्य । “कृत्रिमा तु स्थला । स्थलमुभयसाधारणं ।” मरुः ।
धन्वा । द्वेमरुदेशस्य । निर्जलोयं । म्रियते पिपासया यस्मिन्मरुः । खिलं । अप्रहतं । द्वे अकृष्टस्य क्षेत्रादेः । न प्रहन्यते हलादिभिरप्रहतं । “समे समा
नार्थे” त्रिषु लिङ्गेषु इत्यर्थः ॥ ५ ॥

जगती । लोकः । विष्टपं । “ विष्टपं । ” जगत्स्यात्पिष्टपेक्षीबंवायौनाजंगमेत्रिषु ॥ जगतीभुवनेक्षमायांछंदोभेदेजनेपिच । लोकस्तुभुवनेजनेइतिमे
दिनी । “ विष्टपःपुमानितिबोपालितः । ” भुवनं । जगत् । पंचभूतलस्य । “ एकंमहाभूतंपृथिवी । पंचमहाभूतविषयेन्द्रियात्मकंजगदितिपृथ्वीजग
तोभेदः । ” अयंजंबुद्वीपवर्तीदृश्यमानोलोकःभारतनामकंवर्षज्ञेयं । “ उक्तंच । उत्तरंयत्समुद्रस्यहिमाद्रेःश्वैवदक्षिणे ॥ वर्षतद्भारतंनामभास्तीयत्रसं
ततिरिति । ” भरतस्यराज्ञइदंभारतं । “ वर्षशब्दःपुल्लिगोपि । पुनपुंसकयोर्वर्षंजंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्वितिरुद्रः । वर्षोस्त्रीभारतादौचजंबुद्वीपाब्दवृष्टिष्वि

त्रिष्वथोजगतीलोकोविष्टपंभुवनंजगत् ॥ लोकोयंभारतंवर्षशरावत्यास्तुयोऽवधेः ॥ ६ ॥ देशःप्राग्दक्षिणःप्राच्य
उदीच्यःपश्चिमोत्तरः ॥ प्रत्यंतोम्लेंच्छदेशःस्यान्मध्यदेशस्तुमध्यमः ॥ ७ ॥

तिमेदिनी । ” एकं । एवमिलावतादी
न्यष्टौवर्षाण्यम्यान्यपिशरावत्याअवधेः ॥ ६ ॥ यःप्राग्दक्षिणःप्राक्सहितोदक्षिणोदेशः सप्राच्यइत्येकं । शरावत्याअवधेर्यःपश्चिमोत्तरःपश्चिमस
हितउत्तरोदेशःसउदीच्यइत्येकं ॥ प्रत्यंतः । म्लेंच्छदेशः । द्वेशिष्टाचाररहितस्यकामरूपादेः । “ यदुक्तं । चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानयस्मिन्देशेनविद्यते ।
तंम्लेंच्छविषयंप्रादुरार्यावर्तमतःपरमिति । ” मध्यदेशः । मध्यमः । द्वे । एतत्परिमाणंतु । हिमवद्विध्ययोर्मध्यंयस्याग्विनशनादपि ॥ प्रत्यवेगप्रया
गाच्चमध्यदेशःप्रकीर्तितइति ॥ विनशानतीर्थभेदः । “ कुरुक्षेत्रं ” ॥ ७ ॥

आर्यावर्तः । पुण्यभूमिः । द्वेर्विध्यहिमाचलयोरंतरस्य । उक्तं च । आसमुद्राच्चवैपूर्वादासमुद्राच्चपश्चिमात् ॥ तयोरेवांतरंगिर्योरायावर्त्तविदुर्बुधाइति
 “ हिमप्रधानोऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अलभूषणादौघम् । ” नीवत् । जनपदः । द्वेजनैर्वास्यमानराष्ट्रस्यमगधादेः । नीवत्पुंसि साह
 चर्यात् । नियतंवर्ततेस्मिन्नीवत् । नहि वृत्तीति दीर्घः । “ जनः पदं वस्तु यत्र जानपदोऽपि । भवेज्जनपदो जानपदोऽपि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ । ” देशः ।
 विषयः । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्यवक्ष्यमाणा त्रिषु त्रिषु लिङ्गेषु इत्यर्थः । नङ्गान् । नङ्गलः । द्वेन

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविध्यहिमालयोः ॥ नीवज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनं ॥ ८ ॥ त्रिष्वगोष्ठान्नङ्गप्रायेनङ्गा
 न्नङ्गल इत्यपि ॥ कुमुद्वान्कुमुदप्रायेवेतस्वान्वद्भुवेतसे ॥ ९ ॥ शाद्वलः शादहरिते सजंबालेतुपंकिलः ॥ जलप्रायमनू
 पस्यात्पुंसिकच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥

ङ्गप्रायेनङ्गलदेशे ॥ कुमुद्वानित्येकं कुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकं बद्भुवेतसे । बहवो वेतसावानीरा
 यत्र तस्मिन्देशे । तदस्मिन्नस्तीत्यर्थे कुमुद नङ्गवेतसेभ्योङ्गनुत् ॥ ९ ॥ शादैर्बालतृणैर्हरिते देशे शाद्वल इत्येकं । शादाः संत्यस्मिन् शाद्वलः । सजंबाले कर्दमयुक्ते
 देशे पंकिल इत्येकं । जलप्रायं । अनूपं । द्वेजलबद्भुलदेशस्य । अनुगता आपोऽत्र अनूपं । तथाविधः अनूपसदृशः कश्चिन्नद्यादेरुपांतदेशः कच्छ इत्युच्यते ।
 एकं । कच्छशब्दस्य पुंसीति विशेषस्त्रिष्विति पूर्वोक्तस्य बाधनार्थः । कच्छ इत्यनूपस्यैव पर्याय इति केचित् । “ कच्छं । कच्छमनूप इति बोधोपाहितः ” ॥ १० ॥

शर्करा । शर्करिलः । द्वेवालुकायुक्तदेशे । तत्रशर्करास्त्री । शर्करः । शर्करावान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । आदिमौशर्कराशर्करिलौदेशेएव । देशेलुविलचौचेतिनियमात् । एवंसिकतावत्युन्नेयाऊहनीयाः । तथाहि । सिकताः । सिकतिलइति । द्वेसिकतायुक्तस्यदेशस्य । सैकतः । सिकतावान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । तत्रसिकतानित्यंस्त्रियांवहुत्वेच । “अत्रशर्करासिकताशब्दौद्वावपिबहुवचनांतावितिकेचित् ।” ॥ ११ ॥ देश

स्त्रीशर्कराशर्करिलःशर्करःशर्करावति ॥ देशएवादिमावेवमुन्नेयाःसिकतावति ॥ ११ ॥ देशोनद्यंबुवृष्ट्यंबुसंपन्नव्रीहिपालितः ॥ स्यान्नदीमातृकोदेवमातृकश्चयथाक्रमं ॥ १२ ॥ सुराज्ञिदेशेराजनवान्स्यात्ततोऽन्यत्रराजवान् ॥ गोष्ठंगोस्थानकंतत्तुगौष्ठीनंभूतपूर्वकं ॥ १३ ॥

इति । नद्यंबुभिर्वृष्ट्यंबुभिश्चसंपन्नैर्व्रीहिभिःपालितोदेशःक्रमेणनदीमातृकोदेवमातृकश्चस्यात् । नद्यंबुजातसस्यर्द्धितोनदीमातृकः । वृष्ट्यंबुजातसस्यर्द्धितोदेवमातृकइत्यर्थः । एकैकं ॥ १२ ॥ धर्मशीलःशोभनोराजायत्रससुराजा तस्मिन्देशेराजनवान् । एकं । ततोऽन्यत्रराजमात्रयुक्तेदेशेराजवान् । एकं । गोष्ठं । गोस्थानकं । द्वेगवांस्थानस्य । तत्तुगोष्ठंभूतपूर्वकंचेतुगौष्ठीनमित्युच्यते । पूर्वयत्रगावआसन्तत्स्थानंगौष्ठीनमित्यर्थः । गोष्ठात्स्वज्भूतपूर्वइतिस्वज् । एकं ॥ १३ ॥

पर्यंतभूः । परिसरः । द्वेनदीपर्वतादीनामुपांतभुवः । सेतुः । आलिः । “ आली ” द्वेसेतोः “ पूलइतिख्यातस्य । ” स्त्रीलिङ्गायामालौसेतुः पुमानित्यन्वयः ।
वामलूरः । नाकुः । वल्मीकं । त्रीणिवल्मीकस्य ॥ १४ ॥ अयनं । वर्त्म । मार्गः । अध्वा । पंथाः । “ पथः । वाटः पथश्चमार्गश्चेति त्रिकांडशेषः ” पदवी । “ पद-
विः ” । सृतिः ॥ सरणिः । “ शरणिः पथिचावलाविति तालव्यादिविजयात्तालव्यादिरपि । ङीषंतोपि ” पद्धतिः । “ पद्धती ” पद्या । वर्त्तनी । “ वर्तनिः ।

पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौखियां पुमान् ॥ वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुन्नपुंसकं ॥ १४ ॥ अयनं वर्त्म मार्गाध्वपंथा-
नः पदवीसृतिः ॥ सरणिः पद्धतिः पद्यावर्त्तन्यैकपदीति च ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चार्चितेऽध्वनिः ॥ व्य-
ध्वोदुरध्वोविपथः कदध्वाकापथः समाः ॥ १६ ॥ अपंथास्त्वपथंतुल्येशृंगाटकचतुष्पथे ॥ प्रांतरंदूरशून्योऽध्वाकां-
तारंवर्त्मदुर्गमं ॥ १७ ॥

वर्त्मनिः । वर्त्मनी वर्त्मनीपथीति हैमः । “ एकपदी । द्वादशमार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः । सुपंथाः । सत्पथः । त्रयं
अर्चितेऽध्वनिशोभनेमार्गे । व्यध्वः । दुरध्वः । विपथः । कदध्वा । कापथः । “ कुपथोपि ” पंचदुर्गमस्य । तत्र कदध्वानांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः । अपथं ।
द्वेअमार्गस्य । शृंगाटकं । चतुष्पथं । द्वेचङ्हाटाइति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च दूरशून्यः छायाजलादिवर्जितो दूरस्थोऽध्वामार्गः प्रांतरमित्युच्यते । एकं ।
यदुर्गमंचोरकं टकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्ममार्गः कांतारमित्युच्यते । “ पुंसिकांतारः । कांतारोऽस्त्रीमहारण्ये बिले दुर्गमवर्त्मनीति मेदिनी । एकं ॥ १७ ॥

क्रोशयुगंगव्यूतिरित्युच्यते । क्रोशोधनुःसहस्रेद्धेधनुर्हस्तचतुष्टयं ॥ “द्वाभ्यांधनुःसहस्राभ्यांगव्यूतिःपुंसिभाषितमितिशब्दाणवात्स्यस्यपि । क्लीबेतुगव्यूतं ।
धन्वंतरसहस्रंतुक्रोशःक्रोशद्वयंपुनः । गव्यूतंस्त्रीतुगव्यूतिर्गौरुतंगोमतंचतदितिवाचस्पतिः ।” किष्कूणांहस्तानांचतुःशतं “चतुःशतीवा” नत्वइत्यु
च्यते । चतुःशतहस्तमितंस्थानंनल्वसंज्ञकमित्यर्थः । एकं ॥ घंटापथः । संसरणं । द्वेराजपथमात्रस्य । घंटापलक्षितगजादीनांपंथाःघंटापथः । “दशधन्वं
तरोराजमार्गोघंटापथःस्मृतइतिचाणक्यः” तत्संसरणंपुरस्यनगरस्यचेदुपनिष्करमित्येकं । बुधैःसंसरणंवर्त्मगजादीनामसंकुलं । पुरस्योपस्करंचोक्तमि

गव्यूतिःस्त्रीक्रोशयुगंगनल्वःकिष्कुचतुःशतं ॥ घंटापथःसंसरणंतत्पुरस्योपनिष्करं ॥ १८ ॥ “द्यावापृथिव्यौरोद
स्यौद्यावाभूमीचरोदसी ॥ दिवस्पृथिव्यौगंजातुरुमास्याल्लवणाकरः ॥ १ ॥” इतिभूमिवर्गः ॥ पूःस्त्रीपुरीनग
र्यौवापत्तनंपुटभेदनं ॥

तिभुग्नः ॥ १८ ॥ “द्यावेत्यादिपंचद्विवचननामानिद्यावाभूम्योः । गंजेत्यादित्रयंक्षारसमुद्रस्य । गंजा
खनौसुरागृहे । रुमासुमीवदारेषुविशिष्टलवणाकरइतिमेदिनी । गंजारुमेस्त्रियां ।” ॥ १ ॥ अंगोपांगापेक्षयाभूमिरेवात्रप्रधानमितिभूमिवर्गइतिव्य
पदेशः । एवमन्यत्रापिमंतव्यं ॥ इतिभूमिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ पूः । पुरी । “पुरिः ।” नगरी । पत्तनं । “पट्टनं ।” पुटभेदनं ॥ ॥ ७३ ॥

स्थानीयं । निगमः । सप्तकंनगरस्य । पूः । पुरौ । पुरीनगर्यौवास्त्रियौ । पक्षेपुरं । नगरं । केचिदत्रभेदंचक्रुर्यथा । यत्रानेकशिल्पिनोनेकवणिगादि
व्यवहारस्तत्पुरादिसंज्ञं । यत्रराजातदनुचराश्चसंतितत्पुरंपत्तनादिसंज्ञं । यस्याकारादिवेष्टितंविस्तीर्णंपुरंतत्स्थानीयादिनामकमिति । यन्मूलनगराद
न्यत्पुरंतच्छाखानगरमित्यन्वयः । एकं । मूलनगरंराजधानी । ” ॥ १ ॥ वेश्याजनस्यसमाश्रयोनिवेशस्थानवेशइत्युच्यते । द्वेवेश्यानिवासस्य । “ता
लव्यांतं । नेपथ्येगृहमात्रेचवेशोवेश्यागृहेपिचेतितालव्यांतेरभसः । गृहमात्रेगणिकायाःसन्निवेशोभवेत्तुतालव्यः । तालव्योमूर्द्धन्योऽलंकरणेक

स्थानीयंनिगमोऽन्यत्तुयन्मूलनगरात्पुरं ॥ १ ॥ तच्छाखानगरंवेशोवेश्याजनसमाश्रयः ॥
आपणस्तुनिषद्यायांविपणिःपण्यवीथिका ॥ २ ॥

थितआचार्यैरित्यूष्मविवेकः । ” आपणः । नि
षद्या । द्वेक्रयवस्तुशालायाः । हृद्वणिक्पथपण्याजिरादिकमपि । विपणिः । “ विपणी । ” पण्यवीथिका । द्वेक्रयवस्तुशालापंक्तेः । चत्वार्य
पिहृद्वस्येत्यन्ये । विपणिस्त्री । “ आपणादिद्वयंहृद्वस्य । बाजारइतिप्रसिद्धस्य । विपणीतिद्वयंहृद्वशून्यविक्रयस्थानस्येत्यपिमतं ” ॥ २ ॥

रथ्या । प्रतोली । विशिखा । त्रीणिग्रामाभ्यंतरमार्गस्य । चयः । वप्रं । द्वेपरिखोद्धृतमृत्तिकाकूटस्य । “ प्राकाराधारस्यवा । ” प्राकारः । वरणः । सालः । “ शालः । तालव्योनृपझषयोःशालोदक्षेष्टतौद्धुभेदेच । तालव्यदंत्यउक्तस्तथास्त्रियांवक्षशाखायामित्यूष्मविवेकः । सालोवरणसर्जयोरिति रभसः । ” त्रयंयष्टिकाकंठकादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेःप्रांतभागेयावृतिःवेष्टनंवेणुकंठकादीनांतत्प्राचीनमित्युच्यते । “ प्राचीरमित्यपि । ” एकं ॥३॥ भित्तिः । कुड्यं । द्वेभित्तेः । तत्कुड्यंअंतर्न्यस्तकीकसंचेदेडूकसंज्ञं । “ एडुकं । एडोकं । भवेदेडोकमेडुकमितिद्विरूपकोशः । ” एकं । अंतर्न्य

रथ्याप्रतोलीविशिखास्याच्चयोवप्रमस्त्रियां ॥ प्राकारोवरणःसालःप्राचीनंप्रांततोवृतिः ॥ ३ ॥ भित्तिःस्त्रीकुड्यमे
डूकंयदंतर्न्यस्तकीकसं ॥ गृहंगेहोदवसितंवेश्मसद्वनिकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतपस्यसदनंभवनागारमंदिरं ॥ गृहाः
पुंसिचभूम्येवनिकाय्यनिलयालयाः ॥ ५ ॥

स्तानिकीकसानिअस्त्रीनिदार्थार्थयत्रतत् । कीकसंकठिनद्रव्यस्योपलक्षणं । गृहं । गेहं । उदवसितं । वेश्म । सद्म । निकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतं । पस्यं । “ वस्यं । वसेस्तिः । तत्रसाधुरितियत् । ” सदनं । “ सादनं । ” सदनंसादनंसममितिद्विरूपकोशः । भवनं । अगारं । “ आगारं । विद्यादगारमागारमपगामापगामपीतिद्विरूपकोशः । ” मंदिरं । गृहाः । निकाय्यः । निलयः । आलयः । षोडशगृहस्य । तत्रगृहशब्दःबहुत्वेनित्यंपुंसिच । “ स्त्रीवेपि । ” ॥ ५ ॥

वासः। कुटी। शाला। सभा। चत्वारिसभागृहस्य। तत्रकुटोद्वयोःस्त्रियांतुकुटीकुटिश्च। “कुटःकोटेपुमानस्त्रीघटेस्त्रीपुंसयोर्गृहेइतिमेदिनी। गृहादिस
 भांतानिर्विंशतिर्नामानिगृहस्येत्यन्ये।” संजवनं। चतुःशालं। द्वेअन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य “चौसोपी, चौपट, चौकइतिप्रसिद्धस्य।” पर्णशा
 ला। उटजः। द्वेमुनिगृहस्य। “उटजस्तृणपर्णादिरितिदेशीकोशः॥” ६॥ चैत्यं। आयतनं। द्वेयज्ञायतनभेदस्य। वाजिशाला। मंदुरा। द्वेअश्व
 शालायाः। “पागाइतिख्यातायाः।” आवेशनं। शिल्पिशाला। “शिल्पशालेत्यपिपाठः। तत्रशिल्पस्यशालेति।” द्वेस्वर्णकारादीनांशालायाः। प्रपा। पानी
 वासःकुटीद्वयोःशालासभासंजवनंत्विदं॥ चतुःशालंमुनीनांतुपर्णशालोटजोस्त्रियां॥ ६॥ चैत्यमायतनंतुल्येवा
 जिशालातुमंदुरा॥ आवेशनंशिल्पिशालाप्रपापानीयशालिका॥ ७॥ मठश्छात्रादिनिलयोगंजातुमदिरागृहं॥
 गर्भागारंवासगृहमरिष्टंसूतिकागृहं॥ “कुटिमोस्त्रीनिबद्धाभूश्चंद्रशालाशिरोगृहं॥ ८॥ यशालिका। द्वेजलशालायाः।
 “पाणपोहीइतिप्रसिद्धायाः॥” ७॥ छात्रादिनिलयःशिष्यादीनांगृहंमठइत्युच्यते। “छात्रोतेवास्यादिर्येषांपरिव्राजकक्षपणकादीनांतेषांनिलयइति
 वा।” आदिनाकापालिकादिसंग्रहः। गंजादिद्वयंमद्यस्थानस्य। गर्भागारं। वासगृहं। द्वेगृहमध्यभागस्य। अरिष्टं। सूतिकागृहं। “सूतकादी
 नामत्वविकल्पात्सूतकागृहं।” द्वेप्रसवस्थानस्य। “चत्वारोपिपर्यायाइत्यन्ये। पाषाणादिनिबद्धाभूःसकुटिमइत्येकं। भूमिगृह, तळघर, इतिप्रसिद्ध
 स्य। चंद्रादिद्वयं गृहोपरितनगृहस्यउपरमाडी, अटाळीइत्यादिप्रसिद्धस्य॥ ८॥

वातायनं । गवाक्षः । द्वेगवाक्षस्य । “ झरोका इति प्रसिद्धस्य ” मंडपः । जनाश्रयः । द्वेमंडपस्य । तत्रमंडपः क्लीबपुंसोः । धनिनां धनवतां वासः गृहंतत्
हर्म्यादि । आदिना स्वस्तिकाद्यालिकादेर्ग्रहः । देवानां राज्ञां च गृहं प्रासाद इत्येकं ॥ ९ ॥ सौधः । राजसदनं । उपकार्या । उपकारिका । चत्वारिराज
गृहस्य । स्वस्तिकादय ईश्वरसद्वनाराजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारतोरणः स्वस्तिकः । उपर्युपरि गृहं सर्वतोभद्रः । वर्तुलाकृतिर्नद्यावर्तः ॥ १० ॥

वातायनं गवाक्षोऽथ मंडपोऽस्त्री जनाश्रयः ॥ हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजां ॥ ९ ॥ सौधोऽस्त्री राजसदन
मुपकार्योपकारिका ॥ स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नद्यावर्तादयोपि च ॥ १० ॥ विच्छंदकः प्रभेदा हि भवन्तीं श्वरसद्वनानां ॥
रुयगारं भूभुजामंतः पुरं स्यादवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टौ ममस्त्रियां ॥ प्रघाणप्रघणां लिंदा
बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

विस्तीर्णसुंदरो विच्छंदकः । “ विच्छंदकः ” आदिनारुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां
राज्ञां रुयगारं स्त्री गृहंतत् अंतःपुरं अवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतः । अवरोधः । चत्वारि । अदृष्टः । क्षौमं । “ क्षौमं ” द्वेहर्म्यादिपृष्ठस्य “ उपरि गृहस्य माडी
इत्यादिख्यातस्य । ” गृहविशेषस्येत्येके । प्रघाणः । प्रघणः । अलिंदः । “ आलिंदः । गृहैकदेशे आलिंदः प्रघाणः प्रघणस्तथेत्यमरमाला । ” त्री
णिद्वाराद्वहिर्यः प्रकोष्ठकस्तत्र । “ द्वारप्रकोष्ठाद्वहिर्द्वारावर्तिचतुष्कस्येति वा ” ॥ १२ ॥

गृहावग्रहणी । देहली । द्वेगृहद्वाराधोभागस्य । उंबराइतिप्रसिद्धस्य । “देहंगोमयाद्युपलेपंलातीतिविगृहीतत्वाद्गृहद्वाराधोभागस्य उंबरवोठा उंबरठाइतिख्यातस्य ।” अंगणं । “अंगनं । अंगनंप्रांगणेयानेकामिन्यामंगनामतेतिनांतवर्गेविश्वः ।” चत्वरं । अजिरं । त्रीणिप्रांगणस्य । शिलेत्येकंद्वारस्तंभाधःस्थितकाष्ठस्य । “शिली । तलदारुशिल्यधोपिनासादारूध्वमस्ययदितिबोपालितात् ।” नासेत्येकं । “दंत्यांतं ” द्वारस्तंभोपरिस्थितस्यदारुणः । “मस्त

गृहावग्रहणीदेहल्यंगणंचत्वरजिरे ॥ अधस्तादारुणिशिलानासादारूपरिस्थितं ॥ १३ ॥
प्रच्छन्नमंतद्वारंस्यात्पक्षद्वारंतुपक्षकं ॥ वलीकंनीध्रेपटलप्रांतेऽथपटलच्छदिः ॥ १४ ॥

कपट्टीगणेशपट्टीइतिप्रसिद्धस्य ।” ॥ १३ ॥ प्रच्छन्नं । अंतद्वारं । द्वेगुप्तद्वारस्य । खिडकीसंज्ञस्य । पक्षद्वारं । पक्षकं । द्वेपार्श्वद्वारस्य । प्रच्छन्नमंतद्वारंस्यात्पक्षद्वारंतदुच्यतइतिकात्यात्पक्षद्वारं पूर्वान्वयीत्यन्ये । “वलीकं । “वलीकःपटलंप्रांतइतिबोपालितात्पुंसस्त्वमपि ” नीध्रं । द्वेपटलप्रांते गृहच्छादनस्य । “भित्तिबहिर्भागीयस्य वळचणपडवीइतिख्यातस्य ” पटलं । छदिः द्वेच्छादनस्य । “शाकारइतिख्यातस्य ।” छदिःसांतंस्त्रियां । छदिषौ ॥ १४ ॥

गोपानसी । वलभी “ वलभिः ” । वडभीतिमूर्द्धन्यमध्योपि । शुद्धांतेवडभीचंद्रशालेसौधोर्ध्वैश्मनीतिरभसः । ओकोगृहंपिटंचालोवडभीचंद्रशालिके
तित्रिकांडशेषः । ” द्वेछादनार्थयद्वक्रदारुतत्र । पटलाधारभूतवक्रकाष्ठेइत्यर्थः । “ पटलाधारवंशपंजरस्य ओमणकडणीवांसाइतिप्रसिद्धस्य सज्जाइत्य
पिमंतं । ” कपोतपालिका । विटंकं । द्वेसौधादौकाष्ठादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः । द्वारं । प्रतीहारः । “ प्रतिहारः ” । त्रयंद्वारस्य । तत्रद्वाःस्त्रियांरेफां
तः । वितर्दिः । “ वितर्दी ” वेदिका । द्वेवेद्याः । “ अंगणादिषुकृतस्योपवेशस्थानस्येतिवा । ” वितर्दिस्त्री । तोरणः । बहिर्द्वारं । द्वेतोरणस्य । “ द्वारबाह्यभा

गोपानसीतुवलभीछादनेवक्रदारुणि ॥ कपोतपालिकायांतुविटंकंपुन्नपुंसकं ॥ १५ ॥ स्त्रीद्वाद्वारंप्रतीहारःस्याद्वित
र्दिस्तुवेदिका ॥ तोरणोऽस्त्रीबहिर्द्वारंपुरद्वारंतुगोपुरं ॥ १६ ॥ कूटंपूर्धारियद्वस्तिनखस्तस्मिन्नथत्रिषु ॥ कपाटमररंतु
ल्येतद्विष्कंभोऽर्गलंनना ॥ १७ ॥

गस्य । ” पुरद्वारं । गोपुरं । द्वेनगरद्वारस्य ॥ १६ ॥ पूर्वार्धिनगरद्वारेमुखेनावतारणा
र्थं “ क्रमनिम्नं ” यन्मूत्कूटंक्रियतेतत्रहस्तिनखइत्येकं । कपाटं । “ कवाटं ” । कवाटश्चकपाटश्चत्रिषुस्यादररंनेतिवाचस्पतिः । कवाटश्चाररमिति
त्रिकांडशेषः । ” अररं । द्वेकवाडइतिख्यातस्य । तेत्रिषु । तत्रस्त्रियांकपाटी । अररी । तद्विष्कंभःतस्यकपाटस्यावष्टंभकंयन्मुसलंतर्गलमित्यु
च्यते । तत्स्त्रीनपुंसकयोः । स्त्रियांत्वर्गला । “ तद्विष्कंभ्यर्गलमितिपाठः । ” ॥ १७ ॥

आरोहणं । सोपानं । द्वेसोपानस्य । “पायरीइतिख्यातस्य ।” निश्रेणिः । “निश्रेणिरित्यपि । नियताश्रेणिः पंक्तिरत्रेति निश्रेणिः ।” अधिरोहिणी । द्वयं नि
सणी । “शिडी ” इतिख्यातस्य ॥ संमार्जनी । शोधनी । द्वे सारणी । “केरसुणी ” इतिख्यातस्य । तथासंमार्जन्यानिक्षिप्तेनिरस्तेकेरइतिख्याते संकरः ।
“संकारइतिपाठेकर्मणिघञ् ।” अवकरः । इतिद्वयं ॥ १८ ॥ मुखं । निःसरणं । द्वेगृहादेर्मुखभूतस्यद्वारप्रदेशस्य । “उसदारपुढीलदारइतिख्यातस्य । निः
सरंत्यनेननिःसरणं ।” सन्निवेशः । निकर्षणं । द्वेसमीचीनवासस्थानस्य । “पुरादौगृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः । संवसथः । ग्रामः । द्वेग्रामस्य ।

आरोहणंस्यात्सोपानंनिश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥ संमार्जनीशोधनीस्यात्संकरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥ क्षिप्तेमुखंनिःस
रणंसन्निवेशो निकर्षणं ॥ समौसंवसथग्रामौवेद्मभूर्वास्तुरस्त्रियां ॥ १९ ॥ ग्रामांतैउपशल्यंस्यात्सीमसीमेस्त्रि
यामुभे ॥ घोषआभीरपल्लीस्यात्पक्वणःशबरालयः ॥ २० ॥ इतिपुरवर्गः ॥

वेद्मभूर्गृहभूमिःवास्तुरित्युच्यते । द्वे । “गृहरचना
वच्छिन्नभूमेः ।” ॥ १९ ॥ ग्रामांतैग्रामस्यसमीपप्रदेशेउपशल्यमित्येकं । ग्रामांतमुपशल्यमित्यपिपाठः । “तत्रग्रामस्यांतंसमीपं ” । सीमा । सीमा ।
द्वेग्रामादेर्मर्यादायां । नामन्सीमन्नित्यादिनिपातनात् । पूर्वोनकारांतः । “उभेद्वेस्त्रियां ” घोषः । आभीरपल्ली । “आभीरपल्लिः ।” द्वेगोपालग्रामस्य ।
तद्गृहस्यवा । कुटीकग्रामकयोःपल्लिरितिशाश्वतः । शबरस्यालयःपक्वणइत्युच्यते । द्वे “भिल्लग्रामस्य ।” शबरोवनचांडालः ॥ २० ॥ इतिपुरवर्गः ॥

महीध्रः । शिखरी । क्षमाभृत् । अहार्यः । धरः । पर्वतः । अद्रिः । गोत्रः । गिरिः । यावा । अचलः । शैलः । शिलोच्चयः । त्रयोदशपर्वतसामान्य
स्य ॥ १ ॥ लोकालोकः । चक्रवालः । “चक्रवाडः” द्वे सप्तद्वीपवत्याभूमेः प्राकारभूते गिरौ । त्रिकूटः । त्रिकुत् । द्वेत्रिकूटाचलस्य । दांतः त्रिक
कुत् । अस्तः । चरमक्षमाभृत् । द्वे अस्ताचलस्य । “अस्तं क्षिमेऽप्यवसिते त्रिषु नापश्चिमाचले इति विश्वमेदिन्यौ” उदयः । पूर्वपर्वतः । द्वे उदयाचलस्य ॥ २ ॥

महीध्रे शिखरि क्षमाभृदहार्यधरपर्वताः ॥ अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥ लोका
लोकश्चक्रवालैस्त्रिकूटैस्त्रिककुत्समौ ॥ अस्तस्तुचरमक्षमाभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥ हिमवान्निषधो
विंध्यो माल्यवान्पारियात्रकः ॥ गंधमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥

हिमवानित्यादयः सप्तपर्वतविशेषाः । आदिनामलयचित्रकूटमंदरादयः । एकैकं । “ठक् । पारियात्रिकः । पारियात्रक इत्यपि पाठः । गंधमादन इति
पुल्लिङ्गोऽप्यन्यत्र । स्याद्गंधमादनो भृङ्गे गंधके वानरांतरे ॥ स्त्रीसुरायां नगेन स्त्रीति मेदिनी ॥” ३ ॥

पाषाणः । प्रस्तरः । ग्रावा । उपलः । अश्मा । शिला । दृषत् । सप्तपाषाणस्य । शिलादृषदौस्त्रियां । कूटः । शिखरं । शृंगं । त्रयमपिपुन्नपुंसक
 लिंगं पर्वताग्रस्य । “अस्त्रीतिपूर्वोत्तराभ्यांसंबध्यते । शिखरवाचीशृंगशब्दः स्त्रीबएवदृश्यते ।” प्रपातः । अतटः । भृगुः । त्रयंपर्वतात्पतनस्थानस्य । प्रपतत्य
 स्मिन्प्रपातः । नविद्यतेतटोऽत्रेत्यतटः । “प्रपातस्तुतटोभृगुरित्यपिपाठः । तत्रप्रपत्यतेयतस्तटात्सतटोभृगुरिति ॥ ४ ॥ अद्रेर्नितंबोमध्यभागः कटकइ

पाषाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिलादृषत् ॥ कूटोऽस्त्रीशिखरंशृंगंप्रपातस्त्वतटोभृगुः ॥ ४ ॥ कटकोऽस्त्रीनितं
 बोद्रेः स्नुः प्रस्थः सानुरस्त्रियां ॥ उत्सः प्रस्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरोद्गारः ॥ ५ ॥

त्युच्यते । एकं । स्नुः । प्रस्थः । सानुः ।

त्रीणिपुन्नपुंसकलिंगानि समभूभागेपर्वतैकदेशे । तत्रस्नुः पुमानेवेतिसर्वधरः । स्मौतिप्रस्रवत्यंभः स्नुः । प्रतिष्ठतेऽस्मिन्प्रस्थः । सनोतिददातिसुखं सानुः । उ
 त्सः । प्रस्रवणं । द्वेयत्रपानीयं निपत्यबहुलीभवतितस्यस्थानस्य । प्रस्रवत्यस्मिन्प्रस्रवणं । वारिप्रवाहः । निर्झरः । झरः । “क्षूषोदैवादिकात्पित्वादङि झ
 रा । अचङः झरिः । ङीषिझरीच ” त्रीणिझराइतिख्यातस्य । पंचापिपर्यायाइत्यन्ये ॥ ५ ॥

दरी । कंदरः । द्वेपर्वतस्यगृहाकारकृत्रिमविवरस्य । पक्षेकंदरा । गुहा । गव्हरं । द्वेदेवखातेअकृत्रिमेविलेबिलविषये । केचिद्वेवखातादिपर्यायच
तुष्टयमाहुः । यत्कात्यः । देवखातेबिलंगुहेति । गव्हरंबिलदंभयोरितिच । केचित्तु । सूक्ष्मस्थूलभेदेनद्वाभ्यांद्वाभ्यांभेदमाहुः । गिरेःसकाशाच्च्युताः
पतितायेस्थूलपाषाणास्तेगंडशैलाइत्युच्यंते । “ गिरेस्तिर्यक्प्रदेशाद्वहिर्निर्गताःशूलाकारपाषाणास्तेदंतकाइत्येकं । ” ॥ ६ ॥ खनिः । “ खानी । खा

दरीतुकंदरोवास्त्रीदेवखातबिलेगुहा ॥ गव्हरंगंडशैलास्तुच्युताःस्थूलोपलागिरेः ॥ ६ ॥ “ दंतकास्तुबहिस्तिर्यक्प्रदे
शान्निर्गतागिरेः ॥ ” खनिःस्त्रियामाकरःस्यात्पादाःप्रत्यंतपर्वताः ॥ उपत्यकाद्रेरासन्नाभूमिरुर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

निः । खनिरेवमताखानिरितिद्विरूपकोशः । ” आकरः । द्वेरत्नाद्युत्पत्तिस्थानस्य खाणइतिख्यातस्य । पादाः । प्रत्यंतपर्वताः । द्वेपर्वतसंमीपस्थाल्प
पर्वतानां । अद्रेरधःसन्निहिताभूमिरुपत्यकेत्युच्यते । एकं । अद्रेरुर्ध्वायाभूमिःसाधित्यका । एकं ॥ ७ ॥

अद्वैत्यन्मनःशिलादिसधातुरित्युच्यते । आदिनाहरितालस्वर्णताम्रादिग्रहः । “तदुक्तं । सुवर्णरौप्यताम्राणिहरितालंमनःशिला । गैरिकांजनकासीस
सीसलोहाःसर्हिगुलाः ॥ गंधकोऽभ्रकइत्याद्याधातवोगिरिसंभवाइति । ” गैरिकं । विशेषतोधातुः । विशेषेणधातुरित्येवप्रसिद्धमित्यर्थः । एकं । गेरू
“काव ” इतिख्यातस्य । निकुंजः । कुंजः । द्वेलतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भेस्थाने । “विकल्पेनद्वेच्छीबेअपि । ” आदिनातृणादिग्रहः ॥ ८ ॥
इतिशैलवर्गः ॥ ७ ॥ अटवी । अरण्यं । विपिनं । गहनं । काननं । वनं । षट्कमरण्यस्य । तत्राटवीस्त्रियां । “ कृदिकारादितिङीष्वा । तेना

धातुर्मनःशिलाद्यद्वेर्गैरिकंतुविशेषतः ॥ निकुंजकुंजौवाक्छीबेलतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥ इतिशैलवर्गः ॥ ७ ॥
अटव्यरण्यंविपिनंगहनंकाननंवनं ॥ महारण्यमरण्यानीगृहारामास्तुनिष्कुटाः ॥ १ ॥ आरामःस्यादुपवनंक
त्रिमंवनमेवयत् ॥ अमात्यगणिकागेहोपवनेवृक्षवाटिका ॥ २ ॥

न्यत्राटविरित्यपि ” महारण्यं । अरण्यानी । द्वे
महतोवनस्य । अरण्यानीस्त्रियां । गृहारामाः । निष्कुटाः । द्वेगृहसमीपकृत्रिमवनेषु । “कुटाद्गृहान्निष्क्रांतानिष्कुटाः । ” ॥ १ ॥ यत्कृत्रिमंकृत्यानिर्वा
त्तंवनंतत्रआरामः । उपवनं । इतिद्वे । वृक्षवाटिकेत्येकममात्यानांवेश्यानांचयद्गृहोपवनंतत्र ॥ २ ॥

यद्राज्ञःसाधारणंप्रमदाभिरन्यैर्वासहक्रीडाद्यर्थंवनं तत्रआक्रीडः। उद्यानमितिद्वे । “ ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानमित्यमरमालायामाक्रीडस्यापिक्लीबत्वमुक्तं । ”
अतउद्यानंअंतःपुरोचितंराज्ञीनामेवक्रीडायामुचितंचेत्प्रमदवनंस्यात् । व्यापोःसंज्ञाच्छंदसोरितिह्रस्वः । एकं ॥ ३ ॥ वीथी । “ ङीषोविकल्पादन्यत्र
वीथिरित्यपि । ” आलिः । आवलिः । पंक्तिः । श्रेणी । पंचकंपंक्तेः । “ आल्यादित्रोणिङीषिदीर्घान्यपि । श्रेणी । ह्रस्वांतोऽपि ” लेखाः । “ रेखाः ”

पुमानाक्रीडउद्यानंराज्ञःसाधारणंवनं ॥ स्यादेतदेवप्रमदवनमंतःपुरोचितं ॥ ३ ॥ वीथ्यालिरावलिःपंक्तिःश्रेणी
लेखास्तुराजयः ॥ वन्यावनसमूहेस्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥ वृक्षोमहीरुहःशाखीविटपीपादपस्तरुः ॥ अनो
कहःकुटःशालःपलाशीद्रुद्रुमागमाः ॥ ५ ॥

राजयः । द्वेलेखानां । “ सांतरापंक्तिः । निरंतरालेखाः । यथाविप्रपं
क्तिः भस्मलेखा । ” वनानांसमूहेवन्येत्येकं । अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुरइत्येकं । “ अंकूरः । अंकूरश्चांकुरःप्रोक्तइतिहलायुधः । ” ॥ ४ ॥
वृक्षः । महीरुहः । शाखी । विटपी । पादपः । तरुः । अनोकहः । कुटः । शालः । “ सालः । सालःसर्जतरौवृक्षमात्रप्राकारयोरपीति । सालः
पादपमात्रेस्यात्प्राकारइतिमेदिनीविश्वकोशौ । ” पलाशी । द्रुः । द्रुमः । अगमः । त्रयोदशवृक्षस्य ॥ ५ ॥

पुष्पाज्जातैःफलैरुपलक्षितोदक्षोवनस्पत्यः । एकं । आमादेः । अपुष्पात्पुष्पंविनाजातैःफलैरुपलक्षितोदक्षोवनस्पतिः । एकं । पनसोदुंबरादेः । द्रुम
मात्रेपिवनस्पतिः । “वनस्पतिर्नाद्रुमात्रेविनापुष्पंफलद्रुमइतिमेदिनीकोशात् ।” फलपाकएवांतोयासांताःओषध्यःस्युः । एकंव्रीहियवादेः । “ओषधिः
फलपाकांतास्यादितिवापाठः । ढोषिओषधी । ” अवंध्यः । “अबंध्यः” फलेग्रहिः । द्वेयथाकालंफलधरस्य ॥ ६ ॥ वंध्यः । “बंध्यः बंधेसाधुः
यत्” अफलः । अवकेशी । त्रयंक्रतावपिफलरहितस्य । फलवान् । फलिनः । फली । त्रीणिसफलस्य । फलिनोऽदंतः । प्रफुल्लः । उत्फुल्लः । संफुल्लः ।

वानस्पत्यःफलैःपुष्पात्तैरपुष्पाद्वनस्पतिः ॥ ओषध्यःफलपाकांताःस्युरबंध्यःफलेग्रहिः ॥ ६ ॥ वंध्योऽफलोवकेशी
चफलवान्फलिनःफली ॥ प्रफुल्लोत्फुल्लसंफुल्लव्याकौशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥ फुल्लश्चैतेविकसितेस्युरबंध्यादयस्त्रि
षु ॥ स्थाणुर्वानाध्रुवःशंकुर्ह्रस्वशाखाशिफःक्षुपः ॥ ८ ॥

व्याकोशः । “मूर्द्धन्यांतोवा । ” विकचः । स्फुटः ॥ ७ ॥
फुल्लः । एतेऽष्टौविकसितेषुषितेस्युः । अवंध्यादयःअबंध्योऽफलंइत्यादयोविकसितांताःत्रिषुत्रिलिङ्यांस्युः । स्थाणुः । ध्रुवः । शंकुः । त्रीणिछिन्न
विटपस्यप्रकांडे । वाना । स्थाणुशब्दोविकल्पेनपुंसीत्यर्थः । “रूपभेदात्क्रीबत्वं । स्थाणुरस्त्रीतिवापाठः । स्थाणुःकीलेहरेपुमान् । अस्त्रीध्रुवइतिमेदि
नी । ” शाखाप्रसिद्धा । शिफादृक्षमूलं । जह्वेशाखाशिफेयस्यसक्षुपइत्युच्यते । एकं ॥ ८ ॥

नविद्यते प्रकांडो यस्य तस्मिन् स्तंबः । गुल्मः । इति द्वयं । वल्ली । “सर्वधातुभ्यश्च । वल्लिः । वेल्लिः । वल्लीतु वेल्लिः सरण इति वाचस्पतिः” । व्रततिः । “व्रततिः । व्रततीः । व्रततिर्व्रततीस्तथेति हलायुधः ।” लता । त्रयं लतायाः । वीरुत् । गुल्मिनी । उलपः । इति त्रयं या प्रतानिनी शाखादिभिर्विस्तृता लता तत्रेत्यर्थः । तत्र वीरुच्छब्दो धातुः स्त्रियां ॥ ९ ॥ नगाद्यारोहो वृक्षादीनामुच्चत्वं तत्र उच्छ्रायः । उत्सेधः । उच्छ्रयः । इति त्रयं । “आरोहोदैर्घ्येपि । आरोहोदैर्घ्य उच्छ्राये स्त्री कट्यां मान भिद्यपि । आरोहणे गजारोह इति हैमः । नगाद्यारोह इत्यादिनागिरिदेवा लयादिग्रहः । उत्सेधमित्यपि । उत्सेधस्तूच्छयेन

अप्रकांडे स्तंबगुल्मौ वल्लीतु व्रततिर्लता ॥ लता प्रतानिनी वीरुद्गुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥ नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः ॥ अस्त्री प्रकांडः स्कंधः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥ १० ॥ समेशाखालते स्कंधशाखा शालेशिफाजटे ॥ शाखा शिफा वरोहः स्यान्मूलाच्चाग्रं गतालता ॥ ११ ॥

स्त्री क्लीबं संहननेपि चेति मेदिनी । ” प्रकांडः । स्कंधः । इति द्वे तरोर्मूलमारभ्य शाखापर्यंतो यो भागस्तत्र । “तरोर्मूलस्कंधयोरंतरं प्रकांडः ।” ॥ १० ॥ शाखा । लता द्वेशाखायाः । स्कंधशाखा । शाला । द्वे प्रधानशाखायाः । “स्कंधात्प्रथमोत्पन्नशाखाया इत्यर्थः । शिफा । जटा । द्वे तरोर्मूलस्य । “पाळ इति प्रसिद्धस्य ।” शाखायाः शिफामूलं अवरोह इत्युच्यते । एकं । “पारोगा । पारं बा इति प्रसिद्धस्य ।” मूलाद्वृक्षमूलमारभ्यापर्यंतं गतालता गुडूच्यादिरप्यवरोह इत्युच्यते । एकं । “मूलादूर्ध्वं गता शिफालता स्यादित्यपि ।” ॥ ११ ॥

शिरसोऽग्रं शिरोऽग्रं तत्शिखरमित्युच्यते । शिरआदयस्त्रयोपि पर्याया इति केचित् । शिखरं वाना । पक्षे पुंसीत्यर्थः । मूलं । बुध्नः । अंघ्रिनामकः । पादमूलपर्यायसंज्ञकः । त्रीणि वृक्षादेर्मूलस्य । सारः । मज्जा । द्वयं वृक्षादेः स्थिरांशे । “गाभा, नरइतिख्याते” तत्र मज्जानांतः नरिपुंसि । कचिद्वा बंतोऽपि दृश्यते । “सारो मज्जा समौ त्वक्स्त्रीति पाठः । समौ समानलिङ्गौ ।” त्वक् । वल्कं । वल्कलं । त्रयं त्वचः । तत्र वल्कादि द्वयं क्लीबपुंसोः ॥ १२ ॥ काष्ठं ।

शिरोऽग्रं शिखरं वाना मूलं बुध्नोऽंघ्रिनामकः ॥ सारो मज्जानरित्वक्स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियां ॥ १२ ॥
काष्ठं दारु विंधनं त्वेध इध्ममेधः समिस्त्रियां ॥ निष्कुहः कोटरं वाना वल्लरी मंजरिः स्त्रियौ ॥ १३ ॥

दारु । “दारुरित्यन्यत्र । पुन्रपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः ।” द्वेकाष्ठमात्रस्य । इंधनं । एधः । इध्मं । एधः । समित् । पंचकं शुष्कस्य तृणकाष्ठादेः । “आद्यत्रयं अग्निसंदीपनतृणकाष्ठादेः । जलवणइति प्रसिद्धस्य । अंत्यद्वयं यागादौ हूयमानसमिदादेरिति मतं ।” तत्र आद्यएधः शब्दः सांतः क्लीबे । अन्यस्त्वदंतः पुंसि । समिद्धांतः ॥ निष्कुहः । कोटरं । द्वे वृक्षगतविवरस्य । कोटरं वाना पक्षे पुमान् । वल्लरिः । मंजरिः । कृदिकारादक्तिनइति गणसूत्रात् वल्लरी । मंजरी इत्यपि । द्वेतुलस्यादेरभिनवोद्भिदि । “केंसरइतिख्यातस्य ।” ॥ १३ ॥

पत्रं । पलाशं । छदनं । दलं । पर्णं । छदः । षट्पत्रस्य । तत्र छदोऽदंतःपुंसि । “ पर्णस्त्रिपत्रेपर्णंतुपत्रेइतिहैमः । पल्लवः । किसलयं । “ किशलयमपि ” द्वेपत्रादियुक्तेशाखायाःपर्वणि । तत्र किसलयं पुंसि स्त्रीवेच । “ पुंसि स्त्रीवेच पल्लव इति तु व्याडिः । ” विस्तारः शाखा पल्लवसमुदायलक्षण आभोगः विटप उच्यते । एकं । “ विटपो न स्त्रियां स्तंबशाखा विस्तार पल्लव इति मेदिनीकोशात् । शाखायां पल्लवे स्तंबे विस्तारे विटपो स्त्रियामिति रभसाच्च पल्लवादिच

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान् ॥ पल्लवोऽस्त्री किसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियां ॥ १४ ॥

वृक्षादीनां फलं सस्यं वृंतं प्रसवबंधनं ॥ आम्रं फलेशलाटुः स्याच्छुष्केवानमुभे त्रिषु ॥ १५ ॥

तुष्टयमेकार्थकं वा । अत्र यदुक्तं कात्येन । स्कंधादूर्ध्वतरोः शाखा कटको विटपो मत इति । ” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्वेणापि संबध्यते । वृक्षादीनां फलं सस्यमित्युच्यते । “ तालव्याद्यपि ” एकं । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत् वृंतमुच्यते । एकं । देठ, “ डेरव ” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वंतमाह कात्यः । आम्रं अपक्वे फलेशलाटुरित्येकं । शुष्के फलेवानमित्येकं । उभेशलाटुर्वानंच त्रिषु त्रिलिङ्ग्यां ॥ १५ ॥

क्षारकः। जालकं। द्वेनूतनकलिकायाः। तद्वृत्तस्येत्येके। तत्रजालकं क्लीबे एव। कलिका। कोरकः। द्वेअस्फुटितपुष्पस्य। कळीइतिख्यातस्य। गुच्छकः।
 स्तवकः। द्वेकलिकादिभिराकीर्णस्यपल्लवग्रंथेः। “विकासोन्मुखकलिकायाइतिकेचित्।” स्तवकेहारभेदेचगुच्छःस्तंवेपिकीर्तितइतिदंत्यातिरुद्रः। पुष्पा
 दिस्तवकेगुच्छइतितालव्यांतरंतिदेवः। कुड्मलः। मुकुलः। द्वेईषद्विकसितकलिकायां॥ १६॥ सुमनसः। पुष्पं। प्रसूनं। कुसुमं। सुमं। “सर्वधातुसमाने
 षुसमंस्यादभिधेयवदितिमेदिनी।” चत्वारिपुष्पस्य। “कुसुमंसममित्यपिपाठः। तत्रपुष्पस्यपंचनामानि।” भूमिस्त्रियांसुमनसइतिरत्नकोशः। सुमनाः
 पुष्पमालत्योःस्त्रियामितिमेदिनीकोशः। मकरंदः। पुष्परसः। द्वेपुष्पमधुनि। परागः। सुमनोरजः। द्वेपुष्परेणोः॥ १७॥ सर्ववक्ष्यमाणंवृक्षलतौषधिजातीयं

क्षारकोजालकं क्लीबे कलिका कोरकः पुमान्॥ स्यादुच्छ्रैकस्तुस्तवकः कुड्मलो मुकुलोऽस्त्रियां॥ १६॥ स्त्रियः सुमन
 सः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सुमं॥ मकरंदः पुष्परसः परागः सुमनोरजः॥ १७॥ द्विहीनं प्रसवे सर्वहरीतक्यादयः स्त्रियां॥

आश्वत्थवैणवप्लाक्षनैयग्रोधैर्गुदं फलैः॥ १८॥

स्त्रीपुल्लिङ्गमपि। अश्वत्थकपित्थादीनामभिधानंप्रसवेपुष्पेफलेमूलेचवर्तमानंत
 द्विहीनंज्ञेयं। द्वाभ्यांस्त्रीपुंसाभ्यांहीनं नपुंसकलिङ्गमित्यर्थः। यथा। चंपकं आम्रं सूरणमित्यादि। तत्रविशेषमाह। हरीतक्याः फलं हरीतकी। आदिनाको
 शातकी कर्कटीद्राक्षेत्यादि। अश्वत्थस्य फलं आश्वत्थं। वेणोः फलं वैणवं। प्लक्षस्य फलं प्लाक्षं। न्यग्रोधस्य फलं नैयग्रोधं। इंगुद्याः फलं ऐंगुदं। बृहत्याः
 फलं बृहत्तं। एकैकं। प्लक्षादिभ्योऽणितिपुनरण्विधानात्। अश्वत्थादिशब्देभ्यः फलेलुङ्नास्तीत्यर्थः॥ १८॥

जंबूः। जंबु। जांबवं। त्रीणिजंब्वाःफले। जातीयूथिकामल्लिकेत्यादयःपुष्पेवर्तमानाःस्वलिङ्गाएवस्युः। नतुक्लीबे। यथाजात्याःपुष्पंजातीस्त्री। ब्रीहयःफलेस्वलिङ्गाः। यथाब्रीहीणांफलानिब्रीहयःपुंसि। एवंमाषमुद्गयवादयोपिज्ञेयाः। यथामाषाणांफलंमाषाः॥१९॥ विदारीवृहत्पुंशुमतीत्याद्यामूलेपिस्वलिङ्गाः। यथाविदार्यामूलंविदारी। अपिशब्दात्पुष्पेपिस्वलिङ्गाः। पाटलापुष्पेवर्तमानाक्लीबे। यथापाटलायाःपुष्पंपाटलं। अपिशब्दात्स्वलिङ्गा। “पा

बार्हतंचफलेजंब्वाजंबूःस्त्रीजंबुजांबवं॥पुष्पेजातीप्रभृतयःस्वलिङ्गाब्रीहयःफले॥१९॥ विदार्याद्यास्तुमूलेपिपुष्पेक्लीबेपिपाटला॥ बोधिद्रुमश्चलदलःपिप्पलःकुंजराशनः॥२०॥ अश्वत्थेऽथकपित्थेस्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाः॥ तस्मिन्दधिफलःपुष्पफलदंतशठावपि॥२१॥ उदुंबरोजंतुफलोयज्ञांगोहेमदुग्धकः॥ कोविदारैचमरिकःकुद्दालोयुगपत्रकः॥२२॥

टलःकुसुमेवर्णेप्याशुब्रीहिश्चपाटलइतिशाश्वतात्पुल्लिङ्गोपि। ” बोधिद्रुमः। चलदलः। पिप्पलः। कुंजराशनः॥२०॥ अश्वत्थं। पंचपिप्पलवृक्षस्य। कपित्थः। “अमरमालायांपवर्गचतुर्थीयमध्योपि। ” दधित्थः। ग्राही। मन्मथः। दधिफलः। पुष्पफलः। दंतशठः। सप्तकंकपित्थस्य। “कवठइतिप्रसिद्धस्य॥२१॥ उदुंबरः। “मेदिन्यांटवर्गचतुर्थीयमध्यः। त्रिकांडशेषेप्येवमेव”। जंतुफलः। यज्ञांगः। हेमदुग्धकः। चत्वारिउदुंबरस्यउंबरइतिख्यातस्य। कोविदारः। चमरिकः। कुद्दालः। युगपत्रकः। चत्वारिकांचनइतिख्यातस्य॥२२॥

सप्तपर्णः । विशालत्वक् । शारदः । “ ह्यंतोपि । शारदीतोयपिप्पल्यांसप्तपर्णेचेतिदंत्यातिषुरुद्रः । शारदोब्देस्त्रियांतोयपिप्पलीसप्तपर्णयोरितिमेदिनी । ” विषमच्छदः । चत्वारिसांतवणइतिख्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः । प्राकृतसंज्ञयापिव्याख्याने नदोषः । यदुक्तं । प्रयोजनार्थावचनप्रवृत्तिर्यतस्ततः । प्राकृतदोषइति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्योमूलात्पुष्पात्फलाद्दलात् । आकाराद्देशकालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेदिति । आरग्वधः । “ अरग्वधः । अर्ग्वधः । अरग्वधोयशंपाकःकृतमालस्तथाऽर्ग्वधइतिरत्नकोशः । ” राजवृक्षः । शम्याकः । “ संपाकःशंपाकश्च । संपाकस्तर्ककेघृष्टे त्रिषुनाचतुरंगु

सप्तपर्णोविशालत्वक्शारदोविषमच्छदः ॥ आरग्वधेराजवृक्षशम्याकचतुरंगुलाः ॥ २३ ॥ आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ॥ स्युर्जंबीरेदंतशठजंभजंभीरजंभलाः ॥ २४ ॥ वरुणोवरणःसेतुस्तित्तशाकःकुमारकः ॥ पुन्नागेपुरुषस्तुंगःकेसरोदेववल्लभः ॥ २५ ॥

लइतिमेदिनी । ” चतुरंगुलः ॥ २३ ॥ आरेवतः । व्याधिघातः । कृतमालः । सुवर्णकः । “ सुपर्णकः ” । अष्टौ बाहवाइतिख्यातस्य । जंबीरः । “ जंबिरः ” दंतशठः । जंभः । जंभीरः । जंभलः । “ जंभरः ” पंचकंजांबेर । “ लघुइडनिंबू ” इतिख्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुणः । वरणः । सेतुः । तित्तशाखः । कुमारकः । पंच वायवर्णाइतिख्यातस्य । पुन्नागः । पुरुषः । तुंगः । केसरः । “ केशरः ” देववल्लभः । पंचकंउंडी । “ उडणी, उंडली ” इतिख्यातस्य ॥ २५ ॥

पारिभद्रः । निंबतरुः । मंदारः । पारिजातकः । चत्वारिनिंबतरोः । “कडूनिंबइतिख्यातस्य” तिनिशः । स्यंदनः । नेमी । “नेमिः । पुल्लिगस्तिनि
शेनेमिश्चक्रप्रांतेस्त्रियामपीतिरुद्रः ।” रथद्रुः । अतिमुक्तकः । वंजुलः । चित्रकृत् । सप्त तिवसइतिख्यातस्य । अयंखदिरसंदृशः कंठकरहितः । पी
तनः । कपीतनः । आम्नातकः । “अम्नातकः । कपिचूतोऽम्नातकोस्यफलेपशुहरीतकीतित्रिकांडशेषः ।” त्रयं अंबाडाइतिख्यातस्य । मधूकः । “म

पारिभद्रेनिंबतरुर्मंदारः पारिजातकः ॥ तिनिशेस्यंदनोनेमीरथद्रुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥ वंजुलश्चित्रकृच्चाथद्वौपीत
नकपीतनौ ॥ आम्नातकेमधूकेतुगुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥ वानप्रस्थमधुष्ठीलौजलजेत्रमधूलकः ॥ पीलौगुडफ
लः संसीतस्मिंस्तुगिरिसंभवे ॥ २८ ॥

धुकः । मधूलः । मधुलः । ” गुडपुष्पः । मधुद्रुमः ॥ २७ ॥ वानप्रस्थः । मधु
ष्ठीलः । पंचकंमोहाइतिख्याते । जलजेऽत्रमधूकेमधूलकइत्येकं । अयंपूर्वस्माद्दीर्घपत्रः । “गिरिजेत्रमधूलकइत्यपिपाठः । गौरशाकोमधूकोन्यो
गिरिजः सोल्यपत्रकइतिमाधवः । मधूकोन्योमधूलस्तुजलजोदीर्घपत्रकइतिस्वामी । ” पीलुः । गुडफलः । संसी । त्रीणिपीलुवक्षस्य । “अक्रोडइ
तिप्रसिद्धस्य । ” अयंगुर्जरदेशेप्रसिद्धः । गिरिसंभवेतस्मिन्पीलौ ॥ २८ ॥

अक्षोटः । “अक्षोडः । आक्षोडः । आक्षोटः । आखोटः ।” कंदरालः । “कर्परालः” । इतिद्वयं । “पर्वतपीलोऽङ्गरीअक्रोडइतिख्यातस्य ।” अं
कोटः “अंखोटः । अंकोलः ।” निकोचकः । “निकोटकः ।” द्वेअंकोटस्य । “पिस्तेइतिख्यातस्य ।” पलाशः । किंशुकः । पर्णः । वातपोथः । चत्वारि
पलाशस्य । वेतसः ॥ २९ ॥ रथः । आभ्रपुष्पः । विडुलः । शीतः । “शीतं । शीतंतुषारवानीरवद्भुवारद्भुमेषुचेत्यजयात्” वानीरः । वंजुलः ।

अक्षोटकंदरालौद्वावकोटैतुनिकोचकः ॥ पलाशोकिंशुकःपर्णोवातपोथोऽथवेतसे ॥ २९ ॥ रथाभ्रपुष्पविडुरशी
तवानीरवंजुलाः ॥ द्वौपरिव्याधविडुलौनादेयीचांबुवेतसे ॥ ३० ॥ सौभांजनेशिग्रुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥
रक्तोसौमधुशिग्रुःस्यादरिष्टःफेनिलःसमौ ॥ ३१ ॥

सप्तकंवेतसस्य । “वेतइतिख्यातस्य ।” परिव्याधः । विडुलः ।
नादेयी । अंबुवेतसः । चत्वारिजलवेतसस्य । नादेयीस्त्री ॥ ३० ॥ सौभांजनः । “सौभांजनः । शोभांजनः । शौभांजनः ।” शिग्रुः । तीक्ष्णगंधकः ।
अक्षीवः । “आक्षीवः ।” मोचकः । पंचकं शेगूल । “शेवंगा, शेगट ” इतिख्यातस्य । असौसौभांजनोरक्तोरक्तपुष्पश्चेन्मधुशिग्रुरित्युच्यते । एकं । अ
रिष्टः । फेनिलः । द्वेरिठाइतिख्यातस्य । “अन्यत्ररिष्टमित्यपि । रिष्टंक्षेमशुभाभावेपुंसिखड्गेचफेनिलइतिमेदिनी ।” ॥ ३१ ॥

बिल्वः । शांडिल्यः । शैलूषः । मालूरः । श्रीफलः । पंचकंबिल्वस्य । प्लक्षः । जटी । “जटिः” प्रकटी । “पर्कटिः ।” त्रयंपिंपरीइतिख्यातस्य । अयं
गोमांतकभाषयाकेळाइतिख्यातः । तत्रजटीपर्कटिनाविन्नंतौ । पर्कटीङ्गीषतेतिकश्चित् । न्यग्रोधः । बहुपात् । वटः । त्रयंवटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः ।
शाबरः । “साबरः” लोध्रः । तिरीटः । तिल्वः । मार्जनः । षट्कलोध्रस्य । “तत्राद्यौश्वेतलोध्रेशेषारक्तलोध्रेइत्येके ।” आम्रः । चूतः । रसालः । त्रयंआम्रस्य ।
असौआम्रोतिसौरभश्चेत्सहकारइत्येकं ॥ ३३ ॥ कुंभः । उलूखलकं । कुंभेति संघातविग्रहीतं । कुंभमिति क्लीबमपि । कार्मुकेवारनार्याचकुंभक्लीबंतुगुग्गु

बिल्वेशांडिल्यशैलूषौमालूरश्रीफलावपि ॥ प्लक्षोजटीपर्कटीस्यान्यग्रोधोबहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥ गालवःशाबरोलो
धस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ॥ आम्रश्चूतोरसालोसौसहकारोऽतिसौरभः ॥ ३३ ॥ कुंभोऽलूखलकंक्लीबेकौशिकोगुग्गु
लुःपुरः ॥ शैलुःश्लेष्मातकःशीतउद्दालोबहुवारकः ॥ ३४ ॥

लाविति रभसः । कुंभं त्रिवृत्तिगुग्गुलाविति विश्वप्रकाशः । उदूखलमि
त्यपि । उदूखलगुग्गुलौस्यादुलूखलेपिनद्वयोरिति मेदिनी । उलूखलेगुग्गुलौचक्लीबमुक्तमुदूखलमिति रुद्रः । अत्रपक्षेकुंभंचोदूखलमिति पाठः कर्त्त
व्यः । कुंभोलूः खलकं कुंभोलूखलकं । कुंभोलूखलाकाराद्वक्षकोशान्निर्यातं । कुंभोलूखलकंकुंभंकुंभोलूखलकंवरमिति वाचस्पतिः । कौशिकः । गुग्गु
लुः । “गुग्गुलः” पुरः । पंचगुग्गुलवृक्षस्य । पुरोऽदंतः । शैलुः । “सेलुः” । श्लेष्मातकः । शीतः । उद्दालः । बहुवारकः । पंचशेलट । “भोंकरी” इति ख्यातस्य ३४

राजादनं । “राजातनः । राजादनः । राजादनं प्रसरको राजातन इति वाचस्पतिः । प्रियालः । “प्रियालश्च प्रियालक इति माधवः ।” सन्नकद्रुः । धनुः पटः । चत्वारिचार इति ख्यातस्य । धनुः । पट इति व्यस्तमपि । धनुः प्रियालेनानस्त्रीराशिभेदेशरासन इति मेदिनी । पटः प्रियालवक्षेनासुचेले पुनपुंसकमिति रभसः । गंभारी । “कंभारी” सर्वतोभद्रा । काश्मरी । “काश्मरी” मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी । भद्रपर्णी । काश्मर्यः । सप्तशिवणी इति ख्यातस्य । काश्मर्योऽदंतः पुंसि । कर्कधूः । “कर्कधूः” बदरी । कोलिः । “कोली । कोला ” । त्रीणि बोर इति ख्यातस्य । तत्र कर्कधूर्द्वयोः स्त्रीपुंस

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकद्रुर्धनुः पटः ॥ गंभारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चाप्यथ द्वयोः ॥ कर्कधूर्बदरी कोलिः कोलं कुवलय फेनिले ॥ ३६ ॥ सौवीरं बदरं घोंटाप्यथ स्यात्स्वादुकंटकः ॥

विकंकतः सुवाटक्षो ग्रंथिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

योः । कोलं । कुवलयं । फेनिलं ॥ ३६ ॥ सौवीरं । “यजि । सौवीर्यं ।” बदरं । घोंटा । षडंबदरीफलस्य । घोंटाशब्दो बदरी सदृशो वक्षभेदेऽपि वर्तते । बदरी सदृशाकारो वक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्यामेव सा घोंटा गोपघंटेति चोच्यत इति सुभूत्युक्तेः ।” स्वादुकंटकः । विकंकतः । “वैकंकतः ।” सुवाटक्षः । ग्रंथिलः । व्याघ्रपात् । पंचविकंकतस्य । “वेहली इति ख्यातस्य ।” अयं यज्ञियवक्षभेदः करनाटकभाषया हलुमाणिका इति ख्यातः ॥ ३७ ॥

ऐरावतः । नागरंगः । नादेयी । भूमिजंबुका । चत्वारिनागरंगस्य । नारिङ्गइतिख्यातस्य । “अत्रपूर्वद्वयं नागरंग्याः । अपरद्वयं भूमिजंब्वाइत्यपि मतं ।”
 तिंदुकः । “तिंदुकी ।” स्फूर्जकः । कालस्कंधः । शितिसारकः । चत्वारि तेंडू । टेभुरणीइतिख्यातस्य ॥ ३८ ॥ काकेंदुः । कुलकः । काकतिंदुकः । काकपी
 लुकः । चत्वारिकांकतेंडू । “काकटेभुरणी, कडूटेभुरणीइति, कुचला, काजरा” इतिख्यातस्य । गोलीढः । झाटलः । घंटा । पाटलिः । मोक्षः । मु

ऐरावतो नागरंगो नादेयी भूमिजंबुका ॥ तिंदुकैः स्फूर्जकः कालस्कंधश्च शितिसारके ॥ ३८ ॥ काकेंदुः कुलकः का
 कतिंदुकः काकपीलुके ॥ गोलीढो झाटलो घंटा पाटलिर्मोक्षमुष्कौ ॥ ३९ ॥ तिलकः क्षुरकः श्रीमान्समो पिचुल
 झावुकौ ॥ श्रीपर्णिका कुमुदिका कुंभी कैडर्य कट्फलौ ॥ ४० ॥

ष्ककः । पंचघंटापाटलेः । “मोरवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
 घंटा पाटलिरिति नामद्वयं वा ।” ॥ ३९ ॥ तिलकः । क्षुरकः । श्रीमान् । त्रयं तिळवा “तिलकपुष्प” इतिख्यातस्य । पिचुलः । झावुकः । द्वे झावु
 कस्य । तिलकभेदोऽयं । “कोबीइतिख्यातेयमितिकेचित् ।” श्रीपर्णिका । कुमुदिका । कुंभी । कैडर्यः । कट्फलः । पंच कुंमल । “कुंभ्याइति, का
 यफल” इतिख्यातस्य । कुंभीस्त्री ॥ ४० ॥

क्रमुकः । पट्टिकाख्यः । पट्टी । लाक्षाप्रसादनः । चत्वारिलोहितलोघ्रस्य । पट्टिकाआख्यायस्यसः । पट्टोस्यास्तीतिपट्टीइन्नंतः । “ढीषंतोवा ।” तूदः । “नूदः ।”
यूपः । क्रमुकः । ब्रह्मण्यः । ब्रह्मदारु ॥ ४१ ॥ तूलं । “तूलोपि ” षडं अश्वत्थाकारेदक्षभेदे । “पारसार्पिपळइतिख्यातस्य । “नीपः । प्रियकः । कदंबः । हरिप्रियः ।
चत्वारिकळंबइतिख्यातस्य । वीरदक्षः । अरुष्करः । अग्निमुखी । भल्लातकी । चत्वारि “बिबवा । भिलावाइतिख्यातस्य ।” ॥ ४२ ॥ गर्दभांडः । कंदरालः ।

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टीलाक्षाप्रसादनः ॥ तूदस्तुयूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारुच ॥ ४१ ॥
तूलं च नीपप्रियककदंबास्तु हरिप्रियः ॥ वीरदक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिषु ॥ ४२ ॥ गर्द
भांडिकंदरालकपीतनसुपार्श्वकाः ॥ प्लक्षश्च तितितिडी चिंचाऽम्लिकाऽथोपीतसारके ॥ ४३ ॥

कपीतनः । सुपार्श्वकः । प्लक्षः । पंच गजहंड “खालीपिंपरी” इतिख्यातस्य । तितिडी । “ तितिली । अम्लिका चाम्लिका चिंचा तितिडी काच तिति
लीतिचंद्रः ।” चिंचा । अम्लिका । “आम्लीका । आम्लिका । तितिडी त्वाम्लिका चिंचा तितिडी काकपिप्रियेतिवाचस्पतिः ।” त्रयंचिंचायाः । पीत
सारकः । ॥ ४३ ॥

सर्जकः । असनः । “आसनः । पीठेभस्क्रंधयोः क्लीबमासनं ननु जीवक इति रुद्रभसौ ।” बंधूकपुष्पः । प्रियकः । जीवकः । षट्सं अस्या इति ख्यातस्य ।
 “तत्र कांटे असण, पाले असण इति द्वौ भेदौ ख्यातौ ।” सालः । “श्यालः” सर्जः । कार्श्यः । “कार्श्यः” अश्वकर्णकः । सस्यसंवरः “शस्यसंवरः” पं
 चशालवृक्षस्य साल ईति प्रसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः । वीरतरुः । इंद्रद्रुः । ककुभः । अर्जुनः । पंचकं अर्जुनवृक्षस्य । “अर्जुनसादृश इत्यपि
 वदंति ।” राजादनः । “राजादनं । राजादनं क्षीरिकायां प्रियाले किंशुकेऽपि चेति मेदिनी ।” फलाध्यक्षः । क्षीरिका । त्रयं खिरणी इति ख्यातस्य ॥ ४५ ॥

सर्जकासनबंधूकपुष्पप्रियकजीवकाः ॥ सालेनुसर्जकार्श्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः ॥ ४४ ॥ नदीसर्जवीरतरुः
 इंद्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः ॥ राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायामथ द्वयोः ॥ ४५ ॥ इंगुदीतापसतरुभूर्जे चर्मिष्ठदुत्वचौ ॥ पि
 च्छिलापूरणीमोचास्थिरायुः शाल्मलिर्द्वयोः ॥ ४६ ॥

इंगुदी । तापसतरुः । द्वे इंगुद्याः । “हिं गणवेष्ट इति ख्यातायाः ।”
 द्वयोरित्युक्तत्वात्पुंसितु इंगुदः । भूर्जः । चर्मि । मृदुत्वक् । त्रीणि भूर्जवृक्षस्य । पिच्छिला । पूरणी । मोचा । स्थिरायुः । शाल्मलिः । “शाल्मलिः ।
 शाल्मलः ।” पंचसांवरी इति ख्यातस्य । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । “स्थिरमायुर्यस्याः स्थिरायुः । षट्षि वर्षसहस्राणि कने जीवति शाल्मलिरिति वचनात् ॥ ४६ ॥

शाल्मल्यावेष्टेनिर्यासेपिच्छेत्येकं । “सांवरीचाडीकइतिख्यातस्य । काथः कषायोनिर्घूषोनिर्यासोवेष्टकस्तथेतिरभसः ।” रोचनः । कूटशाल्मलिः
 द्वेकाळीसांवरीइतिख्यातस्य । चिरिविल्वः । “चिरविल्वः ।” नक्तमालः । “रक्तमालः” करजः । करंजकः । चत्वारिकरंजवृक्षस्य ॥ ४७ ॥
 प्रकीर्यः । पूतिकरजः । “पूतीकरजः । पूतीकरंजः । पूतीकरंजः सुमनास्तथाकलहनाशनइतिरुद्रः ।” पूतिकः । “पूतीकः” कलिमारकः “कलि
 कारकइत्यपिपाठः ।” चत्वारि कांटेकरंज “घाणेराकरंज” इतिख्यातस्य । षड्ग्रंथः । मर्कटी । अंगारवल्लरी । एतेत्रयः करंजभेदाः । “अंगारवर्ण

पिच्छातुशाल्मलीवेष्टेरोचनः कूटशाल्मलिः ॥ चिरविल्वो नक्तमालः करजश्च करंजके ॥ ४७ ॥ प्रकीर्यः पूतिकर
 जः पूतिकः कलिमारकः ॥ करंजभेदाः षड्ग्रंथो मर्कट्यंगारवल्लरी ॥ ४८ ॥ रोहीरोहितकः छीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥
 गायत्रीबालतनयः खदिरौदंतधावनः ॥ ४९ ॥

पर्णावल्लरी । अंगारवल्लरी ” ॥ ४८ ॥ रोही । रोहितकः । छीहशत्रुः । दाडिमपु
 ष्पकः । चत्वारि रक्तरोहिडाइतिख्यातस्य । गायत्री । “बन्धिगायत्रिणातथेतिवैद्यकादिनंतोपि ।” बालतनयः । खदिरः । दंतधावनः । चत्वारिखदि
 रस्य । “गायत्रीस्त्रियां । गायत्रीखदिरेस्त्रीस्यादितिरभसः । बालपत्रश्चेतिप्राचांपाठः । यदाह । खदिरोरक्तसारश्चगायत्रीदंतधावनः । कंटकीबालप
 त्रश्चजिह्वशल्यः क्षतिः क्षयइतित्रिकांडशेषेप्येवमेवपाठः ॥ ” ४९ ॥

अरिमेदः । विट्खदिरः । द्वेदुर्गंधिखदिरस्य । विट्गंधिः खदिरोविट्खदिरः । सितेशुकुसारेखदिरेकदरः । सोमवल्कः । इतिद्वयं । व्याघ्रपुच्छः गंधर्वहस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः । उरुवूकः । “उरुवुकः । रूवूकः । रूवुकः ।” रुचकः । चित्रकः । चंचुः । पंचांगुलः । मंडः । वर्धमानः । व्यडंबकः “व्यडंबनोपि” एकादशएरंडस्य । मंडयतीतिमंडः । कश्चिदमंडइतिपदमाह । “आमंडइत्यपि । गंधर्वहस्तकोमंडआमंडोव्याघ्रपुच्छकइतितार

अरिमेदोविट्खदिरेकदरःखदिरेसिते ॥ सोमवल्कोप्यथव्याघ्रपुच्छगंधर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥ एरंडउरुवूकश्चरुचकश्चित्रकश्चसः ॥ चंचुःपंचांगुलोमंडवर्धमानव्यडंबकाः ॥ ५१ ॥ अल्पाशमीशमीरःस्याच्छमीसक्तुफलाशिवा ॥ पिंडीतकोमरुबकःश्वसनःकरहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यश्चमदनैशक्रपादपःपारिभद्रकः ॥ भद्रदारुद्रुक्किलिमंपीतदारुचदारुच ॥ ५३ ॥

पालः” ॥ ५१ ॥ याऽल्पास्वल्पाकाराशमीसशमीरइत्येकं । शमी । सक्तुफला । “सक्तुफली” शिवा । त्रयंशम्याः । पिंडीतकः । मरुबकः । श्वसनः । करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः । मदनः । षडंगोळाइतिख्यातस्य । शक्रपादपः । पारिभद्रकः । भद्रदारु । द्रुक्किलिमं । पीतदारु । दारु ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं । एतानि सप्त देवदारुणि । पाटलिः । “पाटली” । पाटला । मोघा । “अमोघा । अलिप्रिया विशालायाप्यमोघापाटलिर्द्वयोः इति वाचस्पतिः ।”
 काचस्थाली । “कालास्थाली फले रुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली । इति पदद्वयं । काला तु कृष्णवृन्ताख्या मंजिष्ठानीलिकासु चेति मेदिनी । स्थाली
 स्यात्पाटलोऽखयोरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” फले रुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृन्ता । कुबेराक्षी । सप्तपाटलायाः । “पाडळी इति ख्यातायाः ।” तत्र पाटलि

पूतिकाष्ठं च सप्तस्युर्देवदारुण्यथ द्वयोः ॥ पाटलिः पाटला मोघा काचस्थाली फले रुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी
 श्यामा तु महिलाव्हया ॥ लता गोवंदिनी गुंद्रा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियक
 श्रसा ॥ मंडूकपर्ण पत्रोर्ण नटकद्वंगटुटुकाः ॥ ५६ ॥

द्वयोः । श्यामा । महिलाव्हया । लता । गोवंदिनी । गुंद्रा । प्रियं
 गुः । फलिनी । फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना । गंधफली । कारंभा । प्रियकः । द्वादशप्रियंगुवृक्षे । “वाघांटी इति ख्याते ।” महिलायाः स्त्रियाः आव्हय इ
 व आव्हयो यस्याः सा । महिलायाः समयनामभिरभिधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । शेषं स्त्रियां । मंडूकपर्णः । पत्रोर्णः । नटः । कद्वंगः । टुटुकाः ॥ ५६ ॥

स्योनाकः । “शोनाकः । शोणाकः” शुकनासः । ऋक्षः । दीर्घवृंतः । कुट्टनटः । शोणकः । “शोनकः” अरलुः । “अरदुः” द्वादशदंडिका । “दि
डा ” इतिख्यातस्य । कचिदयंटेदूइतिख्यातः । तिष्यफला । आमलकी ॥ ५७ ॥ अमृता । वयस्था । चत्वारिआमलक्याः । त्रिष्वित्युक्तेः आमल
कः आमलकं । विभीतकः । अक्षः । तुषः । कर्षफलः । भूतावासः । कलिद्रुमः । षट्कंधाटिगइतिख्यातस्य । कचिदयंवेहडाइतिख्यातः । त्रिलिंगत्वाद्धि

स्योनाकशुकनासर्षदीर्घवृंतकुट्टनटाः ॥ शोणकश्चारलौतिष्यफलात्वामलकीत्रिषु ॥ ५७ ॥ अमृताचवयस्थाच
त्रिलिंगस्तुविभीतकः ॥ नाक्षस्तुषःकर्षफलोभूतावासःकलिद्रुमः ॥ ५८ ॥ अभयात्वव्यथापथ्याकायस्थापूतना
मृता ॥ हरीतकीहैमवतीचेतकीश्रेयसीशिवा ॥ ५९ ॥ पीतद्रुःसरलःपूतिकाष्ठंचाथद्रुमोत्पलः ॥ कर्णिकारःपरिव्या
धोलकुचोलिकुचोडहुः ॥ ६० ॥

भीतकीविभीतकमितिच ॥ ५८ ॥ अभया । अव्यथा । पथ्या । कायस्था । “अत्रव
यस्थेत्यपिपाठः । ” पूतना । अमृता । हरीतकी । हैमवती । चेतकी । श्रेयसी । शिवा । एकादशहिरडाइतिख्यातायां हरीतक्यां ॥ ५९ ॥ पीतद्रुः । स
रलः । पूतिकाष्ठं । त्रयंसरलस्य “देवदारइतिख्यातस्य । ” द्रुमोत्पलः । कर्णिकारः । परिव्याधः । त्रयंकर्णिकारस्य । “पांगाराइतिख्यातस्य । ” ल
कुचः । लिकुचः । डहुः । “डहूः ” त्रयंओटइतिख्यातस्य । “क्षुद्रपनसस्येत्यपिमतं” ॥ ६० ॥

पनसः । “फलसः ।” कंटकिफलः । “कंटकफलः” द्वेपनसइतिप्रसिद्धस्य । निचुलः । हिज्जलः । “इज्जलः । निचुलैज्जलहिज्जलाइतिरभसः ।”
 अंबुजः । त्रीणिइज्जरइतिख्यातस्य जलवेतसभेदस्य । “स्थलवेतसस्येत्यपिकचित् । निचुलःस्थलवेतसइतिशब्दार्णवात् । “समुद्रफलस्येत्यपिमतं ।”
 काकोदुंबरिका । फल्गुः । मलयूः । “मलपूः । मलात्पापात्पुनाति । मलापूरित्यपि । मलधारणेबाहुलकादापूः” जघनेफला । चत्वारि काळाउंबर “बो

पनसःकंटकिफलोनिचुलोहिज्जलोऽंबुजः ॥ काकोदुंबरिकाफल्गुर्मलयूर्जघनेफला ॥ ६१ ॥
 अरिष्टःसर्वतोभद्रहिङ्गुनिर्यासमालकाः ॥ पिचुमंदश्चनिबेऽथपिच्छिलाऽगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

खाडा, खर्वत ” इतिख्यातस्य । जघनेबुध्रेफलान्यस्याजघनेफला । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्फल्गुरपिस्त्री । मलयूरितितालव्यांतं ॥ ६१ ॥ अरिष्टः । स
 र्वतोभद्रः । हिङ्गुनिर्यासः । मालकः । पिचुमंदः । “पिचुमंदः” निबः । षट्कनिबस्य । हिङ्गुगंधिनिर्यासोयं । “हिङ्गुनिर्यासइत्येषनिबेहिङ्गुरसेपिचेति
 मेदिनी ।” पिच्छिला । अगुरुशिशपा ॥ ६२ ॥

कपिला । भस्मगर्भा । चत्वारिसिंसवाइतिख्यातस्य । अगुरुइतिपृथग्पदंवा । “तत्पुन्यपुंसकं । अगुरुक्लीबेशिशपायामितिरुद्रः । अगुरुःस्याच्छिशपा
यामिति विश्वप्रकाशः । शिशपातंत्रयंशिसवाइतिख्यातस्य । याकपिलाकृष्णवर्णपुष्पासाभस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये । काळाशिसवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
शिरीषः । कपीतनः । भंडिलः । “भंडिरः । भंडीलः । भंडीलोभंडिरोनेतिवाचस्पतिः ।” त्रयंशिरसइतिख्यातस्य । चांपेयः । चंपकः । हेमपुष्पकः ।

कपिलाभस्मगर्भासाशिरीषस्तुकपीतनः ॥ भंडिलोप्यथचांपेयश्चंपकौहेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥
एतस्यकलिकागंधफलीस्यादथकेसरे ॥ बकुलोवंचुलोशोकेसमौकरकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

त्रयंकुडचांपा । “सोनचांपा ” इतिख्यातस्य ॥ ६३ ॥ एतस्यचंपकस्यकलिकागंधफलीत्येकं । तथाचप्रयोगः । नषट्पदोगंधफलीमजिघ्रदिति ।
केसरः । “तालव्यमध्योपि ।” बकुलः । द्वे ओवळ । “बकूळ ” इतिख्यातस्य । वंचुलः । अशोकः । द्वेअशोकस्य । करकः । दाडिमः । “दाडिंबः ।
दालिमः । डालिमः । दाडिंबसारपिंडीरस्वाद्धम्लशुकवल्लभाइतिरभसः । त्रिकांडशेषोप्येवं ।” द्वे दाडिमस्य । दाडिंबइतिख्यातस्य ॥ ६४ ॥

चांपेयः । केसरः । नागकेसरः । “स्वर्णभसर्पाख्यो नागकेसरः षट्पदप्रियइतिरभसः ।” कांचनाह्वयः । चत्वारिनागचांपाइतिख्यातस्य । कांचनाह्वयः स्वर्णपर्यायनामकइत्यर्थः । जया । जयंती । तर्कारी । नादेयी । वैजयंतिका । पंच टांहाकळ । “थोरऐरण ” इतिख्यातायाः । ॥ ६५ ॥ श्रीपर्ण । अग्निमंथः । कणिका । गणिकारिका । जयः । पंच नखेलइतिख्यातस्य । दशाप्येकस्यपर्यायाइत्येके । कुटजः । शक्रः । वत्सकः । गिरिमल्लिका । चत्वारि कुडाइतिप्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैवकुटजस्यफले कलिंगं । इंद्रयवं । भद्रयवमितित्रीणि । “कलिंगः । इंद्रयवः । कलिंगेन्द्रयवः पुमानित्यमरमा

चांपेयः केसरो नागकेसरः कांचनाह्वयः ॥ जया जयंती तर्कारी नादेयी वैजयंतिका ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णमग्निमंथः स्यात्कणिका गणिकारिका ॥ जयोऽथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिका ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कलिंगेन्द्रयवं भद्रयवं फले ॥ कृष्णपाकफलाविग्रसुषेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥ कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छोऽप्यथ सिंदुके ॥ सिंधुवारेंद्रसुरसौ निर्गुण्डाणि केत्यपि ॥ ६८ ॥

ला । कलिंगा । तत्रैवस्त्रीकांडेपाठात् ।” कृष्णपाकफलः । अविग्रः । “आविग्रः” सुषेणः । करमर्दकः । चत्वारि करमर्दकस्य । करवंदइतिख्यातस्य । कृष्णपाकफलमस्य कृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः । तमालः । तापिच्छः । “तापिजः” । त्रयंतमालस्य । सिंधुकः । “सिंधुकः ।” सिंधुवारः । इंद्रसुरसः । “इंद्रसुरिसः” । निर्गुण्डी । “निर्गुठी” इन्द्राणिका । पंच सिंधुवारस्य । सिंधुआरी, निगडी, निर्गुण्डीइतिख्यातस्य ॥ ६८ ॥

वेणी । गरा । गरी । “खरेत्यपि । अगरीत्यपि । देवताडेरवरातीक्ष्णे त्रिषु स्याद्बर्द्धभेषु मानितिरभसः । खरागरीतिसमस्तमपि । मूषिका विषघ्नत्वाद्गरमागिरतिग
 रागरीत्येकंपदमपि । तदुक्तं । जीमूतकोदेवताडो वृत्रकेशोगरागरीति ।” देवताडः । जीमूतः । पंच देवतालस्य । देवताली । “देवडंगरी” इति ख्यातस्य ।
 श्रीहस्तिनी । भूरुंडी । द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य । शाकभेदस्य सिरिहस्तिनी “थोरकुरडू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं । “तृणशूने गुल्मे साधु ।
 तत्र साधुरितियत् । मल्लिको हंसभेदे स्यात्तृणशून्येऽपि मल्लिकेति रुद्रः ।” मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी । शीतभीरुः । “शतभीरुः । मल्लिकाशतभीरु
 श्वगवाक्षीभद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति वाचस्पतिः ।” चत्वारि मल्लिकायाः । “मोगरी इति ख्यातायाः ।” सैव मल्लिकाव
 वेणी गरागरी देवताडो जीमूत इत्यपि ॥ श्रीहस्तिनी तु भूरुंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुश्च सैवा
 स्फोटो वनोद्भवा ॥ शेफालिका तु सुवहानिर्गुंडी नीलिका च सा ॥ ७० ॥ सिता सौश्वेतसुरसा भूतवेश्यथ मागधी ॥ ग
 णिका यूथिकां वष्टासापीता हेमपुष्पिका ॥ ७१ ॥ नोद्भवा आस्फोटेत्युच्यते । एकं । रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि ।
 “आस्फोतागिरिकर्ण्यौ च वनमल्ल्यां च योषितीति मेदिनी ।” शेफालिका । “शीफालिका ।” सुवहा । निर्गुंडी । नीलिका । चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गु
 ङ्याः । “राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । इयं श्वेतपुष्पा” ॥ ७० ॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेतसुरसा । भूतवेशी इति चोच्यते । “इयं कातरी निर्गुंडी इति ख्यातायाः ।”
 मागधी । गणिका । यूथिका । अंवष्टा । चत्वारि यूथिकायाः । जुई इति ख्यातायाः । सा यूथिकापीतापीतपुष्पाचेत् हेमपुष्पिका स्यात् । एकं ॥ ७१ ॥

अतिमुक्तः । पुंङ्कः । वासंती । माधवी । लता । पंच कुंदभेदस्य कुसरीइति “कस्तूरमोगरा, मधुमाधवीइतिच ।” ख्यातस्य । अतिमुक्तादिद्वयंम
ल्लिकाभेदस्येत्येके । “माधवीलतेत्येकंपदमपि ?” सुमनाः । मालती । जातिः । “जाती । जातीफलेचमालत्यामितिमेदिनी” । त्रीणि जातेः जाई
“चमेली, मोठीश्वेतजाई, पीतवर्णजाई” इतिख्यातायाः । तत्रसुमनाःसांतः । “टावंतोपि । सुमनायाश्चपत्रेणेतिमुश्रुतेर्दर्शनात् ।” सप्तला । नवमालि
का । “नवमल्लिका” द्वेनेवाळी “थोरमोगरा, बटमोगरा, वेलमोगरा.” इतिख्यातायाः ॥ ७२ ॥ माघ्यं । कुंदं । “कुंदः । कुंदोमाघ्येस्त्रीमुकुंदभ्रमिनि

अतिमुक्तःपुंङ्कःस्याद्वासंतीमाधवीलता ॥ सुमनामालतीजातिःसप्तलानवमालिका ॥ ७२ ॥
माघ्यंकुंदंरक्तकस्तुबंधूकोबंधुजीवकः ॥ सहाकुमारीतरणिरम्लानस्तुमहासहा ॥ ७३ ॥

ध्यंतरेषुचेतिमेदिनी । “द्वेकुंदस्य । रक्तकः । बंधूकः । “बंधुकः ।” बंधुजीवकः । त्रीणिवंधुकस्य । “दुपारीइतिख्यातस्य ।” सहा । कुमारी । त
रणिः । त्रीणि कुमारीइति “कांटेशेंवती, लघुरानशेंवती, शेंवतीगुलाब” इतिख्यातायाः कुमार्याः । अम्लानः । महासहा । द्वेआबोलीइतिख्याता
याः । “तत्राम्लानइत्येकं कुरंटकमात्रस्य । कांटेशेंवती, थोररानशेंवती, इत्याख्यातायाइतिकेचित्” ॥ ७३ ॥

तत्राम्लानेशोणेरक्ते कुरवकइत्येकं । “कुरुवकइत्यपि ।” तत्राम्लानेपीतवर्णैकुरंटकइत्येकं । “कुरंटकइत्यपि ” नीलीनीलवर्णायाझिंटी तत्रवाणा । दासी । अंतर्गलः । “आर्तगलः” इतित्रयं । द्वयोरित्युक्तेर्वाणइत्यपि । “नीलाझिंटीनीलझिंटीचेत्यपिपाठः” ॥ ७४ ॥ सैरेयकः । “सैरीयकः । सैरीयकः सह चरः सैरेयश्चसहाचरः । पीतोर्क्तोथनीलश्चकुसुमैस्तंविभावयेत् ॥ पीतः कुरंटकोज्ञेयोरक्तः कुरवकः स्मृतः ॥ नीलआर्तगलोदासीबाणऔदनपाक्यपीत्युक्तं” झिंटी । द्वयं झिंटीमात्रस्य । कोरांटीइतिख्यातस्य । तस्मिन्सैरेयकेऽरुणेरक्तवर्णैकुरवकइत्येकं ॥ यापीतपुष्पाझिंटीसाकुरंटकइत्युच्यते । त

तत्रशोणेकुरवकस्तत्रपीतेकुरंटकः ॥ नीलीझिंटीद्वयोर्वाणादासीचांतर्गलश्चसा ॥ ७४ ॥ सैरेयकस्तुझिंटीस्यात्तस्मिन्कुरवकोऽरुणे ॥ पीताकुरंटकोझिंटीतस्मिन्सहचरीद्वयोः ॥ ७५ ॥ ओंद्रपुष्पंजपापुष्पंवज्रपुष्पंतिलस्ययत् ॥ प्रतिहासशतप्रासचंडातहयमारकाः ॥ ७६ ॥

स्मिन्कुरंटकेसहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्तेसहचरइत्यपि ॥ ७५ ॥ ओंद्रपुष्पं । जपापुष्पं । द्वेजास्वंदइतिख्याते । जवेत्यपि । जवायांतुजपास्त्रियामितिधर्मदासः । ओंद्रपुष्पेपिवक्षेपिजवाशब्दः प्रकीर्तितइतित्रिकांडशेषात् । ओंद्रपुष्पस्यवक्षस्यापिचजवेत्यभिधानं । यत्तिलस्यपुष्पंतद्वज्रपुष्पसंज्ञकं । एकं । प्रतिहासः । “प्रतीहासः” शतप्रासः । चंडातः । हयमारकः ॥ ७६ ॥

करवीरः । पंचकं करवीरस्य । कण्हेरइतिख्यातस्य । करीरः । ककरः । ग्रंथिलः । त्रीणि करीरस्य । कारवी “नेबती” इतिचख्यातस्य । उन्मत्तः । कितवः । धूर्तः । धत्तूरः । “धुस्तूरः धुस्तुरः । धूस्तूरः धुतूरः । धुस्तूरस्तुपुंडरीशोधुस्तुरः कनकाह्वयइतिशब्दार्णवः । उन्मत्तउन्मादवतिधुत्तूरमुचुकंदयोरिति विश्वप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतद्विमिद्धूस्तूरसिक्थकइतिमेदिनी । ” कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥ मातुलः । मदनः । सप्तकंधत्तूरस्य । घोतराइतिख्यातस्य ।

करवीरेकरीरेतुक्रकरग्रंथिलावुभौ ॥ उन्मत्तः कितवो धूर्तो धत्तूरः कनकाह्वयः ॥ ७७ ॥ मातुलो मदनश्चास्यफले
मातुलपुत्रकः ॥ फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥ समीरणो मरुबकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥ जंबीरो
प्यथपर्णासे कठिंजरकुठेरकौ ॥ ७९ ॥

कनकाह्वयः । स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य धत्तूरस्य फले मातुलपुत्रकइत्येकं । फल
पूरः । बीजपूरः । रुचकः । मातुलुंगकः । चत्वारि मातुलिङ्गस्य महाकुङ्गइतिख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः । मरुबकः । प्रस्थपुष्पः । फणिज्जकः ।
जंबीरः । “जंभीरः” पंचदेशांतरे जंबीरइतिख्यातस्य । स्वल्पपर्णास्य पर्णासभेदस्य । “श्वेतमरवाइतिचख्यातस्य । ” पर्णासः । कठिंजरः । कुठेरकः ।
त्रीणि पर्णासस्य । “आजवलेति, बाबरीइतिचख्यातस्य । ” ॥ ७९ ॥

अत्रपर्णासेसितेकांडपुष्पाभ्यांश्वेतेअर्जकइत्येकं । पाठी । चित्रकः । वह्निसंज्ञकः । त्रयंचित्रकस्य । चिताइतिख्यातस्य । तत्रपाठीइन्नंतः । वह्नि
संज्ञकोवह्निपर्यायनामकः । अर्काहः । वसुकः । “वसूकः ।” आस्फोटः । “आस्फोटः । आस्फोटस्तुपुमानर्केपर्णेस्यात्कोविदारकइतिमेदिनी ।”
गणरूपः । विकीरणः । “विकिरणः ।” ॥८०॥ मंदारः । अर्कपर्णः । सप्तकं अर्कस्य रुईइतिख्यातस्य । अर्काह्यः सूर्यपर्यायनामकः । अत्रार्के

सितेऽर्जकोत्रपाठीतुचित्रकोवह्निसंज्ञकः ॥ अर्काहवसुकाऽस्फोटगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥ मंदारश्चार्कपर्णो
ऽत्रशुक्लेऽलर्कप्रतापसौ ॥ शिवमल्लीपाशुपतएकाष्ठीलौबुकोवसुः ॥ ८१ ॥ वंदावक्षादनीवक्षरुहाजीवंतिकेत्यपि ॥
वत्सादनीछिन्नरुहागुडूचीतंत्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥

शुक्लेऽलर्कः । प्रतापसः । इतिद्वे । शिवमल्ली । पाशुपतः । एकाष्ठी
लः । बुकः । “वकः । वकस्तुवकपुष्पेस्यात्कद्वेश्रीदेचरक्षसीतिविश्वप्रकाशः ।” वसुः । पंच बुकस्य । “रुईमंदारइतिख्यातस्य । थोरवकुळीइति
ख्यातस्येत्यपिमंतं ।” ॥८१॥ वंदा । वक्षादनी । वक्षरुहा । जीवंतिका । चत्वारि वक्षोपरिजातलताविशेषस्य वेदलं “वेटागुळी, बांधें” इतिख्यातस्य ।
वत्सादनी । छिन्नरुहा । गुडूची । “गुडुची” तंत्रिका । अमृता ॥ ८२ ॥

जीवंतिका । सोमवल्ली । विशल्या । मधुपर्णी । नव गुडूच्याः । “गुळवेल ” इतिख्यातायाः । मूर्वा । “मूर्वी ” देवी । मधुरसा । मोरटा । तेजनी । स्र
वा । “ सुवा ” ॥ ८३ ॥ मधूलिका । मधुश्रेणी । गोकर्णी । पीलुपर्णी । दश मूर्वायाः । मूरइतिख्यातायाः । इयंधनुर्गुणोपयोगिनी । इयंमोरवेलइतिप्रसि
द्धस्येत्येके । पाठा । अंबष्ठा । विद्धकर्णी । “अविध्यकर्ण्यपि । ” स्थापनी । श्रेयसी । रसा ॥ ८४ ॥ एकाष्ठीला । पापचेली । प्राचीना । वनतिक्तिका ।
दश पाठायाः । पाडबळी । “ पाहाडमूळ ” इतिख्यातायाः । कटुः । कटंभरा । “कटंभरा ” अशोकरोहिणी । “व्यस्तमपीदं नाम । अशोकाकटुरोहिण्या

जीवंतिकासोमवल्लीविशल्यामधुपर्ण्यपि ॥ मूर्वादेवीमधुरसामोरटातेजनीस्रंवा ॥ ८३ ॥ मधूलिकामधुश्रेणीगो
कर्णीपीलुपर्ण्यपि ॥ पाठांबष्ठाविद्धकर्णीस्थापनीश्रेयसीरसा ॥ ८४ ॥ एकाष्ठीलापापचेलीप्राचीनावनतिक्तिका ॥
कटुःकटंभराशोकरोहिणीकटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपित्ताकृष्णभेदीचक्रांगीशकुलादनी ॥ आत्मगुप्ताऽजहाऽव्यंढा
कंदूराऽप्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

मशोकोषंजुलडुमइतिरभसः । रोहिणीकटुरोहिण्यामितिरुद्रः । ” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपि
त्ता । कृष्णभेदी । “ कृष्णभेदा । कृष्णभेदाचंडरुहेतिनिघंटुः । चक्रांगी । शकुलादनी । अष्टौ केदारकुटकीइतिख्यातायाः । आत्मगुप्ता । अजहा । “ज
हा ” अव्यंढा । कंदूरा । “कडुरा । कपिकच्छूश्चकंदूरेतीदुः । ” प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥

ऋष्यप्रोक्ता । शूकशिबिः । “शश्वच्छशांकशिशिराणिचशूकशिबिरित्यूष्मविवेकद्वितालव्या । शूकशिबापि । मर्कटीशूकशिबाचेतिवाचस्पतिः ।”
कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंडूत्पद्यतेऽतःकंडू
रा । चित्रा । उपचित्रा । न्यग्रोधी । द्रवन्ती । शंबरी । वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्ष्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्ष्रेणीवृषाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

ऋष्यप्रोक्ताशूकशिबिःकपिकच्छुश्चमर्कटी ॥ चित्रोपचित्रान्यग्रोधीद्रवन्तीशंबरीवृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्ष्रेणीसुतश्रे
णीरंडामूषिकपर्ण्यपि ॥ अपामार्गःशैखरिकोऽधामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्ष्पर्णीकेशपर्णीकिणिहीखरमं
जरी ॥ हंजिकाब्राह्मणीपद्माभार्गीब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

र्णिकेतिनिघंटुः । ” मूषिकपर्णी । दशमूषिकपर्ण्याः । उं
दीरकानीइतिख्यातायाः । अपामार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽपामार्गःकोशातकीचेतिद्वयर्थे ।” मयूरकः ॥ ८८ ॥
प्रत्यक्ष्पर्णी । केशपर्णी । “कीशपर्णी । कपिलोमतुल्यानिलोमशानिपर्णान्यस्याः ।” किणिही । खरमंजरी । अष्टकं अपामार्गस्य । आघाडाइ
तिख्यातस्य ॥ हंजिका । “फंजिका ।” ब्राह्मणी । पद्मा । भार्गी । ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

अंगारवल्ली । बालेयशाकः । बर्बरः । वर्द्धकः । नवकं भाग्याः । “भारंगइतिख्यातायाः ।” मंजिष्ठा । विकसा । “विकषा” जिगी । समंगा । कालमेषिका । “कालमेशिका” ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णी । मंडीरी । “मंडिरी । रक्तामंडिरिकाचेतीदुः ।” मंडी । योजनवल्ली । नवकं मंजिष्ठायाः । “योजनपर्ण्यपीतिपाठः ।” यासः । यवासः । दुस्पर्शः । धन्वयासः । “धनुर्यासः ।” कुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनी । “चोदनी” कच्छुरा । अनंता । स

अंगारवल्लीबालेयशाकवर्बरवर्द्धकाः ॥ मंजिष्ठाविकसाजिगीसमंगाकालमेषिका ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णीमंडीरीभंडीयोजनवल्ल्यपि ॥ यासोयवासोदुःस्पर्शोधन्वयासःकुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनीकच्छुराःनंतासमुद्रांतादुरालभा ॥ पृश्निपर्णीपृथक्पर्णीचित्रपर्ण्यंध्रिवल्लिका ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्नासिंहपुच्छीकलशीधावनीगुहा ॥ निदिग्धिकास्पृशीव्याघ्रीबृहतीकंटकारिका ॥ ९३ ॥

मुद्रांता । दुरालभा । दशकं धन्वयासस्य धमासाइतिख्यातस्य । पृश्निपर्णी । पृथक्पर्णी । चित्रपर्णी । अंध्रिवल्लिका । “अंध्रिपर्णिकेतिपाठः ।” ॥ ९२ ॥ क्रोष्टुविन्ना । सिंहपुच्छी । कलशी । “कलशिः” धावनी । “धावनिः” गुहा । नवकं सिंहपुच्छ्याः । डवला “पिठवण” इतिख्यातायाः निदिग्धिका । स्पृशी । व्याघ्री । बृहती । कंटकारिका ॥ ९३ ॥

प्रचोदनी । कुली । क्षुद्रा । दुःस्पर्शा । राष्ट्रिका । दशकं कंटकारिकायाः रिंगणी इति ख्यातायाः । नीली । काला । क्लीतकिका । ग्रामीणा । मधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनी । श्रीफली । तुत्था । द्रोणी । “तूणी । तूणीनील्यानिषंगेनेति मेदिनी । तूणीतुनील्यांतूणानिषंगक इति विश्वप्रकाशः ।” दोला “मेला । तुत्थाश्रीफलिकामेलासारवाहीचरंजनीतिनिघंटुः” नीलिनी । एकादश नील्याः । इयंवस्त्रादिरंजनकारिणी कृष्णवर्णा । अवलुगुजः । सोमरा

प्रचोदनीकुलीक्षुद्रादुःस्पर्शाराष्ट्रिकेत्यपि ॥ नीलीकालाक्लीतकिकाग्रामीणामधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनीश्रीफलीतुत्थाद्रोणीदोलाचनीलिनी ॥ अवलुगुजःसोमराजीसुवह्निःसोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमेषीकृष्णफलाबाकुंचीपूतिफल्यपि ॥ कृष्णोपकुल्यावैदेहीमागधीचपलाकणा ॥ १६ ॥ उषणापिप्पलीशौंडीकोलाथकरिपिप्पली ॥ कपिवल्लीकोलवल्लीश्रेयसीवशिरःपुमान् ॥ १७ ॥

जी । सुवह्निः । सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमेषी । “कालमेषी ।” कृष्णफला । बाकुची । “बागुजी” पूतिफली । अष्टकं बाकुंची, बावंची इति ख्यातायाः । “सोमराजिशब्दः ङीषंत इन्नंतश्च ।” कृष्णा । उपकुल्या । वैदेही । मागधी । चपला । कणा ॥ १६ ॥ उषणा । “ऊषणा” पिप्पली । “पिप्पलिः ।” शौंडी । कोला । दशकं पिप्पल्याः । करिपिप्पली । कपिवल्ली । कोलवल्ली । श्रेयसी । वशिरः । “दंतमध्योपि” पंच गजपिप्पल्याः ॥ १७ ॥

चव्यं । “चव्या । चव्याकोलाचचबिकेतिहेमचंद्रः ।” चविका । “चविकइतिपुल्लिङ्गोपि ।” द्वेचव्यस्यचवकइतिख्यातस्य । “केचित्चव्यादिद्वयपूर्वान्वयी
 त्याहुः । अत्रपक्षेतुस्थानेचःपाठ्यः ।” काकचिंची । “काकचिचिः । काकचिचा । गुंजातुकाकचिचायांपटहेचकलध्वनावितिमेदिनी ।” गुंजा ।
 कृष्णला । त्रीणि गुंजायाः । पलंकषा । इक्षुगंधा । श्वदंष्ट्रा । स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकः । गोक्षुरकः । वनशृंगाटः । सप्तकं गोक्षुरस्य सरांटाइ

चव्यंतुचविकाकाकचिंचीगुंजेतुकृष्णला ॥ पलंकषात्विक्षुगंधाश्वदंष्ट्रास्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकोगोक्षुरकोवन
 शृंगाटइत्यपि ॥ विश्वाविषाप्रतिविषाऽतिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥ शृंगीमहौषधंचाथक्षीरावीदुग्धिकासमे ॥ श
 तमूलीबहुसुताऽभीरुरिंदीवरीवरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ताऽभीरुपत्नीनारायण्यःशतावरी ॥ अहेरुथपीतद्रुकाली
 यकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥

तिख्यातस्य । विश्वा । विषा । प्रतिविषा । अतिविषा । उपविषा । अरुणा ॥ ९९ ॥ शृंगी । महौषधं ।
 अष्टकं अतिविषायाः । “अतिविषइतिख्यातायाः ।” क्षीरावी । दुग्धिका । द्वे दुग्धीइतिख्यातायाः । शतमूली । बहुसुता । अभीरुः । इंदीवरी ।
 वरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ता । अभीरुपत्नी । नारायणी । शतावरी । अहेरुः । दशकमपिस्त्रीलिंगं । सहस्रमूल्याः । “शतावरीतिख्यातायाः ।”
 पीतद्रुः । कालीयकः । “कालेयकः” । हरिद्रुः ॥ १०१ ॥

दावीं । पंचपचा । “पंचबचेत्यपि” दारुहरिद्रा । पर्जनी । सप्तकं दारुहळदइतिख्यातस्य । वचा । उग्रगंधा । षड्रुंधा । गोलोमी । शतपर्विका । पंचकं वचायाः वेखंडइतिख्यातायाः ॥ १०२ ॥ याशुक्लावचासाहैमवतीत्येकं । वैद्यमाता । सिंही । वाशिका । “दंत्यमध्यापि” वृषः । अटरूषः । “अटरूषः” । सिंहास्यः । वासकः । वाजिदंतकः । अष्टकं अटरूषस्य अडुळसाइतिख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा । “आस्फोता” । आस्फो

दावींपंचपंचादारुहरिद्रापर्जनीत्यपि ॥ वचोऽग्रगंधाषड्रुंधागोलोमीशतपर्विका ॥ १०२ ॥ शुक्लाहैमवतीवैद्यमातृ
सिंह्यौतुवाशिका ॥ वृषोऽटरूषःसिंहास्योवासकोवाजिदंतकः ॥ १०३ ॥ आस्फोटागिरिकर्णीस्याद्विष्णुक्रांताप
राजिता ॥ इक्षुगंधातुकांडेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

तागिरिकर्ण्यौचवनमल्यांचयोषितीतिमेदिनी” । गिरि
कर्णी । विष्णुक्रांता । अपराजिता । चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । इक्षुगंधा । कांडेक्षुः । कोकिलाक्षः । इक्षुरः । क्षुरः । पंच कोकिलाक्षस्य । कोळसुं
दा । “तालिमखान्याचैवी” । कोलिस्ता ।” इतिख्यातस्य ॥ १०४ ॥

शालेयः । शीतशिवः । छत्रा । मधुरिका । मिसिः । “मिसी । मिशिः । मिशी । मिशीमिशिरितितालव्यांतआहसोमनंदी ।” मिश्रेया । षडं मधुरि
कायां । “बडिशेप” इतिख्यातायाः । सीडुंडः । “वज्रद्रुमःसिडुंडोथेतिरभसात्ह्रस्वादिरपि ।” शीडुंडइतितालव्यादिरपि । “वज्रः । सुक् । सुही ।
“सुहिः । सुहा । सुहीसुहासुगित्यमरदत्तः ।” गुडा । “गुडी । गुडोगोलेक्षुविकृतीसुहीगुडिकयोर्गुडेतिरुद्रः” ॥ १०५ ॥ समंतदुग्धा । षट् वज्रद्रुमस्य
“शेरनिवडुंग” इतिख्यातस्य । तत्रसुकूहकारांतःस्त्री । “वज्रद्रुःसुकूसुहीगुडेतिपाठः ।” वेल्लं । अमोघा । “मोघापि । कमिघ्नंतंडुलंमोघेतिवाचस्प

शालेयःस्याच्छीतशिवश्छत्रामधुरिकामिसिः ॥ मिश्रेयाप्यथसीडुंडोवज्रःसुकूस्त्रीसुहीगुडा ॥ १०५ ॥ समंत
दुग्धाथोवेल्लममोघाचित्रतंडुला ॥ तंडुलश्चकमिघ्नश्चविडंगंपुन्नपुंसकं ॥ १०६ ॥ बलावाट्यालकाघंटारवातुश
णपुष्पिका ॥ मृद्वीकागोस्तनीद्राक्षास्वाद्धीमधुरसेतिच ॥ १०७ ॥

तिः । ” चित्रतंडुला । तंडुलः । “तंतुलः । तंतुंकमिसूत्रंलाति ।”
कमिघ्नः । विडंगं । षडं विडंगस्य वावडिगइतिख्यातस्य ॥ १०६ ॥ बला । वाट्यालका । द्वेतुपकडी । “चिकणा” इतिख्यातस्य । घंटारवा । शणपु
ष्पिका । द्वेशणपुष्पिकायाः । “लघुतागइति घागरीइतिचेत्येके ।” मृद्वीका । गोस्तनी । “गोस्तना ।” द्राक्षा । स्वाद्धी । मधुरसा । पंच द्राक्षायाः ॥ १०७ ॥

सर्वानुभूतिः । सरला । “सरणा” त्रिपुटा । “त्रिपुटी । सर्वानुभूतिःसरणात्रिपुटारोचनीसरा । त्रिपुटीमहतीश्यामेतिवाचस्पतिः ।” त्रिवृता । त्रिवृत् । त्रिभंडी । रोचनी । “रोचनीत्रिवृतादंत्योरितिमेदिनी ।” सप्तत्रिवृतायाः । “तेडु, श्वेतनिशोत्तरइतिचख्यातायाः ।” श्यामा । पालिंदी । “पालिंधी ” सुषेणिका ॥ १०८ ॥ काला । मसूरविदला । अर्धचंद्रा । कालमेषिका । सप्तकृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः । “काळातेडू, निशोत्तर, निगडी, तिधारेइतिख्यातायाः ।” मधुकं । क्लीतकं । यष्टिमधुकं । “यष्टीमधुकं ।” मधुयष्टिका । चत्वारि यष्टिमधुकस्य । गोडेंकोष्ट “ज्येष्ठमध” इतिख्यातस्य ॥ १०९ ॥

सर्वानुभूतिःसरलात्रिपुटात्रिवृतात्रिवृत् ॥ त्रिभंडीरोचनीश्यामापालिंदीतुसुषेणिका ॥ १०८ ॥ कालामसूरविदलाऽर्धचंद्राकालमेषिका ॥ मधुकंक्लीतकंयष्टिमधुकंमधुयष्टिका ॥ १०९ ॥ विदारीक्षीरशुक्लेक्षुगंधाक्रोष्ट्रीतुयासिता ॥ अन्याक्षीरविदारीस्यान्महाश्वेतर्क्षगंधिका ॥ ११० ॥

विदारी । क्षीरशुक्ला । इक्षुगंधा । क्रोष्ट्री । चत्वारिशुक्लभूमि कोहोळेंइतिख्यातस्य । यासिताशुक्लाविदारीत्यन्वयः । क्षीरविदारी । महाश्वेता । ऋक्षगंधिका । त्रीणिकृष्णभूमिकृष्णमांडस्य । अन्येति सिताया अन्या कृष्णेत्यर्थः । “क्रोष्ट्रीशृगालिकाकृष्णविदारीलांगलीषुचेतिमेदिन्यांकृष्णविदारीत्युक्तत्वात् यासितेत्यत्रासितेतिपदच्छेदे मेदिन्यविरोधेनपूर्वना मचतुष्कंकृष्णभूकृष्णमांडस्य । क्षीरेतित्रयंशुक्लभूकृष्णमांडस्येतिवा । असितायाअन्याशुक्लेत्यर्थः ।” ॥ ११० ॥

लांगली । शारदी । तोयपिप्पली । शकुलादनी । चत्वारिंशकभेदस्यमोगुड “जळपिंपली” इतिख्यातस्य । खराश्वा । कारवी । दीप्यः । मयूरः । लोचमस्तकः । “लोचमर्कटः” । पंच मयूरशिखायाः । मोरशेंडाइतिख्यातायाः । “अजमोदाइत्यपिमतं” ॥ १११ ॥ गोपी । “अजादित्वाद्वाप् । गोपा । गोपीश्यामागोपवल्लीगोपागोपालिकासचेतिवाचस्पतिः” । श्यामा । शारिवा । “सारिवा” । अनंता । उत्पलशारिवा । पंच उत्पलशारिवायाः । उपरसाळ । “उपलसरी” इतिख्यातायाः । योग्यं । ऋद्धिः । सिद्धिः । लक्ष्मीः । चत्वारि ऋद्धिनामकस्यओषधिविशेषस्य । “केवणी, मुरुडशेंगइतिच

लांगलीशारदीतोयपिप्पलीशकुलादनी ॥ खराश्वाकारवीदीप्योमयूरोलोचमस्तर्कः ॥ १११ ॥ गोपीश्यामाशारिवास्यादनंतोत्पलशारिवा ॥ योग्यमृद्धिःसिद्धिलक्ष्म्यौवृद्धेरप्याव्हयाइमे ॥ ११२ ॥ कदलीवारणबुसारंभामोचांशुमत्फला ॥ काष्ठीलामुद्गपर्णीतुकाकमुद्गासहेत्यपि ॥ ११३ ॥

ख्यातस्य ।” इमेयोग्यादयश्चत्वारोवृद्धेर्वृद्धिनामकौषधेरप्याव्हयाःस्युः ॥ ११२ ॥ कदली । “अजादित्वाद्वापि कदला । कदलोपि । कदलश्चकदल्यसावितिब्याडिः ।” वारणबुसा । “वारणबुषा ।” रंभा । मोचा । अंशुमत्फला । काष्ठीला । षट् कदल्याः । मुद्गपर्णी । काकमुद्गा । सहा । त्रयं काकमूग “रानमूग” इतिख्यातायाःकाकमुद्गायाः॥ ११३ ॥

वार्ताकी । “पुंस्यपिवार्ताकइति । वार्ता । वार्ताकुः । वार्तिगणस्तुवार्तांगोवार्ताकःशाकबिल्वकइतिरभसः । वार्तावार्तिगणोवृत्ताविति विश्वः । वार्ताकु
 रेषागुणसप्तयुक्तेतिवैद्यकाच्च ।” हिंगुली । सिंही । भंटाकी । दुष्प्रधर्षिणी । पंच वार्ताक्याः । रानवांगी “डोरली” इतिख्यातायाः । नाकुली । सुरसा ।
 रास्ना । सुगंधा । गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेष्टा । भुजंगाक्षी । छत्राकी । सुवहा । नव रास्नायाः । मुंगसी “मुंगसवेल” इतिख्यातायाः । “रास्ना
 सुगंधयोःस्थानेनागसुगंधेतिपाठः ।” विदारिगंधा । “विदारिगंधा” । अंशुमती । सालपर्णी । “शालपर्णी ।” स्थिरा । ध्रुवा । पंच सालपर्ण्याः । डाव

वार्ताकीहिंगुलीसिंहीभंटाकीदुष्प्रधर्षिणी ॥ नाकुलीसुरसारास्नासुगंधागंधनाकुली ॥ ११४ ॥
 नकुलेष्टाभुजंगाक्षीछत्राकीसुवहाचसा ॥ विदारिगंधांशुमतीसालपर्णीस्थिराध्रुवा ॥ ११५ ॥
 तुंडिकेरीसमुद्रांताकार्पासीवदरेतिच ॥ भारद्वाजीतुसावन्याशृंगीतुक्लृषभोवृषः ॥ ११६ ॥

“डवला, सालवण ” इतिख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी ॥ समुद्रांता । कार्पासी ॥ “कर्पासी ।” वदरा । चत्वारि कार्पास्याः साकार्पासी वन्या व
 नेभवाचेद्भारद्वाजीत्युच्यते । एकं । शृंगी । क्लृषभः । वृषः । त्रयं क्लृषभाख्यौषधिविशेषस्य । “बैलघाटीइतिख्यातस्य ।” शृंगीशब्दइन्नंतः ॥ ११६ ॥

गांगेरुकी । नागबला । झषा । जह्रगवेधुका । चत्वारिवलाविशेषस्य । “जह्रगवेधुका इतिख्यातस्य ।” धामार्गवः । घोषकः । द्वेघोषवल्याः । “घोंसाळी, दोडकी इति चख्यातायाः ।” सघोषकः पीतकः पीतपुष्पश्चेत् महाजालीत्युच्यते । एकं । स्त्रीलिंगं ॥ ११७ ॥ जोत्स्नी । “ज्योत्स्ना । जोत्स्नी पटोली ज्योत्स्नीति हैमः । पटोलिका । जाली त्रयं पटोलिकायाः ।” पडवळी इति ख्यातायाः । “नादेयी । भूमिजंबुका । द्वेभूजंबवाः “भुइजांभळी इति ख्यातायाः । नादेयी नागरंगे स्याज्जयायां जलवेतसे ॥ भूमिजंबवां जवायां चव्यंगुष्टे पिचयोषितीति मेदिनी ।” लांगलिकी । अग्निशिखा ।

गांगेरुकी नागबला झषा जह्रगवेधुका ॥ धामार्गवो घोषकः स्यान्महाजाली सपीतकः ॥ ११७ ॥ जोत्स्नी पटोलिका जाली नादेयी भूमिजंबुका ॥ स्याल्लांगलिक्यग्निशिखा काकां गीका कनासिका ॥ ११८ ॥ गोधापदी तु सुवहामुसली तालमूलिका ॥ अजशृंगी विषाणी स्याद्गोजिह्वा दार्विके समे ॥ ११९ ॥

द्वेलांगल्याः । वागचबका । “कळला वी” इति चख्यातायाः । काकां गी । काकनासिका । द्वे काकजंधारव्योषधिविशेषस्य । “कावळी इति ख्यातस्य” ॥ ११८ ॥ गोधापदी । सुवहा । द्वे हंसपादिकायाः । “रक्तलाजाळू इति ख्यातायाः ।” मुसली । तालमूलिका । द्वे मुसल्याकंद, मुसलकंद इति ख्यातायाः । अजशृंगी । विषाणी । द्वे मेढशिं गी इति ख्यातायाः औषधेः । इयं त्वजशृंगाकारफला बहुक्षीरासकंठकाने त्रौषधिरिति सुभूतिराह । गोजिह्वा । दार्विका । “दार्विका” द्वेदवली । “पाथरी” इति ख्यातस्य क्षेत्रजन्यशाकभेदस्य ॥ ११९ ॥

तांबूलवल्ली । तांबूली । नागवल्ली । त्रीणि नागवल्ल्याः । “पानवेल इतिख्यातायाः” । द्विजा । हरेणुः । रेणुका । कौंती । कपिला । भस्मगंधिनी । षट् रेणुकाख्यगंधद्रव्यस्य । “रेणुकबीज इतिप्रसिद्धस्य ।” ॥ १२० ॥ एलावालुकं । ऐलेयं । सुगंधि । हरिवालुकं । वालुकं । पंच वालुकाख्य गंधद्रव्यस्य । “वालुक, काकडी इतिख्यातस्येत्यपिमतं । पालंकी । मुकुंदः । कुंदः । कुंदरुः । “मुकुंदः । कुंदुः । कुंदरः ।” चत्वारि पालकी । “पो

तांबूलवल्लीतांबूलीनागवल्ल्यप्यथद्विजा ॥ हरेणुरेणुकाकौंतीकपिलाभस्मगंधिनी ॥ १२० ॥ एलावालुक
मैलेयंसुगंधिहरिवालुकं ॥ वालुकंचाथपालंक्यामुकुंदःकुंदकुंदुरु ॥ १२१ ॥ बालंहीवेरबर्हिष्ठोदीच्यंके
शांबुनामच ॥ कालानुसार्यदृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानितु ॥ १२२ ॥

ईशाक वास्तुकाकारा पालख ।” इतिचख्यातस्य

॥ १२१ ॥ बालं । ज्हीवेरं । बर्हिष्ठं । उदीच्यं । केशांबुनाम । पंच वाळा इतिख्यातस्य । “बालः । बालोनाकुंतलेऽश्वस्यगजस्यापिचवालधौ ॥ वा
च्यलिंगोर्भकेमूर्खेज्हीवेरेपुन्नपुंसकमितिमेदिनी ।” केशश्चांबुच तयोर्नामयस्यतत्केशांबुनाम । यावत्केशस्यांबुनश्वनामानितानिसर्वाणिबालस्यापी
त्यर्थः । कालानुसार्यं । दृद्धं । अश्मपुष्पं । शीतशिवं ॥ १२२ ॥

शैलेयं । पंच शैलेयस्य । फूल । “शिलाजित” इति ख्यातस्य । तालपर्णी । दैत्या । गंधकुटी । मुरा । गंधिनी । चत्वारि मुरायाः तालिसपत्र “भोरमांशी”
इति ख्यातायाः । गजभक्ष्या । “गजभक्षा” सुवहा । सुरभी । “सुरभिः । सुरभिः शुक्लकीमातृभिन्मुरागोषयोषितीति मेदिनी । सुरभीरसेत्येकम
पिपदं ।” रसा ॥ १२३ ॥ महेरुणा । “महेरुणा” कुंदुरुकी । सल्लकी । “शल्लकी । सिल्लकी । श्वाविद्रुभेदौशल्लभ्याविति तालव्यादौ रभसः । स

शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गंधकुटी मुरा ॥ गंधिनी गजभक्ष्या तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥ महेरुणा कुंदुरुकी सल्लकी
ह्लादिनीति च ॥ अग्निज्वाला सुभिक्षे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका चंद्रवालैलानिष्कुटिर्बहुलाथसा ॥
सूक्ष्मोपकुंचिका तु त्था कोरंगी त्रिपुटानुटिः ॥ १२५ ॥

ल्लकी सिल्लकी ल्लादेति रुद्रः ॥” ल्लादिनी । “ज्हादिनी । ” अष्ट, सालई इति
ख्यातायाः । अग्निज्वाला । “अग्नेज्ज्वलिवरक्तपुष्पत्वात्” सुभिक्षा । धातकी । धातुपुष्पिका । “धातुपुष्पिका” चत्वारि धातव्याः । धायफूल
“धायटी” इति ख्यातायाः ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका । चंद्रवाला । एला । निष्कुटिः । “निष्कुटी” । बहुला । पंचकं एलायाः । साएला सूक्ष्मा सूक्ष्मप
रिमाणा चेत् उपकुंचिका । तुत्था । कोरंगी । त्रिपुटा । त्रुटिः । “त्रुटी” इति पंचनामानि ॥ १२५ ॥

व्याधिः । कुष्ठं । पारिभाष्यं । वाप्यं । “व्याप्यं । आप्यं ।” पाकलं । उत्पलं । षड् कडुकोष्ठ “गोडेंकोष्ठ” इतिख्यातस्य । शंखिनी । चोरपुष्पी । केशिनी । त्रयं चोरवल्ल्याः “चोर शंखाडुली, सांखवेल्” इतिख्यातायाः । वितुन्नकः ॥ १२६ ॥ झटामला । अझट । ताली । शिवा । तामलकी । षड् भूम्यामलक्याः । झटामलेत्यत्रझटेतिपृथक्पदंवा । अमलेतिछेदः । आहच । तामलक्यामलातालीति । झटातामलकीतिचेति । प्रपौंडरीकं । पौंडर्यं । “पुंडर्यं” । द्वेपौंडर्यस्य । इदंशालपर्णीतुल्यपत्रंज्ञेयं । स्थलपद्ममितिगौडाः । तुन्नः । कुबेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः । “तुणिः”

व्याधिःकुष्ठंपारिभाष्यंवाप्यंपाकलमुत्पलं ॥ शंखिनीचोरपुष्पीस्यात्केशिन्यथवितुन्नकः ॥ १२६ ॥
झटामलाऽझटतालीशिवातामलकीतिच ॥ प्रपौंडरीकंपौंडर्यमथतुन्नःकुबेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः
कच्छःकांतलकोनंदिवृक्षोऽथराक्षसी ॥ चंडाधनहरीक्षेमदुष्पत्रगणहासकाः ॥ १२८ ॥

कच्छः । कांतलकः । नंदिवृक्षः । “नंदीवृक्षः” । षड् नंदिवृक्षस्य । “नांदरुखी इतिख्यातस्य ।” अयमश्वत्थाकारपत्रः । राक्षसी । चंडा । धनहरी । क्षेमः । दुष्पत्रः । गणहासकः । षड् चोराख्यगंधद्रव्यस्य । “चोरओंवा । किरमाणीओंवा । गठोना गाटीवनमूळ इतिख्यातस्य । गणइत्यप्यस्यनाम” ॥ १२८ ॥

व्याडायुधं । “व्यालयुधं ।” व्याघ्रनखं । करजं । चक्रकारकं । चत्वारि व्याघ्रनखनामकगंधद्रव्यस्य । “लघुनखला, वाघनख इतिख्यातस्य ।” सुषिरा । विद्रुमलता । कपोतांघ्रिः । नटी । नली ॥ १२९ ॥ धमनी । अंजनकेशी । सप्त नलीनामकगंधद्रव्यस्य । “पवारीतिलोकेप्रसिद्धस्य । इयं उत्तरपथेप्रसिद्धा ।” हनुः । हृदविलासिनी । शुक्तिः । शंखः । खुरः । कोलदलं । नखं । “नखी” सप्त नखाख्यगंधद्रव्यस्य । “नखलाइति” ख्यात-

व्याडायुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकं ॥ सुषिराविद्रुमलताकपोतांघ्रिर्नटीनली ॥ १२९ ॥
 धमन्यंजनकेशी च हनुर्हृदविलासिनी ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखं मथाढकी ॥ १३० ॥
 काक्षी मृत्स्ना तुवरिका मृत्तालक सुराष्ट्रजे ॥ कुटन्मटं दशपुरं वानेयं परिपेलवं ॥ १३१ ॥

स्य । अत्र हनुरुदंतः स्त्री साहचर्यात् । बदरी तुल्यपत्रत्वात् कोलदलं । आढकी ॥ १३० ॥ काक्षी । मृत्स्ना । तुवरिका । “वर्षिकामूलिका तुवर्याढकी कुच्छु राशटीतिवोपालिता तुवरिका ।” मृत्तालकं “मृत्तालकं ।” सुराष्ट्रजं । षट् तुवरिकायाः । तूर इति ख्यातायाः । कुटन्मटं । दशपुरं । “दशपुरमिति दशपुरमिति दशपुरमिति च । दशपूरं दशपुरं प्लवनं जीविताह्वयमिति वाचस्पतिः ।” वानेयं । परिपेलवं ॥ १३१ ॥

प्लवं । गोपुरं । गोनर्दं । कैवर्तीमुस्तकं । “कैवर्तीमुस्तकं । कैवर्तमुस्तकं ।” अष्टकं कैवर्तीमुस्तकस्य केवडी, “जलमुस्ता, क्षुद्रमोक्षा मोथा” इति ख्यातस्य ग्रंथिपर्णं । शुकं । बर्हपुष्पं । “शुकबर्हमित्येकमपि नाम । बर्हिपुष्पं । बर्हिःपुष्पं बर्हपुष्पं चेति पृथगपि ।” स्थौणेयं । कुकुरं । पंच गंटीवन “भटोरा” इति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥ मरुन्माला । पिशुना । स्पृक्का “स्पृषोदरादित्वात्सलोपेपृक्कापि” देवी । लता । लघुः । समुद्रांता । वधूः । कोटिवर्षा । लंकोपिका । दशकं पिंडकेति ख्यातायाः स्पृक्कायाः । अत्र मरुन्मालेति संघातविग्रहीतं । यदाह वाचस्पतिः । स्पृक्का तु ब्राह्मणी देवी मरुन्मालालता लघुः । समुद्रांता वधूः को

प्लवगोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च ॥ ग्रंथिपर्णं शुकं बर्हपुष्पं स्थौणेयकुकुरे ॥ १३२ ॥ मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का देवी लता लघुः ॥ समुद्रांता वधूः कोटिवर्षा लंकोपिकेत्यपि ॥ १३३ ॥ तपस्विनी जटामांसी जटिलालोमशामिश्री ॥ त्वक्पत्रमुत्कटं भृंगं त्वचंचोचं वरांगकं ॥ १३४ ॥

टिवर्षालंकोपिकामरुत् । मुनिर्माल्यवती मालामोहना कुटिलालतेति ॥ १३३ ॥

तपस्विनी । जटामांसी । जटिला । लोमशा । मिशी । “मिसिः । मिषिः । मिषी । मसिः । मषिः । मषी । मसी ।” पंचजटामांस्याः । जटेति पृथक्पदं वा । यदाह । मांसी कृष्णजटा हिंस्रानलदा जटिलामिसिः । जटाचपिशिनीपेशीक्रव्यादीचतपस्विनीति । त्वक्पत्रं । उत्कटं । भृंगं । त्वचं । चोचं वरांगकं । षट् त्वक्पत्रस्य । “दालचिनी ।” तंज इति ख्यातस्य । त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वल्केचर्मणि पत्रक इति धरणिः ॥ १३४ ॥

कर्चूरकः । “कर्चूरकः ।” द्राविडकः । काल्पकः । वेधमुख्यकः । चत्वारि कचर इतिख्यातस्य । हरिद्राभस्य कल्पेभवः काल्पकओष्ठ्यमध्यः । “ता
लव्यमध्योपि ।” ओषध्यइति । फलपाकांतानां व्रीक्षादीनां जातावेव ओषध्यः स्युः । ओषधिशब्दप्रयोगः स्यादित्यर्थः । बहुत्वविवक्षायां बहुवचनं
न तु नित्यं । यदा तु ओषधेः रोगहारित्वमात्रं प्रतीयते न त्वन्यत् । तदा औषधशब्दप्रयोगः । ओषधेरजाता वित्यण् । न केवलमौषधिरेवौषधशब्दवाच्या ।
किंतुरोगहरत्वेन घृतक्षौद्रत्रिफलाकल्कादिचौषधमिति सर्वमिति विशेषणाज्ज्ञेयं ॥ १३५ ॥ यत्पत्रपुष्पादितच्छाकसंज्ञकं । एकं भोजनसाधनस्य पुष्पा

कर्चूरको द्राविडकः काल्पको वेधमुख्यकः ॥ ओषध्यो जातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधं ॥ १३५ ॥

शाकाख्यं पत्रपुष्पादितुंडुलीयोल्पमारिषः ॥ विशल्याग्निशिखानंताफलिनीशक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥

देः । आदिना मूलादिग्रहः । उक्तं च । मूलपत्रकरीरायफलकांडाधिरूढकं ॥ त्वकूपुष्पंकवचंचैव शाकंदशविधं स्मृतमिति । तत्र करीरं वंशांकुरः । कां
डमिक्षुदंडादि । अधिरूढकं बीजांकुरः । कवचं छत्राकं । शेषं स्पष्टं । तुंडुलीयः । अल्पमारिषः । द्वे तांदूळी । “तांदूळजा” इति ख्यातस्य । विश
ल्या । अग्निशिखा । अनंता । फलिनी । शक्रपुष्पिका । पंचकमग्निशिखायाः । “कळलावी” इति ख्यातायाः । शक्रोऽर्जुनतरुः तत्पुष्पमिव पुष्पं अ
स्याः शक्रपुष्पी ॥ १३६ ॥

ऋक्षगंधा । “ऋष्यगंधा ।” छगलांघ्री । छगलांघ्री । छगलांडी । छगलेतिपृथक्पदंवा । छागेतुछगलश्छागीवृद्धदारकयोःस्त्रियामित्यनेकार्थकोशः । “
आवेगी । वृद्धदारकः । जुंगः । पंच वृद्धदारकस्य । “वरधारा, जीर्णफंजी इतिख्यातस्य ।” ब्राह्मी । मत्स्याक्षी । वयस्था । सोमवल्लरी । “सोमवल्ल
रिः” । चत्वारिसोमलतायाः । “यस्याः शुक्लपक्षेपर्णान्युद्भवंतिकृष्णेचपतंति सासोमवल्लरी सैवसोमवल्लरी ” ॥ १३७ ॥ पटुपर्णी । हैमवती । स्वर्णक्षीरी । हि
मावती । चत्वारिस्वर्णक्षीर्याः । “पिसोळा इतिख्यातायाः ।” हयपुच्छी । कांबोजी । माषपर्णी । महासहा । चत्वारिमाषपर्ण्याः । रानउडीद इतिख्या

स्यादृक्षगंधाछगलांघ्र्यावेगीवृद्धदारकः ॥ जुंगोब्राह्मीतुमत्स्याक्षीवयस्थासोमवल्लरी ॥ १३७ ॥
पटुपर्णीहैमवतीस्वर्णक्षीरीहिमावती ॥ हयपुच्छीतुकांबोजीमाषपर्णीमहासहा ॥ १३८ ॥ तुंडि
कैरीरक्तफलांबिकापीलुपर्णपि ॥ बर्बरकवरीतुंगीखरपुष्पाऽजगंधिका ॥ १३९ ॥

तायाः ॥ १३८ ॥ तुंडिकैरी । “तुंडिकेशी ।” रक्तफला । बंबिका । पीलुपर्णी । चत्वारि तोंडली इतिख्यातायाः तुंडिकैर्याः । बर्बरा । “वर्बरा । वर्बरी । वर्बरः
पामरेकेशेचक्रलेनीवदंतरे । फंजिकायांपुमान्शाकभेदपुष्पाभिदोःस्त्रियामितिमेदिनी ।” कवरी । “कवरी ” तुंगी । खरपुष्पा । अजगंधिका । “ अ
जगंधेत्यन्यत्र ।” पंच वर्बरी । “तिळवणी । कानफोडी ” इतिख्यातस्य शाकभेदस्य ॥ १३९ ॥

एलापर्णी । सुवहा । रास्ना । युक्तरसा । चत्वारि एलापर्ण्याः कोलिंदणइतिख्यातायाः । चांगेरी । चुक्रिका । दंतशठा । अंब्रष्टा । अम्ललोणिका । “अम्ललोणिका ।” पंच अम्ललोणिकायाः चुकाइतिख्यातायाः ॥ १४० ॥ सहस्रवेधी । चुक्रः । अम्लवेतसः । शतवेधी । चतुष्कमम्लवेतसस्य “चांगे” च्यादिनवपर्यायाइत्यपिमतं । “नमस्कारी । गंडकारी । “गंडकाली ।” समंगा । खदिरा । चत्वारि लज्जालु । “लाजाकुं” इतिप्रसिद्धायाः ओषधेः ॥

एलापर्णीतु सुवहारास्नायुक्तरसाचसा ॥ चांगेरीचुक्रिकादंतशठांब्रष्टाम्ललोणिका ॥ १४० ॥
 सहस्रवेधीचुक्रोऽम्लवेतसःशतवेध्यपि ॥ नमस्कारीगंडकारीसमंगाखदिरेत्यपि ॥ १४१ ॥ जी
 वंतीजीवनीजीवाजीवनीयामधुस्रवा ॥ कूर्चशीर्षोमधुरकःशृंगह्रस्वांगजीवकाः ॥ १४२ ॥

॥ १४१ ॥ जीवंती । जीवनी । जीवा । जीवनीया । मधुस्रवा । “मधुः स्रवेतिपदद्वयमपि । मधुपुष्परसेक्षौद्रेमध्येनातुमधुद्रुमे । वसंतदैत्यभिच्चैत्रेस्या जीवंत्यांतुयोषितीतिमेदिनी । विश्वप्रकाशोम्येवं । पंच जीवंत्याः । “हरणवेल, हरणडोडी इतिख्यातायाः ।” कूर्चशीर्षः । मधुरकः । शृंगः । ह्रस्वांगः । जीवकः । पंच जीवकस्य ॥ १४२ ॥

किराततिक्तः । “चिरतिक्तश्चिरातिक्तश्च । किरातश्चिरतिक्तश्चभूनिंबहिमकावपीतिरभसः ।” भूनिंबः । अनार्यतिक्तः । त्रयंकिराईतइतिख्यात
स्य । सप्तला । विमला । शातला । “सातला । विमलासातलायांस्यादिति विश्वप्रकाशः ।” भूरिफेना । चर्मकषा । पंच सप्तलायाः । “शिकेकाई
इतिप्रसिद्धायाः ।” ॥ १४३॥ वायसोली । स्वादुरसा । वयस्था । त्रयं लहानकावळी, काकोली इतिचख्यातस्य । मकूलकः । “पृषोदरादित्वादुत्वे

किराततिक्तोभूनिंबोनार्यतिक्तोऽथसप्तला ॥ विमलाशातलाभूरिफेनाचर्मकषेत्यपि ॥ १४३ ॥
वायसोलीस्वादुरसावयस्थाऽथर्मकूलकः ॥ निकुंभोदंतिकाप्रत्यक्श्रेण्युदुंबरपर्ण्यपि ॥ १४४ ॥
अजमोदातूग्रगंधाब्रह्मदर्भायवानिका ॥ मूलेपुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणिपौष्करे ॥ १४५ ॥

मुकूलकोपि ” । निकुंभः । दंतिका । “दंतिजा ” प्रत्यक्श्रेणी । उदुंबरपर्णी । “ऊदुंबरपर्णी । ऊदुंबरपर्णी । ” पंच दंत्याः । “दांतीइतिख्यातायाः ।” य
स्याःबीजं जयपाळइतिख्यातं ॥ १४४ ॥ अजमोदा । उग्रगंधा । ब्रह्मदर्भा । यवानिका । “यमानिका ।” द्वे यवान्याः । ओंवाइतिख्यातायाः । “यवानी
द्वयस्यद्वेद्वेनामनीत्यपिमतं ।” पुष्करं । काश्मीरं । पद्मपत्रं । “पद्मवर्णमितिपाठः ।” त्रीणिपौष्करमूले । पुष्करमौषधिविशेषस्तस्यमूलेत्यर्थः ॥ १४५ ॥

अव्यथा । अतिचरा । पद्मा । चारटी । पद्मचारिणी । पंच उत्तरदेशेप्रसिद्धायाः पद्मचारिण्याः । “स्थलकमलिनी इतिख्यातायाः ।” कांपिल्यः । “कांपिल्लः । चंद्रःकर्पूरकांपिल्लसुधांशुस्वर्णवारिष्वितिमेदिनी ।” कर्कशः । चंद्रः । रक्तांगः । रोचनी । “रेचनी ।” पंच शुंडारोचनीतिख्यातायारोचन्याः ॥ १४६ ॥ प्रपुन्नाडः । “प्रपुन्नालः । प्रपुनालः । प्रपुनाडः । प्रपुन्नाडः ।” एडगजः । “एलगजः ।” दद्रुघ्नः । “दद्रुघ्नः ।” चक्रमर्दकः । पद्मा

अव्यथातिचरापद्माचारटीपद्मचारिणी ॥ कांपिल्यःकर्कशश्चंद्रोरक्तांगोरौचनीत्यपि ॥ १४६ ॥
 प्रपुन्नाडस्त्वेडगजोदद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥ पद्माटउरणाख्यश्चपलांडुस्तुसुकंदकः ॥ १४७ ॥ लतार्क
 दुद्रुमौतत्रहरितेऽथमहौषधं ॥ लशुनंगृजनारिष्टमहाकंदरसोनकाः ॥ १४८ ॥

टः । उरणाख्यः । “उरणाक्षः ।” षट् टाकळा इतिख्यातस्य । पलांडुः । सुकंदकः । द्वे पलांडोः । “कांदा इतिप्रसिद्धस्य ।” ॥ १४७ ॥ हरितेहरि
 द्वर्णे तत्रपलांडौ लतार्कः । दुद्रुमः । इतिद्वे । महौषधं । लशुनं । “लशूनं ।” गृजनं । अरिष्टः । महाकंदः । सोनकः । षट् लशुनस्य । लशुनगृजनयो
 राकृतिभेदेपिरसैक्यात् अभेदोबहवोमन्यन्ते ॥ १४८ ॥

पुनर्नवा । शोथघ्नी । द्वे पुनर्नवायाः । “घेतुळी इतिदेशेप्रसिद्धायाः ।” वितुन्नं । सुनिषण्णकं । द्वे सुषुन । “कुरुडु ” इतिख्यातस्य शाकभेदस्य । वात
कः । शीतलः । अपराजिता । शणपर्णी । “सनपर्णी । असनपर्णी । आसनपर्णी । भवेदसनपर्ण्यां च शीतलः शिशिरेन्यवदिति विश्वप्रकाशः । शीतलं पुष्प
कासीसे शैलजे मलयोद्भवे । पुमानासनपर्ण्यां स्याच्छिशिरेवाच्यलिंगकमिति मेदिनी ।” चत्वारि शणपर्ण्याः गोकर्णी इति ख्यातायाः । “शीतल वात
क इत्येकं पदमिति धन्वंतरिराह ” ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः । “परावतांघ्री ।” कटभी । पण्या । ज्योतिष्मती । लता । पंच ज्योतिष्मत्याः मालकांगोणी

पुनर्नवा तु शोथघ्नी वितुन्नं सुनिषण्णकं ॥ स्याद्वातकः शीतलो पराजिता शणपर्ण्यापि ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः कटभी
पण्या ज्योतिष्मती लता ॥ वार्षिकं त्रायमाणा स्यात्त्रायंती बलभद्रिका ॥ १५० ॥ विष्वक्सेन प्रिया गृष्टि वाराही व
दरेत्यपि ॥ मार्कवो भृंगराजः स्यात्काकमाची तु वायसी ॥ १५१ ॥

इति ख्यातायाः । पारावतांघ्रिः स्त्री । वार्षिकं ।

त्रायमाणा । त्रायंती । बलभद्रिका । चतुष्कं त्रायमाणायाः ॥ १५० ॥ विष्वक्सेन प्रिया । गृष्टिः । “घृष्टिः ।” वाराही । बदरा । चतुष्कं वाराह्याः ।
“वाराहीकंद दुकरकंद इति ख्यातायाः ।” मार्कवः । भृंगराजः । “भृंगराजाः । भृंगइवरजोऽस्य । सांतोऽदंतोऽपि । स्यान्मार्कवो भृंगराजो भृंगराजः सुजाग
र इति रभसात् ।” द्वे माका इति ख्यातस्य । काकमाची । वायसी । द्वे कावळी । “काकजंघा ” इति ख्यातायाः ॥ १५१ ॥

शतपुष्पा। सितच्छत्रा। अतिच्छत्रा। मधुरा। मिसिः। “मिसी” अवाक्पुष्पी। कारवी। सप्तकं शोष इतिख्यातायां शतपुष्पायां। सरणा “सरणी। सारणी। सरणासरणीचावीकटंभरामहाबलेतिरुद्रः। रुग्भेदेनाप्रसारण्यांस्वल्पनद्यांचसारणीतिमेदिनी।” प्रसारिणी ॥ १५२ ॥ कटंभरा। “कटंभरा” राजबला। भद्रबला। पंच प्रसारण्याः। चांदवेल। “कुञ्जप्रसारिणी।” इतिख्यातायाः। जनी। “जनिः” जतूका। “जतुका” रजनी। “रजनिः”

शतपुष्पासितच्छत्रातिच्छत्रामधुरामिसिः ॥ अवाक्पुष्पीकारवीचसरणांतुप्रसारिणी ॥ १५२ ॥ तस्यांकटंभरा
राजबलाभद्रबलेत्यपि ॥ जनैजतूकारजनैजतुकृच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शाथशटीगंधमूलीषड्ग्रंथिकेत्य
पि ॥ कर्चूरोपिपलाशोथकारवेल्लःकठिल्लकः ॥ १५४ ॥

जतुकृत्। चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शा। षट्
चक्रवर्तिन्याः चाकवत इतिख्यातायाः। शटी। गंधमूली। “गंधमूला।” षड्ग्रंथिका। कर्चूरः। “कर्चूरः। कर्बुरः।” पलाशः। पंच शम्याः “का
पूरकाचरी, आंबिहळद इतिख्यातायाः।” कारवेल्लः। कठिल्लकः। “कठिल्लकः” ॥ १५४ ॥

सुषवी । “सुसवी । सुशवी ।” त्रीणि कारवेष्टस्य । कारली इतिख्यातस्य । कुलकं । पटोलः । तिक्तकः । पटुः । चत्वारि पटोल “पडवळ” इतिख्यातस्य । कूष्मांडकः । कर्कारुः । द्वे कूष्मांडस्य । “कोहळा इतिख्यातस्य ।” उर्वारुः । “ईर्वारुः । इर्वारुः । ईर्वारुः । एर्वारुः । उन्मत्तोधुस्तुरिर्वारुः कर्कटिः स्यादिति पुंस्कांडेरत्नकोशात् ।” कर्कटी । “कर्कटिः” द्वे कर्कट्याः कांकडी इतिख्यातायाः ॥ १५५ ॥ इक्ष्वाकुः । कटुतुंबी । द्वे कटुतुंब्याः । “दुध्याकडुभोंपळा इतिख्यातायाः । अत्र इक्ष्वाकुशब्दः कटुकटुतुंब्युभयसाधारणः ।” तुंबी । “तुंबिः । तुंबा ।” अलाबूः । “आलाबूः । आलाबुः । लाबुः ।

सुषवीचाथकुलकंपटोलस्तिक्तकःपटुः ॥ कूष्मांडकस्तुकर्कारुर्वारुःकर्कटीस्त्रियौ १५५ ॥ इक्ष्वाकुःकटुतुंबीस्यातुंब्यलाबूरुभेसमे ॥ चित्रागवाक्षीगोडुंबाविशालात्विद्रवारुणी ॥ १५६ ॥

लाबूः । अलाबुः स्त्रीपिंडफलातुंबिस्तुंबीमहाफला । तुंबातुवर्तुलाऽलाबूनिवेतुंबीतुलाबुकेतिवाचस्पतिः । अलाबूस्तुंबकः प्रोक्त इति चंद्रः । लाबुकेत्यन्यकोशे । द्वे काळाभोंपळा इतिख्यातस्य । “अलाबुर्हस्यांतोपिकचिन् । चित्रा । गवाक्षी । गोडुंबा । त्रीणि गोडुंबायाः “कंवडळ इतिख्यातायाः । चित्राऽखुपर्णीगोडुंबासुभद्रादंतिकासुच ॥ मायायांसर्पनक्षत्रेनदीभेदेषुचस्त्रियामिति मेदिनी । गवाक्षीत्विद्रवारुण्यांगवाक्षोजालकेकपाविति हैमः । गोडुग्धेतिपाठोनदृश्यतेकोशेषु । गोडुग्धेतिचिभूडइतिप्रसिद्धिर्वैद्यके ” विशाला । इंद्रवारुणी । द्वे इंद्रवारुण्याः । “मोठीकंवडळ इतिख्यातायाः ॥ १५६ ॥

अशोघः । सूरणः । “तालव्यादिरपि ।” कंदः । त्रीणिसूरणस्य । गंडीरः । समष्टिला । द्वे गंडीराख्यशाकभेदस्य । “कडूसूरण इतिख्यातस्य ।” ॥
 कलंब्यादयः पंच शाकभेदाःस्युः । एकैकं । तत्रकलंबीवेण्वाकृतिः । “कलंबीतुशतपर्वाकलंबूर्वासुबिरुधइतिवाचस्पतिः । कलंबीशाकभेदेपिस्या
 द्वंडशरयोःपुमानितिमेदिनी ।” उपोदिका । “उपोदीकापि” वाळी । “थोरमयाळ, पोईमांडवीवेल” इतिप्रसिद्धा । मूलकं मुळा इतिख्यातं । हिल

अशोघःसूरणःकंदोगंडीरस्तुसमष्टिला ॥ कलंब्युपोदिकास्त्रीतुमूलकंहिलमोचिका ॥ १५७ ॥ वास्तुकंशाकभेदाः
 स्युर्दूर्वातुशतपर्विका ॥ सहस्रवीर्याभार्गव्यौरुहानंताथसासिता ॥ १५८ ॥ गोलोमीशतवीर्याचगंडालीशकुला
 क्षका ॥ कुरुविंदोमेघनामामुस्तामुस्तकमस्त्रियां ॥ १५९ ॥

मोचिका देशांतरे हलहंची । “चाकवत” इतिप्रसिद्धा ॥ १५७ ॥

वास्तुकं । बथुवा । “चंदनबटुवा ” इतिप्रसिद्धं । “वास्तूकमपि ” दूर्वा । शतपर्विका । “शतपर्णिका ” सहस्रवीर्या । भार्गवी । रुहा । अनंता । ष
 ट् दूर्वायाः ॥ १५८ ॥ सादूर्वा सिताशुक्लाचेत् तत्रगोलोमी । शतवीर्या । गंडाली । शकुलाक्षका । इतिचत्वारि । कुरुविंदः । मेघनामा । मुस्ता । मु
 स्तकं । चत्वारि मुस्तायाः । “मोथइतिख्यातायाः” । मेघनामा मेघपर्यायनामकः । “मुस्तकंपुंसिक्लीबेच ।” ॥ १५९ ॥

भद्रमुस्तकः । भद्रमिति पृथगपि नाम । भद्रं स्यान्मंगले हेमिमुस्तके करणांतरे इति रुद्रः । ” गुंद्रा । द्वे मुस्ताविशेषस्य । भद्रमुस्तकस्य । “नागरमोथा इति
ख्यातस्य । ” अस्त्रियामिति मुस्तकभद्रमुस्तकाभ्यां संबध्यते । धन्वंतरिरयं भेदमाह । मुस्तकं बुधरो मेघो घनो राजीवशेरुकः भद्रमुस्तो वराहो ब्दो गांगेयः कु
रुविदक इति । चूडाला । चक्रला । उच्चटा । त्रीणि उच्चटामूलस्य । “फुरडी इति कौंकणे ख्यातस्य मुस्ताविशेषस्य । ” वंशः । त्वक्सारः । कर्मारः । त्व
चिसारः । तृणध्वजः ॥ १६० ॥ शतपर्वा । यवफलः । वेणुः । मस्करः । तेजनः । दशकं वेणोः । ये वेणवः अनिलोद्धताः अनिलेन कीटादिकृतरं भ्रगतवा

स्याद्भद्रमुस्तको गुंद्रा चूडाला चक्रलोच्चटा ॥ वंशो त्वक्सारकर्मारत्वचिसारतृणध्वजाः ॥ १६० ॥ शतपर्वा यवफ
लो वेणुमस्करतेजनाः ॥ वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनं त्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥ ग्रंथिर्नापर्वपरुषी गुंद्रस्ते जनकः श
रः ॥ नडस्तु धमनः पोटगलोऽथौकाशं मस्त्रियां ॥ १६२ ॥

युनोद्धताः स्वनंति शब्दं कुर्वन्ति ते कीचकाः स्युरित्येकं ॥ १६१ ॥ ग्रंथिः ।

पर्व । परु । “परुदंतोपि । मृज्जासारो ग्रंथिपरुः परागः कुसुमेरेणुरिति पुंस्कांडेरत्नकोशात् । ” त्रीणि वंशादिग्रंथेः । परे इति ख्यातस्य । तत्र ग्रंथिर्नापुमान्
गुंद्रः । तेजनकः । शरः । “सरः । सरस्तुमुंजो बाणाख्यो गुंद्रस्ते जनकः शर इति वाचस्पतेर्दंत्यादिश्व । ” त्रीणि शरस्य । नडः । “नलः । अथ पोटगलः पुंसि
नले च काशमत्स्ययोरिति मेदिनी । ” धमनः । पोटगलः । त्रीणि देवनक इति ख्यातस्य । काशं । “कासं” ॥ १६२ ॥

इक्षुगंधा । पोटगलः । त्रीणिकाशस्य । “काशंपुन्रपुंसकं ।” बल्वजाइत्येकंपुल्लिंगवद्बुधचनांतं । “मोळ, लव्हाळे, लवा इतिख्यातस्य । एकोबल्वजइ
तिभाष्यकारवचनादेकत्वेपि ।” रसालः । इक्षुः । द्वे इक्षोः । पुंड्रः । कांतारकः । इत्यादयस्तस्येक्षोर्भेदाः । आदिनाकोशकारादियहः । “सच । इक्षुः क
र्कटकोवशःकांतारोवेणुनिःसृतिः । इक्षुरस्यःपोंड्रकश्चरसालःकुसुमारकःइति ” एकैकं ॥ १६३ ॥ वीरणं । वीरतरं । तृणभेदस्य । “काळावाळाइति
ख्यातस्य ।” द्वे अस्यवीरणस्यमूले । उशीरं । अभयं । नलदं । सेव्यं । अमृणालं । जलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जकं । लघुलयं । अवदाहं । इष्टकापथं

इक्षुगंधापोटगलःपुंसिभूमितुबल्वजाः ॥ रसालइक्षुस्तद्वेदाःपुंड्रकांतारकादयः ॥ १६३ ॥ स्याद्वीरणंवीरतरंमूले
स्योशीरमस्त्रियां ॥ अभयंनलदंसेव्यममृणालंजलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जकंलघुलयमवदाहेष्टकापथे ॥ नडाद
यस्तृणंगर्मुच्छ्यामाकप्रमुखाअपि ॥ १६५ ॥

इतिदशनामानिस्युः । लघु । लयं । इतिपृथगपि । लामज्जकंसुवासंस्या
दमृणालंलयंलघ्वितिसुश्रुतः । अवदाहेष्टमितिअवदाहेष्टकापथमितिचैकैकंपदमिति । नडादयः । नडकाशादयः । तृणं तृणजातीयाइत्यर्थः । “नलाद
यइत्यपिपाठः । येचगर्मुच्छ्यामाकप्रमुखाः गर्मुच्छ्यामाकौतृणधान्यविशेषौ । प्रमुखशब्दाद्वक्ष्यमाणाःकुशादयःकंगुकौद्रवाद्याश्चतेपितृणजातीयाः ।
“अत्रप्रमुखशब्दान्नीवाराद्याग्रहीतव्याः । अन्यथाकोद्रवादीनांहविष्यत्वापातात् । श्यामाकः । श्यामकोपिचेतिहलायुधाच्छामकोपि ।” एकं ॥ १६५ ॥

कुशं । कुथः । दर्भः । पवित्रं । चत्वारि कुशस्य । तत्र कुशं क्लीबपुंसोः । कत्तृणं । पौरं । सौगंधिकं । ध्यामं । देवजग्धकं । रौहिषं । षट् गंजाण । रो
हिसगवत ” इतिख्यातस्य तृणभेदस्य ॥ १६६ ॥ छत्रा । अतिछत्रः । पालघ्नः । “पालंक्षेत्रं हंतीति पालघ्नः । ” मालातृणकं । “मालाकाराणि तृणा
न्यस्य ।” भूस्तृणं । पंच वचाकृतेर्जलतृणभेदस्य । “अत्र आद्यत्रयं शेतगवत इति ख्यातस्य । अंत्यद्वयं मालाकारतृणस्येत्यपि मतं ।” शष्पं । “शस्यं”

अस्त्रीकुशंकुथोदर्भः पवित्रमथ कत्तृणं ॥ पौरसौगंधिकं ध्यामदेवजग्धकरौहिषं ॥ १६६ ॥ छत्रातिच्छत्र
पालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे ॥ शष्पंबालतृणं घासो यवसंतृणमर्जुनं ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिस्तृण्यान
द्यातुनडसंहतिः ॥ तृणराजा वह्यस्तालो नालिकेरस्तुलांगली ॥ १६८ ॥

बालतृणं । द्वे कोमलतृणस्य । घासः । यव
सं । द्वे गवादीनां भक्ष्यतृणस्य । तृणं । अर्जुनं । द्वेतृणमात्रस्य ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिः समूहस्तृण्येत्युच्यते । एकं । नडानां संहतिर्नड्येत्युच्यते । ए
कं । तृणराजः । तालः । द्वे तालस्य । तृणराजा वह्यस्तृणराजनामकः । नालिकेरः । “नारिकेरः । नारिकेलः । नाडिकेरः । नारीकेलः । नारिकेलिः ।
नारीकेली ।” लांगली । द्वे नारिकेलस्य । “नारळ इति ख्यातस्य । लांगली स्त्री । ङीषंतः । इन्नंतः पुंसीत्येके ॥ १६८ ॥

घोंटा । पुगः । क्रमुकः । गुवाकः । "गूवाकः । गुवाकोपिचगूवाकइतितारपालः । "खपुरः । पंचपूगदक्षस्य । सुपारीपोफळीइतिख्यातस्य । "अस्य फलउद्वेगमित्युच्यते । एतेतालनालिकेरपूगास्त्रयः । हिंतालस्तालभेदः सतुअल्पपरिमाणःतत्सहिताः । एवंचत्वारः । खजूरादयश्चत्वारश्च । एवमष्टौए तेतृणद्रुमाइत्युच्यंते । एकं । तत्रखजूरःखाजूरइतिख्यातः । केतकीढीषंता केगत । "केतक"इतिख्याता । एवंताली तालीभेदः । खजूरीखजूरभेदः

घोंटानुपूगःक्रमुकोगुंवाकःखपुरोस्यतु ॥ फलमुद्वेगमेतेचहिंतालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥ खजूरः
केतकीतालीखजूरीचतृणद्रुमाः ॥ इतिवनौषधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ सिंहोमृगेंद्रःपंचास्योहर्यक्षः
केसरीहरिः ॥ "कंठीरवोमृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशनः ॥ पुंडरीकःपंचनखचित्रकायमृगद्विषः ॥ १ ॥"

॥ १६९ ॥ इतिवनौषधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सिंहः । मृगेंद्रः । पंचास्यः । हर्यक्षः । केसरी । हरिः । षट्सिंहस्य । केसरीइन्नंतः । ताल
व्यमध्योपि । पंचंविस्तृतमास्यमस्यपंचास्यः । "पचिविस्तारे । मुखंपादाश्चपंचास्यानीवयस्येतिवा " कंठीरवोमृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशनइत्यादयोप्य
स्यपर्यायाः ॥ १ ॥

शार्दूलः । द्वीपी । व्याघ्रः । त्रीणि व्याघ्रस्य । तरक्षुः । “तरक्षः” । मृगादनः । द्वे कुक्कुराकृतेः कृष्णरेखाचित्रितस्य मृगविशेषस्य । “तरसइति ख्यातस्य ।” ।
 वराहः । सूकरः । घृष्टिः । “गृष्टिः ।” कोलः । पोत्री । किरिः । “किरः ।” किटिः । दंष्ट्री । घोणी । स्तब्धरोमा । क्रोडः । भूदारः । द्वादशसूकरस्य ।
 तालव्यादिरपिशूकरः । साहचर्याद्घृष्टिः पुंसि । पोत्रिणौ । दंष्ट्रिणौ । घोणिनौ । सव्यरोमाणौ ॥ २ ॥ कपिः । प्लवंगः । प्लवगः । शाखामृगः । बलीमु
 खः । “बलिमुखः । बलीमुखः ।” मर्कटः । वानरः । कीशः । वनौकाः । नवकं वानरस्य । वनौकसौ । “शाखाचारी मृगः शाखामृगः ।” भल्लुकः ॥ ३ ॥ क्रक्षः ।

शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे तरक्षुस्तु मृगादनः ॥ १ ॥ वराहः सूकरौ घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किटिः ॥ दंष्ट्री घोणी स्त
 ब्यरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि ॥ २ ॥ कपिप्लवंगः प्लवगः शाखामृगः बलीमुखाः ॥ मर्कटो वानरः कीशो वनौका
 अथ भल्लुके ॥ ३ ॥ क्रक्षाच्छ भल्लु भल्लूका गंडके खड्गखड्गिनौ ॥ लुलायौ महिषो वाहद्विषत्कासरसैरिभाः ॥ ४ ॥

अच्छभल्लुः । भल्लुकः । “भालुकः । भालूकः ।” चतुष्कमच्छभल्लस्य । आखल, रीसइति ख्यातस्य । “केचन भालुइति ख्यातायाः नाम चतुष्कमिति व
 दंति ।” जह्वमध्योपि । भल्लुकइति । अच्छभल्लपरिषद्विरहतीति प्रयोगः । अच्छइति च । अच्छस्फटिकभल्लुकनिर्मलेष्विति मेदिनी । गंडकः । खड्गः । ख
 ड्गी । त्रीणि गंडशृंग “गंडा” इति । लुलायः । “लुलापइति ओष्ठ्यां तोपि” । महिषः । वाहद्विषत् । कासरः । सैरिभः । पंच महिषस्य । “गवाइति ख्यातस्य” ॥ ४ ॥

शिवा । भूरिमायः । गोमायुः । मृगधूर्त्तकः । शृगालः । “सृगालः” वंचुकः । “वंचकः । वंचकस्तुखले धूर्त्तं गृह्णन् भ्रौचजंबुक इति कोशांतरात् । ” क्रोष्टा । फेरुः । फेरवः । जंबुकः । दश जंबुकस्य कोल्हा इति ख्यातस्य । स्त्रियामिति पुंव्यक्तावपि शिवाशब्दो नित्यं स्त्रीलिङ्ग इत्यर्थः । चतुष्पदां द्विलिङ्गतावक्ष्यते तदपवादौयं । ” सृगालोदंत्यादिरपि । क्रोष्टुशब्दस्य रूपाणितु । क्रोष्टा । क्रोष्टारौ । क्रोष्टारः । क्रोष्टारं । क्रोष्टारौ क्रोष्टून् । क्रोष्ट्रा । क्रोष्टुनेत्या

स्त्रियां शिवा भूरिमाय गोमायु मृगधूर्त्तकाः ॥ शृगाल वंचुक क्रोष्टु फेरु फेरव जंबुकाः ॥ ५ ॥

ओतु बिडालो मार्जारो वृषदंशक आखुभुक् ॥ त्रयो गौधेर गौधार गौधेया गोधिकात्मजे ॥ ६ ॥

दि । दीर्घमध्योपि जंबूक इति ॥ ५ ॥ ओतुः । बिडालः । “ बिडालः । ” मार्जारः । वृषदंशकः । आखुभुक् । पंच मार्जारस्य । गौधेरः । गौधारः । गौधेयः । एते त्रयः शब्दा गोधिकात्मजे स्थल गोधिकाया अपत्येऽगार इति ख्याते । “ अयं कृष्ण सर्पाद्रोधायां घोरपट इति ख्यातायां चतुष्पाज्जायते । अस्य सर्पस्य दंशेन मानवोऽवश्यं म्रियते । ” ॥ ६ ॥

श्वावित् । शल्यः । द्वे शल्यस्य । साळई “ साळी ” इतिख्यातस्य । श्वानंविध्यतिलोम्ना श्वावित् श्वाविधौ । तस्यशल्यस्यलोम्निशलली । शललं । शलं । इतित्रीणि । शललीस्त्रियां । इदंसीमंतोन्नयनादावुपयुज्यते । वातप्रमीः । वातमृगः । द्वेवातमृगस्य । वाघूळइतिख्यातस्य । वातप्रमीरीदंतः पुंसि । रूपाणितु । वातप्रमीः । वातप्रम्यौ । वातप्रम्यः । वातप्रमीं । वातप्रम्यौ । वातप्रमीन् । समस्यैकवचनेतु सवर्णदीर्घः वातप्रमी स्त्रियां तुलक्ष्मीवत् । कोकः । ईहामृगः । वृकः । त्रीणि वृकस्य लांडगाइतिख्यातस्य ।” ॥७॥ मृगः । कुरंगः । वातायुः । “वानायुः । वनायुः ।” हरिणः ।

श्वावित्तुशल्यस्तल्लोम्निशललीशललंशलं ॥ वातप्रमीर्वातमृगःकोकस्त्वीहामृगोवृकः ॥ ७ ॥ मृगेकुरंगर्वातायुहरिणाऽजिनयोनयः ॥ ऐणेयमेण्याश्चर्माद्यमेणस्यैणमुभेत्रिषु ॥ ८ ॥ कदलीकंदलीचीनश्चमूरुप्रियकावपि ॥ समूरुश्चेतिहरिणाअमीअजिनयोनयः ॥ ९ ॥

अजिनयोनिः । पंच हरिणस्य । एण्याहरिण्याश्चर्माद्यं आद्यशब्दात् मांसादि ऐणेयमित्युच्यते । एकं । प्राणिरजतादिभ्योज्झत्यञ् । एणस्यतुचर्माद्यंऐणमित्युच्यते । एकं । उभे ऐणेयंऐणंचत्रिषुस्पष्टं ॥८॥ कदली । कंदली । चीनः । चमूरुः । प्रियकः । समूरुः । एतेषट् हरिणभेदाः । एकैकं । कदलीकंदल्यौडीषंतेस्त्रियां । स्वामिमतेतुइन्नंतौपुंसि । अमीषट्हरिणाः वक्ष्यमाणाः कृष्णसारादयश्चअजिनयोनयउच्यते । यत एतेचर्मण्युपयुक्ताः ॥ ९ ॥

कृष्णसारः । “कृष्णशारः । कृष्णश्वासौसारश्च । वर्णौवर्णेनैतिसमासः । शारः शबलवातयोरिति तालव्यादौ रभसः । ” रुरुः । न्यंकुः । रंकुः । शंबरः ।
 “शंबरः । संवरः । शंवृणोति वृज्वरणे । रौहिषः । “रोहिषः । रोहिषंकृतृणे ज्ञेयं रोहिषो हरिणांतर इति विश्वप्रकाशः । ” गोकर्णः । पृषतः । ऐणः ।
 ऋष्यः । “ऋष्यः । एणः कुरंगमोरिष्यः सादृश्यश्चारुलोचन इति त्रिकांडशेषात् । तत्ररिष्योपि । ” रोहितः । “लोहितः ” चमरः । एते द्वादशमृगाः मृ
 गभेदाः । एकैकं । तत्र कृष्णसारः कृष्णवर्णेन मिश्रः कृष्णमृग इति ख्यातः । रुरुर्देशांतरभाषायां भुवार “रोहं” इति ख्यातः । न्यंकुर्नागुण इति ख्यातः ।

कृष्णसाररुरुन्यंकुरंकुशंबररौहिषाः ॥ गोकर्णपृषतैर्न्यारोहिताश्चमरोमृगाः ॥ १० ॥ गंधर्वः शरभोरामः सुमरोग
 वयः शशः ॥ इत्यादयो मृगेंद्राद्या गवाद्याः पशुजातयः ॥ ११ ॥

इति ख्यातः । शंबरः । सांबा । “सांबर” इति ख्यातः । रौहिषः रोही इति ख्यातः । गोकर्णः । गोंव इति ख्यातः । पृषतः बिंदुविशिष्टः पुषिव इति ख्यातः ।
 एणश्चारुनेत्रः । ऋष्यः शीघ्रगामी । रोहितो रक्तवर्णः । चमरश्चामरोपयोगिपुच्छः ॥ १० ॥ गंधर्वः । शरभः । रामः । सुमरः । गवयः । शशः । एते
 षट्मृगभेदाः । “शरभस्तालव्यादिः । ” तत्र गंधर्वो गंधविशिष्टः । शरभो लङ्घीसरा इति प्रसिद्धः । रामो रमणीयरूपो मृगभेदः । सुमरः सरणशीलः । ग
 वयः गवा इति ख्यातः । शशः ससा इति ख्यातः । एकैकं । इत्यादयः गंधर्वादयः आदिशब्दादत्रानुक्ता वनपोतादयो ये च पूर्वोक्ता मृगेंद्राद्याः सिंहाद्याश्चम
 रांताः ये च वर्गांतरे वक्ष्यमाण गवाद्याः गोहस्त्यादयः ते सर्वे पशुजातयः पशुशब्दाच्चा इत्यर्थः । एकं ॥ ११ ॥

अधोगंता । खनकः । टकः । पुं ध्वजः । उंदुरः । पंचक्षेपकश्लोकगतनामानि मूषकस्य । ” उंदुरुः । मूषकः । “ जहस्योपधदीर्घोपधमुषमूषधातुभ्यां
कुनिमुषकः मूषक इति द्वयं । ” आखुः । त्रयं मूषकस्य, उंदुरुंदुरुंदुर इति शब्दार्णवे । गिरिका । बालमूषिका । द्वे स्वल्पमूषकजातेः । “ खर्वाखुर्बालमू
षिकेति दुर्गः । ” लुलुंदरी गंधमुखी दीर्घतुंडी दिवाधिकेति श्लोकार्धकेचिदत्र पठंति । सरटः । ककलासः । “ ककलाशः । ककुलासः । ” द्वे सरडा इति
ख्यातस्य । मुसली । गृहगोधिका । “ गृहगोलिकेत्यपि पाठः । ” द्वे गृहगोधायाः । “ पाल इति ख्यातायाः । ” मुसतिसंशयखंडयति शुभाशुभसूचकत्वा
त् मुसली ङीषंता । मुशलीति । तालव्यमध्यापि । ज्येष्ठास्त्रीकुड्यमत्स्याच गृहगोधा गृहालिकेतिकोशांतरं ॥ १२ ॥ लूता । तंतुवायः । “ तंत्रवायः । ”

“अधोगंतातुखनकोटकः पुं ध्वज उंदुरः ॥ उंदुरुर्मूषकोप्याखुर्गिरिका बालमूषिका ॥ सरटः ककलासः स्यान्मुसली
गृहगोधिका ॥ १२ ॥ लूतास्त्री तंतुवायोर्णनाभमर्कटकाः समाः ॥ नीलंगुस्तुक्कमिः कर्णजलौकाः शतपद्युभे ॥ १३ ॥

ऊर्णनाभः । मर्कटकः । चत्वारि ऊर्णनाभस्य । “ कोष्ठी कोळी इति ख्यातस्य । तत्र लूतानित्यं स्त्री । नीलंगुः । कृमिः । “ क्रिमिः । क्रिमिर्नाकृमिव
त्कीटो लाक्षायां कृमिलेखर इति मेदिनी । द्रुममये भवेत्पुंसिकीटे च कृमिव क्रिमिरिति रभसः । ” द्वे अपि पुंसि । क्षुद्रकीटमात्रस्य । “ कुसुरडा घुलें इति
ख्यातस्य ” नीलांगुरिति दीर्घमध्यापि । “ नीलंगुरपि नीलांगुरिति द्विरूपकोशः । ” कर्णजलौकाः । शतपदी । द्वे स्त्रीलिङ्गे । कर्णजलूका । “ घोण, गो
म, वळोजी ” इति ख्यातायाः शतपादाय स्याः सा । “ कर्णजलौकाः सांता । कर्णजलूका कर्णजलौकेति चटावन्तापि ” ॥ १३ ॥

दृश्विकः । शूककीटः । द्वेशूककीटस्य । “ऊर्णादिभक्षकस्य कसरइतिख्यातस्य ।” शूकंशूकाकारंलोमतद्युक्तसर्वांगःकीटः शूककीटः । अलिः ।
 “आलिः ।” दृश्विकोद्गुणआलिःस्यादितिबोपालितः । आली । अथालीस्यादृश्विकेभ्रमरेपुमानितिकोशांतरं ।” द्रुणः । “द्रोणः ।” दृश्विकः । त्री
 णि विंचूइतिख्यातस्य विषकीटस्य । तत्रालिरिदंतइन्नंतश्च । पारावतः । “पारापतः । पारापतःकलरवःपत्रीश्येनःशशादनइतिरभसः ।” कलरवः ।
 कपोतः । त्रीणिपारावतस्य । पारवा । “खबूतर” इतिख्यातस्य । पारावतःकपोतःस्यात्कपोतोविहगांतरइतिविश्वः । शशादनः ॥ १४ ॥ पत्री ।

दृश्विकःशूककीटःस्यादलिद्रुणौतुदृश्विके ॥ पारावतःकलरवःकपोतोथशशादनः ॥ १४ ॥
 पत्रीश्येनउलूकस्तुवायसारातिपेचकौ ॥ “दिवांधःकौशिकौघूकौदिवाभीतोनिशादनः ॥”
 व्याघ्राटःस्याद्भरद्वाजःखंजरीटस्तुखंजनः ॥ १५ ॥

श्येनः । त्रयं ससाणाइतिख्यातस्य । उलूकः । वायसारातिः । पेचकः । त्रयमुलूकस्य । घूक । “घुबड पेंचापक्षी” इतिख्यातस्य । “दिवांधः कौशि
 कः । घूकः । दिवाभीतः । निशादनः । पंचकमप्युलूकस्य ।” व्याघ्राटः । भरद्वाजः । द्वेभरद्वाजस्यपक्षिणः । “कुकुडकोंबा । कुंभारकोंबाइतिख्या
 तस्य ।” खंजरीटः । खंजनः । द्वेचलसुष्पस्यपक्षिविशेषस्य । “ताजवा तय्यरइतिख्यातस्य ।” ॥ १५ ॥

लोहपृष्ठः । कंकः । द्वेबाणोपयोगिपत्रस्यपक्षिभेदस्य । चाषः । “चासः । इक्षुपक्षिभिदोश्वासइतिदंत्यातेषुरुद्रः ।” किकीदिविः । “किकीदीविः । किकिदिविः । किकिदिवः । किकीदिवीः । किकीदिवः । किकिः । किकी । दिवः । चाषोदिविःकिकिःस्मृतइतिव्याडिः ।” द्वे चारगा । “चाष. चास. तास. ” इतिख्यातस्य । कलिंगः । भृंगः । धूम्याटः । त्रीणिफेंचुहार । “मस्तकचूडपक्षी” इतिख्यातस्य । “धूमसमूहइवाटतीतिधूम्याटः ।” शतपत्रकः ॥ १६॥ दावाघाटः । द्वे वटफोरा । “सुतारपक्षी । काष्ठकुट्ट टांकारी ।” इतिख्यातस्य । सारंगः । शारंगः । शारंगश्वातकेख्यातःशबलेहरिणे

लोहपृष्ठस्तुकंकःस्यादथचाषःकिकीदिविः॥ कलिंगभृंगधूम्याटाअथस्याच्छुतपत्रकः॥ १६॥

दावाघाटोऽथसारंगस्तोककश्वातकःसमाः॥ कृकवाकुस्ताम्रचूडःकुक्कुटश्चरणायुधः॥ १७॥

चटकःकलविकःस्यात्तस्यस्त्रीचटकातयोः॥ पुमपत्येचाटकैरस्त्रपत्येचटकैवसा॥ १८॥

पिचेतितालव्यादावजयः ।” तोककः । चातकः । त्रीणिचातकस्य । कृकवाकुः । ताम्रचूडः । कुक्कुटः । चरणायुधः । चत्वारिकुक्कुटस्य । “कोंबडे” इतिख्यातस्य ।” ॥१७॥ चटकः । कलविकः । द्वेचटकस्य ॥ “चिमणी इतिख्यातस्य ।” तस्यचटकस्यस्त्रीचटकेत्येकं । तयोश्चटकस्य चटकायां श्वपुमपत्ये चाटकैरइत्येकं । तयोश्चपत्येस्त्रीरूपेऽपत्येचटकेत्येकं ॥ १८ ॥

कर्करेटुः । “कर्कराटुः ।” करेटुः । “करटुः” । द्वे अशुभवादिनिपक्षिभेदे । कंकरेट । “करढोंकपक्षी ।” इति ख्याते । “करेटुः कर्करेटुः स्यात्करटुः कर्कराटुक इति रभसः ।” कृकणः । क्रकरः । द्वे करक इति ख्यातस्य करेटुभेदस्य । कृ इति कणतिशब्दं करोति कृकेनाणति शब्दं करोति वा ।” वन

कर्करेटुः करेटुः स्यात्कृकणक्रकरौ समौ ॥ वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिक इत्यपि ॥ १९ ॥

काकेतु करटारिष्ट बलिपुष्ट सकृत्प्रजाः ॥ ध्वांक्षात्मघोष परभृद्बलिभुग्वायसा अपि ॥

“स एव च चिरंजीवी चैकदृष्टिश्च मौकुलिः ॥” २० ॥

प्रियः । परभृतः । कोकिलः । पिकः । चत्वारिकोकिलस्य ॥ १९ ॥ काकः । करटः । अरिष्टः । बलिपुष्टः । सकृत्प्रजाः । ध्वांक्षः । आत्मघोषः । परभृत् । बलिभुक् । वायसः । दशकाकस्य । “चिरंजीवी । एकदृष्टिः । मौकुलिः । मौकलिरपि । एतदपि त्रयं काकस्य ।” परभृतौ । बलिभुजौ ॥ २० ॥

द्रोणकाकः । काकोलः । द्वे काकभेदस्य । “डोंबकावळा । कृष्णकावळा ।” इतिख्यातस्य । “द्रोणोस्त्रियामाढकेस्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान्कृ
पीपतौकृष्णकाकेस्त्रीनीवदंतर इतिमेदिनी । द्रोणःकृपीपतौकृष्णकाकइतिविश्वप्रकाशः । द्रोणकाकोदग्धकाकोद्वकाकोवनाश्रयइति त्रिकांडशे
षः ।” दात्यूहः । “दात्यौहः ।” कालकंठकः । द्वे डाहद “अंधकाक । जलकाक ” इतिख्यातस्य । कालेवर्षाकालेकंठोऽस्यकालकंठकः । आतापी ।
“ आतायी । आतापिनिभवेच्चिल्लइतिविश्वप्रकाशः । ” चिल्लः । द्वेचिल्लस्य । घारइतिप्रसिद्धस्य । आतापिनौ । दाक्षाय्यः । गृध्रः । द्वेगृध्रस्य ।

द्रोणकाकस्तुकाकोलोदात्यूहःकालकंठकः ॥ आतापिचिल्लौदाक्षाय्यगृध्रौकीरशुकौसमौ ॥ २१ ॥

क्रुङ्कःक्रौंचोथवकःकव्हःपुष्कराव्हस्तुसारसः ॥ कौकश्चक्रश्चक्रवाकोरथांगाव्हयनामकः ॥ २२ ॥

गीधइतिख्यातस्य । दाक्षाय्य इतिद्वितालव्यसंयुक्तांत्यपाठः सर्वत्रदृश्यते । दक्षद्वौशीघ्रार्थेच शुदक्षिस्पृहिगृहीत्याय्यः । दाक्षाय्यः । दाक्षाय्यस्यायं
अण् दाक्षाय्यः ” कीरः । शुकः द्वेकीरस्य । “ रावा । राघू । पोपटइतिख्यातस्य ।” ॥ २१ ॥ क्रुङ्कः । क्रौंचः । “ क्रुंचः ” द्वे ठेक । “ कुरकुंचा ” इति
ख्यातस्य । तत्रक्रुङ्क चांतः । क्रुंचौ । वकः । कव्हः । द्वेवकस्य । “ बगळाइतिख्यातस्य ” केजलेव्हयते शब्दंकुरुतेकव्हः । कंकइतिपाठः । “ अयं
पाठःकुत्रास्तीतिनदृश्यते । किंतुसर्वत्रकव्हइत्येव ।” पुष्कराव्हः । सारसः । द्वे सारसस्य । पुष्कराव्हः पद्मपर्यायनामकः । कौकः । “ कुकः । ” च
क्रः । चक्रवाकः । रथांगः । चत्वारिचक्रवाकस्य । रथांगस्यचक्रस्ययेआव्हयाः नामानि तन्नामकः ॥ २२ ॥

कादंबः । कलहंसः । द्वे कलोमधुरवाक्सचासौहंसश्चतस्य बदकइतिप्रसिद्धस्य । उक्कोशः । कुररः । द्वेकुररस्य । कुररीइतिप्रसिद्धस्य । "हंसः । श्वेतगरुत् । चक्रांगः । मानसौकाः । चत्वारि हंसस्य । बहुत्वविवक्षायांबहुवचनं ॥ २३ ॥ येसिताः देहेनशुक्लाः चंचुचरणैर्लोहितैरुपलक्षिताहंसास्ते राजहंसाःस्युरित्येकं । चंचुसहिताश्वरणास्तैरिति विग्रहः । अन्यथाप्राण्यंगत्वादेकवचनदुर्वारं । लक्षणे तृतीया । "हंसानां राजाराजहंसः ।" मलिनै

कादंबः कलहंसः स्यादुक्कोशकुररौ समौ ॥ हंसास्तु श्वेतगरुतश्चक्रांगामानसौकसः ॥ २३ ॥
राजहंसास्तु ते चंचुचरणैर्लोहितैः सिताः ॥ मलिनैर्मल्लिकाक्षास्ते धार्तराष्ट्राः सितेतरैः ॥ २४ ॥

रीषद्वयैश्चंचुचरणैस्तेसिताहंसामल्लिकाक्षा इत्युच्यन्ते । एकं । मल्लिकाकाराणि अक्षीणि येषां ते । "मल्लिकाख्या इत्यपि" । सितेतरैः कृष्णवर्णैः चंचुचरणैः लक्षितास्ते धार्तराष्ट्राः स्युः । एकं ॥ २४ ॥

शरारिः । “शरातिः । शरालिः । शराली । शराटिः । शराडिः । आडिः शरालिर्वरटीगंधोलीवानरीकपीतिस्त्रीलिंगकांडेरत्नकोशः । ” आटिः ।
 “आटी । ” आडिः । “आडी ” त्रयंस्त्रीलिंगं । आडीतिख्यातस्य पक्षिणः । “आटिःपुल्लिङ्गोपिकचित् । ” बलाका । विसकंठिका । द्वे बालेढों
 क । “बगळा ” इतिख्यातस्य बकभेदस्य । विसमिवदीर्घः कंठोऽस्याः विसकंठिका । हंसस्ययोषित्स्त्रीवरटास्यादित्येकं । सारसस्यस्त्रीतुलक्ष्म
 नेत्युच्यते । “निर्मकारोपि । लक्ष्मणश्चैवसारसइत्यमरमाला । लक्षणं नाम्निचिन्हेचसारस्यालक्षणाक्वचिदिति विश्वः । ” एकं ॥ २५ ॥ जतुका ।

शरारिराटिराडिश्चबलाकाविसकंठिका ॥ हंसस्ययोषिद्वरटासारसस्यतुलक्ष्मणा ॥ २५ ॥

जतुकाजिनपत्रास्यात्परोष्णीतैलपायिका ॥ वर्बणामक्षिकानीलासरघामधुमक्षिका ॥ २६ ॥

“जतूका ” अजिनपत्रा । द्वे बटुरी । “चामचिराई ” इतिख्यातेपक्षिभेदे । अजिनचर्म तद्रूपेपत्रेपक्षौयस्याः सा । परोष्णी । “परोष्ठी । ” तैलपायि
 का । द्वे पक्षयुक्तेकीटकविशेषे तैलडुवा । “वाधूळ ” इतिख्याते । तैलं पिबतीवतैलपायिका । चत्वार्यपिजतुकायाइत्येके । वर्बणा “वर्बणा ” मक्षि
 का । “मक्षीका । ” नीला । त्रयंमक्षिकायाः । सरघा । मधुमक्षिका । द्वे मक्षिकाभेदस्य । “मधमाशीइतिख्यातस्य । ” ॥ २६ ॥

पतंगिका । पुत्तिका द्वेमधुमक्षिकाभेदस्य । इयंतुसरघातः क्षुद्रा यन्निमित्तोमधुभेदः । माक्षिकंतैलवर्णस्याहृतवर्णंतुपौत्तिकमिति । दंशः । वनमक्षिका । द्वे “मोठीडांस रानमाशी ।” इतिख्यातस्य । तेषांदंशानांजातिर्याऽल्पासादंशीत्युच्यते । “एकं डांस इतिख्यातस्य ।” गंधोली । वरटा । “वरटी । वरटावरटीहंस्योस्तत्पतौवरटःस्मृतइतितारपालः ।” द्वेवरटी । “गांधीणमाशी ” इतिख्यातस्य । तत्रगंधोलीढीषंता । वरटास्त्रीपुंसयोः ॥ २७ ॥ भृं

पतंगिकापुत्तिकास्यादंशस्तुवनमक्षिका ॥ दंशीतज्जातिरत्यास्यादंधोलीवरटाद्वयोः ॥ २७ ॥

भृंगारीझीरुकाचीरीझिल्लिकाचसमाइमाः ॥ समौपतंगशलभौखद्योतोज्योतिरिंगणः ॥ २८ ॥

गारी । झीरुका । “झीरिका । झिरुका । झिरिका । झिरीका ।” चीरी । झिल्लिका । “झिल्लीका । झिल्लका । चीलिका । चिल्लका ।” चत्वारिझिल्ली “मुरकूट चिलटइत्यादिख्यातस्य ।” झीइतिरौतिझीरुका । चीइतिरौतिचीरी । याहिरात्रौअदृश्यासतीत्वनति । तथाचप्रयोगः । अदृश्यझिल्लीत्वन कर्णशूलैरिति । समाइत्यनेनचतुष्टयमेककार्यकमित्युक्तं । इमाइतिस्त्रीत्वनिश्चयः । पतंगः । शलभः । द्वे टोल “दीपपतंग” इतिख्यातस्य । खद्योतः । ज्योतिरिंगणः । द्वे खद्योतस्य । “काजवाइतिख्यातस्य ” ॥ २८ ॥

मधुव्रतः । मधुकरः । मधुलिट् । मधुपः । अली । द्विरेफः । पुष्पलिट् । भृंगः । षट्पदः । भ्रमरः । अलिः । एकादशभ्रमरस्य । अमधुकरे मधुकरशब्दो
रूढः । मधुकिरतिविक्षिपतीतिवा । मधुलिहौ । पुष्पलिहौ ॥ २९ ॥ मयूरः । बर्हिणः । बर्ही । नीलकंठः । भुजंगभुक् । शिखावलः । शिखी । केकी ।
मेघनादानुलासी । नव मयूरस्य । बर्हिणोदंतः । बर्हीश्चिन्तः । भुजंगभुजौ । शिख्यादित्रयमिन्नंतं । मेघनादमनुलसत्यवश्यं मेघनादानुलासी ॥ ३० ॥ म

मधुव्रतोमधुकरोमधुलिण्मधुपालिनः ॥ द्विरेफपुष्पलिट्भृंगषट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥

मयूरोबर्हिणोबर्हीनीलकंठोभुजंगभुक् ॥ शिखावलःशिखीकेकीमेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥

केकावाणीमयूरस्यसमौचंद्रकमेचकौ ॥ शिखाचूडाशिखंडस्तुपिच्छबर्हेनपुंसके ॥ ३१ ॥

खगेविहंगविहगविहंगमविहायसः ॥ शकुंतिपक्षिशकुनिशकुंतशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥

यूरवाणीकेकेत्युच्यते । एकं । चंद्रकः । मेचकः । द्वेपिच्छस्य नेत्राकारचिन्हस्य । “ बर्हिकंठसमं वर्णं मेचकं ब्रुवते बुधा इति कात्यः । ” शिखा । चूडा
द्वे मयूरशिखायां । शिखंडः । पिच्छं । बर्ही । त्रीणि मयूरपिच्छस्य ॥ ३१ ॥ खगः । विहंगः । विहगः । विहंगमः । विहायाः । शकुंतिः । पक्षी ।
शकुनिः । शकुंतः । शकुनः । द्विजः ॥ ३२ ॥

पतत्री । पत्री । पतगः । पतन् । पत्ररथः । अंडजः । नगौकाः । वाजी । विकिरः । विः । विष्किरः । पतत्रिः ॥ ३३ ॥ नीडोद्भवः । गरुत्मान् । पित्सन् । नभसंगमः । सप्तविंशतिः पक्षिमात्रस्य । शकुंतिरिदंतः । शकुंतोदंतः । विरित्येकाक्षरं नाम । नभसंगम इति पंचाक्षरं । अथ तेषां विशेषावक्ष्यं तद्विशेषः । हारीतो देशांतरभाषया हारिल “ तिलगिरूपक्षी ” इति ख्यातः । “ हारित इतीकारज्जहस्योपि । ” महुः । जलकाकः । “ पाणकावळा इति

पतत्रिपत्रिपतगपतत्पत्ररथांडजाः ॥ नगौकोवाजिविकिरविविष्किरपतत्रयः ॥ ३३ ॥
नीडोद्भवागरुत्मान्तः पित्सन्तो नभसंगमाः ॥ तेषां विशेषा हारीतो महुः कारंडवः प्लवः ॥ ३४ ॥

ख्यातः । ” कारंडवः । करडुवा इति ख्यातः । “ अयं काकतुंडो दीर्घपादः कृष्णवर्णः । ” प्लवः । पुडैरी “ पाणकोवडा ” इति ख्यातः । “ प्लवः प्लक्षेपुतौ कपो । शब्दे करंडवे म्लेंच्छजातौ भेलकभेलयोः । क्रमनिम्नमही भागे कुलके जलवायसे । जलांतरे प्लवंगंधतृणे मुस्तकभिद्यपीति हेमचंद्रः । ” ॥ ३४ ॥

तित्तिरिः । “ तित्तिरः । कपोतलावतित्तिराइतिवाचस्पतिः । ” तित्तिरपक्षीइतिप्रसिद्धः । कुक्कुभोवनकुक्कुटः । लावोलता “ लावापक्षी ” इतिप्रसिद्धः । जीवजीवोमयूरतुल्यपत्रकः । “ जीवजीवयतीति जीवजीवः । तद्दर्शनेन विषनाशनात् । जीवजीवोजिवाजिवश्चेत्यपि । ” चकोरकश्चकोरः । योयंचंद्रिकयातृप्यति । कोयष्टिकः । कौंढाइतिख्यातः । टिट्टिभकः । “ टिट्टिभकः । टिट्टिभइत्यपि । ” टिट्टीइतिख्यातः । वर्तकश्चित्र

तित्तिरिःकुक्कुभोलावोजीवजीवश्चकोरकः ॥ कोयष्टिकटिट्टिभकोवर्तकोवर्तिकादयः ॥ ३५ ॥
गरुत्पक्षच्छदाःपत्रंपतत्रंचतनूरुहं ॥ स्त्रीपक्षतिःपक्षमूलंचंचुस्त्रोटिरुभेस्त्रियौ ॥ ३६ ॥

पक्षः पक्षिभेदः । “ गांजीणपक्षी इतिख्यातः । ” वर्तिका । वटई “ वनचटक ” इतिप्रसिद्धा । स्त्रियांवर्तकेत्यपि । आदिशब्दात् सारिका कपिंजलादयः । एकैकं ॥ ३५ ॥ गरुत् । पक्षः । छदः । पत्रं । पतत्रं । तनूरुहं । पट्टपक्षस्य । गरुतौ । पक्षौ । छदौ । पक्षसीचस्मृतौपक्षावितिशुभांकः । “ गरुत्पक्षेतरोछदमितिक्लीबकांडेवोपालितः । ” पक्षस्यमूलंपक्षतिरित्युच्यते । “ पक्षतीतिङीषंतोपि ” एकं । चंचुः । त्रोटिः । द्वे पक्षितुंडस्य । चंचूश्चंचुस्तथात्रोटिरिति हलायुधः ॥ ३६ ॥

प्रडीनं । उड्डीनं । संडीनं । एतास्त्रिस्तः खगानां गतिक्रियाः गमनव्यापाराः । गतिविशेषा इत्यर्थः । तत्र प्रडीनं तिर्यग्गमनं । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनं संडीनं संगतगमनं । पेशी । “पेशिः” कोशः । “कोषः” । “अंडं” । त्रयमंडस्य । तत्र पेशीस्त्री । कोशोस्त्रियां । अंडं द्विहीने । क्लीबे इत्यर्थः । रूपभेदेनैव क्लीबत्वे सिद्धे द्विहीन इत्युक्तिः साहचर्येण प्राप्तमस्त्रीत्वं वारयति “पेशीनां मांसखंडानां कोशोभांडागारइति नामैक्यमिति स्वामी ।” कुलायः । नीडं । द्वेपक्षिगृहस्य । “घरटा, खोंपा, कोटें” इति प्रसिद्धस्य ॥ ३७ ॥” पोतः । पाकः । अर्भकः । डिंभः । पृथुकः । शावकः । शिशुः । सप्तकं शिशुमात्रस्य ।

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताः खगगतिक्रियाः ॥ पेशीकोशोद्विहीनेडंकुलायोनीडमस्त्रियां ॥ ३७ ॥
पोतः पाकः अर्भकोडिंभः पृथुकः शावकः शिशुः ॥ स्त्रीपुंसौ मिथुनं द्वंद्वं युग्मं तु युगुलं युगं ॥ ३८ ॥

“स्त्रियां तु पोतीडीवंता । पाका । अर्भका । डिंभा । पृथुका । एते चटावंताः ।” स्त्रीपुंसौ । मिथुनं । द्वंद्वं । त्रीणि स्त्रीपुरुषरूपयुग्मस्य । स्त्रीचपुमांश्च स्त्रीपुंसौ । अचतुरविचतुरेति साधुः । द्वंद्वशब्दस्य स्त्रीपुंसपरत्वे कालिदासप्रयोगः । द्वंद्वानि भावं क्रियया विवव्रुरिति । युग्मं । युगुलं । युगं । त्रयं युग्मस्य । केचित्तु द्वंद्वयुग्मे इति समस्तं पठित्वा द्वंद्वादिचतुष्टयं समानमाहुः ॥ ३८ ॥

समूहः । निवहः । व्यूहः । संदोहः । विसरः । व्रजः । स्तोमः । ओघः । निकरः । व्रातः । वारः । संघातः । संचयः ॥ ३९ ॥ समुदायः । समुदयः । समवायः । चयः । गणः । संहतिः । वृंदं । निकुरंबं । कदंबकं । द्वाविंशतिः समूहस्य । तत्रसंहतिः स्त्रियां । “वारः सूर्यादिदिवसेद्वारेऽवसरवृंदयोः । कुञ्जवक्षेहरेवारोवारंमद्यस्यभाजनइतिविश्वप्रकाशः।” ॥ ४० ॥ वृंदभेदाः । समुदायविशेषावक्ष्यंतइतिशेषः समैः सजातीयैः प्राणिभिरप्राणिभिर्वासमूहो

समूहोनिवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ॥ स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥ समुदायः समुदयः समवायश्चयोगणः ॥ स्त्रियांतुसंहतिर्वृंदनिकुरंबंकदंबकं ॥ ४० ॥ वृंदभेदाः समैर्वर्गः संघसार्थोतुजंतुभिः ॥ सजातीयैः कुलंयूथंतिरश्वांपुन्नपुंसकं ॥ ४१ ॥ पशूनांसमजोन्येषांसमाजोऽथसधर्मिणां ॥ स्यान्निकायः पुंजराशीतूत्करः कूटमस्त्रियां ॥ ४२ ॥

वर्गइत्युच्यते । एकं । यथामनुष्यवर्गः । शैलवर्गः । सजातीयैर्विजातीयैरपिजंतुभिः प्राणिभिरेवसमूहः संघः सार्थइतिचोच्यते । द्वेयथापशुसंघः । वणिकसार्थः । सजातीयैर्जंतुभिरेवकुलं यथाविप्रकुलं । एकं । तिरश्चामेवसजातीयानां समूहोयूथं । यथामृगयूथं । एकं ॥ ४१ ॥ पशूनामेववृंदं समजइत्युच्यते । एकं । अन्येषांपश्वतिरिक्तानांवृंदंसमाजः । यथाश्रोत्रियसमाजः । एकं । सधर्मिणां एकधर्मवतांसमूहोनिकायः । यथाश्रोत्रियनिकायः । पुंजः । “पिजः ।” राशिः । उत्करः । कूटं । चत्वारि धान्यादिराशेः । “कूटं पुन्नपुंसकं ।” ॥ ४२ ॥

तद्गणेतेषां कपोतादीनां समूहे कपोतादीनि स्थुः । यथा कपोतानां समूहः कापोतं । शुकानां समूहः शौकं । एवं मयूराणां समूहः मायूरं । तित्तिराणां समूहो तैत्तिरं । कपोतादिभ्यः अनुदात्तादेरञ् । आदिशब्दात्काकमित्यादि । ये गृहासक्ताः क्रीडार्थं पञ्जरादौ स्थापिता इति यावत् । ते पक्षिमृगाः छेका गृह्यका इति च स्युः । द्वे । गृह्या एव गृह्यकाः स्वार्थे कन् ॥ इति सिंहोदिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ मनुष्याः । मानुषाः । मर्त्याः । मनुजाः । मानवाः । नराः । पुमांसः । पञ्चजनाः । पुरुषाः । पूरुषाः । नरः । एकादश मनुष्याणां । नृशब्दस्यैकवचनं तु ना । पुमांस इत्यादि पञ्चकं तु पुंन्यक्तावपि प्रायेण प्रयुज्यते । य

कापोतशौकमायूरतैत्तिरादीनि तद्गणे ॥ गृहासक्ताः पक्षिमृगाश्छेकास्ते गृह्यकाश्च ते ॥ ४३ ॥ इति सिंहोदिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ मनुष्यामानुषामर्त्यामनुजामानवानराः ॥ स्युः पुमांसः पञ्चजनाः पुरुषाः पूरुषानरः ॥ १ ॥ स्त्री योषिदबला योषानारी सीमंतिनी वधूः ॥ प्रतीपदर्शिनी वामा वनिता महिला तथा ॥ २ ॥

थापुंस्कोकिलः ॥ १ ॥ स्त्री । योषित् । “जोषित् । जोषिता । योषितेत्यपि । स्त्रीवधूर्योषितांगनेति त्रिकाण्डशेषः ।” अबला । योषा । “जोषेति च वर्गनृतीयादिः ।” नारी । सीमंतिनी । वधूः । प्रतीपदर्शिनी । वामा । वनिता । महिला “महस्योत्सवस्य इलाभूमिरिति विग्रहे महेला । महं उत्सवं लातीति महलापि ।” एकादशस्त्रियाः । स्त्रियौ । योषितौ । वध्वौ ॥ २ ॥

विशेषाः स्त्रीणांभेदावक्ष्यंतइतिशेषः । अंगनेत्येकंप्रशस्तांग्याः । एवंरामापयंतमेकैकं । तत्रभीरुर्भयशीला । “भीरुरितिदीर्घोकारांता । भीलुभीलू
 श्व ।” कामिनी कामयमाना । वामलोचना चारुनेत्रा । प्रमदा प्रकृष्टकामवेगा । मानिनी प्रणयकोपवती । कांता मनोहरा । ललनाललनयुक्ता । नि
 तंबिनी ॥३॥ सुंदरी शोभनावयवा । “सुंदरापि” । रमणी रमयंती । “रमणापि” रामा रममाणा । कोपना । “कोपनी । कोपिनी ।” भामिनी । द्वेको
 पशीलायाः । वरारोहा । “वरःआरोहो नितंबोस्याः” मत्तकाशिनी । “मत्तकासिनी ।” उत्तमा । वरवर्णिनी । “वरः वर्णोस्त्यस्याः” चत्वारिगुणैरुत्क

विशेषास्त्वंगनाभीरुःकामिनीवामलोचना ॥ प्रमदामानिनीकांताललनाचनितंबिनी ॥ ३ ॥

सुंदरीरमणीरामाकोपनासैवभामिनी ॥ वरारोहामत्तकाशिन्युत्तमावरवर्णिनी ॥ ४ ॥

कृताभिषेकामहिषीभोगिन्योऽन्यानृपस्त्रियः ॥ पत्नीपाणिगृहीतीचद्वितीयासहयर्मिणी ॥ ५ ॥

ष्टायाः स्त्रियाः । यद्वाउत्तमेतिनपर्यायः किंतुउत्तमास्त्रीसैतत्पर्याया ज्ञेयेतितदर्थः । शीतेसुखोष्णसर्वांगीष्मेयासुखशीतला । भर्तृभक्ताच यानारी
 विज्ञेयावरवर्णिनीतिरुद्रः ॥ ४ ॥ याकृताभिषेकानृपस्त्रीसामहिषीत्येकं । अन्याअकृताभिषेकानृपस्त्रियोभोगिन्यइत्युच्यंते । एकं । पत्नी । पाणि
 गृहीती । द्वितीया । “द्वयोः पूरणीद्वितीया । द्वितीयातिथिगेहिन्योद्वितीयःपूरणेद्वयोरितिहेमचंद्रः ।” सधर्मिणी ॥ ५ ॥

भार्या । जाया । “जायतेऽस्यां । जायायास्तद्विजायात्वंयदस्यां जायतेपतिरितिमनुः ।” दाराः । “दारयंतिभातृन् । दृविदारणेणिजंतः ।” सप्त परि
णीतायाःस्त्रियाः । तत्रदारशब्दो नित्यं पुंसि बहुवचनांतश्च । “दारशब्दष्टाबंतोपि । क्रोडाहारा तथा दारात्रय एते यथाक्रमं । क्रोडेहारे च दारेषु शब्दाः प्रो
क्ता मनीषिभिरिति हेमचंद्रात् ।” पाणिर्गृहीतोऽस्याः पाणिगृहीती । ङीषंता कुटुंबिनी । पुरंध्री । “पुरंध्रिः ” द्वे पतिपुत्रादिमत्याः । सुचरित्रा । स

भार्या जायाथपुंभूम्निदाराः स्यात्तु कुटुंबिनी ॥ पुरंध्री सुचरित्रा तु सती साध्वी पतिव्रता ॥ ६ ॥
कृतसापत्निकाऽध्यूढाऽधिविन्नाथस्वयंवरा ॥ पतिवरा च वर्याथ कुलस्त्री कुलपालिका ॥ ७ ॥

ती । साध्वी । पतिव्रता । चत्वारिपतिसेवा तत्परायाः ॥ ६ ॥ कृतसापत्निका । अध्यूढा । अधिविन्ना । त्रीणि कृतानेकविवाहस्य । पुंसो या प्रथमोढा
स्त्री तस्याः । कृतं सापत्निकं सपत्नीभावो स्याः सा । “कृतसापत्नकेति पाठः ।” स्वयंवरा । पतिवरा । वर्या । त्रीणि स्वेच्छया पतिवरणोद्युक्तायाः । स्वयं
वर्णुते स्वयंवरा । कुलस्त्री । कुलपालिका । द्वे कुलवत्याः ॥ ७ ॥

कन्या । कुमारी । द्वे प्रथमवयसि वर्तमानायाः । गौरी । नम्रिका । अनागतार्तवा । त्रीणि अदृष्टरजस्कायाः । अनागतं अप्राप्तं रजोयस्याः सा । अष्ट वर्षा भवेद्गौरीदशमेनम्रिका भवेदितितस्यावांतरभेदः । मध्यमा । दृष्टरजाः । द्वे प्रथमप्राप्तं रजोयोगायाः । तरुणी । तृणवनतरणयोः । त्रोरश्वलो वेत्यन न् । “तलुनी । तलूनः । पवनेयूनि युवत्यां तलुनी स्मृतेति मेदिनी ।” युवतिः । “युवतीति ङीष्तेतिकेचित् । यूनीति ङीष्तो न्यत्र ” द्वे मध्यमवयसि वर्तमानायाः ॥ ८ ॥ स्नुषा । जनी । “जनिः ।” वधूः । त्रयं पुत्रादिभार्यायाः । “वधूः पत्यां स्नुषानार्योः स्मृक्कासारिवयोरपि । नवपरिणीतायां चेति है

कन्याकुमारीगौरीतु नम्रिकाः नागतार्तवा ॥ स्यान्मध्यमादृष्टरजास्तर्ुणीयुवतिः समे ॥ ८ ॥

समास्नुषाजनीवध्वश्चिरिंटीतु सुवासिनी ॥ इच्छावतीकामुकास्यादृषस्यंतीतु कामुकी ॥ ९ ॥

मातृवधूरित्येकं नवोढायाः स्त्रिया अपि । “चिरिंटी । “चिरंटी । चिरंटीतु सुवासिन्यां स्याद्वितीयवयसि स्त्रियामिति विश्वप्रकाशः ।” सुवासिनी । द्वे किंचिल्लब्धयौवनायां परिणीतायां । सुष्टुवसति सुवासिनी । “स्ववासिनीत्यपि पाठः । तत्र स्वेषु पित्रादिषु वस्तुंशीलमस्या इति विग्रहः । स्ववासिन्यां चिरिंटी स्याद्वितीये वयसि स्त्रियामिति रुद्रः ।” इच्छावती । कामुका । द्वे यभनादीच्छावत्याः । दृषस्यंती । कामुकी । द्वे “अश्वदृषवत्” मैथुने च्छावत्यां ॥ ९ ॥

याकांतार्थिनी भर्तुः संकेतस्थानं गच्छतिसाभिसारिका । यदुक्तं । हित्वा लज्जाभयेऽश्लिष्टा मदेन मदेनया ॥ अभिसारयते कांतं सा भवेदभिसारिकेति ।
 एकं । पुंश्चली । धर्षिणी । “ धर्षणी । कृषधा तोरनिः कर्षणिः । ” बंधकी । असती । कुलटा । इत्वरी ॥ १० ॥ स्वैरिणी । पांशुला । अष्टस्वैरिण्याः ।
 याशिशुनारहिता सा अशिश्वी । एकं । निष्पतिसुतापतिपुत्ररहिता सा अवीरा । एकं । “ पतिपुत्रवती वीरेति नाममाला । ” विश्वस्ता । विधवा ।

कांतार्थिनी तु यायाति संकेतं साभिसारिका ॥ पुंश्चली धर्षिणी बंधव्यसती कुलटे त्वरी ॥ १० ॥
 स्वैरिणी पांशुला च स्यादशिश्वी शिशुनाविना ॥ अवीरानिष्पतिसुता विश्वस्ता विधवे समे ॥ ११ ॥
 आलिः सखी वयस्याथ पतिवती स भर्तृका ॥ वृद्धा पलिक्री प्राज्ञी तु प्रज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥ १२ ॥

द्वे रंडायाः ॥ ११ ॥ आलिः । सखी । वयस्या । त्रयं सख्याः । “ आलिः सखी संतुरालिरालिरावलिरिष्यत इति शाश्वतः । ” पतिवती । स भर्तृका ।
 द्वे जीवद्भर्तृकायाः । वृद्धा । पलिक्री । द्वे पक्षकेश्यां । प्राज्ञी । प्रज्ञा । द्वे यायत्किमपि स्वयंप्रकर्षेण जानाति तस्याः । प्राज्ञा । धीमती । द्वे बुद्धि
 मत्याः ॥ १२ ॥

याशूद्रस्यभार्यासाविजातीयाऽपिशूद्रीत्युच्यते । एकं । तज्जातिः । शूद्रजातिः । “अन्यभार्यापि” शूद्रेत्युच्यते । आभीरी । महाशूद्री । द्वे गोपालि
कायाः । जातिपुंयोगयोः । महाशूद्रस्यजातौ महाशूद्रस्यस्त्रीत्येवंरूपपुंयोगेच समा । उभयत्रापिनामद्वयङ्गीभ्रत्ययांतमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अर्याणी
आर्या । द्वे वैश्यजात्युत्पन्नायाः स्त्रियाः । स्वयंवैश्यजातिः भार्यातुयस्यकस्यचिदस्तुइत्यर्थो बोध्यः । एवंक्षत्रिया । क्षत्रियाणी । द्वे स्वयंक्षत्रियजातिः
भार्यातुयस्यकस्यचित् । उपाध्याया । उपाध्यायी । द्वे स्वयंयाअध्यापिका तस्यां । उपेत्याधीयतेतस्याः सकाशादित्युपाध्याया । पुराकल्पेतुनारी

शूद्रीशूद्रस्यभार्यास्याच्छूद्रातज्जातिरेवच ॥ आभीरीतुमहाशूद्रीजातिपुंयोगयोःसमा ॥ १३ ॥ अर्याणीस्वय
मर्यास्यात्क्षत्रियाक्षत्रियाण्यपि ॥ उपाध्यायाप्युपाध्यायीस्यादाचार्यापिचस्वतः ॥ १४ ॥ आचार्यानीतुपुंयोगे
स्यादर्याक्षत्रियीतथा ॥ उपाध्यायान्युपाध्यायीपोटास्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

णां व्रतबंधनमिष्यते । अध्यापनंचवेदानां

सावित्रीवचनंतथेतिपाराशरमाधवीयेयमः । तथास्वतःस्वयं मंत्रव्याख्याकृदाचार्यास्यात् । एकं । त्रयमपिसमानार्थमित्येके ॥ १४ ॥ पुंयोगेआचार्य
स्यस्त्रीत्येवंरूपेऽर्थेआचार्यानीत्येकं । आचार्यादणत्वंचेतिणत्वाभावः । तथाअर्यस्यस्त्रीत्यर्थेअर्यात्येकं । एवंक्षत्रियस्यस्त्रीत्यर्थेक्षत्रियी । एकं । उ
पाध्यायानी । उपाध्यायी । द्वे उपाध्यायस्य भार्यायां । स्त्रीपुंसलक्षणा स्तनश्मश्रुरूपेणस्त्रीपुंसचिन्हेनयुक्तापोटेत्युच्यते ॥ १५ ॥

वीरपत्नी । वीरभार्या । द्वे वीरस्यभार्यायाः । वीरमाता । वीरसूः । द्वे वीरस्यमातरि । जातापत्या । प्रजाता । प्रसूता । प्रसूतिका । चत्वारि प्रसूतायाः ।
 ॥ १६ ॥ यानग्निका नग्रास्त्री कोटवीत्येकं । “कोटवीत्यपि ।” दूती बाहुलकात्किन् । दूतिः । संचारिका । द्वे दूतिकायाः । संचारयति प्रापयतिस्वा
 मिसंदेशमितिसंचारिका । अर्द्धवृद्धाकाषायवस्त्राऽधवेतिविशेषणत्रयविशिष्टाया साकात्यायनीत्युच्यते । एकं । अर्द्धवृद्धेतिधर्मप्रधानत्वाद्वृद्ध

वीरपत्नीवीरभार्यावीरमातातुवीरसूः ॥ जातापत्याप्रजाताचप्रसूताचप्रसूतिका ॥ १६ ॥
 स्त्रीनग्निकाकोटवीस्यादूतीसंचारिकेसमे ॥ कात्यायन्यर्द्धवृद्धायाकाषायवस्त्राऽधवा ॥ १७ ॥
 सैरंधीपरवेश्मस्थास्ववशाशिल्पकारिका ॥ असिक्रीस्याद्वृद्धायाप्रेष्यांतःपुरचारिणी ॥ १८ ॥

त्वेनयुक्त्यर्थः ॥ १७ ॥ या परवेश्मस्था स्वतंत्राकेशप्रसाधनादिशिल्पकारिणीचेतिविशेषणत्रयोपेता तस्यां सैरंधीतिनामैकं । “सैरंधीतीकारमध्य
 पाठः । उक्तंतुकात्वेन । चतुःषष्टिकलाभिज्ञाशीलरूपादिसेविनी । प्रसाधनोपचारज्ञासैरंधीपरिकीर्तितेति ।” अर्द्धवृद्धाप्रेष्यांतःपुरचारिणीतिचविशे
 षणत्रयोपेताया साऽसिक्रीस्यादित्येकं । प्रेष्यतेराज्ञीभिरितिप्रेष्या ॥ १८ ॥

वारस्त्री । गणिका । वेश्या । “मूर्द्धन्यमध्यपांठोपि ।” रूपजीवा । चत्वारिवेश्यायाः । “वारस्यवृंदस्यस्त्रीवारस्त्री ।” रूपमांजीवोजीविकायस्याः सारूप
पाजीवा । सावेश्यागुणवत्त्वाज्जनैः सत्कृतासती वारमुख्यास्यात् । एकं । “वारेवेश्यावृंदे मुख्यावारमुख्या ” कुट्टनी । शंभली । शंभलीतितालव्यादिर
पि । द्वे परनारीपुंसायोजयिज्यां । “शंसुखंभलतेवदतीतिशंभली ।” ॥ १९ ॥ विप्रश्रिका । ईक्षणिका । दैवज्ञा । त्रयंशुभाशुभनिरूपिण्याः । रजस्व
ला । स्त्रीधर्मिणी । अविः । आत्रेयी । मलिनी । पुष्पवती ॥ २० ॥ ऋतुमती । उदक्या । अष्टरजस्वलायाः । स्त्रीधर्मोरजःसोऽस्ति अस्याः सास्त्रीधर्मि

वारस्त्रीगणिकावेश्यारूपजीवाऽथसाजनैः ॥ सत्कृतावारमुख्यास्यात्कुट्टनीशंभलीसमे ॥ १९ ॥
विप्रश्रिकात्वीक्षणिकादैवज्ञाथरजस्वला ॥ स्त्रीधर्मिण्यविरात्रेयीमलिनीपुष्पवत्यपि ॥ २० ॥
ऋतुमत्यप्युदक्यापिस्याद्रजःपुष्पमार्तवं ॥ श्रद्धालुर्दोहदवतीनिष्कलाविगतार्तवा ॥ २१ ॥

णी । अविस्त्रीधर्मिणीविद्यादितिकात्यः । “अवीतिदीर्घातापि । आत्रेयीवदगम्यत्वादात्रेयी । आत्रेयिकेत्यन्यत्र । रजः । पुष्पं । आर्तवं । त्रीणिस्त्रीर
जसः । ऋतुरेवार्तवंप्रज्ञाद्यण् ” । श्रद्धालुः । दोहदवती । द्वे गर्भवशादन्नादिविशेषाभिलाषिण्याः । “दोहदंगर्भिण्यभिलाषोस्त्यस्याः ” निष्कला ।
“निष्कली ।” विगतार्तवा । द्वेहीनरजस्कायाः । “निर्गतंकलंशुक्रमस्याः निष्कला ।” ॥ २१ ॥

आपन्नसत्वा । गुर्विणी । अंतर्वती । गर्भिणी । चत्वारिगर्भिण्याः । “अंतरस्त्यस्यां गर्भौऽतर्वती ।” गणिकादेर्गणिसमूहेगाणिक्यादि । यथागणिकानां समूहोगाणिक्यं । गर्भिणीनांसमूहोगार्भिणं । युवतीनांसमूहोयौवतं । एकैकं ॥ २२ ॥ याद्विरूढा द्विवारंवृता तत्रपुनर्भूः । दिधिषूः । “दिधीषूः । दिधिषुरपि ।” द्वेपूर्वमेकस्यभूत्वापुनरन्यस्यभवतीतिपुनर्भूः । “अक्षताचक्षताचैवपुनर्भूः संस्कृतापुनरित्युक्तं । मनुस्तु । ज्येष्ठायांयद्यनूढायांकन्यायामूह्यते ऽनुजा । साचायेदिधिषूर्ज्ञेयापूर्वातुदिधिषुर्मतेत्याह ।” दिधिष्वौ । तस्याद्विरूढायाः पतिर्दिधिषुरित्युच्यते । एकं । “पुनर्भूः पतिरुक्तश्चपुनर्भूर्दिधिषूस्त

आपन्नसत्वास्याद्गुर्विण्यंवर्तती चगर्भिणी ॥ गणिकादेस्तुगाणिक्यंगार्भिणंयौवतंगणे ॥ २२ ॥

पुनर्भूर्दिधिषूरूढाद्विस्तस्यादिधिषुःपतिः ॥ सतुद्विजोग्रेदिधिषूःसैवयस्यकुटुंबिनी ॥ २३ ॥

कानीनःकन्यकाजातःसुतोऽथसुभगासुतः ॥ सौभागिनेयःस्यात्पारस्त्रैणेयस्तुपरस्त्रियाः ॥ २४ ॥

येत्येषोऽप्युदंतइतिस्वामी । “सापुनर्भूर्यस्यद्विजस्यकुटुंबिनी कुटुंबंपुत्रादिपोष्यवर्गस्तद्वती सोमेदिधिषूरित्येकं । “अयेदिधिषुरितिह्रस्वांतोपि । दिधिषूःपरपूर्वायेदिधिषुस्तत्पुरंध्रिकइतिनाममाला ।” द्विजशब्देनवर्णात्रयस्यापिग्रहणं ॥ २३ ॥ कन्यकायाअनूढायाजातःसुतः कानीनइत्युच्यते । एकं । सुभगासुतः । सौभागिनेयः । द्वेसुभगापुत्रस्य । यः परस्त्रियाःसुतःपारस्त्रैणेयः । एकं ॥ २४ ॥

पितृष्वसुः पितृभगिन्याः सुतः पैतृष्वसेयः । पैतृष्वस्त्रीयः । द्वे । मातृष्वसुः सुतोप्येवं । यथामातृष्वसेयः । मातृष्वस्त्रीयः । द्वे । विमाता मातुःसपत्नी
तस्याः पुत्रोवैमात्रेयइत्युच्यते । एकं । “वैमात्रोप्यन्यत्र ।” ॥ २५ ॥ बांधकिनेयः । बंधुलः । असतीसुतः । कौलटेरः । कौलटेयः । पंच कुलटापुत्रस्य
॥ २६ ॥ यदितुसतीभिक्षुकीभिक्षार्थिनी तर्हितस्याआत्मजः कौलटिनेयः । कौलटेयः । द्वे कुलानिभिक्षार्थं अटति नतुजार्थं तस्याः कुलटायाः पुत्रः
कौलटिनेयः । इतरस्याः कौलटेरइतिभेदः । कुलंजनपदेगृहइतिविश्वः । आत्मजः । तनयः । सनुः । सुतः । पुत्रः । पंचकंपुत्रस्य । “पुन्नाम्नोनरकाद्य

पैतृष्वसेयः स्यात्पैतृष्वस्त्रीयश्चपितृष्वसुः ॥ सुतोमातृष्वसुश्चैवंवैमात्रेयोविमातृजः ॥ २५ ॥ अथबांधकिनेयः
स्याबंधुलश्चासतीसुतः ॥ कौलटेरः कौलटेयोभिक्षुकीतुसतीयदि ॥ २६ ॥ तदाकौलटिनेयोऽस्याः कौलटेयोपिचात्म
जः ॥ आत्मजस्तनयः सनुः सुतः पुत्रः स्त्रियांत्वमी ॥ २७ ॥ आहुर्दुहितरंसर्वेऽपत्यंतोकंतयोः समे ॥ स्वजातेत्वौरसौर
स्यौतातस्तुजनकः पिता ॥ २८ ॥

स्मात्पितरंत्रायतेसुतः ॥ तस्मात्पुत्रइतिप्रोक्तः स्वयमेवस्वयंभुवेति ।” अमीआत्मजादयः सर्वेस्त्रियां वर्त
मानाः ॥ २७ ॥ दुहितरं आहुः । यथा । आत्मजा । तनया । सनुः । सुता । पुत्री । दुहितेत्यपि ऋदंतं । अपत्यं । तोकं । द्वेतयोः समे पुत्रेदुहितरिचक्रीबलिंगे
एवेत्यर्थः । औरसः । उरस्यः । “औरस्यइत्यपि ।” द्वे स्वजातेसवर्णायामूढायांस्वस्माज्जाते पुत्रेनतुदन्निमादौ । तातः । जनकः । स्मिता । त्रीणिपितुः ॥ २८ ॥

जनयित्री । “अंतर्भावितण्यथाजनित्री ।” प्रसूः । माता । जननी । “जननिः” चत्वारिजनन्याः । भगिनी । स्वसा । द्वे स्वसुः ॥ यापत्युः स्वसासान
नांदेत्येकं । ऋदंतमिदं । ननंदेत्यपि । ननांदातुस्वसापत्युर्ननंदानंदिनीचसेतिरभसः । ” नपूत्री । पौत्री । द्वे सुतस्यसुतायाश्चात्मजातत्र ॥ २९ ॥ भ्रातृव
र्गस्यभार्याः परस्परं यातरः स्युः । एकं । प्रजावती । भ्रातृजाया । द्वे भ्रातृजायायां । मातुलानी । मातुली । “मातुलेत्यपि ” द्वे मातुलभार्यायाः ॥ ३० ॥
पत्युः पत्याश्च प्रसूमाताश्च श्रूरित्युच्यते । एकं । तयोः पतिपत्योः पिताश्च शुर इत्युच्यते । “श्वश्रूः शिशुश्च शुरा इति शब्देनाद्वितालव्यः । ” एकं पितुः भ्राता

जनयित्री प्रसूमाता जननी भगिनी स्वसा ॥ ननांदातुस्वसापत्युर्नपूत्री पौत्री सुतात्मजा ॥ २९ ॥ भार्यास्तु भ्रातृवर्ग
स्य यातरः स्युः परस्परं ॥ प्रजावती भ्रातृजाया मातुलानी तु मातुली ॥ ३० ॥ पतिपत्योः प्रसूः श्वश्रूः श्वशुरस्तु पिता त
योः ॥ पितुर्भ्राता पितृव्यः स्यान्मातुर्भ्राता तु मातुलः ॥ ३१ ॥ श्यालाः स्युर्भ्रातरः पत्याः स्वामिनो देवदेवरो ॥ स्वस्त्री
यो भागिनेयः स्याज्जामाता दुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥ पितृव्यः । एकं । मातुः भ्राता मातुल इत्युच्यते । एकं ॥ ३१ ॥ पत्याः भ्रातरः श्याला
इत्येकं । श्यालाशब्दस्तालव्यादिर्देत्यादिर्वा “उच्छिष्टमधुपर्कवाची श्यालशब्दः । श्यालातीति श्यालः ।” स्वामिनः पत्युर्भ्रातरिकनिष्ठे देवा । देवरः । देव
शब्दस्य देवादेवरो इत्यादि । “देवदेवरदेवान इति शब्दार्णवाद्व्यत्रनांतोपि देवेति ।” स्वस्त्रीयः । “घेकृते स्वस्त्रियः । ठकि । स्वस्त्रेयः ।” भागिनेयः । द्वे
भगिन्याः पुत्रे । दुहितुः पतिः जामाता स्यात् । एकं ॥ ३२ ॥

पितामहः । पितृपिता । द्वेपितुः पितरि । तस्य पितामहस्य पिताप्रपितामह इत्येकं । एवं मातुः पित्रादौ मातामहादि । यथामातुः पिता मातामहः । एकं तत्पिताप्रमातामहः । एकं । सपिंडाः । सनाभयः । द्वे सप्तपुरुषावधिज्ञातिषु । सपिंडतातुपुरुषे सप्तमे विनिवर्तत इति स्मृतेः । “समान एकः पिंडो देहो मूलपुरुषो निर्वाप्यो वाऽस्य सपिंडेन वर्तत इति वा सपिंडः । समानो नाभिर्मूलपुरुषोऽस्य सनाभिः ।” ॥ ३३ ॥ समानोदर्यः । सोदर्यः । सगर्भ्यः । सहजः । च

पितामहः पितृपिता तत्पिताप्रपितामहः ॥ मातुर्मातामहाद्येवं सपिंडास्तु सनाभयः ॥ ३३ ॥

समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाः समाः ॥ सगोत्रवांधवज्ञातिबंधुस्वस्वजनाः समाः ॥ ३४ ॥

ज्ञातेयबंधुतातेषां क्रमाद्भावसमूहयोः ॥ धवः प्रियः पतिर्भर्ता जारस्तूपपतिः समौ ॥ ३५ ॥

त्वारि एकोदरस्य भ्रातुः । सगोत्रः । बांधवः । ज्ञातिः । बंधुः । स्वः । स्वजनः । षट् सगोत्रस्य । समानमेकं गोत्रमस्य सगोत्रः । अत्र स्वशब्दस्य स्वरूपं स्वः । स्वौ । स्वाः । इत्यादि ॥ ३४ ॥ तेषां भावसमूहयोः क्रमात् ज्ञातेयं बंधुता स्यात् यथा ज्ञातीनां भावो ज्ञातेयं । एकं । बंधूनां समूहो बंधुता । एकं । धवः । प्रियः । पतिः । भर्ता । चत्वारिपत्युः । जारः उपपतिः । द्वे । मुख्यादन्यस्य भर्तुः । “उपमितः पत्या उपसृष्टः पतिरनेन वा उपपतिः ।” ॥ ३५ ॥

अमृतेभर्तरि जाराज्जातः कुंडइत्युच्यते । एकं । “कुंडयतेकुलमनेनकुंडः । कुडिदाहे । स्त्रियांतुकुंडी ।” मृतेभर्तरिजाराज्जातो गोलक इत्येकं । आत्रीयः ।
 “आतृव्यः ।” आतृजः । द्वेआतृपुत्रस्य । आतृभगिन्यौभ्रातराविति स्यातां । एकं । उभावितिसहोक्तौसत्यामितिसूचनार्थं । भ्राताचस्वसाचभ्रात
 रौ । आतृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्यामित्येकशेषः ॥ ३६ ॥ मातापितरौ । पितरौ । मातरपितरौ । प्रसूजनयितारौ । चत्वारि द्विवचनांतानिमात्रासहोक्तेपि
 तरि । माताचपिताचपितरौ । पितामात्रेत्येकशेषः । मातरपितरावित्यत्र ऋकारयोररङ्भावोनिपात्यते । नमातरपितराभ्यामितिप्रयोगइतिन्यासः

अमृतेजारजःकुंडोमृतेभर्तरिगोलकः ॥ आत्रीयोभ्रातृजोभ्रातृभगिन्यौभ्रातरावुभौ ॥ ३६ ॥ मातापितरौपितरौ
 मातरपितरौप्रसूजनयितारौ ॥ श्वश्रूश्वशुरौश्वशुरौपुत्रौपुत्रश्चदुहिताच ॥ ३७ ॥ दंपतीजंपतीजायापतीभार्याप
 तीचतौ ॥ गर्भाशयोजरायुःस्यादुल्बंचकललोस्त्रियां ॥ ३८ ॥ श्वश्रूश्वशुरौ । श्वशुरौ । द्वे सहोक्तयोः श्वश्रूश्वशुरयोः । पुत्रश्चदु
 हिताच एकशेषेपुत्रौस्यातामित्यर्थः । एकं ॥ ३७ ॥ दंपती । जंपती । जायापती । भार्यापती । चत्वारिदंपत्योः । तावित्यनेनैतेशब्दाद्विवचनांताःपुंसीति
 सूचितं । “शाल्मलीमैथलीमैत्रीदंपतीजंपतीसचेतिवाचस्पतौस्त्रीत्वमप्युक्तं ।” गर्भाशयः । जरायुः । उल्बं । त्रीणियेनवेष्टितो गर्भः कुक्षौतिष्ठति । त
 स्यचर्मणः । गर्भआशेतेऽत्रगर्भाशयः । जरायुरुदंतः । कललइत्येकं शुक्रशोणितसन्निपातस्य प्रसिद्धत्वादस्यपर्यायोक्तः किंतुअस्त्रीत्वमात्रंवि
 धीयते । उल्बपर्यायः कललइत्येके । यदाहुः । तदुल्बंकललंचतदिति ॥ ३८ ॥

सूतिमासः । वैजननः । द्वे प्रसवमासस्य । यत्र नवमेवादशमेमासि प्रसूयते तस्येत्यर्थः । “विजायतेऽस्मिन् विजननः ।” विजनन एव वैजननः । गर्भः । भ्रूणः । द्वे कुक्षिस्थस्य प्राणिनः । तृतीयाप्रकृतिः । षंडः । क्लीबः । पंडः । नपुंसकः । पंचनपुंसकस्य । तृतीयाप्रकृतिरिति षडक्षरं नाम संज्ञा पूरण्योश्चेति निषेधान्नपुंवद्भावः । तृतीयप्रकृतिरित्यपि नञ्घटितमिति न्यायेन उक्तनिषेधानित्यत्वात्पुंवद्भावः । षंडः स्यात्पुंसि गोपतौ । आकृष्टादिवर्षवरे तृतीयप्रकृतावपीतिकोशांतरात् ।” तत्र प्रथमाप्रकृतिः स्त्री । द्वितीया पुमान् । तृतीया क्लीब इति । षंडो मूर्द्धन्यादिस्तालव्यादिर्वा ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं । शैशवं ।

सूतिमासो वैजननो गर्भो भ्रूण इमौ समौ ॥ तृतीयाप्रकृतिः षंडः क्लीबः पंडो नपुंसके ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं शैशवं बाल्यं तारुण्यं यौवनं समे ॥ स्यात्स्थाविरंतुदृढत्वं दृढसंघेऽपि वार्धकं ॥ ४० ॥ पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादौ विस्रसा जरा ॥

स्यादुत्तानशया डिंभा स्तनपाचस्तनंधयी ॥ ४१ ॥ बाल्यं । त्रयंबालत्वे । तारुण्यं । यौवनं द्वे । स्थाविरं । दृढत्वं । वार्धकं । “वार्धक्यमित्यपि । वार्द्धक्यं वार्द्धके दृढसंघाते दृढकर्मणीति विश्वः ।” त्रीणि दृढत्वे । तत्र वार्द्धकमित्येकं दृढसंघेऽपि दृढानां समूहेऽपि ॥ ४० ॥ केशादौ जरसा यत् शौक्ल्यं धवलिमातत्पलितमुच्यते । आदिनालोम्नां ग्रहणं । विस्रसा । जरा । द्वे जरायाः । विस्रस्यतेऽनया विस्रसा । जीर्यत्यंगमनया जरा । उत्तानशया । डिंभा । स्तनपा । स्तनंधयी । चत्वारि स्तनंधयस्य । त्रिषु वक्ष्यन्ते । स्त्रीत्वेन निर्देशः स्त्रीत्वरूपभेदप्रदर्शनार्थः । डिंभाशब्दः सिंहादिवर्गेऽपि स्त्रियां टावन्तत्वं प्रदर्शनाय पुनरिहोक्तः ॥ ४१ ॥

बालः । माणवकः । द्वे बालस्य । आषोडशाद्बालः । वयस्थः । वयसितिष्ठतीतिवयस्थइत्यपि । वयःपक्षिणिबाल्यादौवयोयौवनमात्रकइतिबिभ्वः । तरुणः । युवा । त्रयंयूनः । प्रवयाः । स्थविरः । वृद्धः । जीनः । जीर्णः । जरन् । षड्वृद्धस्य । प्रवयसौ । जरंतौ ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् । दशमी । ज्यायान् । त्रीण्यतिवृद्धस्य । अतिशयेनवृद्धोवर्षीयान् । वर्षीयांसौ । “दशमोवस्थाविशेषोऽस्यास्तीतिदशमी । वयसिपूरणादिनिः ।” दशमिनौ । ज्यायांसौ । पूर्वजः । अग्रियः । “अग्रियः” अग्रजः । त्रीणिज्येष्ठभ्रातुः । “पूर्वस्मिन्कालेजातः पूर्वजः ॥” जघन्यजः । कनिष्ठः । “कनीयानित्यपि” यवीया

बालस्तुस्यान्माणवकोवयस्थस्तरुणोयुवा ॥ प्रवयाःस्थविरोवृद्धोजीनोजीर्णोजरन्नपि ॥ ४२ ॥ वर्षीयान्दशमी
ज्यायान्पूर्वजस्त्वग्रियोऽग्रजः ॥ जघन्यजेस्युःकनिष्ठयवीयोवरजानुजाः ॥ ४३ ॥ अमांसोदुर्बलश्छातोबलवान्मां
सलोऽंसलः ॥ तुंदिलस्तुंदिभस्तुंदीबृहत्कुक्षिःपिचंडिलः ॥ ४४ ॥

न । “यविष्ठः । अतिशायनइतीष्ठन् ।” अवरजः । अनुजः । पं
चकं कनिष्ठभ्रातुः । “जघन्येवरकालेजातः जघन्यजः । अवरस्मिन्कालेजातःअवरजः ।” ॥ ४३ ॥ अमांसः । दुर्बलः । छातः । त्रीणिअबलस्य । छा
तश्चवर्गादिः । छोछेदने । शातइतिपाठः । बलवान् । मांसलः । अंसलः । त्रीणिबलवतः । “अंसोबलमस्यास्तीत्यंसलः ।” तुंदिलः । “तुंडिलः । तुंदिकः
तुंदितः ।” तुंदिभः । “तुंडिभः ।” तुंदी । “तुंडी ।” बृहत्कुक्षिः । पिचंडिलः । “पिचिंडिलः ।” पंचबृहदुदरस्य । तुंदमस्यास्तीति तुंदिलः । तुंडिभौ ॥ ४४ ॥

अवटीटः । अवनाटः । अवभ्रटः । नतनासिकः । चत्वारिचिपिटनासिकस्य । केशवः । केशिकः । “केशवान्” । केशी । त्रयंप्रशस्तकेशस्य । प्रशस्ताः केशाः संत्यस्य केशवः । बलिनः । बलिभः । द्वे जरयाश्लथचर्मणः । बलिस्त्वक्संकोचोस्तियस्यसः बलिनः ॥ ४५ ॥ विकलांगः । अपोगंडः । द्वे निसर्गतोन्यूनावयवस्य । अपकृष्टंगच्छतीत्यपोगंडः । पृषोदरादिः । “पौगंड एकदेशोऽस्य पोगंडः पौगंडश्चेत्यपि । पोगंडोविकलांग

अवटीटोऽवनाटश्चावभ्रटोनतनासिके ॥ केशवः केशिकः केशी बलिनो बलिभः समौ ॥ ४५ ॥

विकलांगस्त्वपोगंडः खर्वोऽह्रस्वश्च वामनः ॥ खरणाः स्यात्खरणसो विग्रस्तुगतनासिकः ॥ ४६ ॥

कइतिरत्नकोशः । पौगंडोविकलांगः स्यादिति हलायुधश्च ।” खर्वः । ह्रस्वः । वामनः । त्रयंह्रस्वस्य । “खुजाइतिख्यातस्य ।” खरणाः । खरणसः । द्वे तीक्ष्णनासिकस्य । “सरळनाकीलइतिख्यातस्य ।” खरणाः सांतः । विग्रः । “विग्रः । विग्रुः । विग्र्यः । विग्रोविग्रुर्विनासिकइतिरभसः ।” गतनासिकः । द्वे गतनासिकस्य । “नकटाइतिख्यातस्य ।” ॥ ४६ ॥

खुरणाः । खुरणसः । द्वे विकटनासिकस्य । खुरःशफं तद्वन्नासिकस्य । खुरणसौ । प्रजुः । “ प्रज्ञः । ” प्रगतजानुकः । द्वे यस्यजान्वोर्महदंतरालंवर्त
तेतस्य । “ फेंगडाइतिख्यातस्य । ” ऊर्ध्वजुः । “ ऊर्ध्वज्ञः ” ऊर्ध्वजानुः । द्वेतिष्ठतोयस्यजानुनीऊर्ध्वभवतस्तस्य । संजुः । “ संज्ञः ” संहतजानुकः ।
द्वे संलग्नजानुकस्य । “ प्रजुःप्रगतजानुःस्यात्प्रज्ञोप्यत्रैवदृश्यते । संजुःसंहतजानौचभवेत्संज्ञोपितत्रहि । ऊर्ध्वजुर्ऊर्ध्वजानुःस्यादूर्ध्वज्ञोप्यूर्ध्वजानुकइ
तिसाहसांकः ” ॥ ४७ ॥ एडः । बधिरः । द्वे श्रवणेंद्रियहीनस्य । “ बहिराइतिख्यातस्य । ” कुञ्जः । “ न्युञ्जः । कुञ्जोदक्षप्रभेदेनान्युञ्जः स्याद्वाच्य

खुरणाःस्यात्खुरणसःप्रज्ञुःप्रगतजानुकः ॥ ऊर्ध्वजुर्ऊर्ध्वजानुःस्यात्संजुःसंहतजानुकः ॥ ४७ ॥
स्यादेडेबधिरःकुञ्जेगडुलःकुकरेकुणिः ॥ पृश्निरल्पतनौश्रोणःपंगौमुंडस्तुमुंडिते ॥ ४८ ॥

लिंगकइतिमेदिनी । ” गडुलः “ गडुरः । गडुःपृष्ठगडेकुञ्जे इतिमेदिन्यां । ” द्वेकुञ्जस्य । “ कुबडाइतिख्यातस्य । ” कुकरः । कुणिः । “ कूणिः । नि
सर्गतःकूणिपंगुपौगंडाइतिनाममाला । ” द्वे रोगादिनादूषितकरस्य । पृश्निः । “ पृष्णिः ” अल्पतनुः । द्वे अल्पातनुर्यस्य तस्यअमानुषप्रायस्य । श्रोणः।
पंगुः । द्वे जंघाविकलस्य । मुंडः । मुंडितः । द्वे कृतवपनस्य ॥ ४८ ॥

बलिरः । केकरः । द्वे नेत्रवियुक्तस्य । “काणा, कैरा, तिरवाइतिख्यातस्य ।” केमूर्ध्निकर्तुंशीलमस्येतिकेकरः । खोडः । “खोरः । खोलः । अथ खंजकेखोडखोरावितिरभसः ।” खंजः । द्वे गतिविकलस्य । “लंगडाइतिख्यातस्य । त्रिष्विति । जरावराः । जराशब्दादवराः अर्वाक्पठिताः । उत्तानशयाद्याः खंजांतास्त्रिषुवाच्यलिंगादित्यर्थः । जडुलः । “जडुलः ।” कालकः । पिप्पुः । त्रयंकृष्णवर्णस्य देहगतचिन्हविशेषस्य । “लासेंइति

बलिरः केकरेखोडेखंजस्त्रिषु जरावराः ॥ जडुलः कालकः पिप्पुस्तिलकस्तिलकालकः ॥ ४९ ॥
अनामयं स्यादारोग्यं चिकित्सारुक्प्रतिक्रिया ॥ भेषजौषधभेषज्यांन्यगदो जायुरित्यपि ॥ ५० ॥

ख्यातस्य ।” तिलकः । तिलकालकः । द्वे आकृतितो वर्णतश्चकृष्णतिलतुल्यस्य देहगतचिन्हस्य । तिलइवकालकः ॥ ४९ ॥ अनामयं । आरोग्यं । द्वे रोगाभावस्य । “आमयस्याभावः अनामयं ।” चिकित्सा । रुक्प्रतिक्रिया । द्वे रोगप्रतीकारस्य । “रुजःप्रति प्रतिक्रियानिरसनं रुक्प्रतिक्रिया ।” भेषजं । औषधं । भेषज्यं । “भेषजं । भेषरोगं जयति भेषजं ।” अगदः । जायुः । पंचौषधस्य । अगदसाहचर्याज्जायुरुदंतः पुंसि ॥ ५० ॥

रूक् । रुजा । उपतापः । रोगः । व्याधिः । गदः । आमयः । सप्तरोगमात्रस्य । तत्ररूक्जकारांता । रुजाठाबंता । उभेस्त्रियौ । क्षयः । शोषः । यक्ष्मा ।
 त्रीणिक्षयरोगस्य । प्रतिश्यायः । पीनसः । द्वे पीनसरोगस्य । पडसैंइतिख्यातस्य । अयंमुहुर्नासाजलस्रावी । “आपीनसः प्रतिश्यास्यादितिरभसात् ।
 प्रतिश्येत्यपिनाम ।” ॥५१॥ क्षुत् । क्षुतं । क्षवः । त्रीणिक्षुतः । शिकेतिख्यातायाः । कासः । क्षवथुः । द्वे कासरोगस्य । “खोकलाइतिख्यातस्य ।” शोफः ।
 श्वयथुः । शोथः । त्रीणिशोथस्य । “सूजइतिख्यातस्य” पादस्फोटः । विपादिका । द्वे पादस्फोटस्य । “खोंटाफुटण्याचारोगइतिख्यातस्य” ॥५२॥

स्त्रीरुगुजाचोपतापरोगव्याधिगदामयाः ॥ क्षयः शोषश्चयक्ष्माचप्रतिश्यायस्तुपीनसः ॥ ५१ ॥ स्त्रीक्षुत्क्षुतंक्षवः
 पुंसिकासस्तुक्षवथुःपुमान् ॥ शोफस्तुश्वयथुःशोथःपादस्फोटोविपादिका ॥ ५२ ॥ किलाससिध्मेकच्छ्रुतुपाम
 पामाविचर्चिका ॥ कंडूःखर्जूश्चकंडूयाविस्फोटःपिटकःस्त्रियां ॥ ५३ ॥ किलासं । सिध्मं । द्वे सिध्मस्य । शिवे “श्वेतकुष्ठ” इ
 तिख्यातस्य । कच्छूः । पामा । पामा । विचर्चिका । चतुष्कंस्त्रीलिङ्गं । खर्जूविशेषस्य । “ओलीखरूज” इतिख्यातस्य । अत्रपामेत्येकंनान्तं । पामानौ ।
 अपरंटाबंतं । पामे । कंडूः । “कंडुः । खर्जूःखर्जूरीकोटकंडुष्वितिहैमः ।” खर्जूः । कंडूया । त्रयंस्त्रीलिङ्गं । खर्ज्वाः । “सुकोखरूजइतिख्यातायाः ।” वि
 स्फोटः । पिटकः । “विस्फोटाविटिकास्त्रियामित्यमरमालायां वकारादिरपिविटिकेति ।” द्वे फोडइतिख्यातस्य । स्त्रियांतुपिटका । क्षिपकावत् ॥ ५३ ॥

व्रणः । ईर्म । अरुः । त्रीणि व्रणस्य । ईर्म । अरुषी । यो व्रणः सदा गलति तत्र नाडी व्रण इत्येकं । पुमानिति पुंस्त्वावधारणार्थं निर्देशः । कोठः । मंडलकं । कुष्ठं । चित्रं । चत्वारि कुष्ठस्य । कोठा इति द्वयं मंडलाकृतिकुष्ठस्य “गजकर्ण इति प्रसिद्धस्य ।” कुष्ठादि द्वयं श्वेतकुष्ठस्येत्येके । दुर्नामकं । अर्शः । द्वे अर्शोरोगस्य । “मूळान्याध, अर्शः, ।” इति ख्यातस्य । अर्शमिति क्लीबमप्यन्यत्र ।” ॥ ५४ ॥ आनाहः । निबन्धः । द्वेमलमूत्रनिरोधस्य । “मल

व्रणोऽस्त्रियामीर्ममरुः क्लीबेनाडी व्रणः पुमान् ॥ कोठो मंडलकं कुष्ठं चित्रे दुर्नामकाश्चर्यसी ॥ ५४ ॥
 आनाहस्तु निबन्धः स्याद्ग्रहणीरुक् प्रवाहिका ॥ प्रच्छर्दिका वमिश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

वद्धरोग इति ख्यातस्य ।” ग्रहणीरुक् । प्रवाहिका । द्वे संप्रहणीरोगस्य । प्रकर्षेण वहति बहुस्रवति गुदमस्यां सा प्रवाहिका । मलप्रवहणं प्रवाहिकेति स्वामी । “प्रवाहिकारुक् रोगः ग्रहणी स्यादित्यन्वयो वा । ग्रहणिरितीकारहस्योपि ।” प्रच्छर्दिका । वमिः “वमी ।” वम इति पुंल्लिङ्गोपि ” वमथुः । त्रीणि वमनरोगस्य । तत्राद्यं द्वयं स्त्रियां । वमथुः पुंसीत्यर्थः । समाः समानार्थाः ॥ ५५ ॥

अथव्याधिभेदावक्ष्यते । विद्रधिरुदरादौगंडभेदः । विद्रं दधातीतिविद्रधिःस्त्रियां । “आदिशब्देनकपालकर्णप्रमेहानांपिटकाज्ञेयाः ।” ज्वरःप्रसिद्धः
मेहतिमूत्रयतेऽनेनमेहः । सचरक्तमेहः शुभ्रमेहइत्यादिभेदेनबहुविधः । भगंदरोगुद्वसमीपेविस्फोटविशेषः । “श्लीपदं । पादवल्मीकं । द्वयंश्ली
पदरोगस्य । वारुळइतिख्यातस्य । केशघ्नः । इंद्रलुप्तकः । द्वयंमस्तककेशरोगस्य । चाईइतिप्रसिद्धस्य ।” अश्मरी । मूत्रकृच्छ्रं । द्वे अश्मर्याः । अ
श्माकारंशुक्रंरातिददातीत्यश्मरीस्यादित्यनेनमूत्रकृच्छ्रमित्यश्मर्याः पर्यायइतिसूचितं मूत्रविघ्नमात्रेमूत्रकृच्छ्रमितिनायमश्मर्याः पर्यायइतिकेचित् ।

व्याधिभेदाविद्रधिःस्त्रीज्वरमेहभगंदराः ॥ “श्लीपदंपादवल्मीकंकेशघ्नस्त्विंद्रलुप्तकः”
अश्मरीमूत्रकृच्छ्रंस्यात्पूर्वेशुक्रावधेस्त्रिषु ॥ ५६ ॥ रोगहार्यगदंकारोभिषग्वैद्यौचिकि
त्सके ॥ वार्तोनिरामयःकल्यउल्लाघोनिर्गतोगदात् ॥ ५७ ॥

इतःपरंशुक्रावधेःवक्ष्यमाणात्शुक्रशब्दात्पूर्वमूर्च्छितांतास्त्रिषु । वाच्यलिङ्गाइत्यर्थः ॥ ५६ ॥ रोगहारी । अगदंकारः । भिषक् । वैद्यः । चिकित्सकः
पंचवैद्यस्य । रोगहारिणौ । भिषजौ । वार्तः । निरामयः । कल्यः । त्रीणिरोगरहितस्य । कल्यस्तालव्यांतः । “कल्यंप्रभातेमधुनिसज्जेदत्तेनिरामये
कल्याकल्याणवाचित्यादितिहैमः ।” उल्लाघइत्येकरोगान्मुक्तस्य । अयमपिपूर्वस्यैवपर्यायइत्येके ॥ ५७ ॥

ग्लानः । ग्लासुः । द्वे रोगादिवशात् हर्षरहितस्य । आमयावी । विकृतः । व्याधितः अपटुः । आतुरः । अभ्यमितः । अभ्यांतः । सप्तकं रोगिणः । पामनः । कच्छुरः । द्वे पामायुक्तस्य ॥ ५८ ॥ दद्रुणः । “दद्रूणः । दद्रूणः । दद्रूणः ।” दद्रुरोगी । द्वे दद्रुयुक्तस्य । दद्रुः खर्जूभेदः । “दादइतिप्रसिद्धा ॥” अर्शोरोगेणयुतः अर्शसइत्युच्यते । एकं । वातकी । वातरोगी । द्वे वातरोगयुक्तस्य । सातिसारः । अतिसारकी । द्वे अतिसारयुक्तस्य ॥ ५९ ॥ क्लि

ग्लानग्लासूआमयावीविकृतोव्याधितोपटुः ॥ आतुरोभ्यमितोभ्यांतःसमौपामनकच्छुरौ ॥ ५८ ॥
दद्रूणोदद्रुरोगीस्यादर्शोरोगयुतोर्शसः ॥ वातकीवातरोगीस्यात्सातिसारोतिसारकी ॥ ५९ ॥
स्युःक्लिन्नाक्षेचुल्लचिल्लपिल्लाःक्लिन्नेक्षिणाप्यमी ॥ उन्मत्तउन्मादवतिश्लेष्मलःश्लेष्मणःकफी ॥ ६० ॥

नाक्षः । चुल्लः । चिल्लः । पिल्लः । चत्वारिंशेदयुक्तेअक्षिणीयस्य तस्यपुंसः । “चिपडाइतिख्यातः ।” अमीचुल्लचिल्लपिल्लास्त्रयः क्लिन्नेक्षिणचक्ले
दयुक्तेनेत्रेपिवर्तते । “चिपडेडोळेइतिख्यातेषु ” उन्मत्तः । उन्मादवान् । द्वे उन्मादयुक्तस्य । उन्मादोवातपित्तादिकृतश्चित्तविभ्रमः । श्लेष्मलः ।
श्लेष्मणः । कफी । त्रीणिकफयुक्तस्य ॥ ६० ॥

रुजारोगेण भुग्नोवक्रपृष्ठोधोमुखस्तत्रन्युन्नइत्येकं । वद्धनाभिः । तुंदिलः । “तुंडिलः” तुंदिभः । “तुंडिभः ।” त्रीणिवातादिनोन्नतनाभेः । किलासी । सिध्मलः । द्वे सिध्मयुक्तस्य । “शिब्याइतिख्यातस्य ।” अंधः । अदृक् । द्वे दृष्टिहीनस्य । “अंधळा इतिख्यातस्य ।” अदृशौ । मूर्छालः । मूर्तः । मूर्च्छितः । त्रीणिमूर्छायुक्तस्य ॥ ६१ ॥ शुक्रं । तेजः । रेतः । बीजं । वीर्यं । इंद्रियं । षट्प्रेतसः । मायुः । पित्तं । द्वे पित्तस्य । मायुरुदंतः पुंसि ।

न्युन्नोभुग्नोरुजावद्धनाभौतुंदिलतुंदिभौ ॥ किलासीसिध्मलोयोदृक्मूर्च्छालेमूर्तमूर्च्छितौ ॥ ६१ ॥
 शुक्रंतेजोरेतसीचबीजवीर्येन्द्रियाणिच ॥ मायुःपित्तंकफःश्लेष्मास्त्रियांतुत्वगस्तृग्धरा ॥ ६२ ॥
 पिशितंतरसंमांसंपललंक्रव्यमामिषं ॥ उत्तमंशुष्कमांसंस्यात्तद्वल्लूरंत्रिलिङ्गकं ॥ ६३ ॥

कफः । श्लेष्मा । द्वे कफस्य । श्लेष्माणौ । त्वक् । असृक्धरा । “असृक्धारेत्येके ।” द्वे चर्मणः । त्वचौ । “त्वचइत्यदंतः । त्वचेतिटाबंतश्चान्यत्र ।” ॥ ६२ ॥ पिशितं । तरसं । मांसं । पललं । क्रव्यं । आमिषं । षट् मांसस्य । उत्तमं । शुष्कमांसं । वल्लूरं । “वल्लुरमितिह्रस्वोकारमपि ।” त्रीणिशुष्कमांसस्य । तत्रवल्लूरंत्रिषु । वल्लुरा ॥ ६३ ॥

रुधिरं । असृक् । लोहितं । अस्त्रं । रक्तं । क्षतजं । शोणितं । सप्त रक्तस्य । असृजी । बुक्का । “ बुक्का । अयमांसं । द्वे हृदयांतर्गतपद्माकारमांस
भेदस्य । “ काळीजइतिख्यातस्य ।” बुक्कास्त्री । “ बुक्काग्रमांसमितिसमस्तमपि ।” हृदयं । हृत् । द्वे हृदयाख्यनिम्नदेशस्य । बुक्कादिचतुष्कं स
मानार्थमित्येके । हृदी । हृदि । मेदः । वपा । वसा । त्रीणिमांसजन्यस्नेहस्य । “ चरबी । मादेंइतिख्यातस्य ।” मेदसी ॥ ६४ ॥ ग्रीवायाः शि
रोग्रीवाशिरा । यापश्चात्स्थिताग्रीवाशिरासामन्येत्युच्यते । एकं । नाडी । धमनिः । शिरा । त्रयंशिरायाः । “ नाडीइतिख्यातायाः ।” शिरेति दंत्या

रुधिरेसृक्लोहितास्त्ररक्तक्षतजशोणितं ॥ बुक्काग्रमांसं हृदयं हृन्मेदस्तु वपा वसा ॥ ६४ ॥
पश्चाद्ग्रीवाशिरामन्यानाडीतु धमनिः शिरा ॥ तिलकं क्लोममस्तिष्कं गोर्दं किट्टं मलोऽस्त्रियां ॥ ६५ ॥

दिरपि । कृदिकारादक्तिनइतिङीषिधमनीत्यपि । तिलकं । क्लोम । द्वे मांसपिंडविशेषस्य । पुष्फुसइतिख्यातस्य । क्लोममित्यदंतमपि । मस्तिष्कं ।
“ मस्तिष्कं । अथमस्तिष्कोमस्तुलिङ्गोपीतित्रिकांडशेषः ।” गोर्दं । “ गोदः ” द्वे मस्तकसंभूतघृताकारस्नेहस्य । “ गोद. मेंदू ” इतिख्यातस्य ।
किट्टं । मलः । द्वे कर्णादिगतमलस्य । “ वसाशुक्रमसृक्मज्जाकर्णविण्मूत्रविण्णखाः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैतेनृणांमलाः ।” ॥ ६५ ॥

अंत्रं । “ आंत्रमित्यपिमनोरमायामुक्तं ।” पुरीतत् । द्वे अंत्रस्य । “ आंतर्दे इतिख्यातस्य ।” पुरीतती । पुरीतंति । “ पुरीतदस्त्रियाभितिवाचस्पतिको
 शात्सुंस्यपि ।” गुल्मः । ण्हीहा । द्वे वामकुक्षिस्थमांसपिंडविशेषस्य । ण्हीहानौ । “ ण्हीहाशब्दष्टाबंतोपि ।” वस्त्रसा । स्नायुः । द्वे अंगप्रत्यंगसंधिबंधनह
 पायाः स्नायोः । “ शिरा इतिख्यातायाः ।” कालखंडं । यकृत् । द्वे दक्षिणकुक्षिगतमांसपिंडस्य ॥ ६६ ॥ सृणिका । “ सृणीका ।” स्यंदिनी । लाला ।
 त्रीणिलालायाः । “ लाळ इतिख्यातायाः ।” स्यंदिनीदंत्यादिः । दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलस्य । “ उकीर. पू. इतिख्यातस्य । दूषिकादीर्घमध्यापि । दूषि

अंत्रं पुरीतत् गुल्मस्तु ण्हीहापुंस्यथ वस्त्रसा ॥ स्नायुः स्त्रियां कालखंडयकृती तु समेदमे ॥ ६६ ॥ सृणिका स्यंदिनी लाला
 दूषिकानेत्रयोर्मलं ॥ “ नासामलंतु सिंघाणं पिंजूषं कर्णयोर्मलं ॥” मूत्रं प्रस्नाव उच्चारवस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥
 पुरीषं गूथवर्चस्कमस्त्रीविष्ठाविशौ स्त्रियौ ॥ स्यात्कर्परः कपालोस्त्रीकीकसंकुल्यमस्थिच ॥ ६८ ॥

दूषीचेत्यप्यन्यत्र । सिंघाणमित्येकं नासामलस्य । सिंघाणं सिंघानं चेत्यपि । पिंजूष इत्येकं कर्णमलस्य ” मूत्रं । प्रस्नावः । द्वे मूत्रस्य । उच्चारः । अ
 वस्करः । शमलं । शकृत् ॥ ६७ ॥ पुरीषं । गूथं । वर्चस्कं । विष्ठा । विट् । नवविष्ठायाः । “ उच्चार्यतेत्यज्यते इत्युच्चारः । अवकीर्यते अथः क्षिप्यत
 इत्यवस्करः ।” गूथं वर्चस्कं पुंसि क्लीबे च । शकृती । “ विट्तालव्यमूर्धन्यांत्यः । विशौ । विषौ । गूथं । पुरीषं वर्चस्कमित्यपि पाठः ।” कर्परः । क
 पालः । द्वे शिरोस्थिखंडस्य । कपालमस्त्रियां । कीकसं । कुल्यं । अस्थि । त्रीणि अस्थिमात्रस्य ॥ ६८ ॥

कंकालइत्येकंशरीरगतास्थिपंजरस्य । “सांगाडा. पिजराइतिख्यातस्य ।” कशेरुकेत्येकं पृष्ठमध्यगतास्थिदंडस्य । “कणाइतिख्यातस्य ” करोटि
रित्येकं शिरोगतास्थिसंघस्य । “करोटीतिङ्गीषंतापि । यदाह पुष्पदंतः । नृकरोटीपरिकरइति” पशुकेत्येकं पार्श्वगतास्थिनि । “बर्गडी इतिख्याते ।”
॥६९॥ अंगं । प्रतीकः । अवयवः । अपघनः । चतुष्कं देहावयवस्य । कलेवरं । गात्रं । वपुः । संहननं । शरीरं । वर्ष्म । विग्रहः ॥ ७० ॥ कायः । देहः ।

स्याच्छरीरास्थिकंकालः पृष्ठास्थितुकशेरुका ॥ शिरोस्थिनिकरोटिः स्त्रीपार्श्वास्थिनितुपर्शुका ॥ ६९ ॥
अंगंप्रतीकोवयवोऽपघनोयकलेवरं ॥ गात्रंवपुः संहननं शरीरंवर्ष्मविग्रहः ॥ ७० ॥ कायोदेहः क्लीब
पुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ॥ पादाग्रंप्रपदंपादः पदंघ्रिश्चरणोस्त्रियां ॥ ७१ ॥

मूर्तिः । तनुः । तनूः । द्वादश देहस्य । वपुषी । वर्ष्मणी । तन्वौ । पादाग्रं । प्रपदं । द्वे पादाग्रस्य । चवडाइतिख्यातस्य । पादः । पत् । अंग्रिः । चर
णः । चत्वारि चरणस्य । दांतः पत् । “पदोघ्रिरितिपाठे अदंतः पदशब्दः ।” ॥ ७१ ॥

तद्वंथीपादस्य पार्श्वस्थौग्रंथिविशेषौघुटिकेगुल्फावितिचोच्येते । द्वयं । “पायांचाघोंटाइतिख्यातस्य ।” घुटिकेस्त्रियां द्वित्वाद्विवचनं नतुनित्यं । तयोः गुल्फयोरधःप्रदेशः पार्ष्णिरित्येकं । खोंटाइतिख्यातस्य । “पार्ष्णिःस्त्रीपुंसयोःपादमूलेस्यात्स्वजिनीकटावितितुरंतिदेवः । जंघा । प्रसृता । द्वे जंघायाः । पोटरी इतिप्रसिद्धायाः । जानु । ऊरुपर्व । अष्टीवत् । त्रयंजानूरुसंधिः । ढोंपर “गुडघाइतिख्यातस्य ।” तत्राष्टीवदस्त्रियां । जानुमी । ऊरुपर्वणी । अष्टीवंतौ ॥ ७२ ॥ सक्थि । ऊरुः । द्वे जानूपरिभागस्य । “मांडीइतिख्यातस्य ।” ऊरोरुपरिभागःसक्थीतिक्वचिद्भेदोदृश्यते । तस्योरोः

तद्वंथीघुटिकेगुल्फौपुमान्पार्ष्णिस्तयोरधः ॥ जंघातुप्रसृताजानूरुपर्वोवदस्त्रियां ॥ ७२ ॥ सक्थिक्लीवे

पुमानूरुस्तत्संधिःपुंसिवंक्षणः ॥ गुदंत्वपानंपायुर्नावस्तिर्नाभेरधोद्वयोः ॥ ७३ ॥ कटोनाश्रोणिफलकंकटिः

श्रोणिःककुद्मती ॥ पश्चान्नितंबःस्त्रीकट्याःक्लीवेतुजघनंपुरः ॥ ७४ ॥ संधिः वंक्षणइत्येकं । गुदं । अपानं । पायुः । त्री

णि विष्टानिर्गमद्वारस्य । पायुरुदंतोनापुमान् । वस्तिरित्येकंस्त्रीपुंसलिङ्गनाभेरधोमूत्राशयस्य ॥ ७३ ॥ श्रोणिःकटिस्तस्याःफलकं कटइत्युच्यते । सपुमान् । एकं । कटिः । “कटीतिढीषंतापि ।” श्रोणिः । “श्रोणी ।” ककुद्मती । त्रयंस्त्रीलिङ्गंकट्याः । “ककुद्मृषांसइवमासपिंडःसोऽतिशयितोस्यां ककुद्मती ।” स्त्रियाः कटिः स्त्रीकटिः । तस्याःपश्चाद्भागोनितंबइत्येकं । “निभूतंतम्यते कामुकैः नितंबः । तमुकांक्षायां ।” जघनमित्येकं स्त्रीकट्याः पुरोभागे । “वांदन ओंटीइतिख्याते ।” ॥ ७४ ॥

नितंबस्थौ पृष्ठवंशादधोभागे विद्यमानौ कूपकौ गर्तौ कुकुंदरे स्याताम् । “अकारादिरपि” एकं । द्वयहीने क्लीबे । द्वित्वमनित्यं । स्फिचौ । कटिप्रोथौ । द्वे कटिस्थमांसपिंडयोः । “कुले इति ख्यातयोः । कटिः तस्याः प्रोथौ मांसपिंडौ कटिप्रोथौ । स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटिप्रोथौ च पूलकावितिरभसः । कटीप्रोथाविति नाम द्वयं वा । प्रोथोऽश्वघोणाध्वगयोः कट्यामिति हैमः ।” वक्ष्यमाणयोर्भगेशिश्रेच उपस्थ इत्येकं ॥ ७५ ॥ भगं । योनिः । द्वे स्त्रीणामुपस्थस्य । द्वयोरित्यस्य योनिनान्वयः । शिश्रः । मेढ्रः । मेहनं । शेफः । “शेषः” चत्वारिंशिश्रस्य । मुष्कः । अंडकोशः । “मूर्धन्यांतोपि” वृषणः । त्री

कूपकौ तु नितंबस्थौ द्वयहीने कुकुंदरे ॥ स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथावुपस्थौ वक्ष्यमाणयोः ॥ ७५ ॥ भगं योनिर्द्वयोः शिश्रौ मेढ्रो मेहनं शेफसी ॥ मुष्कौ अंडकोशौ वृषणः पृष्ठवंशाधरे त्रिकं ॥ ७६ ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदरंतुंदस्तनौ कुचौ ॥

चूचुकंतुकुचाग्रस्यान्ननाक्रोडं भुजांतरं ॥ ७७ ॥ अण्डकोशस्य । “आंडकुली इति ख्यातस्य ।” पृष्ठवंशाधरे त्रिभिरस्थिभिर्घटितं स्थानं त्रिकं इत्येकं । “माकडहाड इति ख्यातस्य ।” ॥ ७६ ॥ पिचंडः । “पिचिंडः ।” कुक्षिः । जठरं । उदरं । तुंदं । पंच जठरस्य तत्र पिचंडकुक्षीपुंसि । “जठरं विकल्पेन पुंसि । जठरोऽनस्त्रियां कुक्षौ वृद्धकर्कटयोस्त्रिष्विति मेदिनी ।” कुचः । स्तनः । द्वे वक्षोजस्य । चूचुकं । कुचाग्रं । द्वयं स्तनायस्य । चूचुकोनाकुचाननमिति रत्नकोशः । “चूष्यते पीयत इति चूचुकं ।” क्रोडं । भुजांतरं ॥ ७७ ॥

उरः । वत्सः । वक्षः । पंचवक्षसि । तत्रक्रोडंननाकिंतुस्त्रीनपुंसकयोः । स्त्रियांतुक्रोडा । तनोः शरीरस्यचरमंपश्चाद्भागः पृष्ठमित्येकं । स्कंधः । भुज
शिरः । अंसः । त्रीणिभुजशिरसः । “खांदाइतिख्यातस्य ।” तस्यस्कंधस्यसंधी जत्रुशब्दवाच्यौ । एकं । “नपुंसकं ।” ॥ ७८ ॥ बाहुमूलं । कक्षः ।
द्वे कक्षस्य । तयोरधोभागः । पार्श्वमित्येकं । मध्यमं । अवलग्नं । मध्यः । त्रीणि तनुमध्यस्य । माज. “कमर ” इतिख्यातस्य । अस्त्रीतिमध्य
मादिशब्दत्रयेप्यन्वेति ।” परौद्वौभुजबाहुशब्दौस्त्रीपुंसयोः ॥ ७९ ॥ भुजः । बाहुः । बाहः । बाहोश्चभुजयोः पुमानितिदामोदरः । बाहोबाहुरिति

उरोवत्संचवक्षश्चपृष्ठंतुचरमतनोः ॥ स्कंधोभुजशिरोंसोऽस्त्रीसंधीतस्यैवजत्रुणी ॥ ७८ ॥

बाहुमूलेउभेकक्षौपार्श्वमस्त्रीतयोरधः ॥ मध्यमंचावलग्नंचमध्योऽस्त्रीद्वौपरौद्वयोः ॥ ७९ ॥

भुजबाहुप्रवेष्टोदोःस्यात्कफोणिस्तुकूर्परः ॥ अस्योपरिप्रगंडःस्यात्प्रकोष्ठस्तस्यचाप्यधः ॥ ८० ॥

स्मृतइतिदेशीकोशः ।” प्रवेष्टः । दोः । चत्वारिभुजस्य । “स्त्रियांतुभुजा । बाहा ।” दोषौ । शसादोदोषः । दोष्णेत्यादि । “दोर्दोषाचभुजोबाहुःपाणि
हस्तःकरस्तथेतिधनंजयात् । दोषेतिदाबंतोपिवर्तते ।” कफोणिः । “कफणिः । कपोणिः । कफणिर्द्वयोरितिशब्दार्णवः ।” कूर्परः । “कर्परः ” द्वे
कोपरइतिख्यातस्य । अस्यकूर्परस्योपरिभागेप्रगंडइत्येकं । तस्यकूर्परस्याधोभागेप्रकोष्ठइत्येकं ॥ ८० ॥

पाणिप्रकोष्ठसंधिर्मणिबंधः । तमारभ्यकनिष्ठापर्यंतं करस्य मांसलोबहिर्भागः करभइत्युच्यते । एकं । पंचशाखः । शयः । । “शमः । पाणिः शमः शयोहस्तइत्यमरमाला ।” पाणिः । त्रीणि । करस्य । तर्जनी । प्रदेशिनी । “प्रदेशनीत्यपि ।” द्वे अंगुष्ठसमीपांगुल्याः ॥ ८१ ॥ अंगुली । करशाखा । द्वे अंगुलीमात्रस्य । ता अंगुल्यः । क्रमेण अंगुष्ठः । प्रदेशिनी । मध्यमा । अनामिका । कनिष्ठिका । इतिसंज्ञाभिरुच्यते । एकैकं । त

मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करभोवहिः ॥ पंचशाखः शयः पाणिस्तर्जनी स्यात्प्रदेशिनी ॥ ८१ ॥

अंगुल्यः करशाखाः स्युः पुंस्यंगुष्ठः प्रदेशिनी ॥ मध्यमानामिकाचापिकनिष्ठाचेतिताः क्रमात् ॥ ८२ ॥

पुनर्भवः कररुहो नखोस्त्री नखरोस्त्रियां ॥ प्रादेशतालगोकर्णास्तर्जन्यादियुतेतते ॥ ८३ ॥

त्रांगुष्ठः पुंसि । प्रागुक्तापि प्रदेशिनी तत्स्वरूपदर्शनार्थमिह पुनरुक्तेति न दोषः ॥ ८२ ॥ पुनर्भवः । “पुनर्भवः” । कररुहः । नखः । नखरः । चत्वारि न खस्य । “नखरः पुंसि क्लीबे च । नखरं त्रिष्विति अमरमाला ।” तर्जन्यादिभिस्ति सृभिरंगुलिभिर्युते गुष्ठे विस्तृते प्रादेशादयः क्रमात्स्युः । “प्रादेशइतिह स्वादिरपि ।” एकैकं । तथाहितर्जनीसहितांगुष्ठे विस्तृते प्रादेशः । एवं मध्यमासहितांगुष्ठे विस्तरे तालः । अनामिकायुतेऽंगुष्ठे गोकर्णः ॥ ८३ ॥

कनिष्ठासहितेगुष्ठेविस्तृतेवितस्तिः । द्वादशांगुलः । द्वे साहचर्याद्वितस्तिःपुंसि । स्त्रियामितिसुभूतिः । चपेटः । चर्पटः । चर्पटःस्फारविपुलेचपेटे
चर्पटेपिचेतिमेदिनीविश्वप्रकाशौ ।” प्रतलः प्रहस्तः । त्रीणि विस्तृतांगुलिकेपाणौ ॥ ८४ ॥ वामदक्षिणौद्वौप्रतलौ । संहतौचेसंहतलःस्यात् । “सिं
हतलइत्यपिपाठः । संहतलःप्रतलश्चेतिनामद्वयंवा । तत्रसंहतलप्रतलावित्यविसर्गपाठः । प्रततेप्रश्लिष्टेवातलेऽत्रप्रतलः ।” निकुञ्जोनिःशेषेणकुञ्जी
कृतः पाणिःप्रसृतिःस्यात् । “प्रसृतइतिपाठः तत्रप्रकृष्टंसृतमस्येतिविग्रहः । प्रसृतःसुप्रसोरस्याद्विनीतेवेगितेत्रिषु । अर्द्धाजलौतुपुल्लिगोजंघायांप्रसृ

अंगुष्ठेसकनिष्ठेस्याद्वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥ पाणौचपेटप्रतलप्रहस्ताविस्तृतांगुलौ ॥ ८४ ॥ द्वौसंहतौसंहतलःप्रतलौ
वामदक्षिणौ ॥ पाणिर्निकुञ्जःप्रसृतिस्तौयुतावंजलिःपुमान् ॥ ८५ ॥ प्रकोष्ठेविस्तृतकरेहस्तोमुष्ट्यानुबद्धया ॥ सर
त्तिःस्यादरत्तिस्तुनिष्कनिष्ठेनमुष्टिना ॥ ८६ ॥

तामतेतिमेदिनी ।” एकं । द्वौद्वौप्रसृतीसंहतौचेदंजलिरित्येकंपुंसि ॥ ८५ ॥ वि
स्तृतःकरोयत्रतादृशेप्रकोष्ठे कूर्परधोभागेहस्तइत्येकं । अयंचतुर्विंशत्यंगुलमितोज्ञेयः । सतुबद्धयामुष्ट्योपलक्षितः रत्तिरित्येकं । “मुंढाहातइतिख्या
तस्य । सरत्तिरित्यपिस्त्रियामपि ।” निष्कनिष्ठेनविस्तृतकनिष्ठेनमुष्टिनोपलक्षितोहस्तः अरत्तिरित्येकंस्त्रियां । “अरत्तिःपुमानपि । नारत्तिः कफणौ
हस्तेप्रकोष्ठेविततांगुलावितिरुद्रविश्वप्रकाशौ ।” मुष्ट्यामुष्टिनेतिनिर्देशेनमुष्टिर्द्वयोरितिज्ञापितं ॥ ८६ ॥

तिर्यक्तयोर्विस्तृतयोः करसहितयोर्बाह्वोरंतरंव्यामः । ऊर्ध्वविस्तृतदोषौभुजौपाणीचयेनतस्यनुःपुंसोयन्मानंतत्रपौरुषमित्येकंत्रिषु । स्त्रियांतुपौरुषी ।
॥ ८७ ॥ कंठः । गलः । द्वे “ग्रीवायभागस्य । गोंकनळी. गोंकटी. नरडीइतिख्यातस्य ।” ग्रीवा । शिरोधिः । कंधरा । त्रीणिमानइतिख्यातस्य ।”
शिरोधिरपिस्त्री । साग्रीवातिसृभीरेखाभिर्विशिष्टाकंबुग्रीवास्यदित्येकं । अवटुः । घाटा । कृकाटिका । त्रीणिग्रीवाशिरःसंधेः पश्चाद्भागस्य । “ग्री

व्यामोबाह्वोःसकरयोस्ततयोस्तिर्यगंतरं ॥ ऊर्ध्वविस्तृतदोषाणिनृमानेपौरुषंत्रिषु ॥ ८७ ॥
कंठोगलोऽथग्रीवायांशिरोधिःकंधरेत्यपि ॥ कंबुग्रीवात्रिरेखासावटुर्घाटाकृकाटिका ॥ ८८ ॥
वक्रास्येवदनंतुंडमाननंलपनंमुखं ॥ क्लीबेघ्राणंगंधवहाघोणानासाचनासिका ॥ ८९ ॥

वायामुन्नतभागस्य घांटीइतिख्यातस्येतिकेचित् ।” तत्रावटुःपुंसि ॥ ८८ ॥ वक्रं । आस्यं । वदनं । तुंडं । आननं । लपनं । मुखं । सप्त मुखस्य ।
“आस्यंतेवर्णयित्वाअस्यतेग्रासोवाऽस्मिन्नृतास्यं । ण्यत् । मुखंमुखांतरालंचद्वयमास्यमितीरितमितिशाश्वतः ।” घ्राणं । गंधवहा । घोणा । नासा “न
सा । नस्या । घ्राणंगंधवहानासानसानस्याचनासिकेतिसाहसांकः ।” नासिका । पंच नासिकायाः ॥ ८९ ॥

ओष्ठः । अधरः । रदनच्छदः । दशनवासः । चत्वारिओष्ठस्य । ओष्ठाभ्यांसहितावधरौ । केचिदुपरिवर्त्योष्ठः अधोवर्त्यधरइतिमन्वते । तदयुक्तं । अध
 रोष्ठः विबोष्ठीत्यादिप्रयोगदर्शनात् । चिबुकमित्येकंअधस्तात् अधराधोभागे । गंडः । कपोलः । द्वे कपोलस्य । “ गालइतिख्यातस्य । ” तत्रापिनेत्रक
 पोलमध्यदेशोगंडइतिग्रंथांतरं । ताभ्यांकपोलाभ्यांपराचिबुकस्याधोहनुरित्येकं । हनुःपुंस्यपि । प्रायेणस्त्रियां ॥ ९० ॥ रदनः । दशनः । दंतः । रदः ।
 चत्वारिदंतस्य । तालु । काकुदं । द्वे तालुनः । रसज्ञा । रसना । “ तालव्याअपिदंत्याश्वेत्यादौजिह्वायां रसनातथेत्युक्तेः रसनाशब्दोदंत्यतालव्यमध्यः ।

ओष्ठाधरौतुरदनच्छदौदशनवाससी ॥ अधस्ताच्चिबुकंगंडौकपोलौतत्पराहनुः ॥ ९० ॥

रदनादशनादंतारदास्तालुतुकाकुदं ॥ रसज्ञारसनाजिह्वाप्रांतावोष्ठस्यसृक्किणी ॥ ९१ ॥

रसनमितिक्लीबमपि । रसनंस्वेदनेध्वनौ । जिह्वायांतुनपुंसिस्यादितिमेदिनी । ” जिह्वा । त्रीणिजिह्वायाः । प्रांतावितिओष्ठद्वयस्यवामदक्षिणौप्रांतौ
 सृक्किणीस्यातां । ईवंतस्यस्त्रियामेकवचनं । नांतस्यक्लीबेवाद्विवचनमेतत् । सृक्किइतिइदंतस्यक्लीबेद्विवचनंवा । सृक्किण्यांसृक्सृक्कचेतिशब्दभे
 दात् । “ सृक्केतिनांतस्यक्लीबेसृक्किणीतिपाठः । कवयुक्तमितिमतेतु । यथासृक्किणीस्त्रियां । सृक्किनांतमिदंतंच । सृक्केतिनांतं । सृक्सृक्कमदंतंचेत्य
 न्यत्र ” एकं ॥ ९१ ॥

ललाटं । अलिकं । गोधिः । त्रीणिभालस्य । "अलिकं जह्वदीर्घमध्यमितिराजदेवः ।" गोधिः पुंसि । दृग्भ्यामूर्ध्वभागौ भ्रुवौ । एकं । भ्रूः । नासोप
रिभ्रुवोर्मध्ये कूर्च इत्येकं । अक्षः । कनीनिकामध्यगतकृष्णमण्डलन्तरकेत्युच्यते । एकं ॥ ९२ ॥ लोचनं । नयनं । नेत्रं । ईक्षणं । चक्षुः । अक्षि ।
दृक् । दृष्टिः । अष्टौनेत्रस्य । चक्षुषी । दृशौ । अस्त्रु । नेत्रावु । रोदनं । अस्त्रं । अश्रुपञ्चनेत्रोदकस्य । अस्त्रुदन्तमध्यं । अंत्यं तालव्यमध्यं । अस्त्रमदन्तदं

ललाटमलिकंगोधिरूर्ध्वे दृग्भ्यां भ्रुवौ स्त्रियौ ॥ कूर्चमस्त्रीभ्रुवोर्मध्यन्तरकाक्षः कनीनिका ॥ ९२ ॥

लोचनं नयनं नेत्रमीक्षणं चक्षुरक्षिणी ॥ दृग्दृष्टीचास्त्रुनेत्रावुरोदनं चास्त्रमश्रुच ॥ ९३ ॥

अपांगौ नेत्रयोरन्तौ कटाक्षोपांगदर्शने ॥ कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्रीश्रवणं श्रवः ॥ ९४ ॥

उत्तमांगं शिरः शीर्षं मूर्धानामस्तकोस्त्रियां ॥ चिकूरः कुंतलोवालः कचः केशः शिरोरुहः ॥ ९५ ॥

त्यमध्यं । "तालव्यमध्यमपि ।" ॥ ९३ ॥ नेत्रयोरन्तौ अपांगौ । एकं । अपांगेन दर्शने चेष्टायां कटाक्ष इत्युच्यते । कर्णः । शब्दग्रहः । श्रोत्रं । श्रुतिः । श्र
वणं । श्रवः । षट् कर्णस्य । स्त्रीतिविशेषविधानात् संकरो निर्दोषाय । श्रवसी ॥ ९४ ॥ उत्तमांगं । शिरः । शीर्षं । मूर्धा । मस्तकः । पञ्च शिरसः । नापुमा
न् । चिकुरः । "चिकूरः । कुंतलामूर्द्धजास्त्वस्त्राश्चिकूराश्चिकूराः कचा इति दुर्गः ।" कुंतलः । वालः । कचः । केशः । शिरोरुहः षट् केशस्य ॥ ९५ ॥

कैशिकं । कैश्यं । द्वे तद्वेदे । केशानां समूहे । अलकाः । चूर्णकुंतलाः । द्वे कुटिलकेशानां । ते अलकाः ललाटे लंबमानाः भ्रमरकाः स्युः । काकपक्षः । शिखंडकः । “शिखंडिकः । शिखांडकः । शिखांडकशिखंडिकावितिवाचस्पतिसुभूती । शिखंडो बर्हचूडयोरिति मेदिन्यां ” द्वे कुमारचूडयाः ॥ ९६ ॥ कबरी । केशवेशः । द्वे केशबंधरचनायाः । कबरी स्त्री । संयताः मौक्तिकदामादिबद्धाः कचाः केशसमूहो धम्मिल्ल इत्येकं । “बुचडाइ

तद्वेदे कैशिकं कैश्यमलकाश्चूर्णकुंतलाः ॥ तेललाटे भ्रमरकाः काकपक्षः शिखंडकः ॥ ९६ ॥

कबरी केशवेशोऽथ धम्मिल्लः संयताः कचाः ॥ शिखाचूडा केशपाशी व्रतिनस्तु सटा जटा ॥ ९७ ॥

वेणिः प्रवेणी शीर्षण्य शिरस्यो विशदेकचे ॥ पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात्परे ॥ ९८ ॥

तिख्यातस्य ।” शिखा । चूडा । केशपाशी । त्रीणि शिखायाः । केशपाशौ । सटा । जटा । द्वे व्रतिनः शिखायां ॥ ९७ ॥ वेणिः । प्रवेणी । द्वे सर्पाकाररचितकेशवेशस्य । वेणीत्यपि । “प्रवेणिरित्यपि । प्रवेणिः स्त्री कुथावेण्योरिति मेदिनी ।” शीर्षण्यः । शिरस्यः । द्वे विशदे निर्मले केशे । कचादित्यर्थप्रधानो निर्देशः । तेन कचपर्यायात् । परे पाशादयस्त्रयः कलापार्थाः केशसमूहवाचिन इत्यर्थः । यथा कचपाशः । केशपाशः । केशपक्षः । कुंतलहस्तः ॥ ९८ ॥

तनूरुहं । रोम । लोम । त्रयं रोम्णः । पुंमुखे पुंसो वक्त्रे तस्य रोम्णो वृद्धौ सत्यांतद्रोमश्मश्रु स्यात् । एकं । “दाढी इति ख्यातस्य । श्मश्रुणी । आकल्पः ।
 वेषः । “वेशा इति तालव्यांतोऽपि । वेशो वेश्या गृहे गृहे । नेपथ्ये चेति मेदिनी ।” नेपथ्यं । प्रतिकर्म । प्रसाधनं । पंच अलंकृतस्य शोभायां । नेपथ्यं तु प्र-
 साधने । रंगभूमौ वेषभेद इति हैमः । नेपथ्यशब्दः पुंस्यपि । नेपथ्यः स्यादलंकारे रंगज्यायां न पुंसकमिति मेदिनी कोशात् । प्रतिकर्मादिद्वयमलंकरणस्य

तनूरुहं रोमलोमतद्वृद्धौ श्मश्रुपुंमुखे ॥ आकल्पवेषौ नेपथ्यं प्रतिकर्म प्रसाधनं ॥ ९९ ॥

दशैते त्रिष्वलंकर्ता लंकरिणुश्च मंडितः ॥ प्रसाधितो लंकृतश्च भूषितश्च परिष्कृतः ॥ १०० ॥

विभ्राट् भ्राजिणुरोचिणुभूषणं स्यादलंक्रिया ॥ अलंकारस्त्वाभरणं परिष्कारो विभूषणं ॥ १०१ ॥

वा ॥ ९९ ॥ एते अलंकर्त्रादयः वक्ष्यमाणा दशशब्दास्त्रिषु । वाच्यलिङ्गाः । अलंकर्ता । अलंकरिणुः । द्वे अलंकर्तारि । अलंकर्तुंशीलमस्यालंकरि-
 णुः । मंडितः । प्रसाधितः । अलंकृतः । भूषितः । परिष्कृतः । “परिष्कृतः ।” पंच अलंकृतस्य ॥ १०० ॥ विभ्राट् । भ्राजिणुः । रोचिणुः । त्रय-
 मतिशयेन शोभमानस्य । विभ्राजौ । भूषणं । अलंक्रिया । द्वे भूषणक्रियायाः । “भूषातु स्यादलंक्रियेत्यपि पाठः ।” अलंकारः । आभरणं । परि-
 ष्कारः । परिष्कारः । विभूषणं ॥ १०१ ॥

मंडनं । पंचालंकारस्य । मुकुटं । “मुकुटं ।” किरीटं । द्वे “किरीटस्य । तत्रकिरीटं पुंसिह्रीवेच ।” चूडामणिः । शिरोरत्नं । द्वे शिरोमणेः । हारमध्यगः । हारमध्यगतोनायकमणिः तरलः स्यात् । एकं ॥ १०२ ॥ वालपाश्या । पारितथ्या । द्वे सीमंतभूषणस्य । “स्वामीतुप्रथमंवालंबंधनमुक्तावलीनामित्याह । परितस्तथाभूतैवपारितथ्या ।” पत्रपाश्या । ललाटिका । द्वे ललाटभूषणस्य । कर्णिका । तालपत्रं । “ताडपत्रं ।” द्वे ताटकस्य ।

मंडनंचायमुकुटंकिरीटंपुन्नपुंसकं ॥ चूडामणिःशिरोरत्नंतरलोहारमध्यगः ॥ १०२ ॥

वालपाश्यापारितथ्यापत्रपाश्याललाटिका ॥ कर्णिकातालपत्रस्याकुंडलंकर्णवेष्टनं ॥ १०३ ॥

ग्रैवेयकंकंठभूषालंबनस्याललंतिका ॥ स्वर्णैःप्रालंबिकाथोरःसूत्रिकामौक्तिकैःरुता ॥ १०४ ॥

तानवडइतिख्यातस्य । कुंडलं । कर्णवेष्टनं । द्वे कुंडलस्य । तत्रकर्णिकासत्रीभिरेवधार्यते । इदंपुरुषैरपि ॥ १०३ ॥ ग्रैवेयकं । कंठभूषा । द्वे श्रीवाभरणस्य । “ग्रैवेयग्रैवंचेत्यन्यत्र ” लंबनं । ललंतिका । द्वे आनाभिलंबितकंठिकायां । सैवललंतिकास्वर्णैःरुता प्रालंबिकास्यात् । एकं । सैवललंतिकासौक्तिकैरचिताचेदुरःसूत्रिकेत्येकं ॥ १०४ ॥

हारः । मुक्तावली “द्वे मुक्ताहारस्य” असौ मुक्तावली शतयष्टिकाशतलतिकाचेत् देवच्छंदः । एकं । देवच्छंदौ । यष्टिभेदाद्भुतानां भेदात् गुच्छादयो
 हारभेदाः स्युः । “गुत्सगुत्सार्धगोस्तना इत्यपि पाठः ।” ते यथा । द्वात्रिंशद्यष्टिकोगुच्छः । चतुर्विंशतियष्टिकोगुच्छार्द्धः । चतुर्यष्टिकोगोस्तनः ॥ १०५ ॥
 द्वादशयष्टिकोऽर्धहारः । विंशतियष्टिको माणवकः । एकयष्टिका एकावली । सैवैकावली सप्तविंशतिमौक्तिकैः कृता नक्षत्रमाला स्यात् । एकैकं ।
 ॥ १०६ ॥ आवापकः । पारिहार्यः । कटकः । वलयः । चत्वारिप्रकोष्ठाभरणस्य । “पौंची इत्यादिख्यातस्य ।” केयूरं । अंगदं । द्वे प्रगंडभूषणस्य ।

हारो मुक्तावली देवच्छंदो सौ शतयष्टिका ॥ हारभेदाद्यष्टिभेदाद्भुच्छगुच्छार्धगोस्तनाः ॥ १०५ ॥

अर्धहारो माणवक एकावली एकयष्टिका ॥ सैव नक्षत्रमाला स्यात् सप्तविंशतिमौक्तिकैः ॥ १०६ ॥

आवापकः पारिहार्यः कटको वलयोऽस्त्रियां ॥ केयूरमंगदंतुल्ये अंगुलीयकमूर्मिका ॥ १०७ ॥

साक्षरांगुलिमुद्रास्यात्कंकणं करभूषणं ॥ स्त्रीकट्यां मेखलाकांची सप्तकी रशना तथा ॥ १०८ ॥

“बाहुवटे. बाहुबंद इति ख्यातस्य ।” के बाहुशिरसियौतिकेयूरं । युमिश्रणे । अंगुलीयकं ऊर्मिका । द्वे अंगुल्याभरणस्य । आंगठी इति ख्यातस्य ।
 ॥ १०७ ॥ ऊर्मिकैव रामनामाद्यक्षरयुता चेदंगुलिमुद्रेत्येकं । कंकणं । करभूषणं । द्वे मणिबंधभूषणस्य । “कांकणं इति ख्यातस्य ।” कंकणो नाप्र
 तीसर इति रत्नकोशः । मेखला । कांची । “कांचिः ।” सप्तकी । रशना । “दंतमध्यापि ” ॥ १०८ ॥

सारसनं । पंचस्त्रीणांकटिभूषणस्य । “दाव. कंबरपट्टादितिख्यातस्य । एकयष्टिर्भवेत्कांचीमेखलात्वष्टयष्टिका । रसनाषोडशज्ञेयाकलापः पंचविंश
 कइतिभेदास्त्विहोक्ताः ।” शृंगखलमित्येकंपुंसः कटिभूषणस्य । “कडदोरादितिख्यातस्य ।” शृंगखला । शृंगखलः । पादांगुदं । तुलाकोटिः । “तुला
 कोटी ” मंजीरः । “मजीलः ” नूपुरः ॥ १०९ ॥ हंसकः । पादकटकः । षड्मूढपुरस्य । “तोरद्व्या. पैजणइतिख्यातस्य । हंसकादिद्वयंपादकटक
 स्य । वाळेइतिख्यातस्येतिमतं ।” तुलाकोटिः स्त्री । मंजीरोनस्त्रियां । किंकिणी । “किंकिणिः । कंकणी । कंकणः स्यात्प्रतिसरः कंकणीक्षुद्रघंटिके

क्रीबेसारसनंचाथपुंस्कट्यांशृंगखलं त्रिषु ॥ पादांगुदंतुलाकोटिर्मंजीरोनूपुरोऽस्त्रियां ॥ १०९ ॥

हंसकः पादकटकः किंकिणीक्षुद्रघंटिका ॥ त्वक्फलकमिरोमाणिवस्त्रयोनिर्दशत्रिषु ॥ ११० ॥

तिभागुरिः ।” क्षुद्रघंटिका । द्वे घागरी । “घुंगुर ” इतिख्यातायाः । त्वगादिचतुष्कं वस्त्राणां योनिः कारणं । कारणचातुर्विध्यात् वस्त्राणांचातुर्विध्य
 मितिभावः । क्षौमादित्येतद्विनावाल्कफालादयोनिष्ववाण्यन्तादशत्रिषु । तंत्रकंचेतिचकारादेकादशतंत्रकंचत्रिषु । वक्ष्यमाणदुकूलसाहचर्याक्षौमं
 क्रीबमेव । त्रिष्वित्येके ॥ ११० ॥

त्वगादिजन्यादिक्रमेणाभिहितानि । क्षौमादिवस्त्रवाल्कंज्ञेयं । क्षुमाअतसीतद्विकारः क्षौमं । आदिनाशाणमित्यादि । एकं । त्वद्रूमयस्य । फालं कार्पासं । बादरं । त्रीणिकार्पासवस्त्रस्य । कृमीणामपाननिर्गतसूत्रकृतः कुञ्जलाकारः कोशः कृमिकोशस्तस्मादुत्थंकौशेयं स्यात् । मृगरोमजं वस्त्रं । कवमित्येकं । “अत्रमृगशब्देनपशुमात्रं ग्राह्यं । तेन कं वलाद्यपि” ॥ १११ ॥ अनाहतं । निष्प्रवाणि । तंत्रकं । नवांबरं । चत्वारिमूतनवस्त्रस्य ।

वाल्कंक्षौमादिफालंतुकार्पासंबादरंचतत् ॥ कौशेयंकृमिकोशोत्थंरंकवंमृगरोमजं ॥ १११ ॥
अनाहतंनिष्प्रवाणितंत्रकंचनवांबरं ॥ तत्स्यादुद्रमनीयंयद्वैतयोर्वस्त्रयोर्युगं ॥ ११२ ॥
पत्रोर्णधौतकौशेयंबहुमूल्यंमहाधनं ॥ क्षौमंदुकूलंस्याद्वैतुनिवीतंप्रावृतं त्रिषु ॥ ११३ ॥

कोरेवस्त्रइतिप्रसिद्धस्य । निर्गताप्रवाणीतंतुवायशलाकाऽस्मात्निष्प्रवाणि धौतयोर्वस्त्रयोर्युगंयत्तदुद्रमनीयमित्येकं । “युगमित्यविवक्षणं” ॥ ११२ ॥ यद्वैतंकौशेयंतत्पत्रोर्णं । एकं । बहुमूल्यं यद्वस्त्रादिकंतन्महाधनमित्येकं । त्रिलिंगं । क्षौमं । दुकूलं । द्वे पटवस्त्रस्य । “पाटांबइतिख्यातस्य ।” निवीतं । प्रावृतं । द्वे प्रावृतवस्त्रस्य ॥ ११३ ॥

वस्त्रस्यद्वयोर्वस्तयोः प्रांतयोः दशाः स्युः । एकं स्त्रीलिङ्गं बहुवचनांतंचनित्यं । “वस्तयोद्वयोरिति पठेतु । दशाः । वस्तयः । द्वे वस्त्रप्रांतयोः । तत्र स्त्रियां बहुत्वे दशाः । स्त्रीपुंसयोर्बहुत्वे च वस्तयः । दशावस्थादीपवर्त्योर्वस्त्रांते भूम्नियोषिति । वस्तिर्द्वयोर्निरूढेनाभ्यधोभूम्नि दशासु चेति मेदिनी ।” दैर्घ्यं । आयामः । आरोहः । “आनाह इति रामाश्रमीकारः ।” त्रयं वस्त्रादेर्दैर्घ्यस्य । “लांबी इति ख्यातस्य ।” परिणाहः । विशालता । द्वे विस्तारस्य । रुंदी इति ख्यातस्य ॥ ११४ ॥ पटच्चरं । जीर्णवस्त्रं । द्वे जीर्णवस्त्रस्य । नक्तकः । “लक्तक इत्यपि ।” कर्पटः । द्वे जीर्णवस्त्रखंडस्य । “फडकं. छाटी इति

स्त्रियां बहुत्वे वस्त्रस्य दशाः स्युर्वस्तयोर्द्वयोः ॥ दैर्घ्यमायामारोहः परिणाहो विशालता ॥ ११४ ॥ पटच्चरं जीर्णवस्त्रं

समौ नक्तककर्पटौ ॥ वस्त्रमाच्छादनं वासश्चैलं वसनमंशुकं ॥ ११५ ॥ सुचेलकः पटोऽस्त्री स्याद्वराशिः स्थूलशाटकः ॥

निचौलः प्रच्छदपटः समौ रल्लककंबलौ ॥ ११६ ॥

ख्यातस्य । “वस्त्रं । आच्छादनं । वासः । चैलं । “चेलं । चेलो धमे त्रिषु । नपुंसकं

तु वसन इति विश्वः ।” वसनं । अंशुकं । षट् वस्त्रस्य । “अंशुकं शुक्लं वस्त्रे स्याद्वस्त्रमात्रोत्तरीययोरिति रभसः ॥ ११५ ॥ सुचेलकः । पटः । द्वे शोभनवस्त्रस्य तत्र पटोऽस्त्री । वराशिः । “वरासिः । वरासिः स्यात्स्वद्वरे वरसिः स्थूलशाटक इति दंत्यानिष्ठुरभसः ।” स्थूलशाटकः । द्वे स्थूलवाससः । निचौलः । “निचुलोपि । निचुलस्तु निचौले स्यादिति मेदिनी ।” प्रच्छदपटः । द्वे येन वीणाडोलिकादिकं किमपि धीयते तस्य । रल्लकः । कंबलः । द्वे कंबलस्य ॥ ११६ ॥

अंतरीयं । उपसंव्यानं । परिधानं । अर्धोशुकं । चत्वारिपरिहितेवाससि । “अधोदेहभागस्यांशुकं अर्धोशुकं ।” प्रावारः । “प्रावरः” उत्तरासंगः । बृहतिका ॥ ११७ ॥ संव्यानं । उत्तरीयं । पंच वामस्कंधे यद्धार्यतेतस्यउत्तरीयस्य । “उत्तरस्मिन् देहभागे आसज्जतइत्युत्तरासंगः ।” चोलः । कूर्पासकः । द्वे स्त्रीणांस्तनादिपिधायकस्य । कंचुकीतिप्रसिद्धस्य । “गौरादित्वाट्डीषिचोलीत्यपि । कूर्परेआस्तेकूर्पासकः । पुंसिक्लीबेच ।” हिमानि

अंतरीयोपसंव्यानपरिधानान्यधोऽशुके ॥ द्वौप्रावारोत्तरासंगौसमौबृहतिकातथा ॥ ११७ ॥
 संव्यानमुत्तरीयस्याच्चोलःकूर्पासकोस्त्रियां ॥ नीशारःस्यात्प्रावरणेहिमाऽनिलनिवारणे ॥ ११८ ॥
 अर्धोरुकंवरस्त्रीणांस्याच्चंडातकमस्त्रियां ॥ स्यात्त्रिष्वाप्रपदीनंतत्प्राप्नोत्याप्रपदंहियत् ॥ ११९ ॥

लयोर्निवारणंयस्मात्तादृशेप्रावरणेनीशारइत्येकं । “रजई इत्यादिख्यातस्य । नितरांशीर्यतेहिमानिलावत्रानेनवाः ।” गौरिवाकृतनीशारइतिप्रयोगः । ॥ ११८ ॥ यद्वरस्त्रीणांअर्धोरुकं अर्धोरुपिधायिकंवस्त्रंतच्चंडातकंस्यात् । एकं । “परकर. लहंगाइतिख्यातस्य ” ऊर्वोर्यमर्द्धोरु तच्चस्थितत्वान्नुक्षणावस्त्रमप्यर्धोरु स्वार्थेकम् । यत्आप्रपदंपादायपर्यंतंप्राप्नोतिवस्त्रादितत्आप्रपदीनं । त्रिषु । एकं ॥ ११९ ॥

वितानं । उल्लोचः । द्वे आतपाद्यपनयार्थमुपरिवद्धस्य चंद्रकाख्यस्य वाससः । “चांदवाइतिख्यातस्य ।” पुंसिवितानः । दूष्यमित्यादिकं वस्त्रवेश्मनि वस्त्ररचितगृहे । एकं । “दूष्यमितितालव्यमध्यमपि ” । आद्यशब्दात्पटकुटी । “डेराराडुटी ” इत्यादि । प्रतिसीरा । जवनिका । “यमनिका ” तिर स्करिणी । “तिरस्कारिणी ।” त्रयंजवनिकायाः । पडदा “कनाथ ” इतिख्यातायाः ॥ १२० ॥ परिकर्म । अंगसंस्कारः । द्वे कुंकुमादिनाशरीरे संस्कारमात्रस्य । “परिमलवर्जनार्थाक्रियापरिकर्म । प्रतिकर्मैतिकचित्पाठः । मार्ष्टिः । मार्जना । मृजा । प्रोक्षणादिनादेहनिर्मलीकरणस्य । उद्धर्तनं ।

अस्त्रावितानमुल्लोचोदूष्याद्यंवस्त्रवेश्मनि ॥ प्रतिसीराजवनिकास्यातिरस्करिणीचसा ॥ १२० ॥

परिकर्मांगसंस्कारः स्यान्मार्ष्टिर्मार्जनामृजा ॥ उद्धर्तनोत्सादनैद्वेसमे आप्लाव आप्लवः ॥ १२१ ॥

स्नानंचर्चातुचार्चिक्यंस्थासकोथप्रबोधनं ॥ अनुबोधः पत्रलेखापत्रांगुलिरिमेसमे ॥ १२२ ॥

उत्सादनं । द्वे पिष्टादिनाशरीरमलापकरणस्य । आप्लावः । आप्लवः ॥ १२१ ॥ स्नानं । त्रीणिस्नानस्य । चर्चा । चार्चिक्यं । स्थासकः । त्रीणिचंदनादिना देहविलेपविशेषस्य । उटीइतिख्यातस्य । चर्चिकैवचार्चिक्यं ।” प्रबोधनं । अनुबोधः । द्वयंगतगंधस्य । पुनर्गंधव्यक्तीकरणे । यथाकस्तूरिकादेर्मद्या दिना । पत्रलेखा । पत्रांगुलिः । द्वे कस्तूरिकाकेशरादिनाकपोलादौरचितपत्रवल्लयाः । पत्राकृतिलेखापत्रलेखा । कलिगादिदेशेषुप्रसिद्धेयं ॥ १२२ ॥

तमालपत्रं । तिलकं । चित्रकं । विशेषकं । चत्वारिललाटेकसूर्यादिनाकृततिलकस्य । “तमालस्तिलकेखङ्गइतिविश्वत्तमालइत्यप्यन्यत्र । अत्र द्वितीयंतिलकमिति तुरीयंविशेषकमिति च द्वे नस्त्रियां । किंतु पुनपुंसकयोः । कुंकुमं ॥ १२३ ॥ काश्मीरजन्म । अग्निशिखं । वरं । बाल्हीकं । “बाल्हीकं । बाह्णीकं बाह्णीकं धीर हिं गुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रिकांडशेषः ।” पीतनं । रक्तं । संकोचनं । पिशुनं । धीरं । लोहितचंदनं । एकादशकुंकुम

तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकं ॥ द्वितीयंचतुरीयंचनस्त्रियामथकुंकुमं ॥ १२३ ॥
 काश्मीरजन्माग्निशिखं वरं बाह्णीकपीतने ॥ रक्तसंकोचपिशुनंधीरं लोहितचंदनं ॥ १२४ ॥
 लाक्षाराक्षाजतुक्लीबेयावोलक्तोद्गुमामयः ॥ लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञमथजायकं ॥ १२५ ॥

स्य । रक्तनील्यादिरंजिते कुंकुमइति हैमः । संकोचो मीनभेदे च बुधे क्लीबंतु कुंकुमइति विश्वमेदिन्यौ । पिशुनं कुंकुमेपि चेति मेदिनी ॥ १२४ ॥ लाक्षा । राक्षा । जतु । यावः । अलक्तकः । द्रुमामयः । षट्कलाक्षायाः । “नलक्तोस्मादलक्तः । द्रुमाणामामयोद्गुमामयः ।” लवंगं । देवकुसुमं । श्रीसंज्ञं । त्रीणिलवंगस्य । देवानां कुसुमं कुसुमेषु देवदेवयोग्यं कुसुमं वा । श्रीसंज्ञं लक्ष्मीपर्यायनामकं । जायकं ॥ १२५ ॥

कालीयकं । कालानुसार्यं । त्रयं जायकाख्यगंधद्रव्यस्य । पीतचंदनइतिख्यातस्य । जयतिगंधांतरं जायकं । कालीयकंचकालेयवर्णकंकांतिदायक
मिति व्याडिः । वंशिकं । “ वंशकं । अगुरु । राजार्हं । लोहं । कृमिजं । जोंगकं ॥ १२६ ॥ कालागुरु । सप्तकंसमार्थकं । कृष्णागुरुणः पर्यायाइत्यर्थः
“ नगुरुर्यस्मादगुरुः । अगुरुजोंगकेलघाविति हैमादगुरुः पुंस्यपि । अगुरुरितिक्वचित् । लोहोऽस्त्रीशस्त्रकेलौ हेजांगके सर्वतैजसइति मेदिनीकोशाहोहं
पुंस्यपि । ” अगुरुइत्यस्य यच्छब्देन संबंधः स्यादित्यस्य त्वंतत्वादुत्तरेण संबंधः । यदगुरुमल्लिगंधि सामंगल्यास्यादित्येकं । “ अत्र जोंगकांतानि अगुरु

कालीयकंचकालानुसार्यंचाथसमार्थकं ॥ वंशिकागुरुराजार्हलोहंकृमिजजोंगकं ॥ १२६ ॥ कालागुर्व
गुरुस्यात्तुमंगल्यामल्लिगंधियत् ॥ यक्षधूपः सर्जरसोरालसर्वरसावपि ॥ १२७ ॥ बहुरूपोप्यथ वृक्षधूपक
त्रिमधूपकौ ॥ तुरुष्कः पिंडकः सिद्धोयावनोप्यथ पायसः ॥ १२८ ॥

णः । कालागुर्वादिद्वयंकृष्णागुरुणः । त्वित्यत्र तदिति पाठस्तत्र यदगुरुमल्लिगंधितन्मंगल्येत्यर्थः । यक्षधूपः । सर्जरसः । रालः । सर्वरसः ॥ १२७ ॥ बहु
रूपः । पंचधूपस्य “ रालइतिख्यातस्य । अरालइतिवा । रालः सर्जरसोरालो धूपको वह्निवह्नभइति रभसः । वृक्षधूपः । कृत्रिमधूपकः । द्वे अनेकपदार्थ
कृतधूपस्य । तुरुष्कः । पिंडकः । सिद्धः । यावनः । चत्वारिसिल्हाख्यगंधद्रव्यस्य । “ ऊद. लोबानइतिख्यातस्य ” पायसः ॥ १२८ ॥

श्रीवासः । वृकधूपः । श्रीवैष्टः । “श्रीपिष्टः । सरलद्रवश्रीपिष्टदधिक्षीरघृताह्वयइतिरभसः ।” सरलद्रवः । पंचसरलद्रवस्य । “विशेषनामकधूपइतिख्यातस्य । पयसोद्गमस्यक्षीरस्यवाविकारः पायसः । सरलस्य देवदारोर्द्रवः सरलद्रवः । पायसस्तुच्छीबपुंसोःश्रीवासपरमान्नयोरितिमेदिनी । मृगनाभिः । मृगमदः । कस्तूरी । त्रयंकस्तूर्याः । मृगनाभिः पुंसि । मृगनाभिर्मृगमदोमृगःकस्तूरिकापिचेतिमाधवः । मदोरेतसिकस्तूर्यामितिमेदिनी ।

श्रीवासोवृकधूपोपिश्रीवैष्टसरलद्रवौ ॥ मृगनाभिर्मृगमदःकस्तूरीचाथकोलकं ॥ १२९ ॥
कंकोलकंकोशफलमथकर्पूरमस्त्रियां ॥ घनसारश्चंद्रसंज्ञःसिताश्रौहिमवालुका ॥ १३० ॥

नी । मुख्यराट्क्षत्रियोनाभिःपुंसिप्राण्यंगकेद्वयोः । चक्रमध्येप्रपानेचस्त्रियांकस्तूरिकामदइतिरभसः ।” कोलकं । कोरकं । कोरकोऽस्त्रीकुडमले स्यात्कंकोलकमृणालयोरितिमेदिनी ॥ १२९ ॥ कंकोलकं । कोशफलं । त्रीणिकंकोळ । गवलाइतिख्यातस्य । कर्पूरं । घनसारः । चंद्रः । सिताश्रः । सिताश्रइत्यपि । हिमवालुका । पंचकर्पूरस्य । चंद्रसंज्ञश्चंद्रपर्यायनामकः । पुंसिकर्पूरः ॥ १३० ॥

गंधसारः । मलयजः । भद्रश्रीः । चंदनः । चत्वारिचंदनस्य । “मलयागुरु । मैलागिरिइतिख्यातस्य ।” भद्रश्रियौ । तैलपर्णिकमित्येकं धवलशीत
लचंदनविशेषस्य । गोशीर्षकमित्येकं उत्पलगंधिचंदनस्य हरिचंदनमित्येकं कपिलवर्णचंदनस्य । एवं त्रयोभेदाः । तिलपर्णवृक्षभेदे जाता तैलपर्णी ।
स्वार्थेकम् । तैलपर्णगोशीर्षौ गिरी आकरावस्येति स्वामी ॥ १३१ ॥ तिलपर्णी । पत्रांगं । रंजनं । रक्तचंदनं । कुचंदनं । पंच रक्तचंदनस्य । “ति

गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनोऽस्त्रियां ॥ तैलपर्णिकगोशीर्षे हरिचंदनमस्त्रियां ॥ १३१ ॥
तिलपर्णीति पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनं ॥ कुचंदनं चाथजातीकोशजातीफले समे ॥ १३२ ॥

लपर्णी नदी आकरोऽस्यास्ति अच् । ङीष्च ।” जातीकोशं । जातीफलं । जातिकोशं जातिफलमित्यपि पाठः । जातिः । जातीवा । कोशं । फलं ।
इति पृथगपि । जातिर्जातिफलेऽपि चेति रभसः । कोशोऽस्त्रीकुड्मलेऽपि चेदिव्ये खड्गपि धानके । जातिकोशेऽति मेदिनी विश्वप्रकाशौ । फलं लाभे जाति
कोशे बाणाय फलकेऽपि चेति रुद्रः । द्वे जायफळइति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥

कर्पूरादिभिः समभागैः पिंडीकृतोलेपविशेषोयक्षकदर्पमइत्येकं । “कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलघुसृणानिच । एकीकृतमिदं सर्वयक्षकदर्पमइष्यतइति व्याडिः । घुसृणंकेशरं । अन्यत्स्पष्टं । कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरचंदनंतथा । महासुगंधिरित्युक्तं नाम तोयक्षकदर्पमइति धन्वंतरिः ।” गात्रानुलेपनी । वर्तिः । वर्णकं । विलेपनं । चत्वारि “गात्रानुलेपयोग्यस्य । पिष्टघृष्टसुगंधिद्रव्यस्य । उटर्णे इति ख्यातस्य । गात्रानुलेपनीवर्तिर्विगंध्यथ विलेपनं ।

कर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलैर्यक्षकदर्पमः ॥ गात्रानुलेपनीवर्तिर्वर्णकं स्याद्विलेपनं ॥ १३३ ॥
चूर्णानिवासयोगाः स्युर्भावितं वासितं त्रिषु ॥ संस्कारो गंधमाल्याद्यैर्यः स्यात्तदधिवासनं ॥ १३४ ॥

वर्णकंचाथविच्छित्तिः स्त्रीकषायोंगरागकइति रभसात् । आद्यद्वयमुक्तार्थमेव । वर्णकादिद्वयं घृष्टचंदनादिलेपमात्रस्य ।” ॥ १३३ ॥ चूर्णं । वासयोगः । द्वे पटवासादिचूर्णमात्रस्य । “वासे सुगंधिकरणे योगउपायो वासयोगः ।” भावितं । वासितं । द्वे गंधद्रव्येण वासितस्य वस्तुनः । त्रिषु । गंधमाल्यधूपादिभिर्यः संस्कारः । “वस्त्रतांबूलादीनां ।” सौरभाधानं तदधिवासनमित्युच्यते । एकं ॥ १३४ ॥

माल्यं । माला । स्रक् । त्रयंमूर्ध्निधृतायाःकुसुमावलेः । उपचारादन्यत्रापिप्रयोगः । केशमध्येधृतामालागर्भकइत्युच्यते । एकं । यन्माल्यंशिखायां
लंबमानंतत्प्रभृकमित्येकं । पुरोन्यस्तं ललाटपर्यंतंक्षिप्तं ललामकमित्येकं ॥ १३५ ॥ यन्माल्यं कंठादुजुलंबिसरलंबमानंतत्प्रालंबमित्येकं । य
न्माल्यंतिर्यगुपवीतमनृजुउरसिक्षिप्तंतत्त्रैकक्षिकमित्येकंचतुरक्षरं । “विकक्षमुरस्तत्रभवंवैकक्षकमित्यपि ।” आपीडः । शेखरः । द्वे शिखासुन्यस्त
माल्यमात्रस्य ॥ १३६ ॥ रचना । परिस्यंदः । द्वे माल्यादिरचनायाः । “परिस्पंदइत्यपिपाठः ।” आभोगः । परिपूर्णता । द्वे सर्वोपचारपरिपूर्णतायाः ।

माल्यंमालास्रजौमूर्ध्निकेशमध्येतुगर्भकः ॥ प्रभृष्टकंशिखालंबिपुरोन्यस्तंललामकं ॥ १३५ ॥ प्रालंबमृजुलंबि
स्यात्कंठाद्वैकक्षिकंतुतत् ॥ यत्तिर्यक्क्षिप्तमुरसिशिखास्वापीडशेखरौ ॥ १३६ ॥ रचनास्यात्परिस्यंदआभोगःपरि
पूर्णता ॥ उपधानंतूपबर्हःशय्यायांशयनीयवत् ॥ १३७ ॥ शयनंमंचपर्यंकपल्यंकाःखट्वासमाः ॥ गेंदुकःकंदु
कोदीपःप्रदीपःपीठमासनं ॥ १३८ ॥ उपधानं । उपबर्हः । द्वे उच्छीर्षस्य । “उशीइतिख्यातस्य” उपधीयते आरोप्यतेशिरोत्र उप
धानं । शय्या । शयनीयं ॥ १३७ ॥ शयनं । त्रीणिशय्यायाः । वदितिउत्तरेणसमत्वद्योतनाय । मंचः । पर्यंकः । पल्यंकः । खट्वा । चत्वारिखट्वायाः ।
पलंग बाजइतिख्यातायाः” गेंदुकः । “गेंदुकः । गंडूकः ।” कंदुकः । द्वे चेंडूइतिख्यातस्य । क्रीडाकारणस्य । “गिरदी. गालउशीइतिख्यातस्येति
केचित् ।” दीपः । प्रदीपः । द्वे दीपस्य । पीठं । आसनं । द्वे “विष्टरःपीठमस्त्रियामितित्रिकांडशेषः ।” ॥ १३८ ॥

समुद्रकः । संपुटकः । द्वे संपुटस्य । “उबा. चौफुलाइत्यादिख्यातस्य ।” प्रतिग्राहः । “प्रतिग्रहः । प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्ग्रहे । विप्रैर्भ्यो विधि
वद्वेयेतद्ग्रहे च ग्रहांतर इति मेदिनी ।” पतद्ग्रहः । द्वे “पिकदानी इति ख्यातस्य ।” प्रसाधनी । कंकतिका । द्वे गजदंतादिरचितायाः केशमार्जन्याः ।
फणी इति ख्यातायाः । कंकतंतुप्रसाधनमिति क्लीबकांडेऽमरमाला । पिष्टातः । पटवासकः । द्वे बुका इति ख्यातस्य चूर्णविशेषस्य ॥ १३९ ॥ दर्पणः ।
मुकुरः । “मुकुरः । मुकुरः स्यान्मुकुरवद्वर्पणे बकुलद्रुमे । कुलालदंडे इति मेदिनी । मुकुर इत्यपिकेचित् ।” आदर्शः । त्रीणि दर्पणस्य । “आरसा इति

समुद्रकः संपुटकः प्रतिग्राहः पतद्ग्रहः ॥ प्रसाधनी कंकतिका पिष्टातः पटवासकः ॥ १३९ ॥

दर्पणे मुकुरादर्शौ व्यजनं तालवृंतकं ॥ ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयौ ॥ वंशोन्ववायः संतानोवर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

ख्यातस्य ।” साहचर्याद्वर्पणः पुंस्येव । आदर्शो दर्पणः प्रोक्त इत्यमरमाला ।” व्यजनं । तालवृंतकं । द्वे तालपत्रादिनिर्मितव्यजनस्य । व्यजति वायुर
नेन व्यजनं ॥ ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ संततिः । गोत्रं । जननं । कुलं । अभिजनः । अन्वयः । वंशः । अन्ववायः । संतानः । नव वं
शस्य । तत्र संततिः स्त्री । ब्राह्मणादयो वर्णाः स्युः । एकं ॥ १ ॥

ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः वर्णाश्चातुर्वर्ण्यमित्येकं । राजबीजी । राजवंश्यः । द्वे राजवंशोत्पन्नस्य । राजबीजिनौ । बीज्यः । कुलसंभवः । द्वे कुलमा
त्रोत्पन्नस्य ॥ २ ॥ महाकुलः । “महाकुलः ।” कुलीनः । आर्यः । सभ्यः । सज्जनः । साधुः । षट्सज्जनस्य । ब्रह्मचार्यादियश्चत्वारोपि आश्रमश
ब्दवाच्याइत्यर्थः । एकं । “वनमेवप्रस्थः प्रदेशस्तत्रभवः वानप्रस्थः । अत्रभिक्षुर्यतिः ॥ ३ ॥ द्विजातिः । अग्रजन्मा । भूदेवः । वाडवः । विप्रः । ब्राह्म

विप्रक्षत्रियविट्शूद्राश्चातुर्वर्ण्यमिति स्मृतं ॥ राजबीजी राजवंश्यो बीज्यस्तु कुलसंभवः ॥ २ ॥

महाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ॥ ब्रह्मचारीगृहीवानप्रच्छोभिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमोस्त्रीद्विजात्यग्रजन्मभूदेववाडवाः ॥ विप्रश्चब्राह्मणोऽसौ षट्कर्मायागादिभिर्वृतः ॥ ४ ॥

विद्वान्विपश्चिदोषज्ञः सन्सुधीः कोविदोबुधः ॥ धीरोमनीषीज्ञः प्राज्ञः संख्यावान्पंडितः कविः ॥ ५ ॥

णः । षट्ब्राह्मणस्य । “वडवायांजातोवाडवः । वडवाद्विजयोषितीति मेदिनी ।” असौ ब्राह्मणो यागादिभिर्यजनादिभिर्युक्तः षट्कर्मास्यात् । तदुक्तं ।
ईज्याध्ययनदानानियाजनाध्यापनेतथा । प्रतिग्रहश्चतैर्युक्तः षट्कर्माविप्रउच्यतइति । एकं ॥ ४ ॥ विद्वान् । विपश्चित् । दोषज्ञः । सन् । सुधीः । को
विदः । बुधः । धीरः । मनीषी । ज्ञः । प्राज्ञः । “प्राज्ञः । प्राज्ञस्तुपंडितेवाच्यलिंगोबुद्धौतुयोषितीति मेदिनी ।” संख्यावान् । पंडितः । कविः ॥ ५ ॥

धीमान् । सूरिः । कृती । कृष्टिः । लब्धवर्णः । विचक्षणः । दूरदर्शी । दीर्घदर्शी । द्वाविंशतिः पंडितस्य । विद्वांसौ । विपश्चितौ । संतौ । ज्ञौ । संख्यावं
तौ । कृतिनौ । “संख्याविचारणास्यस्य संख्यावान् । लब्धवर्णः स्तुतिर्येन लब्धवर्णः । दूरान्दूराद्वापश्यतीति दूरदर्शी ।” श्रोत्रियः । छांदसः । द्वे वे
दाध्यायिनः ॥ ६ ॥ मीमांसकमित्यादिपद्यद्वयमत्र केचित्पठन्ति । तदत्रत्यं नेत्युपेक्षितं । तस्येयं बालबोधार्थं व्याख्या । मीमांसकः । जैमिनीयः । द्वे

धीमान्सूरिः कृती कृष्टिर्लब्धवर्णो विचक्षणः ॥ दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियच्छांदसौ समौ ॥ ६ ॥

मीमांसको जैमिनीये वेदांती ब्रह्मवादिनी ॥ वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि ॥ १ ॥

नैयायिकस्त्वेक्षपादः स्यात्स्याद्वादिक आर्हकः ॥ चार्वाकलौकायतिकौ सत्कार्ये सांख्यकापिलौ ॥ २ ॥

मीमांसाशास्त्रवेत्तुः वेदांती । ब्रह्मवादिनी । द्वे वेदांतशास्त्रज्ञस्य । वैशेषिकः । औलूक्यः । द्वे सप्तपदार्थवादिनः । सौगतः । शून्यवादी । द्वे जगत्कारणं
शून्यमिति मतावलंबिनो नास्तिकस्य ॥ १ ॥ नैयायिकः । अक्षपादः । आक्षपादो वा । द्वे न्यायशास्त्रज्ञस्य । स्याद्वादिकः । आर्हकः । द्वे मोक्षोऽ
स्ति स्यान्नास्ति स्यादिति वादिनः । चार्वाकः । लौकायतिकः । लोकायतिको वा । द्वे देहात्मवादिनो बौद्धस्य । सांख्यः । कापिलः । द्वे तदेवेदं कार्यं ज
गदिति मानिनः । सांख्यशास्त्रज्ञस्य ॥ २ ॥

उपाध्यायः । अध्यापकः । द्वे “उपेत्याधीयतेऽस्मादुपाध्यायः । अध्यापयतीत्यध्यापकः ।” निषेकोगर्भाधानं । आदिनापुंसवनादि । तस्यकर्म
णःकर्ता पित्रादिर्गुरुः स्यात् । एकं । मंत्रोवेदस्तस्यव्याख्याकृत्आचार्यःस्यात् । एकं । व्याख्यालक्षणं तु । पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहोवाक्ययो
जना । आक्षेपोथसमाधानंव्याख्यानपंचलक्षणमित्युक्तं । अध्वरे यागविषये यक्रत्विजामादेष्टा सव्रती ॥ ७ ॥ यष्टा । यजमानः । इतित्रयेणोच्यते
“आ दिष्टीत्यपिपाठः ।” व्रतिनौ । यष्टारौ । सयजमानः सोमवतियागे आदेष्टादीक्षितइत्युच्यते । एकं । इज्याशीलः । यायजूकः । द्वे यजनशीलस्य

उपाध्यायोऽध्यापकोऽथस्यान्निषेकादिरुदुरुः ॥ मंत्रव्याख्याकृदाचार्य आदेष्टात्वध्वरेव्रती ॥ ७ ॥

यष्टाचयजमानश्चससोमवतिदीक्षितः ॥ इज्याशीलोयायजूकोयज्वातुविधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥

सगीष्पतीष्ट्यास्थपतिःसोमपीथीतुसोमपाः ॥ सर्ववेदाःसयेनेष्टोयागःसर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥

“पुनःपुनः भृशंवायजतेयायजूकः ।” विधिनासोमेनयजेतेत्यादियागविधायकविधिमात्रेणैष्टवान् यागंकृतवान् सयज्वास्यात् । एकं । यज्वानौ ।
॥ ८ ॥ यः गीष्पतीष्ट्याबृहस्पतिसवविधिनाइष्टवान्सस्थपतिरित्युच्यते । वाजपेयेनष्टाबृहस्पतिसवेनयजेतेतितद्विधिः । एकं । सोमपीथी । “सो
मपीती । सोमपीवी ।” सोमपाः । “सोमपः । द्वे सोमयाजिनः । सोमपीथिनौ ” सर्वदाऽयंदीक्षितस्तुतत्कालं ।” येनसर्वस्वदक्षिणोविश्वजिन्नामा
यागइष्टः ससर्ववेदाःस्यात् । एकं । “सर्वस्वदक्षिणायत्र । सर्ववेदयतिसर्ववेदाः । विटूलाभे ” सर्ववेदसौ ॥ ९ ॥

सांगिशिक्षाद्यंगोपेतेप्रवचनेवेदेअधीतीकृताध्ययनोनूचानइत्येकं । योनूचानोगुरोःसकाशात् गृहस्थाद्याश्रमांतरप्राप्तये लब्धानुज्ञः समावृत्तः स्यात् । एकं । अभिषवेस्नानेकृतेसतिसुत्वास्यात् । सुयजोर्द्ध्वनिबितिसुनोतेर्भूतेर्द्ध्वनिप् । सुतवान् । सुत्वा । सुत्वानौ । अभिषवःस्नपनेपीडनस्नानेसुरासंधानेच ॥ १० ॥ छात्रः । अंतवासी । "अंतवासीत्यपि । शिष्यः । त्रीणिगुरोर्दोषाच्छादनं छात्रंतच्छीलमस्यछात्रः । अंतसमीपे वस्तुंशीलमस्यांतवासी ।" शैक्षाः । प्राथमकल्पिकाः । द्वे आरब्धाध्ययनानांबटूनांशिक्षालभंतेतेशैक्षाः । प्रथमकल्पः आद्यारंभः प्रयोजनं येषांप्राथमकल्पिकाः । एकःसमानो

अनूचानःप्रवचनेसांगेधीतीगुरोस्तुयः ॥ लब्धानुज्ञःसमावृत्तःसुत्वात्वभिषवेकृते ॥ १० ॥ छात्रानेवासिनौशिष्ये
शैक्षाःप्राथमकल्पिकाः ॥ एकब्रह्मवताचारामियःसब्रह्मचारिणः ॥ ११ ॥ सतीर्थ्यास्त्वैकगुरवःश्रितवानग्निमग्नि
चित् ॥ पारंपर्योपदेशेस्यादैतित्यमितिहाव्ययं ॥ १२ ॥

ब्रह्मवताचारोवेदव्रताचरणं येषांति । एकशास्वास्वाध्यायिनो ब्रह्मचारि
णस्तेमिथःपरस्परंसब्रह्मचारिणइत्युच्यंते । चरणेब्रह्मचारिणीतिसमानस्यसभावः । एकं ॥ ११ ॥ एकःसमानोगुरुर्येषांति परस्परंसतीर्थ्याःस्युः । स
मानतीर्थेवासीतियत्त्ययः । तीर्थेयेइतिसमानस्यसः । एकं । योऽग्निचितवान्सोऽग्निचित् । एकं । कृताग्निचयनस्य । ऐतिह्यं । इतिह द्वयं पारंप
र्येणलोकपरंपरयायउपदेशस्तस्मिन् । इतिहेत्यव्ययं ॥ १२ ॥

यत्प्रथमं ज्ञानं सा उपज्ञा स्यात् । यथाग्रंथस्य पाणिनेरुपज्ञा । एकं । ज्ञात्वा य आरंभः स उपक्रमः । यथाग्रंथस्योपक्रमः । ज्ञानपूर्वक आरंभ इत्यर्थः । एकं । यज्ञः । सवः । अध्वरः । यागः । सप्ततंतुः । मखः । क्रतुः । सप्तयज्ञस्य ॥ १३ ॥ पाठादयः पंच ब्रह्मयज्ञादिनामकामहायज्ञाः स्युः । एकं । तत्र पाठो विधिना वेदादेः पठनं स ब्रह्मयज्ञः । होमो वैश्वदेव होमो स देवयज्ञः । अतिथीनां गृहागतानां स पर्यान्नादिना तोषणं समनुष्ययज्ञः । तर्पणं पितृणां मनोदकादिना तृप्तिसंपादनं स पितृयज्ञः । बलिः बलिहरणं स भूतयज्ञः । “पठनं पाठः भावे घञ् । मनुः । अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणं । होमो दे

उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्याज्ज्ञात्वा रंभ उपक्रमः ॥ यज्ञः सवो अध्वरो यागः सप्ततंतुर्मखः क्रतुः ॥ १३ ॥

पाठो होमश्चातिथीनां स पर्यान्तर्पणं बलिः ॥ एते पंच महायज्ञा ब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥

समज्या परिषद्गोष्ठी सभा समिति संसद् ॥ आस्थानी क्लीबमास्थानं स्त्री नपुंसकयोः सदः ॥ १५ ॥

वो बलिर्भो तो नृयज्ञोऽतिथिपूजनमिति ।” ॥ १४ ॥ समज्या । परिषद् । गोष्ठी । सभा । समितिः । संसद् । आस्थानी । आस्थानं । सदः । नवसभायाः । परिषदौ । गोष्ठ्यौ । संसदौ । आस्थान्यौ । सदः सांतं क्लीबे । स्त्रीत्वे तु सदाः । “समजं तिगच्छंत्यस्यां समज्या । गावो नेकावाचस्तिष्ठंत्यस्यां गोष्ठी । सहस्रम । नावाभांत्यस्यां सभा । संयं तिगच्छंत्यस्यां समितिः । संसीदंत्यस्यां संसद् । आतिष्ठंत्यस्यामास्थानी । सीदंत्यस्यां सदः ।” ॥ १५ ॥

हविर्गेहात्प्राक्पूर्वदेशे सदस्यादीनां यद् हंसप्राग्वंश इत्येकं । यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोरपितंदीर्घकाष्ठं प्राग्वंश इति क्वचित् । यज्ञकर्मणि विधिं वे
दोक्तक्रियाकलापं येष श्रुतं तिते सदस्याः । “ऋत्विग्विशेषा इत्यर्थः ।” एकं । सभासदः । सभास्ताराः । सभ्याः । सामाजिकाः । चत्वारि सभ्येषु । “सभां
स्तृणंतिसभास्ताराः । स्तूजू आच्छादने । सभायां साधवः सभ्याः । समाजं रक्षंतिसामाजिकाः ॥ १६ ॥ यजुर्विद्वत्विगध्वर्युः । एकं । सामविदुद्राता । ए
कं । ऋग्वेदवितृहोता । एकं । धनैर्वार्याः यजमानेन धनादिदत्तावरणीयाये आग्नीध्राद्यास्ते ऋत्विजः । याजकाः । द्वे “आग्नीध्र आद्यो येषां आद्यशब्दाद्वा

प्राग्वंशः प्राक् हविर्गेहात् सदस्याविधिदर्शिनः ॥ सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ते ॥ १६ ॥

अध्वर्युद्वातृ होतारो यजुः सामग्विदः क्रमात् ॥ आग्नीध्राद्या धनैर्वार्या ऋत्विजो याजकाश्च ते ॥ १७ ॥

वेदिः परिष्कृता भूमिः समेस्थं डिलचत्वरे ॥ चषालो यूपकटकः कुंवासुगहनावृतिः ॥ १८ ॥

होद्वातृ होत्रध्वर्यादयः षोडश । ऋतौ यजंतिते ऋत्विजः । कात्यस्तु वृताः कुर्वंतिये यज्ञमृत्विजो याजकाश्च त इति ॥ १७ ॥ परिष्कृता यज्ञार्थं साधिता डम
रुकाकारा भूमिर्वेदिरित्युच्यते । एकं । वेदीत्यपि । स्थंडिलं । चत्वरं । द्वे यज्ञार्थं संस्कृतस्य भूभागस्य । यूपकटकः । यूपस्य शिरसि वलयाकारः काष्ठ
विकारश्च षालः स्यात् । एकं । यागभूमावंत्यजादिदर्शनवारणाय सुगहनावृतिर्वैष्टनं कुंवा स्यात् । “एकं स्त्रियां” ॥ १८ ॥

यूपायं । तर्म । द्वे यूपाये । तर्मणी । निर्मथ्यदारुणिअग्निसिन्ध्यथ निर्मथनीयेकाष्ठे अरणिरित्येकंस्त्रीपुंसयोः । “अरणीतिस्त्रियां ।” दक्षिणाग्निः ।
गार्हपत्यः । आहवनीयः । एतेत्रयोऽग्नयःअग्निविशेषाःस्युः । एकैकं । “कचित्तुत्रयाणांद्वंद्वःपठ्यते ।” ॥ १९ ॥ इदमग्नित्रयंत्रेतास्यात् । एकं । “त्रि
त्वंइता ” त्रेतास्त्री । त्रेते । मंत्रादिनासंस्कृतोऽग्निःप्रणीतइत्येकं । समूहः । परिचाय्यः । उपचाय्यः । एतेत्रयः अग्नौप्रयोगोस्तियेषांतेअग्निधारणार्थे

यूपाग्रंतर्मनिर्मथ्यदारुणित्वरणिर्द्वयोः ॥ दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौत्रयोऽग्नयः ॥ १९ ॥
अग्नित्रयमिदंत्रेताप्रणीतःसंस्कृतोऽनलः ॥ समूहःपरिचाय्योपचाय्यावग्नौप्रयोगिणः ॥ २० ॥
योगार्हपत्यादानीयदक्षिणाग्निःप्रणीयते ॥ तस्मिन्नानाय्योऽथाग्नयीस्वाहाचहुतभुक्प्रिया ॥ २१ ॥

स्थलविशेषेप्रयुक्ताः ॥ २० ॥ गार्हपत्यादानीयोद्धृत्ययोदक्षिणाग्निः प्रणीयते प्रवेश्यते तत्रआनाय्यइत्येकं । अग्नयी । स्वाहा । हुतभुक्प्रिया । त्र
यमग्नेःप्रियायां । अस्यस्वाहाशब्दस्यनाव्ययत्वं द्रव्यवाचित्वात् । अतएवस्वाहांतुदक्षिणेपार्श्वेइतिप्रयोगःसंगच्छते ॥ २१ ॥

अग्निसमिधनेसमित्यक्षेपेण वह्निज्वलनेयाऋक्प्रयुज्यते सा सामिधेनी धाय्याचस्यात् । द्वे गायत्र्युष्णिगित्यादि छंदः स्यात् । एकं सांतं छीव । हव्यपाके ऽग्निमुखे हूयमाने ऽन्ने चरुरित्येकं । “हव्यस्य पाकः हव्यपाकः । अनवस्त्रावितांतरूपमपाक ओदनश्चरुरित्याज्ञिकाः । चर्यते भक्ष्यत इति चरुः । मीमांसकैरपि त्रिवृच्चर्वाधिकरणे ऽन्नपरत्वं चरुशब्दस्याभ्युपगतं । विश्वप्रकाशे तु । चरुर्भांडे च हव्यान्न इत्यनेकार्थतोक्ता । अथ पुमान् चरुर्हव्यान्नभांडयोरिति मेदिनी च ।” ॥ २२ ॥ शृतं पक्वं चतुष्पां च तस्मिन् क्षीरे दधियोगतो याविकृतिः सा आमिक्षा स्यात् । एकं । मृगचर्मणारचितं यद्वा जनंतद्भुवित्रमित्येकं ।

ऋक्सामिधेनी धाय्याचया स्यादग्निसमिधने ॥ गायत्री प्रमुखं छंदो हव्यपाके चरुः पुमान् ॥ २२ ॥

आमिक्षा सा शृतोष्णो या क्षीरे स्यादधियोगतः ॥ धुवित्रं व्यजनंतं यद्रचितं मृगचर्मणा ॥ २३ ॥

पृषदाज्यं सदध्याज्ये परमान्नं तु पायसं ॥ हव्यकव्ये दैवपित्र्ये अन्ने पात्रं सुवादिकं ॥ २४ ॥

“धुवित्रमित्यपि” ॥ २३ ॥ दधियुक्ते धृते पृषदाज्यमित्येकं । “पृषातकं । पृषातकं सदध्याज्ये पृषदाज्यंतदुच्यत इति हेमचंद्रः ।” परमान्नं । पायसं । द्वे क्षीरान्नस्य । दैवपित्र्ये देवपितृसंबन्धिनि अन्ने क्रमेण हव्यकव्ये स्यातां । “हूयंते प्रीण्यंते देवा येन हव्यं । कूयते पितृभ्यः कव्यं । कुशब्दे ।” देवेभ्यो दीयमानमन्नं हव्यं । पितृभ्यो दीयमानमन्नं कव्यमित्यर्थः । “पैत्रमित्यपि । तस्येदमित्यण् ।” एकैकं । सुवचमसादिकं पात्रं स्यात् । एकं ॥ २४ ॥

ध्रुवा । उपभृत् । जुहूः । एतेत्रयः सुचोभेदाः । स्त्रियः । सुवः एकं पुंसि । “अत्रयथासुवशब्दस्य रूपभेदात्पुंस्त्वेसिद्धेनेतिपुंस्त्वविधिस्तथापूर्वत्रस्त्रियइ
तिस्त्रीत्वविधिरपिबोध्यः । सुवाद्वयोर्होमपात्रेशल्लकीमूर्वयोस्त्रियामितिमेदिनीकोशेस्त्रीलिङ्गोपदिश्यते ।” क्रतौयः पशुरभिमन्त्र्यहतः असौउपाकृतः
स्यात् । एकं । “उपाक्रियतेहिस्यतइत्युपाकृतः ।” ॥ २५ ॥ परंपराकं । शमनं । “शसनं ससनंचेत्यपि ” प्रोक्षणं । त्रयंवधार्थकं । यज्ञियपशुहनन

ध्रुवोपभृज्जुहूर्नातुसुवोभेदाःसुचःस्त्रियः ॥ उपाकृतःपशुरसौयोऽभिमन्त्र्यक्रतौहतः ॥ २५ ॥
परंपराकंशमनंप्रोक्षणंचवधार्थकं ॥ वाच्यलिङ्गाःप्रमीतोपसंपन्नप्रोक्षिताहते ॥ २६ ॥
सान्नाय्यंहविरग्नौतुहुतंत्रिषुवषट्कृतं ॥ दीक्षांतोऽवभृथोयज्ञेतत्कर्मार्हतुयज्ञियं ॥ २७ ॥

वाचीत्यर्थः । प्रमीतः । उपसंपन्नः । प्रोक्षितः । त्रीणियागार्थहतेपशुमात्रेवाच्यलिङ्गानि ॥ २६ ॥ हविर्विशेषः । सान्नाय्यंस्यात् । एकं । अग्नौहुतं
याज्यादि वषट्कृतंस्यात् । तत्रिषुवाच्यलिङ्गं । एकं । “वषडितिमन्त्रोपलक्षणं । वषण्मन्त्रेणकृतंप्रक्षिप्तं ।” यज्ञेदीक्षांतःदीक्षायाःसमापकः इष्टिपूर्वक
स्नानविशेषः अवभृथः । एकं । तत्कर्मार्हयज्ञकर्मयोग्यंवस्तु “द्विजद्रव्यादि ।” यज्ञियं । एकंत्रिषु ॥ २७ ॥

यत्क्रतुकर्मतदिष्टं स्यात् । “क्रतुर्यज्ञः । कर्मदानं । एकाग्रिकर्मवहनं त्रेतायां यच्च हूयते । अंतर्वेद्यां च यद्दानमिष्टं तदभिधीयत इति मनुः ।” एकं । स्वातं वापीकूपादि आदिना देवा लयादियत्कर्म तत्पूर्तं स्यात् । एकं । “पुष्करिण्यः सभावापी देवतायतनानि च । आरामश्च विशेषेण पूर्तं कर्म विनिर्दिशेदिति स्मृतिः ।” यज्ञशेषे पुरोडाशादौ अमृतमित्येकं । भोजनशेषे देवपित्रादिभुक्तशेषे विघस इत्येकं । यन्मनुः । विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ।

त्रिष्वथ क्रतुकर्मेषु पूर्तं स्वातादिकर्म यत् ॥ अमृतं विघसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥
 त्यागो विहापितं दानं मुत्सर्जन विसर्जने ॥ विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनं ॥ २९ ॥
 प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः ॥ मृतार्थं तदहोदानं त्रिषु स्यादौर्ध्वदेहिकं ॥ ३० ॥

विघसोभुक्तशेषः स्यादग्निशेषमथामृतमिति ॥ २८ ॥ त्यागः । विहापितं । दानं । उत्सर्जनं । विसर्जनं । विश्राणनं । वितरणं । स्पर्शनं । प्रतिपादनं ॥ २९ ॥ प्रादेशनं । निर्वपणं । अपवर्जनं । अंहतिः । त्रयोदशदानस्य । तत्र अंहतिः स्त्री । मृतार्थं मृताय तदहोदानं मरणदिनमारभ्य दशाहपर्यंतं पिंडादिदानं और्ध्वदेहिकं स्यात् । “और्ध्वदेहिकमित्युभयपदवृद्धिरपि ।” तत्रिषु । स्त्रियां तु और्ध्वदेहिकी । क्रिया । “तदहोदानमित्यपि पाठः ।” ॥ ३० ॥

पितृदानं । निवापः । द्वे पितृनुद्दिश्ययद्दानं क्रियते तत्र शास्त्रतः तत्कर्मपितृसंबन्धिकर्मश्राद्धं स्यात् । श्राद्धाऽस्ति यत्र तच्छ्राद्धं । प्रज्ञाश्राद्धे तिणः । मासिके
 ऽमावास्याश्राद्धे ऽन्वाहार्यमित्येकं । अन्होऽष्टमोऽंशः कुतपः स्यात् । अंशशब्दोत्रमुहूर्तपरः । मुहूर्तात्सप्तमादूर्ध्वमुहूर्तान्नवमादधः सकालः कुतपोज्ञेयइत्यु
 क्तेः । दिवसस्याष्टमे भागे मंदी भवति भास्करे । सकालः कुतपोज्ञेयइति शातातपः । “ह्रीवेतु कुतपं । शब्दरत्नावल्यां तु कुतुपइति द्व्युकारोपि ।” ॥ ३१ ॥
 पर्येषणा । परीष्टिः । श्राद्धे द्विजभक्तिशुश्रूषायाः । अन्वेषणा । गवेषणा । द्वे धर्मादिमार्गणस्य । “चतुष्कमपि धर्मान्वेषणस्येत्यपि मतं ।” सनिः । अ

पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्मशास्त्रतः ॥ अन्वाहार्यमासिकेशोऽष्टमोऽन्हः कुतपोऽस्त्रियां ॥ ३१ ॥

पर्येषणा परीष्टिश्चाऽन्वेषणा च गवेषणा ॥ सनिस्त्वध्येषणायाश्चाऽभिशास्तिर्याचनाऽर्थना ॥ ३२ ॥

षट्पुत्रिष्वर्घ्यमर्घ्यार्थपाद्यपादायवारिणि ॥ क्रमादातिथ्यातिथेये अतिथ्यर्थेऽत्र साधुनि ॥ ३३ ॥

ध्येषणा । द्वे यत्तुर्वादिः कचिदर्थे प्रार्थनयानियोजनं तत्र । याज्या । अभिशास्तिः । “अभिषस्तिः ।” याचना । अर्थना । चत्वारि याचनायाः । याज्ये
 त्यत्र चकार अकारसंयोगः ॥ ३२ ॥ षडिति अर्घ्यपाद्यातिथ्यातिथेयावेशिकागंतवइति षट्शब्दावाच्यलिङ्गाइत्यर्थः । अर्घ्यः पूजोपचारस्तदर्थे वारिणि ज
 ले अर्घ्यमित्येकं । पादायपादार्थे वारिणि पाद्यं । एकं । अतिथ्यर्थे आतिथ्यमित्येकं । अत्रातिथौ यत्साधुतत्र आतिथेयमित्येकं ॥ ३३ ॥

आवेशिकः । आगंतुः । अतिथिः । गृहागतः । चत्वारिगृहागतस्य । नापुमान् । “त्रिकांडशेषेतुप्राघुणस्त्वतिथिर्द्वयोरित्युक्तं । स्त्रियांतुअतिथी ।” दूरा
 चोपगतं श्रांतं वैश्वदेव उपस्थितं । अतिथितं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमागत इति व्यासः । प्राघूर्णिकः । प्राघुणकः । द्वे अभ्यागतस्य । तिथिः पर्वोत्सवाः
 सर्वेत्यक्तायेन महात्मना । सोऽतिथिः सर्वभूतानां शेषानभ्यागतान्विदुरितियमः । अभ्युत्थानं । गौरवं । द्वे उत्थानपूर्वकसत्कारस्य ॥ ३४ ॥ पूजा । नम
 स्या । अपचितिः । सपर्या । अर्चा । अर्हणा । षट्पूजायाः । वरिवस्या । शुश्रूषा । परिचर्या । उपासना । “उपासनमित्यपि । उपासनं शराभ्यासे

स्युरावेशिक आगंतुरतिथिर्नागृहागते ॥ प्राघूर्णिकः प्राघुणकश्चाभ्युत्थानंतु गौरवं ॥ ३४ ॥ पूजानमस्याऽपचितिः
 सपर्यार्चाहणाः समाः ॥ वरिवस्या तु शुश्रूषा परिचर्याप्युपासना ॥ ३५ ॥ ब्रज्याऽटाऽद्यापर्यटनं चर्या त्वीर्यापथे स्थि
 तिः ॥ उपस्पर्शस्त्वाचमनमथ मौनमभाषणं ॥ ३६ ॥

प्युपास्तावासनेपि चेति विश्वमेदिन्यौ ।” चतुष्कमुपासनस्य । तत्र शुश्रू
 षाशब्दो गुरुसेवायां लाक्षणिकः । “परिचर्यातूपसर्येति भागुरिः ।” ३५ ॥ ब्रज्या अटा । अद्या । पर्यटनं । चत्वारिपर्यटनस्य । अटापर्यटनं भ्रम इ
 तिरत्नकोशः । अद्येत्यत्र मूर्धन्यतालव्यसंयोगः । वृथाद्याखलु सातस्येति प्रयोगः । ईर्यापथे ध्यानमौनादिके योगमार्गे स्थितिश्चर्या स्यात् । एकं । चर्या
 त्वीर्या विदुर्बुधा इति ग्रंथांतरे । उपस्पर्शः । आचमनं । द्वे “उपस्पर्शः स्पर्शमात्रे ह्यनाचमनयोरपीति मेदिनी ।” मौनं । अभाषणं । द्वे ॥ ३६ ॥

प्राचेतसइत्यादिसार्धश्लोकः कचिदस्ति । तत्र प्राचेतसादिचतुष्कं वाल्मीकस्य । मैत्रावरुणइत्यपि । वाल्मीकिः । “वल्मिकिरितिद्विरूपकोशे । वल्मीकः । अपिवाल्मीकवल्मीकावितित्रिकाण्डशेषः । वल्मिकइतिशब्दरत्नावल्यां ।” गाथेयादित्रयं विश्वामित्रस्य । “तत्रकौषिकइत्यपि ” ॥ १ ॥ व्यासादिचतुष्कंव्यासस्य ॥ आनुपूर्वी । आद्यत् । परिपाटिः । “परिपाटीतिङ्गीषंतापि ” अनुक्रमः । पर्यायः । पंचकमनुक्रमस्य । आनुपूर्व्यमि

प्राचेतसश्चादिकविः स्यान्मैत्रावरुणिश्चसः ॥ वाल्मीकश्चाथगाथेयोविश्वामित्रश्चकौशिकः ॥ १ ॥
 व्यासोद्वैपायनःपाराशर्यःसत्यवतीसुतः ॥ आनुपूर्वीस्त्रियांवाद्यत्परिपाटीअनुक्रमः ॥ पर्यायश्चाति
 पातस्तुस्यात्पर्ययउपात्ययः ॥ ३७ ॥ नियमोव्रतमस्त्रीतच्चोपवासादिपुण्यकं ॥

तिपाठोवा । “आनुपूर्वमितिच । स्त्रियांवैतिपक्षेच्छीबता ।” आद्यतःपरिपाटेश्चस्त्रीत्वं । “परिपाटीअनुक्रमइत्यत्रद्विवचनत्वान्नयण् ।” अतिपातः । पर्ययः । उपात्ययः । त्रीण्यतिक्रमस्य ॥ ३७ ॥ नियमः । व्रतं । द्वे व्रतमात्रस्य । तच्चव्रतं उपवासचांद्रायणादियत्पुण्यकं तज्ज्ञेयं । “अथवाउपवासआदिर्यस्यकृच्छ्रचांद्रायणप्राजापत्यनक्तभोजनादेस्तदुपवासादिव्रतंपुण्यकमित्येकमिति ।”

औपवस्तं । “उपवस्तमित्यपि । कचिदौपवस्तमिति पाठः । तत्र तृचप्रत्ययांतादुपवस्तुरिदं कर्मैत्यर्थे तस्येदमित्यण् । उपोषणं । उपोषितमित्यपि । भा
वेक्तः ।” उपवासः । द्वे उपवासस्य । माषान्मधुमसूरांश्च वर्जयेदौपवस्तक इति प्रयोगः । पृथगात्मता पृथक् स्वरूपत्वं विवेकः स्यात् । एकं । यथाचिज्ज
डयोर्विवेक इति ॥ ३८ ॥ वृत्तं सदाचारपालनं अध्ययनं वेदाभ्यासः तयोर्ऋद्धिः संपत्तिः ब्रह्मवर्चसं । एकं । ब्रह्मणः तपः स्वाध्यायादेर्वर्चस्तेजो ब्रह्म
वर्चसमिति स्वामी । पाठे वेदपठने योजलिः स ब्रह्मांजलिः । अध्ययनस्यादौ हस्तयोर्हि प्रणवोच्चारपूर्वकमंजलिः क्रियते एकं । वेदपाठे विप्रुषो मुखात्

औपवस्तंतूपवासो विवेकः पृथगात्मता ॥ ३८ ॥ स्याद्ब्रह्मवर्चसंवृत्ताध्ययनद्विरथांजलिः ॥
पाठे ब्रह्मांजलिः पाठे विप्रुषो ब्रह्मविंदवः ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगासने ब्रह्मासनं कल्पे विधिक्रमौ ॥
मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पोऽनुकल्पस्तु ततोऽधमः ॥ ४० ॥

निर्गतजलकणा ब्रह्मविंदवः स्युः । “विप्रुष इत्यपि पाठः ।” एकं ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगयोरासने ब्रह्मासनमित्येकं । एकतानेन मनसा स्मरणं ध्यानमुच्य
ते । चित्तवृत्तिनिरोधस्तु सद्भिर्योग इति स्मृतः । कल्पः । विधिः । क्रमः । त्रयं नियोगशास्त्रस्य । यः प्रथमः कल्पः आद्यो विधिः समुख्यः स्यात् । य
था ब्रीहिभिर्यजेत । ततो मुख्यादधमो गौणः अनुकल्पः स्यात् । यथा ब्रीह्यभावे नीवारैर्यजेत ॥ ४० ॥

संस्कारपूर्वकं श्रुतेर्ग्रहणं उपाकरणं स्यात् । एकं । उपाकर्मणि “संस्कारउपनयनं ।” पादग्रहणं । अभिवादनं । द्वे नामगोत्रोक्तिपूर्वकस्य नमस्कार-
विशेषस्य ॥ ४१ ॥ भिक्षुः । परिव्राट् । कर्मदी । पाराशरी । मस्करी । पंच संन्यासिनः । परिव्राजौ “कर्मदेन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते कर्मदी । पाराशर्येण
प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । मस्करो ज्ञानं वेणुर्वास्यास्ति मस्करी ।” तपस्वी । तापसः । पारिकांक्षी । त्रयंतपो युक्तस्य । ‘पारि ब्रह्मज्ञानं कांक्षति

संस्कारपूर्वग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥ समेतुपादग्रहणमभिवादनमित्युभे ॥ ४१ ॥

भिक्षुः परिव्राट् कर्मदी पाराशर्यपिमस्करी ॥ तपस्वी तापसः पारिकांक्षी वाचंयमो मुनिः ॥ ४२ ॥

तपः क्लेशसहोदांतो वर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥ ऋषयः सत्यवचसः स्नातकस्त्वाप्नुतो व्रती ॥ ४३ ॥

पारिकांक्षी ।” वाचंयमः । मुनिः । द्वे वाग्यतस्य ॥ ४२ ॥ तपसः क्लेशोऽनुद्विग्नोदांतः स्यात् । एकं । वर्णी । ब्रह्मचारी । द्वे ब्रह्मचारिणः । ऋषिः । स-
त्यवचाः । द्वे ऋषिसामान्यस्य । तद्भेदास्तु महर्षिदेवर्षिब्रह्मर्षिप्रभृतयः यो व्रती वेदव्रतवान् । आप्नुतः स्नातः कृतसमावर्तन इति यावत्सः स्नातक इत्युच्य-
ते । “आप्लवव्रतीति पाठो वा ।” यदाहुः । गुरवे तु वरंदत्वा स्नायाद्वा तदनुज्ञया । वेदव्रतानि वापारं नीत्वा स्नुभयमेव वेति ॥ ४३ ॥

निर्जितः स्ववशस्थ इन्द्रियसमूहो यैस्ते यतिनः । यतयः । द्वे । यो नियमवशात् भूमि विशेषे शेते असौ स्थंडिलशायी ॥ ४४ ॥ स्थांडिलः । द्वे विरजस्तमाः
द्वयातिगः । द्वे सत्त्वैकनिष्ठेषु व्यासादिषु । “रजस्तमोभ्यां विगतः विरजस्तमाः ।” पवित्रः । प्रयतः । पूतः । त्रयं पवित्रस्य । पाखंडः । सर्वलिङ्गी । द्वे
बौद्धक्षपणकादिषु दुःशास्त्रवर्तिषु । “तत्र पाखंडः कवर्गद्वितीयमध्यः । पालनाच्च त्रयीधर्मः पाशब्देन निगद्यते । तं खंडयंति ते तस्मात्पाखंडास्ते न हेतुने

ये निर्जितेन्द्रियग्रामायतिनो यतयश्च ते ॥ यः स्थंडिले व्रतवशाच्छेते स्थंडिलशाय्यसौ ॥ ४४ ॥ स्थांडिलश्चाथ विर
जस्तमसः स्युर्द्वयातिगाः ॥ पवित्रः प्रयतः पूतः पाखंडाः सर्वलिङ्गिनः ॥ ४५ ॥ पालाशोदंड आषाढो व्रते रांभस्तु वैण
वः ॥ अस्त्रीकमंडलुः कुंडी व्रतिनां सासनं दृषी ॥ ४६ ॥ अजिनं चर्म कृत्तिः स्त्रीभैक्षं भिक्षाकदंबकं ॥ स्वाध्यायः स्याज्ज
पः सुत्याः भिषवः सवनं च सा ॥ ४७ ॥ ति” ॥ ४५ ॥ व्रते ब्रह्मचारिणः पलाशसंबन्धीदंड आषाढ इत्युच्यते । एकं । वेणुसंबन्धीदंडो रांभ इ

त्येकं । कमंडलुः । कुंडी । द्वे व्रतिनां जलपात्रस्य । “क्लीवैकमंडलुः । कुंडी स्त्रियां । जानपदेति ङीष् ।” कुंड्यौ । व्रतिनां यदासनं सादृषी । एकं । दृसीति पा
ठांतरं ॥ ४६ ॥ अजिनं । चर्म । कृत्तिः । त्रीणि मृगादेश्चर्मणि । भिक्षाणां समूहो भैक्षं । स्वाध्यायः । जपः । द्वे वेदाभ्यासस्य । “सुअतीवावृत्त्या स्वार्थवाध्य
यनं स्वाध्यायः ।” सुत्या । अभिषवः । सवनं । त्रीणि सोमाभिषवस्य । तत्र सुत्याटा बंता । सुवंतिसोमसस्यां सुत्या । संज्ञायां समजेति क्यप् ॥ ४७ ॥

सर्वेनसांसर्वपापानां नाशकं जप्यं ऋगादिअघमर्षणं स्यात् । एकं । स्त्रियां त्वघमर्षणी । पक्षांतयोरमावास्यायां पौर्णमास्यांच विहितौ यागौ क्रमेण दर्शः पौर्णमासश्च स्यातां । एकैकं ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं शरीरमात्रेण साध्यं नित्यं यत्कर्म तद्यमः । आह च । अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं परिग्रहौ यमाइति । एकं । यत्कर्म आगंतुसाधनं आगंतुबाह्यं साधनं यत्र तत् । मृज्जलादिना साध्यमित्यर्थः । नित्यं कृत्रिमं यत्कर्म सनियमः । यदाह । शौचसंतोषतपः

सर्वेन सामपध्वंसि जप्यं त्रिष्वघमर्षणं ॥ दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षांतयोः पृथक् ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः ॥ नियमस्तु स यत्कर्म नित्यमागंतुसाधनं ॥ ४९ ॥ “क्षौरंतु भद्राकरणं मुण्डनं वपनं त्रिषु ॥” उपवीतं ब्रह्मसूत्रं प्रोद्धृते दक्षिणे करे ॥ प्राचीना वीतमन्यस्मिन्निवीतं कंठलंबितं ॥ ५० ॥

स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानियमाइति । एकं । कचित्पुस्तके क्षौरंतु इत्यादि दृश्यते तदत्रत्यं नेत्युपेक्षितं । क्षौरादिचतुष्कं मुण्डनस्येत्युपेक्षितसंग्रहः । ॥ ४९ ॥ दक्षिणे करे प्रोद्धृते स त्रिषु ब्रह्मसूत्रं तदुपवीतं स्यात् । एकं । अन्यस्मिन्वामे करे प्रोद्धृते प्राचीना वीतं स्यात् । एकं । कंठलंबितं ऋजुभावेन विन्यस्तं तद्ब्रह्मसूत्रं निवीतमित्येकं ॥ ५० ॥

अगुलीनामयेदैवतीर्थज्ञेयं । अतोदेवतीर्थेनतर्पयेदित्यत्रांगुल्यपेणेतिबोध्यं । स्वल्पांगुल्योरनामिकायाः कनिष्ठिकायाश्चमूलेकायं । कःप्रजापतिर्देवताऽस्यकायं । प्राजापत्यमित्यर्थः । अंगुष्ठतर्जन्योर्मध्यभागेपिच्यं । “पैत्र्यमित्यपि ” अंगुष्ठस्यमूलेतुब्राह्मंतीर्थं । यद्याज्ञवल्क्यः । कनिष्ठातर्जन्यंगुष्ठमूलान्ययंकरस्यच । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । एकैकं ॥ ५१ ॥ ब्रह्मभूयादित्रयं ब्रह्मभावस्य । “ब्रह्मणोभावःब्रह्मभूयं ।” तद्वत्

अंगुल्यग्रेतीर्थदैवंस्वल्पांगुल्योर्मूलेकायं ॥ मध्येंगुष्ठांगुल्योःपिच्यंमूलेत्वंगुष्ठस्यब्राह्मं ॥ ५१ ॥
स्याद्ब्रह्मभूयंब्रह्मत्वंब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥ देवभूयादिकंतद्वत्कृच्छ्रंसांतपनादिकं ॥ ५२ ॥
संन्यासवत्यनशनेपुमान्प्रायोऽथवीरहा ॥ नष्टाग्निःकुहनालोभान्मिथ्येर्यापथकल्पना ॥ ५३ ॥

देवभूयंदेवत्वंदेवसायुज्यमितित्रयंदेवभावस्य । सांतपनादिकंकृच्छ्रंस्यात् । एकं । तदुक्तं । गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकं । एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रंसांतपनंस्मृतमिति । आदिनाप्राजापत्यादिग्रहः ॥ ५२ ॥ संन्यासपूर्वकेभोजनत्यागेप्रायइत्येकं । अदंतःपुंसि । वीरहा । नष्टाग्निः । द्वेनष्टाग्निर्यस्यतस्य । “वीरोऽग्निस्तंहंतीतिविरहा ।” वीरहणौ । लोभात्परधनाद्यभिलाषात्प्रायामिथ्येर्यापथकल्पना दंभेनध्यानादिसंपादनंसाकुहनेत्येकं ॥ ५३ ॥

संस्कारेणोपनयनेनगौणकालोत्तरंहीनोब्रात्यइत्यर्थः । एकं । अस्वाध्यायः स्वशाखाध्ययनशून्योनिराकृतिः । एकं । आकृतेरध्ययनचेष्टायानिर्गतोनिराकृतिः । १” धर्मध्वजी । लिंगवृत्तिः । द्वे जीविकार्थंजटादिधारणवतः । लिंगधर्मचिह्नंवृत्तिर्जीविकायस्यसः । अवकीर्णी । क्षतव्रतः । द्वे नष्टब्रह्मचर्यस्य । “अवकीर्णंविक्षिप्तंव्रतमनेनावकीर्णी ।” अवकीर्णिनौ ॥ ५४ ॥ अंशुमानुरविर्यस्मिन्सुप्तेऽस्तमेतिसोऽभिनिर्मुक्तः । एकं । “अभि

ब्रात्यःसंस्कारहीनःस्यादस्वाध्यायोनिराकृतिः ॥ धर्मध्वजीलिंगवृत्तिरवकीर्णीक्षतव्रतः ॥ ५४ ॥ सुप्तेयस्मिन्नस्तमेतिसुप्तेयस्मिन्नुदेतिच ॥ अंशुमानभिनिर्मुक्ताभ्युदितौचयथाक्रमं ॥ ५५ ॥ परिवेत्तानुजोऽनूढेज्येष्ठेदारपरिग्रहात् ॥ परिवित्तिस्तुतज्ज्यायान्विवाहोपयमौसमौ ॥ ५६ ॥ तथापरिणयोद्वाहोपयामाःपाणिपीडनं ॥ व्यवयोग्राम्यधर्मोमैथुनंविधुवनंरतं ॥ ५७ ॥

सर्वतः सायंतनंकर्म निश्चयेनमुक्तंयेन ।” यस्मिन्सुप्तेऽशुमानुदेतिसोऽभ्युदितः । “अभिसर्वतःउदतिशयेनइतंगतंप्रातस्तनंकर्मास्य ।” ॥ ५५ ॥ ज्येष्ठेभ्रातर्यकृतदारपरिग्रहेसतिकृतदारपरिग्रहः कनिष्ठः परिवेत्तास्यात् । एकं । तस्यपरिवेत्तुर्ज्यायान्ज्येष्ठःपरिवित्तिःस्यात् । एकं । विवाहः । उपयमः ॥ ५६ ॥ परिणयः । उद्वाहः । उपयामः । पाणिपीडनं । षट्पुविवाहस्य । व्यवयः । ग्राम्यधर्मः । मैथुनं । निधुवनं । रतं । पंचमैथुनस्य । “नितरांधुवनंहस्तपादादिचालनमन्ननिधुवनं ।” ॥ ५७ ॥

अ० को० टी०

८१

धर्मोवेदविहितोयागादिः । कामोयथाविधिस्त्रीसेवनं । अर्थोधनं । एभिस्त्रिभिः समुदितस्त्रिवर्गः । एकं । समोक्षकैः । धर्मार्थकाममोक्षैरित्यर्थः । एतैः समुदितश्चतुर्वर्गइत्येकं । तैर्धर्मादिभिः सबलैश्चतुर्भद्रमित्येकं । “चत्वारिभद्राणि श्रेष्ठानि अत्र ।” वरस्य जामातुर्यैस्त्रिधा वयस्याजन्याः स्युरित्येकं । इति ब्रह्मवर्गः ॥७॥ मूर्धाभिषिक्तः । राजन्यः । बाहुजः । क्षत्रियः । विराट् । पंच क्षत्रियस्य । विराजौ । राजा । राट् । पार्थिवः । क्षमाभृत् । “क्षमाभुक् ।”

त्रिवर्गो धर्मकामार्थैश्चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥ सबलैस्तैश्चतुर्भद्रं जन्याः स्त्रिधा वरस्यये ॥५८॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥७॥ मूर्धाभिषिक्तो राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ॥ राजा राट् पार्थिवः क्षमाभृन्नुपभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥ राजा तु प्रणताशेषसामंतः स्यादधीश्वरः ॥ चक्रवर्ती सार्वभौमो नृपो न्योमंडलेश्वरः ॥ २ ॥ येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्येश्वरश्च यः ॥ शास्ति यश्चाज्ञया राज्ञः स सम्राडथ राजकं ॥ ३ ॥

नृपः । भूपः । महीक्षित् । सम्राज्ञः । राजानौ । राजौ । क्षमाभृतौ । महीक्षितौ ॥ १ ॥ प्रणता अशेषसामंताः खिलदेशांतरनृपायस्य सराजाऽधीश्वरइत्येकं । चक्रवर्ती । सार्वभौमः । द्वे आसमुद्रक्षितीशस्य । तदन्योनृपोमंडलेश्वरइत्येकं ॥ २ ॥ राजसूयाख्यक्रतुविशेषेण येनेष्टं । द्वादशमंडलस्येश्वरश्च यः । यश्चाज्ञया सर्वभूपान् शास्ति ईदृशविशेषणत्रयेण विशिष्टो राजा सम्राट् स्यात् । “एकैकविशेषणविशिष्टोपि सम्राट् इतिकेचित् । एकं ” ॥ ३ ॥

कांडः २

८१

नृपतीनांगणेरारजकमित्येकं । क्षत्रियाणांगणेरारजन्यकमित्येकं । मंत्री । धीसचिवः । अमात्यः । त्रयंबुद्धिसहायस्य । “धीप्रधानःसचिवोधीसचिवः । अमासहसमीपेवाभवः अमात्यः । अव्ययाच्यप् ।” ततोधीसचिवादन्येकर्मोपयुक्ताःसचिवाः कर्मसचिवाःस्युरित्येकं ॥ ४ ॥ महामात्राः । प्रधानानि । द्वेमुख्यानांराजसहायानां । “प्रधानइत्यपि” । महामात्रःप्रधानःस्यादितिपुंस्कांडेबोपालितात् । महतीमात्रायेषांतेमहामात्राः । मात्राकर्णविभूषायांविस्तेमानेपरिच्छदइतिमेदिनी । पुरोधाः । पुरोहितः द्वे । व्यवहाराणांक्रणादिविषयेवादिप्रतिवादिनिर्मितविवादानां द्रष्टरिनिर्णेतरिप्राड्विवा

राजन्यकंचनृपतिक्षत्रियाणांगणेक्रमात् ॥ मंत्रीधीसचिवोमात्योन्येकर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥ महामात्राःप्रधानानिपुरोधास्तुपुरोहितः ॥ द्रष्टरिव्यवहाराणांप्राड्विवाकाक्षदर्शकौ ॥ ५ ॥ प्रतीहारोद्वारपालद्वास्थद्वास्थितदर्शकाः ॥

कः । अक्षदर्शकः । इतिद्वे “न्यायाधीशइतिख्यातस्य । प्राट्चविवाकश्चप्राड्विवाकौ प्रश्नविवेकावस्यस्तः प्राड्विवाकः । यदुक्तं । विवादानुगतंस्पृष्टपूर्ववाक्यंप्रयत्नतः । विचारयतियेनासौप्राड्विवाकस्ततःस्मृतइति । अक्षाणांव्यवहाराणांदर्शकः । अक्षःकर्षेतुषेचक्रेशकटव्यवहारयोरितिविश्वः । प्रतीहारः । “प्रतिहारः ।” द्वारपालः । द्वास्थः । द्वास्थितः । दर्शकः । पंच द्वारपालस्य । “द्वाःस्थःद्वाःस्थितइतिसविसर्गोपिपाठः । द्वाःस्थितदर्शकइतिसमस्तमपि ।” प्रतीहारेपिदर्शकइतिरुद्रः । द्वारपोद्वास्थितादर्शीइतिरभसः ॥

रक्षिवर्गः । अनीकस्थः । द्वे राजरक्षकगणस्य । अध्यक्षः । अधिकृतः । द्वे अधिकारीइतिख्यातस्य । “अधिअधिकंउपरिवाक्रियतेऽस्मात्अधि
कृतः ।” ६ ॥ एकस्मिन्ग्रामेअधिकृतःस्थायुकःस्यात् । “शेखदारइतिख्यातस्य ।” भूरिषुबहुषुग्रामेष्वधिकृतोगोपइत्येकं । “गोपोगोपालकेगो
पाऽध्यक्षेपृथ्वीपतावपि । ग्रामस्याधिकृतेपुंसिशारिवाख्यौषधेस्त्रियामितिमेदिनी ।” भौरिकः । कनकाध्यक्षः । द्वे स्वर्णाध्यक्षस्य । रूप्याध्यक्षः । नै

रक्षिवर्गस्त्वनीकस्थोऽथाध्यक्षाधिकृतौसमौ ॥ ६ ॥ स्थायुकोऽधिकृतोग्रामेगोपोग्रामे
षुभूरिषु ॥ भौरिकःकनकाध्यक्षोरूप्याध्यक्षस्तुनैष्किकः ॥ ७ ॥ अंतःपुरेत्वधिकृतःस्या
दंतर्वेशिकोजनः ॥ सौविदल्लाःकंचुकिनःस्थापत्याःसौविदाश्चते ॥ ८ ॥

ष्किकः । द्वे रूप्याधिकृतस्य ॥ ७ ॥ अंतःपुरेऽधिकृतोजनः अंतर्वेशिकःस्यात् । एकं । “अंतर्वेशेनियुक्तः अंतर्वेशिकः ।” सौविदल्लाः । कंचुकिनः
स्थापत्याः । सौविदाः । चत्वारि राजसन्निधौ “राज्ञां रूप्यगारेवा ” वेत्रधराः कंचुकिनः पुरुषास्तिष्ठंतितेषां । “सुष्ठुविदंविद्वांसमपिलांतिवशंकुर्वन्ति
सुविदल्लास्तासामिमेरक्षकाः सौविदल्लाः । तिष्ठंत्येषुपुरुषाः तेषांस्थानां दाराणांपतयः पालकाःस्थापत्याः सुविदश्चतुरास्त्रियस्तासारक्षकाः सौविदाः ।
तस्येदमित्यण् ।” ॥ ८ ॥

षंडः । “शंडः । शंडः । षंडः ।” वर्षवरः । द्वे अंतःपुरचारिणः क्लीबमात्रस्य । “खोजा इति ख्यातस्य । यदुक्तं । येत्वल्पसत्त्वाः प्रथमाः क्लीबाश्चस्त्रीस्वभा-
विनः । जात्यानदुष्टाः कार्येषु ते वै वर्षवराः स्मृता इति” । सेवकः । अर्थी । अनुजीवी । त्रीणि सेवकस्य । विषयात्स्वदेशादनंतरोऽव्यवहितो राजा शत्रुः
स्यात् । एकं । अतः शत्रोः परं मित्रं राजांतरेण व्यवहितो राजा मित्रं स्यादित्यर्थः । एकं ॥ ९ ॥ परतरः शत्रुमित्राभ्यां परो राजा उदासीनः स्यात् । अति
व्यवहित उदासीन इत्यर्थः । एकं । पृष्ठतः पश्चाद्देशे वर्तमानो राजा पार्ष्णिग्राहः । राक्षिशत्रुजयार्थं पुरतो गते यस्तद्राष्ट्रं जिघृक्षति स पृष्ठवर्ती पार्ष्णिग्राह इ-

षंडो वर्षवरस्तुल्यौ सेवकार्यनुजीविनः ॥ विषयानंतरो राजा शत्रुमित्रमतः परं ॥ ९ ॥

उदासीनः परतरः पार्ष्णिग्राहस्तु पृष्ठतः ॥ रिपौ वैरि सपत्नारि द्विषद्वेषणदुर्हृदः ॥ १० ॥

द्विद्विपक्षाहिता मित्रदस्युशात्रवशत्रवः ॥ अभिघाति पराराति प्रत्यर्थि परिपंथिनः ॥ ११ ॥

त्यर्थः । एकं । रिपुः । वैरी । सपत्नः । अरिः । द्विषः । द्वेषणः । दुर्हृदः ॥ १० ॥ द्विट् । विपक्षः । अहितः । अमित्रः । दस्युः । शात्रवः । शत्रुः ।
अभिघाती । “अभियाती । अभियातिश्चापि । द्वेभ्यो अभियातिरमित्र इति रत्नकोशः ।” परः । अरातिः । प्रत्यर्थी । परिपंथी । एकोनविंशतिर्नामा
निशत्रोः । “सपत्नारिरितिसमस्तमपि ।” द्विषंतौ । दुर्हृदौ । द्विषौ । अभिघातिनौ ॥ ११ ॥

वयस्यः । स्निग्धः । सवयाः । त्रयंतुल्यवयसः प्रियस्य । मित्रं । सखा । सुहृत् । त्रीणिमित्रस्य । सखेदंतः सखायौ । सुहृदौ । सख्यं । साप्तपदीनं । द्वे मैत्र्याः । अनुरोधः । अनुवर्तनं । द्वे आनुकूल्यस्य ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः । प्रणिधिः । अपसर्पः । चरः । स्पशः । चारः । गूढपुरुषः । सप्तचारपुरुषस्य । यथार्हवर्णआकारोयस्ययथार्हवर्णः । स्पशतेबाधतेपरान्स्पशः । आप्तः । प्रत्ययितः । द्वे विसंवादरहितस्य । प्रत्ययोविश्वासः संजातोऽस्यप्रत्ययितः ॥ १३ ॥

वयस्यःस्निग्धःसवयाअथमित्रंसखासुहृत् ॥ सख्यंसाप्तपदीनंस्यादनुरोधोनुवर्तनं ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णःप्रणिधिरपसर्पश्चरःस्पशः ॥ चारश्चगूढपुरुषश्चाप्तप्रत्ययितौसमौ ॥ १३ ॥ सांवत्सरोज्योतिषिकोदैवज्ञगणकावपि ॥ स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकांतीतिकाअपि ॥ १४ ॥ तांत्रिकोज्ञातसिद्धांतःसत्रीगृहपतिःसमौ ॥ लिपिकरोऽक्षरचणोऽक्षरचंचुश्चलेखके ॥ १५ ॥

सांवत्सरः । ज्योतिषिकः । दैवज्ञः । गणकः । मौहूर्तिकः । मौहूर्तः । ज्ञानी । कांतीतिकः । अष्टौज्योतिषिकस्य । “जोशीइतिख्यातस्य” ॥ १४ ॥ तांत्रिकः । ज्ञातसिद्धांतः । द्वे शास्त्रवेत्तुः । “ज्ञातःसिद्धांतोयेनज्ञातसिद्धांतः ।” सत्री । गृहपतिः । द्वे गृहपतिनः । “सदान्नादिदानकर्तुः ।” लिपिकरः । “लिबिकरः । लिपिकारइत्यपि । लिबिकरइतिभानुदीक्षितटीकायां ।” अक्षरचणः । अक्षरचंचुः । लेखकः । चत्वारिलेखकस्य । अक्षरैर्वित्तोऽक्षरचणः । तेनविसश्वंचुपूचणपौ ॥ १५ ॥

लिखितं । अक्षरसंस्थानं । लिपिः । “लिपी । ” लिभिः । चत्वारिलिखिताऽक्षरस्य । लिखिताक्षरविन्यासइतिपाठेलिखितनामाक्षराणांयोविन्यास
स्तत्रेत्यर्थः । संदेशहरः । दूतः । द्वे संदिश्यतइतिसंदेशो निरूपणंतद्धरतिइतिसंदेशहरः । तस्यदूतस्यभावेकर्मणिचदूत्यमित्येकं । “दौत्यमपि । तद्भाग
कर्मणीइतित्वपपाठः ।” दूतस्यभागकर्मणीइतियच्छांदसत्वात् ॥ १६ ॥ अध्वनीनः । अध्वगः । अध्वन्यः । पांथः । पथिकः । पंचपांथस्य । “स्त्रि
यांतुपांथा । पथिकी । पथष्कन् । षीत्वात् ङीष् ।” स्वामी । राजा । अमात्योमंत्री । सुहृन्मित्रं । कोशोधनागारं । राष्ट्रंजनपदवर्तिभूमिः । दुर्गदुर्गम

लिखिताक्षरसंस्थानेलिपिलिबिरुभेस्त्रियौ ॥ स्यात्संदेशहरोदूतोदूत्यंतद्भावकर्मणी ॥ १६ ॥ अध्वनीनो ध्वगो ध्वन्यः
पांथः पथिकइत्यपि ॥ स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिच ॥ १७ ॥ राज्यांगानिप्रकृतयः पौराणांश्रेणयोपिच ॥

स्थानं । “पर्वतादि ।” बलंसेना ॥ १७ ॥ एतानिसप्तराज्यांगानिस्युः । राज्ञः कर्मराज्यं । तस्यांगानिआरंभकाणि । स्वाम्यमात्यश्चराष्ट्रंचदुर्गकोशोब
लंसुहृत् । परस्परोपकारीदंसप्तांगराज्यमुच्यतइतिकामंदकीये । एतान्येवप्रकृतिशब्दवाच्यानिस्युः । द्वे “प्रकृष्टंकुर्वेतिराज्यंप्रकृतयः । पौराणांश्रेणयो
पिप्रकृतयःस्युः । “पौरश्रेणिभिःसहाष्टांगमपिराज्यमित्यर्थः ।” यत्कात्यः अमात्यश्चतथापौराःसद्भिःप्रकृतयःसृताइति । एकं । शिल्पोपजीवि
नांपंक्तिरत्रश्रेणिः । मुख्यःसजातीयसमूहःश्रेणिरित्यन्ये ॥

संधिः । संधानं । स्वर्णादिनाशत्रूणांप्रीत्युत्पादनमिति । संधिशब्दः पुमान् । परमंडलेदाहलुंठनादिग्रहणं विग्रहः । शत्रुं प्रति विजिगीषोर्गमनं यानं । शक्तिः । प्रतिबंधे सति कालं प्रतीयादिति दुर्गादिकं निर्माय तत्रावस्थानमासनं । बलिना सह संधिः । अबलेन सह विग्रहः । इति प्रकारद्वयै द्वैधं । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्ब्रूपा लाघाश्रयणं आश्रयः । एतेषां भेदास्तु कामदंकीयादौ द्रष्टव्याः ॥ १८ ॥ एते संध्यादयः षट्गुणाः स्युः । एकं । प्रभावोत्साहमंत्रजास्ति सः

संधिर्नाविग्रहो यानमासनं द्वैधमाश्रयः ॥ १८ ॥ षट्गुणाः शक्तयस्ति सः प्रभावोत्साहमंत्रजाः ॥ क्षयः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनां ॥ १९ ॥

शक्तयः स्युः । एकं । तत्र कोशदंडजं तेजः प्रभावशक्तिः । विक्रमादिनोन्नतिरुत्साहशक्तिः । संधिविग्रहादीनां मंत्रेण यथावत्स्थापनं मंत्रशक्तिः । पंचांगमंत्रो मंत्रशक्तिरित्यन्ये । क्षयः स्थानं वृद्धिरिति त्रयं नीतिवेदिनां त्रिवर्गः स्यात् । नीतिशास्त्रोक्तस्त्रिवर्ग इत्यर्थः । एकं । अष्टवर्गस्यापचयः क्षयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः । उपचयापचयराहित्येनावस्थानं स्थानं । अष्टवर्गस्तु । ऋषिर्वर्णिकपथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनं । खनिर्बलं करादानमित्युक्तः ॥ १९ ॥

कोशः अर्थोघः । दंडः दमः । सेनातज्जन्यतेजः प्रतापः प्रभावश्च स्यात् । द्वे "अधिक्षेपावमानादौः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणात्ययेन सहनं यत् तेजः समुदाहृतमिति भरतः ।" सामप्रियवचनादि । "तदुक्तं । परस्परोपकाराणां दर्शनं गुणकीर्तनं । संबंधस्य समाख्यानमापत्त्याः संप्रकाशनं । वाचापेशलयासाधुतवाहमिति चार्पणं । इति सामविधानज्ञैः सामपंचविधं स्मृतमिति ।" दानं धनादेः समर्पणं । भेदः संहतानां शत्रूणां भेदेनेनात्मसात्करणं । दंडनंदंडः । एतच्चतुष्कंडपायचतुष्टयं स्यात् । "अन्यत्र सप्तोपाया अप्युक्ताः । सामदानं च भेदश्च दंडश्चेति चतुष्टयं । मायोपेक्षेद्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिता इति ।" भे

सप्रतापः प्रभावश्च तेजः कोशदंडजं ॥ सामदाने भेददंडावित्युपायचतुष्टयं ॥ २० ॥

साहसंतुदमोदंडः सामसांत्वमथोसमौ ॥ भेदोपजापावुपधाधर्माद्यैर्यत्परीक्षणं ॥ २१ ॥

दोदंडः सामदानमिति पाठांतरं ॥ २० ॥ साहसं । दमः । दंडः । त्रीणि दंडस्य । साम । सांत्वं । "द्वे सलूखंडा इति ख्यातस्य ।" भेदः । उपजापः । द्वे संहतयोर्द्विधीकरणस्य । धर्मार्थकामैर्भयैश्च परीक्षणं । अमात्यादीनामाशान्वेषणं उपधास्यात् । तद्यथा । भावज्ञानाय राज्ञा प्रेरितेनाप्तेन दुष्टोयं राजा भेदेन मुत्सृज्या न्यमभिषेचयामो न्यं वा साधुं नृपं व्रजाम इत्युक्तो अमात्यादिर्यदित द्वाषणं न मन्येत तर्हि सत्यं धार्मिको यमिति निश्चयो धर्मपरीक्षणं । एवमर्थपरीक्षणादिवुद्ध्योदाहर्त्तव्यं । एकं ॥ २१ ॥

अथषडक्षीणादिनिःशलाकांताःपंचशब्दास्त्रिषुवाच्यलिङ्गाः । यस्तृतीयाद्यगोचरः तृतीयादिनानज्ञायते किंतुद्वाभ्यामेवक्रियते समंत्रादिरषडक्षीणइत्येकं । विविक्तः । विजनः । छन्नः । निःशलाकः । रहः ॥ २२ ॥ रहः । उपांशु । सप्तविजनस्य । तत्रैकरहः सांतंल्लीवं । द्वितीयंरहउपांशुइतिच द्वे अलिङ्गे । अन्ययेइत्यर्थः । तद्गवेरहोभवेरहस्यमित्येकं । विसंभः । “तालव्यमध्योपि । विश्रंभकेलिकलहेविश्वासेप्रणयेपिचेतिमेदिनी ।” वि

पंचत्रिष्वषडक्षीणोयस्तृतीयाद्यगोचरः ॥ विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथारहः ॥ २२ ॥
 रहश्चोपांशुचालिङ्गेरहस्यंतद्गवेत्रिषु ॥ समौविसंभविश्वासौभ्रेषोभ्रंशोयथोचितात् ॥ २३ ॥
 अभ्रेषन्यायकल्पास्तुदेशरूपंसमंजसं ॥ युक्तमौपयिकंलभ्यंभजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥
 न्याय्यंचत्रिषुषट्संप्रधारणातुसमर्थनं ॥ अववादस्तुनिर्देशोनिदेशःशासनंचसः ॥ २५ ॥

श्वासः द्वे । यथोचितात्स्वरूपाङ्गंशः । तपनंभ्रेषःइत्येकं ॥ २३ ॥ अभ्रेषः । न्यायः । कल्पः । देशरूपं । समंजसं । पंचकंनीतेः । “प्रशस्तंदेशनंदेशरूपं । प्रशंसायांरूपम् ।” युक्तं । औपयिकं । लभ्यं । भजमानं । अभिनीतं । न्याय्यं । षट् न्यायादनपेतस्यद्रव्यादेः । अभिनीतवदितिवच्छब्दोयुक्तादीनांपर्यायत्वद्योतनार्थः । एतेषडपित्रिषु । संप्रधारणा । समर्थनं । द्वे युक्तायुक्तपरीक्षायाः । अववादः । निर्देशः । निदेशः । शासनं ॥ २५ ॥

शिष्टिः । आज्ञा । षट्कर्मज्ञापनस्य । “कार्यमवलंब्यवदनमत्राववादः ।” संस्था । मर्यादा । धारणा । स्थितिः । चत्वारिण्याय्यमार्गस्थितेः । आगः । अपराधः । मंतुः । त्रीण्यपराधस्य । आगःसांतंक्लीबे । मंतुःपुंसि । उद्धानं । बंधनं । द्वे बंधनस्य ॥ २६ ॥ द्विगुणोदंडोद्विपाद्यः स्यात् । एकं । द्वौ पादौपरिमाणस्यद्विपाद्यः ।” भागधेयः । करः । बलिः । त्रीणिकर्षकादिभ्योराजग्राह्यभागस्य । “धारा. पट्टीः वसूलइतिख्यातस्य । भागएवभागधेयः ।” घट्टोनदीतीरादिस्थानंकटाइतिख्यातं । आदिनागुल्मप्रतोल्पादि । तत्रयद्वेयंनेतव्यानेतव्यवस्तुसंबंधीराजग्राह्योभागः सशुल्कः स्यात् । लमध्यो

शिष्टिश्चाज्ञाचसंस्थातुमर्यादाधारणास्थितिः ॥ आगोपराधोमंतुश्चसमेतूद्धानबंधने ॥ २६ ॥

द्विपाद्योद्विगुणोदंडोभागधेयःकरोबलिः ॥ घट्टादिदेयंशुल्कोस्त्रीप्राभृतंतुप्रदेशनं ॥ २७ ॥

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ॥ यौतकादितुयदेयंसुदायोहरणंचतत् ॥ २८ ॥

यं । एकं । “जकातइतिख्यातस्य । क्लीबंशुल्कं ।” प्राभृतं । प्रदेशनं ॥ २७ ॥ उपायनं । उपग्राह्यं । उपहारः । उपदा । षट्पुण्यगुर्वादिदर्शनादौसमर्प्यमाणस्यवस्तुनः । तत्रोपदास्त्रियां । युतकयोर्वधूवरयोरिदंयौतकं । आदिनाबंधुदेयादियदेयंतत्सुदायः । हरणंचस्यात् । द्वे “कन्यादानकालेव्रतभीक्षादौचदीयमानद्रव्यस्य । यौतुकमपि । यौतकंयौतुकंचतदितिवाचस्पतिः ।” सुदायःपुंसि ॥ २८ ॥

तत्कालः । तदात्वं । द्वे “वर्तमानकालस्य ।” सचासौकालश्चतत्कालः । उत्तरआगामीकालआयतिः स्यात् । एकं । स्त्री । यत्सद्यःफलं तत्सांदृष्टिकं । एकं । उत्तरं भाविफलं उदर्कः स्यात् । एकं ॥ २९ ॥ वह्निरभ्युत्पातः तोयमतिवृष्ट्यादिः तत्कृतं यद्भयंतत्तददृष्टमित्येकं । “आदिनाहुताशनोजलं व्याधिदुर्भिक्षं मरणं तथा । अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभादयो गृह्यन्ते ।” स्वपरराष्ट्रजन्यं चोरादियद्भयंतत्तददृष्टं । एकं । राज्ञां स्वपक्षप्रभवं स्वसहायज

तत्कालस्तु तदात्वं स्यादुत्तरः काल आयतिः ॥ सांदृष्टिकं फलं सद्य उदर्कः फलमुत्तरं ॥ २९ ॥

अदृष्टं वह्नितोयादिदृष्टं स्वपरचक्रजं ॥ महीभुजामहिभयं स्वपक्षप्रभवं भयं ॥ ३० ॥

प्रक्रियात्वधिकारः स्याच्चामरं तु प्रकीर्णकं ॥ नृपासनं यत्तद्भद्रासनं सिंहासनं तु तत् ॥ ३१ ॥

न्यं भयं अहिभयं स्यात् । एकं ॥ ३० ॥ प्रक्रिया । अधिकारः । द्वे व्यवस्थास्थापनस्य । चामरं । “चमरमपि । चामरेत्यपि । चमरं चामरे स्त्री तु मं जरीमृगभेदयोरिति मेदिनी । चामराचमरे बालव्यजने रोमगुच्छक इति रभसः ।” प्रकीर्णकं । द्वे “चवरी इति ख्यातस्य ।” नृपासनं । भद्रासनं । द्वे मण्यादिकृतराजासनस्य । तन्नृपासनं स्वर्णनिर्मितं चेत्सिंहासनं स्यात् । एकं ॥ ३१ ॥

छत्रं । आतपत्रं । द्वे “छत्रस्य” राजश्वेच्छत्रं तर्हि नृपलक्ष्मस्य । एकं । भद्रकुंभः । पूर्णकुंभः । द्वे पूर्णघटस्य । भृंगारः । कनकालुका । द्वे स्वर्णर
चितपात्रविशेषस्य । “झारी इति ख्यातस्य ।” ॥ ३२ ॥ निवेशः । शिविरं । द्वे सैन्यवासस्थानस्य । “सेनेचातळ इति ख्यातस्य । गोट इति ख्यातस्येतिके
चित् ।” शवंतिगच्छंति सैनिका अस्मिन् शिविरं । सज्जनं । उपरक्षणं । द्वे सैन्यरक्षणाय नियुक्तप्रहरिकादिविन्यासस्य । “पाहरा. गस्त. इति ख्यातस्य”

हैमं छत्रं त्वातपत्रं राजस्तु नृपलक्ष्मतत् ॥ भद्रकुंभः पूर्णकुंभो भृंगारः कनकालुका ॥ ३२ ॥ निवेशः शिविरं
द्वे सज्जनं तूपरक्षणं ॥ हस्त्यश्वरथपादा तं सेनांगं स्याच्चतुष्टयं ॥ ३३ ॥ दंती दंतावलो हस्ती द्विरदो नेकपो द्विपः ॥
मतंगजो गजो नागः कुंजरो वारणः करी ॥ ३४ ॥ इभः स्तंबेरमः पद्मी यूथनाथस्तु यूथपः ॥ मदोत्कटो मद
कलः कलभः करिशावकः ॥ ३५ ॥

हस्यादिचतुष्टयं सेनांगं स्यात् । एकं । अत्र पादा तं पदातिसमूहः । “नाविकाटविकादीनां पदा
तावंतर्भावः । नौकानां रथेष्वंतर्भावः । महिषादीनां गजेष्वंतर्भाव इति मुकुटः ” ॥ ३३ ॥ दंती । दंतावलः । हस्ती । द्विरदः । अनेकपः । द्विपः । मतंगजः ।
गजः । नागः । कुंजरः । वारणः । करी ॥ ३४ ॥ इभः । स्तंबेरमः । पद्मी । पंचदशहस्तिनः । “अतिशयितः कुंजो हनुरस्य कुंजरः ।” यूथनाथः । यूथपः ।
द्वे यूथमुख्यस्य गजस्य । मदोत्कटः । मदकलः । द्वे मदोन्मत्तस्य । कलभः । “करभ इत्यपि” । करिशावकः । द्वे करिपोतस्य । “छावा इति ख्यातस्य ॥ ३५ ॥

प्रभिन्नः । गर्जितः । मत्तः । त्रीणिक्षरन्मदस्य । उद्घातः । निर्मदः । द्वे गतमदस्य । उद्धमतिस्ममदं उद्घातः । हास्तिकं । गजता । द्वे हस्तिनां वंदे । करिणी । धेनुका । वशा । त्रीणिहस्तिन्याः । “वशातालव्यांता” ॥ ३६ ॥ हस्तिनोगंडः कपोलः कटः स्यात् । एकं । मदः । दानं । द्वे “मदोदकस्य” व मथुः । करशीकरः । द्वे करिकरान्निर्गतजलकणस्य । शिरसः पिंडौ कुंभौ स्यातां । एकं । तयोः कुंभयोर्मध्ये आकाशस्थानं विदुः स्यात् । एकं ॥ ३७ ॥

प्रभिन्नो गर्जितो मत्तः समावुद्घातनिर्मदौ ॥ हास्तिकं गजता वंदे करिणी धेनुका वशा ॥ ३६ ॥ गंडः कटो मदो दानं व मथुः करशीकरः ॥ कुंभौ तु पिंडौ शिरसस्तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥ अवग्रहोललाटं स्यादक्षिका त्वक्षिकूटकं ॥ अपांगदेशो निर्याणं कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥ अधः कुंभस्य वाहित्यं प्रतिमानमधोऽस्य यत् ॥ आसनं स्कंधदेशः स्यात्पद्मकं विंदुजालकं ॥ ३९ ॥

गजस्य ललाटं अवग्रहः । “अवग्रह इत्यपि” । एकं । ईषिका । “ईषीका । ईषीका । इषिका” । अक्षिकूटकं । द्वे नेत्रगोलकस्य । हस्तिनः अपांगदेशो निर्याणं । एकं । कर्णस्य मूलं चूलिका स्यात् । एकं ॥ ३८ ॥ कुंभस्याधोभागे वाहित्यं । इदं ललाटस्याप्यधोज्ञेयं । एकं । अस्य वाहित्यस्याधोभागे दंतयोर्मध्यं प्रतिमानं स्यात् । एकं । गजस्य स्कंधदेश आसनं । एकं । विंदुजालकं विंदुसमूहः पद्मकं स्यात् । एकं । पद्ममिव रक्तत्वात् पद्मकं । हस्तिनो देहे हि प्रायश आरक्तविदवः संति ॥ ३९ ॥

गजस्यपार्श्वभागः पक्षभागः स्यात् । एकं । अग्रतोयोभागः सदंतभागः स्यात् । एकं । हस्तिनः पूर्वजंघादिदेशोगात्रं स्यात् । पश्चाज्जंघादिदेशो वरं स्यात् । “पवर्गादिमध्यमपि । अपरंतूत्तरार्धे स्यात्पश्चाद्भागे च दंतिनामिति विश्वविश्वप्रकाशौ ।” एकैकं ॥ ४० ॥ तोत्रं । वेणुकं । “वैणुकं । तोत्रंतु प्राजनेवैणुकेपि चेति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” द्वे तोदनदंडस्य । बंधनाधारस्तंभे आलानमित्येकं । शृंखलं । अंडुकः । निगडः । त्रीणि शृंखलस्य । शृंखलापुंस्कटीवस्त्रबंधे च निगडे त्रिष्विति मेदिनी । “अंदूरित्यप्यन्यत्र । अंदूस्त्रियां स्यान्निगडे प्रभेदे भूषणस्य चेति मेदिनी ।” अंकुशः । सृणिः । “तालव्या

पार्श्वभागः पक्षभागो दंतभागस्तु योऽग्रतः ॥ द्वौ पूर्वपश्चाज्जंघादिदेशौ गात्रावरे क्रमात् ॥ ४० ॥ तोत्रं वेणुकमालानंबं धस्तंभेऽथ शृंखले ॥ अंडुको निगडोऽस्त्री स्यादंकुशोऽस्त्री सृणिः स्त्रियां ॥ ४१ ॥ दूष्या कक्ष्या वरत्रा स्यात्कल्पना सज्जना स मे ॥ प्रवेण्या स्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथा द्वयोः ॥ ४२ ॥

दिरपि । शृणिरंकुशवाची च काशश्च तृणवाचक इति शभेदः । द्वे अंकुशस्य । सृणिः स्त्रियां । आरक्ष मग्रमवमत्यसृणिं शिताग्रमिति तु माघस्य प्रमादः ॥ ४१ ॥ दूष्या । “चूष्येति मुकुटः ।” कक्ष्या । वरत्रा । त्रयं मध्यबंधनोपयोगिन्याश्चर्मरज्ज्वाः । कक्षायां मध्यदेशे भवा कक्ष्या । कल्पना । सज्जना । द्वे नायकारोहणार्थं गजसज्जीकरणे । प्रवेणी । आस्तरणं । वर्णः । परिस्तोमः । कुथः । पंच गजपृष्ठवर्तिन आस्तरणस्य । स्त्रियां तु कुथा । “स्त्री प्रवेणी कुथं त्रिष्विति बोपालितः ।” प्रवेणी स्त्रियां । “प्रवेणिः स्त्री कुथावेण्योरिति मेदिनी ॥ ४२ ॥

असारं युद्धाद्यक्षमंहस्यश्वं हस्तीचाश्वश्चतद्वीतमुच्यते । सेनागत्वात्समाहारः । गजबंधनी गजालानभूः वारी स्यात् । वार्यतेऽनया वारी । एकं । घोटकः ।
 “घोटइत्यपि । घोटसैंधवगंधर्वाहयवाजितुरंगमाइतिरभसः ।” वीतिः । “पीतिरित्यपि । पीतिर्नाश्वेस्त्रियां पानइति मेदिनी । पीतिः पानेतुरंगे चेति वि
 श्वप्रकाशः । तुरगः । तुरंगः । अश्वः । तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजिः । वाहः । अर्वा । गंधर्वः । हयः । सैंधवः । सप्तिः । त्रयोदशघोटकस्य । वीतिरिदंतः ।
 अर्वानकारांतः । अर्वंतौ । वाजिनौ । ये कुलीनाः प्रशस्तजातिभवा अश्वास्ते आजानेयाः । एकं । “आजेनक्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्व

वीतं त्वसारं हस्यश्वं वारीतु गजबंधनी ॥ घोटकैर्वीतितुरंगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहवर्गंधर्वहयसैंधवसप्तयः ॥ आजानेयाः कुलीनास्युर्विनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

वनायुजाः पारसीकाः कांबोजा बाल्हिकाहयाः ॥ ययुरश्वोऽश्वमेधीयौ जवनस्तुजवाधिकः ॥ ४५ ॥

शास्त्रंतु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयास्खलंतश्चपदेपदे आजानंतियतः संज्ञा माजानेयास्ततः स्मृता इति ” ये साधुवाहिनः शोभनं वहंतिते विनीताः स्युः । एकं ।
 ॥ ४४ ॥ वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो हयभेदाः स्युः । एकैकं । “वनायुजः पारसीक उक्तइति रत्नकोशात् ।
 श्वेताश्वं कर्कारव्यं वनायुजमपि पारसीकमिति नाममालायाश्च वनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । बाल्हीकं बाल्हिकं धीरहिं गुनोर्नाश्वदेशयोरिति त्रि
 कांडशेषाद्वीर्घमध्योपि बाल्हीकइति ।” योऽश्वमेधीयः अश्वमेधायहितोऽश्वः स ययुरित्येकं । योजवेन वेगेनाधिकः स जवनः । एकं ॥ ४५ ॥

पृष्ठयः । स्थौरी । द्वे जलादिभारवाहिनोऽश्वस्य । “स्थौरंबलमस्यास्तीतिस्थौरी । स्थोरीत्यपि ” सितःशुद्धोऽश्वःकर्कडित्येकं । योरथस्यवोढासर
थ्यइत्येकं । अस्यबालः किशोरः । एकं । “ शिंगहंइतिख्यातस्य ।” उपचारादन्यत्रापिप्रयोगः । वामी । अश्वा । वडवा । त्रीण्यश्वायाः । “घो
डीइतिख्यातायाः ।” गणवडवानांसमूहेवाडवं । एकं ॥ ४६ ॥ अश्वेनएकेनदिनेनगम्यतेयद्वर्त्मतदाश्वीनंत्रिषु । एकं अश्वानांमध्यंकश्यं । एकं । क

पृष्ठयःस्थौरीसितःकर्कोरथ्योवोढारथस्ययः॥ बालःकिशोरोवाम्यश्वावडवावाडवंगणे॥
॥ ४६ ॥ त्रिष्वश्वीनंयदश्वेनदिनेनैकेनगम्यते ॥ कश्यंतुमध्यमश्वानांहेषाहेषाचनिस्व
नः॥ ४७ ॥ निगालस्तुगलोद्देशोद्वंद्वैत्वश्वीयमाश्ववत्॥

शामर्हतिकश्यं । अश्वस्यनिस्वनः शब्दःहेषाहेषाचस्यात् । द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देशः गलजत्रुसंधिःनिगालःस्यात् । एकं । “घंटाबंधसमीपस्थोनिगा
लःकीर्तितोबुधैः । तस्मिन्नेवमणिर्नामरोमजःशुक्लकृन्मतइत्यश्वशास्त्रं ।” अश्वीयं । आश्वं । द्वे अश्वानांद्वंद्वे । वतानिर्देशोद्वयोस्तुल्यत्वद्योतनाय ॥

अमूः आस्कंदिताद्याः अश्वानांपंचगतयः धाराख्याः । एकं । यत्रवेगार्तोश्वेनशृणोतिनपश्यति । तादृशीगतिरास्कंदितं । “भरपल्लाः भरधांवचालइति प्रसिद्धं । केवलगत्यर्थेगृहीतेचवडचालइतिप्रसिद्ध आस्कंदितमित्यपिमतं ” चातुर्येणयुक्तासरलागतिर्धौरितकं । “धौरितकमितिहेमचंद्रः । तुरकी गामचालइतिप्रसिद्धं ” मध्यमवेगेनचक्रवद्भ्रमणरेचितं । “डुडकीचालइतिप्रसिद्धं ।” अयकायंसमुल्लस्यकुत्सितस्थलादौकुंचितास्यंविचलनंवल्गितं । “बाजीचालइतिप्रसिद्धं ।” पूर्वापरोन्नमनतः क्रमादारोपणंप्रुतं । “चौकचालइतिप्रसिद्धं ॥ ४८ ॥ अश्वस्यघोणानासिकाप्रोथमित्येकं । “पुंसि

आस्कंदितंधौरितकरेचितंवल्गितंप्रुतं ॥ ४८ ॥ गतयोमूःपंचधाराघोणातुप्रोथमस्त्रियां ॥ कविकातुखलीनोऽस्त्रीश
फंल्लीबेखुरःपुमान् ॥ ४९ ॥ पुच्छोऽस्त्रीलूमलांगूलेवालहस्तश्चवालधिः ॥ त्रिषूपावत्तलुठितौपरावत्तेमुद्गुर्भुवि ॥ ५० ॥

ल्लीबेच ।” कविका । खलीनः । “खलिनमित्यपि ।” द्वे लोहादिनिर्मितस्यमुखमध्येनिहितस्य । कडियाली । “लगाम ।” इतिख्यातस्य । “कवीत्यप्यन्यत्र । ल्लीबेखलीनं ।” कवतेदंतेनशब्दायतेकविका । शफं । खुरः । “क्षुरइतिभरतमालायां ।” द्वे “सुंभइतिख्यातस्य” । खुरतिविलिखतिक्ष्मांखुरः ॥ ४९ ॥ पुच्छः । लूमं । लांगूलं । “लांगुलमित्यपि” । त्रीणि “दांडीइतिख्यातस्य । पुच्छः अस्त्रीपुन्नपुंसकं” । लूममदंतं । वालहस्तः । वालधिः । द्वेकेशसमूहयुक्तस्य पुच्छाग्रभागस्य । वालधिःपुमान् । उपावत्तः । लुठितः । द्वेश्रमशांत्यर्थमुद्गुर्भुविपार्श्वाभ्यांपरावत्तस्याश्वस्य ॥ ५० ॥

युद्धमर्थः प्रयोजनं यस्य तस्मिन् चक्रयुक्ते याने शतांगः । स्यंदनः ॥ रथः । इति त्रयं । यच्च क्रयुतं यानं समराय युद्धार्थं न भवति असौ पुष्परथः स्यात् ।
 एकं क्रीडारथस्य । यथा पुष्पेन क्षत्रं सुखकरं तद्वद्वथोपीति पुष्परथः । अंतस्थ मध्यः । “पकार मध्यपाठोपि । तत्र कुसुमाकारत्वात् पुष्पमिव रथ इति विग्र-
 हः ।” ॥ ५१ ॥ कर्णीरथः । प्रवहणं । डयनं । “ । हयनमित्यपि । हयगतौ ” । त्रयं स्त्रीणां वाहनार्थं कृतस्योपरिवस्त्रादिना पिहितस्य रथविशेषस्य ।
 “बुरख्याचीगाडी इति प्रसिद्धस्य” । यल्लक्ष्यं । कर्णीरथस्थानं घुनाथपत्नी ॥ अनः । शकटः । द्वे । “गाडा इति ख्यातस्य । शकटः पुंसि क्लीबे च । शक्नोति

याने च क्रिणियुद्धार्थे शतांगः स्यंदनोरथः ॥ असौ पुष्परथश्च क्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥

कर्णीरथः प्रवहणं डयनं तु समं त्रयं ॥ क्लीबेऽनः शकटोऽस्त्री स्याद्गंत्री कंबलवाद्यकं ॥ ५२ ॥

शिविकायाप्ययानं स्याद्दोलां प्रेखां दिकास्त्रियां ॥ उभौ तु द्वैपवैयाघ्रौ द्वीपि चर्मावृते रथे ॥ ५३ ॥

भारं वोढुं शकटः” । अनः सांतं । कंबलिभिर्वैषैर्वाद्यं वोढव्यं यच्छकटं सांगंत्री । “गांत्रीति मुकुटः” । एकं । “गाडी इति ख्यातस्य” स्त्रियां ॥ ५२ ॥ शि-
 विका । याप्ययानं । द्वे पुरुषवाह्यस्य यानविशेषस्य । “पालखी इति ख्यातस्य” । दोला । “ढीषीदोली” । प्रेखा । द्वे दोलायाः हिंदोळा इति ख्यातायाः ।
 “डोली इति ख्यातायावा” । आदिशब्दात् शयनखट्वावाह्यादिदोला । द्वीपीव्याघ्रस्तच्चर्मणा प्रावृते रथे द्वैपः । वैयाघ्रः इति द्वयं ॥ ५३ ॥

पांडुकंबलेनप्रावृत्तोरथः पांडुकंबलीत्येकं । कंबलादिभिरादिशब्दाद्वस्त्रदुकूलादिभिरावृत्तेरथे । कांबलः । वास्त्रः । दौकूलः । “चार्मः । क्षौमः” । इत्यादयः । एकैकं ॥ ५४ ॥ द्वैपवैयाघ्रादयस्त्रिषु । वाच्यलिङ्गत्वात् । यद्वैपीरथ्या । द्वैपोरथः । रथ्या । रथकल्या । द्वयंरथसमूहे । धूः । यानमुखं । द्वे रथादेरग्रभागस्य । “धूरइतिख्यातस्य” । धूःस्त्री । धुरौ । रथांगं । अपस्करः । द्वेरथावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं । रथांगं । द्वेचक्रस्य “चाकइतिख्यातस्य” । नेमिः ।

पांडुकंबलसंबीतःस्यंदनःपांडुकंबली ॥ रथेकांबलवास्त्राद्याःकंबलादिभिरावृत्ते ॥ ५४ ॥

त्रिषुद्वैपादयोरथ्यारथकल्यारथव्रजे ॥ धूःस्त्रीक्लीबेयानमुखंस्याद्रथांगमपस्करः ॥ ५५ ॥

चक्रंरथांगंतस्यांतैनेमिःस्त्रीस्यात्प्रधिःपुमान् ॥ पिंडिकानाभिरक्ष्माग्रकीलकेतुद्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

“नेमीत्यपि” । प्रधिः । द्वैतस्यचक्रस्यांतैभूस्पर्शिभागे । पिंडिका । “पिंडीत्यपि” नाभिः । “नाभीत्यपि” । द्वेचक्रकाष्ठाधारभूतस्यमंडलाकारस्यचक्रमध्यस्य । नभ्यतेहिंस्यतेऽक्षोऽनयानाभिःस्त्री । अक्षस्यनाभिक्षेपस्यकाष्ठस्याग्रेचक्रधारणार्थंयत्कीलकमारोप्यतेतत्रअणिरित्येकं स्त्रीपुंसयोः । “आणिराणिवदक्षायकीलाश्रीसीमसुद्वयोरितिमेदिनी” ॥ ५६ ॥

तथगुप्तिः । वरूथः । द्वेशस्त्रादिभ्यःपरिरक्षणार्थेरथस्यलोहादिमयंयदावरणंक्रियतेतस्य । नापुमान् । “त्रियतेरथोऽनेनवरूथः” । कूबरः । युगंधरः ।
 द्वे यत्ररथस्याश्वाबध्यंतेतस्यकाष्ठस्य । “दांडीइतिख्यातस्य । युगकाष्ठबंधनस्थानस्यापिच । युगंबोदुर्बधनकाष्ठं धारयतीति युगंधरः” । रथाधःस्थं
 काष्ठं अनुकर्षः । “अनुकर्षेतिनांतोप्ययं । अनुकर्षानाक्षतलदार्विबोपालितात् ॥ एकं रथस्याधस्थलभागदारुणः” युगेनअततियुगाद्रथाश्वादिः
 तस्ययुगोयुगाद्युगः प्रासंगइतिस्यात् । नापुमान् । काकाक्षिवत्तयुगादितिविशेषणंअयमेवयुगशब्दःपुंसिनतुयुग्मादिवाचीतिप्रदर्शनार्थं । अतोयुगादिति

रथगुप्तिर्वरूथोनाकूबरस्तुयुगंधरः ॥ अनुकर्षोदार्बधस्थंप्रासंगोनायुगाद्युगः ॥ ५७ ॥
 सर्वस्याद्वाहनंयानंयुग्यंपत्रंचधोरणं ॥ परंपरावाहनंयत्तद्वैनीतकमस्त्रियां ॥ ५८ ॥

पाठे शकटसंधियुगादन्योयुगःदृषादीनांस्कंधेआसज्जमानःसप्रासंगइत्यर्थः । एकं । “जूं जोकड इतिख्यातस्य । युगंद्वितीयंप्रासंगइतिकृत्यः ॥ ५७ ॥
 सर्वहस्यश्वादिवाहनंयानादिशब्दवाच्यं । यानं । युग्यं । पत्रं । धोरणं । चत्वारियत्परंपरावाहनंनरादिवोदुपरंपरावासातेशिबिकादितद्वैनीतकंस्यात् ।
 विनीतानांशिक्षितानामिदं । “पुंसिवैनीतकः । विनीतकमित्यपि” ॥ ५८ ॥

आधोरणाः । हस्तिपकाः । हस्त्यारोहाः । निषादिनः । चत्वारिहस्तिपकेषुमाहातइतिख्यातेषु । द्वे द्वे भिन्नार्थे इत्येके । तदा आद्ये महामात्रस्य परे गजा
रोहस्य । नियंता । प्राजिता । यंता । सूतः । क्षत्ता । सारथिः ॥ ५९ ॥ सव्येष्ठः । दक्षिणस्थः । एता अष्टौ संज्ञा आख्याय कुटुंबिनः । सारथेरित्य
र्थः । प्राजितारौ । “सव्येवामेतिष्ठतिसव्येष्ठः ।” सव्येष्ठेति ऋदंतइतिकेचित् । रथिनः । स्यंदनारोहाः । द्वे रथानां रुस्ययुध्यतां । अश्वारोहाः । सादि

आधोरणाहस्तिपकाहस्त्यारोहानिषादिनः ॥ नियंताप्राजितायंतासूतःक्षत्ताचसारथिः ॥ ५९ ॥
सव्येष्ठदक्षिणस्थौचसंज्ञारथकुटुंबिनः ॥ रथिनःस्यंदनारोहाअश्वारोहास्तुसादिनः ॥ ६० ॥
भटायोधाश्वयोद्धारःसेनारक्षास्तुसैनिकाः ॥ सेनायांसमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चते ॥ ६१ ॥

नः । द्वे अश्ववारः । “स्वार” इतिप्रसिद्धानां ॥ ६० ॥ भटः । योधः । योद्धा । त्रयंयोद्धुः । सेनारक्षाः । सैनिकाः । द्वे सेनारक्षकानांप्रहरिकादी
नां । “पाहरेकरी. गस्तकरीइत्यादिख्यातानां ।” सेनारक्षंति सैनिकाः । ये सेनायांसमवेताः संगतास्ते सैन्याः सैनिका इति च स्युः । द्वे ॥ ६१ ॥

येसहस्रेणबलिनः सैन्यवंतःतेसाहस्राःसहस्रिणश्चस्युः । द्वे । बलंसैन्यतदस्तियेषांते । सहस्रंयोद्धारःसंत्येषांनायकानांते । परिधिस्थः । परिचरः । द्वे से
नानियंतुर्यः समंताच्चरतितस्यदंडनायकस्य । “तलावेदारइतिख्यातस्य ।” परियौसेनांतेतिष्ठतिपरिधिस्थः । सेनानीः । बाहिनीपतिः । द्वे सेनापतेः ।
सेनान्यौ ॥ ६२ ॥ कंचुकः । वारबाणः । “बाणवारइत्यपि ।” द्वे सन्नाहस्यचोलकादेः । “छीबेतुवारबाणं ।” सकंचुकाः पुरुषामध्येमध्यभागेदाढ्या

बलिनोयेसहस्रेणसाहस्रास्तेसहस्रिणः ॥ परिधिस्थःपरिचरःसेनानीर्बाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥
कंचुकोवारबाणोऽस्त्रीयत्तुमध्येसकंचुकाः ॥ बध्नंतितत्सारसनमधिकांगोऽथशीर्षकं ॥ ६३ ॥
शीर्षण्यंचशिरस्त्रेऽथतनुत्रंवर्मदंशनं ॥ उरच्छदःकंकटकोजंगरःकवचोऽस्त्रियां ॥ ६४ ॥

र्थकंचुकोपरियद्वध्नंतितत्सारसनं । अधिकांगः । द्वे “ पंचागीइतिख्यातस्य । क्वचित्सारसनाधिपांगइतिपाठः । तच्चसारसनंज्ञेयमधिपांगंनिबंधनमि
तिदुर्गः । अधिपांगंसारसनमितिकात्यश्च ” शीर्षकं ॥ ६३ ॥ शीर्षण्यं । शिरस्त्रं । त्रीणिटोपइतिख्यातस्य । “शीर्षकंमुखमस्माच्छीर्षकं ।” तनुत्रं
वर्म । दंशनं । उरच्छदः । कंकटकः । जंगरः “जागरइत्यपि” कवचः । सप्तकं कवचस्य । “छीबेतुकवचं ” ॥ ६४ ॥

आमुक्तः । प्रतिमुक्तः । पिनद्धः । अपिनद्धः । चत्वारिपरिहितकंचुकादेः । आमुच्यतेबध्यतेस्मआमुक्तः । सन्नद्धः । वर्मितः । सज्जः । दंशितः । व्यूढकंकटः । पंच कवचभूतः । सन्नद्यतिस्मसन्नद्धः ॥ ६५ ॥ आमुक्तादयस्त्रिषुयथा । आमुक्ताशाटी । आमुक्तःकंचुकः । आमुक्तं वस्त्रं । एवं स न्नद्धासजेत्यादि । वर्मभृतांकवचिनांगणेकावचिकमित्येकं । पदातिः । “पदातः । पादातिः । पादातः । पदातिपत्तिपादातपादाविकपदाजयमित्य

आमुक्तःप्रतिमुक्तश्चपिनद्धश्चापिनद्धवत् ॥ सन्नद्धोवर्मितःसज्जोदंशितोव्यूढकंकटः ॥ ६५ ॥

त्रिष्वामुक्तादयोवर्मभृतांकवचिकंगणे ॥ पदातिपत्तिपदगपादातिकपदाजयः ॥ ६६ ॥

पद्वश्चपदिकश्चाथपादातंपत्तिसंहतिः ॥ शस्त्राजीवेकांडपृष्ठांयुधीयायुविकाःसमाः ॥ ६७ ॥

रमाला ” पत्तिः । पदगः । पादातिकः । “पादादिगः । स्वार्थेकन् । पादाविकइत्यपिपाठः । पादाभ्यांअवति अवरक्षणादौ ।” पदाजिः ॥ ६६ ॥ पद्वः । पदिकः । सप्तपदातेः । पादाभ्यांअततिगच्छतितनुवाहनेनसपदातिः । पादस्यपदाज्यातीतिपदादेशः । पत्तिसंहतिः पदातिसमूहः पादातमित्येकं । शस्त्राजीवः । कांडपृष्ठः । कांडस्पृष्टइतिराजमुकुटः । तत्रस्पृष्टंगृहीतंकांडंशस्त्रयेन । बाहिताग्न्यादिष्वितिपरनिपातः ।” आयुधीयः । आयुधिकः । चत्वारिआयुषजीविनः ॥ ६७ ॥

कृतहस्तः । सुप्रयोगविशिखः । कृतपुंखः । त्रीणिशरनिक्षेपनिष्णातस्य । “कृतोभ्यस्तोहस्तोयस्यकृतहस्तः ।” लक्ष्याद्वेधात्च्युतः सायकोयस्यसो
 ऽपराद्धपृषत्कः स्यात् । एकं ॥ ६८ ॥ धन्वी । धनुष्मान् । धानुष्कः । निषंगी । अस्त्री । धनुर्धरः । षट्धनुर्धरस्य । धनुष्मंतौ । कांडवान् । कांडीरः ।
 द्वेशरधारिणः । अयंकेवलकांडवत्त्वादुपाधिभेदाद्वाधनुर्धरतोभिन्नः । शाक्तीकः । शक्तिहेतिकः । “द्वेशक्त्यायुधधारकस्य ।” शक्तिःप्रहरणमस्य
 शाक्तीकः । शक्तियष्ट्योरीकः ॥ ६९ ॥ यष्टिहेतिकोयाष्टीकः । एकं । “दांडेवालाइतिख्यातस्य ।” परश्वधःपरशुः सहेतिर्यस्यसः पारश्वधिकः

कृतहस्तःसुप्रयोगविशिखःकृतपुंखवत् ॥ अपराद्धपृषत्कोसौलक्ष्याद्यश्रुतसायकः ॥ ६८ ॥

धन्वीधनुष्मान्धानुष्कोनिषंग्यस्त्रीधनुर्धरः ॥ स्यात्कांडवांस्तुकांडीरःशाक्तीकःशक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥

याष्टीकपारश्वधिकौयष्टिपार्श्वधहेतिकौ ॥ नैस्त्रिंशिकोऽसिहेतिःस्यात्समौप्रासिककौंतिकौ ॥ ७० ॥

स्यात् । एकं । “फरशीकरी. गडासेकरीइतिख्यातस्य ।” यष्टिस्वधितिहेतिकावित्यपिपाठः । असिः खड्गःहेतिः शस्त्रमस्यसनैस्त्रिंशिकः । एकं ।
 “निमचेकरीइतिख्यातस्य ।” प्रासिकः । “एकं प्रासायुधहेतिकस्य । बल्लमकरी. विटेकरी. सांगकरीइतिख्यातस्य ” कौंतिकः । कुंतहेतिकस्य ।
 “भालेकरीइतिख्यातस्यैकं ।” कुंतोभल्लः ॥ ७० ॥

चर्मी । फलकपाणिः । द्वे चर्मधारिणः । “ढालाईइतिख्यातस्य ।” फलतिविशीर्यतेफलकश्चर्म पाणौयस्य । पताकी । वैजयंतिकः । द्वे पताकांबिभूतः । “निशाणकरी. जरीपटकेकरीइतिख्यातस्य ।” विजयंत्याचरतिवैजयंतिकः । अनुप्लवः । सहायः । अनुचरः । अभिचरः । चत्वारिअनुचरस्य ॥ ७१ ॥ पुरोगः । अग्रेसरः । “अगसरोपि ” प्रष्ठः । अग्रतःसरः । पुरःसरः । पुरोगमः । पुरोगामी । सप्तपुरोगामिनः । प्रतिष्ठतेप्रष्ठः । मंदगामी ।

चर्मीफलकपाणिःस्यात्पताकीवैजयंतिकः ॥ अनुप्लवःसहायश्चाऽनुचरोऽभिचरःसमाः ॥ ७१ ॥

पुरोगाग्रेसरप्रष्ठाग्रतःसरःपुरःसराः ॥ पुरोगमःपुरोगामीमंदगामीतुमंथरः ॥ ७२ ॥

जंघालौतिजवस्तुल्यौजंघाकरिकजांधिकौ ॥ तरस्वीत्वरितोवैगीप्रजवीजवनोजवः ॥ ७३ ॥

मंथरः । द्वे “शनैर्गामिनः” ॥ ७२ ॥ जंघालः । “जंधिलः । प्रज्ञालप्रज्ञिलौतुल्यौजंघालजंधिलादयइतिवाचस्पतिः ” अतिजवः । “अतिबलइत्यपि ।” द्वयमतिवेगवतः । जंघाकरिकः । जांधिकः । “जंघासाध्यत्वादुपचाराद्गतिर्जंघा ।” योजंघाबलेनजीवतितप्रद्वयं । तरस्वी । त्वरितः । वैगी । प्रजवी । जवनः । जवः । षड्वत्वरितमात्रस्य ॥ ७३ ॥

योजेतुं शक्यते सजय्यः । यथारामेण रावणो जय्यः । रावणं जेतुं रामः शक्नोत्येवेत्यर्थः । एकं । जेय इत्येकं जेतव्यमात्रे । यथा जेयं मनः । न तु जय्यं ।
 जैत्रः । जेता । द्वे जेतुः ॥ ७४ ॥ यो विद्विषतः शत्रून् प्रति अलं सामर्थ्येन योद्धुं सन्मुखं गच्छति स अभ्यमित्रः । अभ्यमित्रः । अभ्यमित्रिण इति च स्यात् ।
 त्रीण्युर्जस्य पराक्रमस्यातिशयेन युक्तः स ऊर्जस्वलः । ऊर्जस्वी इति च स्यात् द्वे । “ऊर्जशब्दोऽदंतः सांतश्च । ऊर्जोतिशयान्वित इत्यपि पाठः ।”

जय्यो यः शक्यते जेतुं जेयो जेतव्यमात्रके ॥ जैत्रस्तु जेता योगच्छत्यलं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥

सोऽभ्यमित्रोऽभ्यमित्रौऽप्यभ्यमित्रिण इत्यपि ॥ ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वीय ऊर्जातिशयान्वितः ॥ ७५ ॥

स्यादुरस्वानुरसिलोरथिनोरथिकोरथी ॥ कामंगाम्यनुकामीनोऽत्यन्तं तीनस्तथा भृशं ॥ ७६ ॥

॥ ७५ ॥ उरस्वान् । उरसिलः । द्वे “विशालवक्षसः ।” उरस्वंतौ । रथिनः । “रथिर इत्यपि ।” रथिकः । रथी । त्रीणिरथस्वामिनः । रथोऽस्यास्ती
 तिरथिनोऽदंतः । यः कामंगामीयथेच्छं गच्छति तच्छीलः सोऽनुकामीनः स्यात् । “कामंगामीत्यपि ” एकं । तथेति गामिसमुच्चये । यो भृशंगामी अत्य
 र्थंगमनशीलः सोऽत्यन्तः । एकं ॥ ७६ ॥

शूरः । वीरः । विक्रांतः । त्रीणिशूरस्य । जेता । जिष्णुः । जित्वरः । त्रीणिजयनशीलस्य । रणेसंयुगेसाधुः सांयुगीनः । एकं । “युद्धकुशलस्य ।” शस्त्रा जीवेकांडपृष्ठेतियत्पागुक्तं तदादयः । “सांयुगीनांताः ।” त्रिषु । वाच्यलिंगत्वात् ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी । वाहिनी । सेना । पृतना । अनीकिनी । चमूः । वरूथिनी । बलं । सैन्यं । चक्रं । अनीकं । एकादशसेनायाः । “पुंसिअनीकः ” ॥ ७८ ॥ बलस्यसैन्यस्यविन्यासोयुद्धार्थैरचनाविशेषेणस्थापनंव्यूहइत्येकं । “विहूइतिख्यातस्य” युधिदंडादयोभेदाः विशेषाः व्यूहस्येतिशेषः । सैन्यस्यदंडवत्तिर्यगवस्थानंदंडः । आदिनाभोगमंडलादयः । यदाहकामंद

शूरोवीरश्चविक्रांतोजेताजिष्णुश्चजित्वरः ॥ सांयुगीनोरणेसाधुःशस्त्राजीवादयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥ ध्वजिनीवाहिनीसेनापृतनानीकिनीचमूः ॥ वरूथिनीबलंसैन्यंचक्रंचानीकमस्त्रियां ॥ ७८ ॥ व्यूहस्तुबलविन्यासोभेदादंडादयोयुधि ॥ प्रत्यासारोव्यूहपार्ष्णिःसैन्यपृष्ठेप्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

कः । तिर्यग्वृत्तिस्तुदंडःस्याद्भोगोन्वावृत्तिरेवच । मंडलःसर्वतोवृत्तिः पृथग्वृत्तिरसंहतइति । “तत्रअन्योन्यागताऽवृत्तिर्भोगः सर्पशरीरवदवस्थानंमंडलः । गजादीनांविजातीयैरमिश्रितानांस्थानमसंहतः । एतेषांचशकटमस्करपताकासर्वतोभद्रदुर्जयादयोभेदाः प्रत्येकंसंति ।” प्रत्यासारः । व्यूहपार्ष्णिः । द्वे व्यूहपश्चाद्भागस्य । प्रत्यासारयतिभग्नान्प्रत्यासारः । “प्रत्यासारइत्यपि ।” सैन्यपृष्ठः । प्रतिग्रहः । “परिग्रहः । पतद्ग्रहइत्यपि ।” द्वे सेनायाःपश्चाद्भागस्य । प्रतिग्रह्यतेऽवष्टभ्यतेसैन्यमनेनप्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

एकइभोयस्यांसाएकेभा । एकोरथोयस्यांसा । त्रयोऽश्वायस्यांसा । पंच पदातयोयत्रसा । एतद्विशेषणचतुष्टयविशिष्टासेनापत्तिः स्यात् । यदुक्तं ।
 एकोरथोगजश्चैकोनराः पंचपदातयः । त्रयःश्चतुरगास्तज्ज्ञेः पत्तिरित्यभिधीयतइति । एकं । पत्यंगैः पत्तेरवयवैर्गजादिभिस्त्रिगुणैर्यथोत्तरं क्रमात्सेनामु
 खादय आख्याः स्युः ॥ ८० ॥ तद्यथा । त्रिसृभिः पत्तिभिः सेनामुखं । त्रिभिः सेनामुखैर्गुल्मः । गुल्मत्रयेण गणः । त्रिभिर्गणैर्वाहिनी तिसृभिः वाहि
 नीभिः पृतना । पृतनात्रयेण चमूः । एतत्रयेणाऽनीकिनी । तत्रयेण दशानीकिनी । तत्रयेण अक्षौहिणी । तथाच । अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या

एकेभैकरथात्र्यश्वापत्तिः पंचपदातिका ॥ पत्यंगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्यायथोत्तरं ॥ ८० ॥
 सेनामुखंगुल्मगणौवाहिनीपृतनाचमूः ॥ अनीकिनीदशानीकिन्यक्षौहिण्यथसंपदि ॥ ८१ ॥

स्यष्टभिः शतैः । संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः ॥ २१८७० ॥ एवमेवरथानां तु संख्या नं कीर्तितं बुधैः ॥ २१८७० ॥ पंचषष्टि सहस्राणि
 षट्शतानि दशैव तु । संख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विनारथतुरंगमैः ॥ ६५६१० ॥ नृणां शतसहस्राणि सहस्राणि तथानव । शतानि त्रीणि चान्यानि पंचाशच्च
 पदातयः ॥ १०९३५० ॥ इत्येकैकं । संपत् ॥ ८१ ॥

संपत्तिः । श्रीः । लक्ष्मीः । चत्वारिसंपदः । “संपदेत्यन्यत्र ।” विपत्तिः । विपत् । आपत् । त्रीणि आपदः । “आपत्तिः । आपदा । इत्यन्यत्र ।” आयुधं । प्रहरणं । शस्त्रं । अस्त्रं । चत्वारिशस्त्रमात्रस्य ॥ ८२ ॥ धनुः । चापः । धन्व । शरासनं । कोदंडं । कार्मुकं । इष्वासः । सप्त धनुषः । तत्र धनुश्चापे क्लीबे पुंसि च । धन्वनांतं । धन्वनी । “धन्वमिति अदंतमपि ।” धनुरुदंतोपि । “शरावापो धनुः स्त्री स्यादिति त्रिकांडशेषात् ।” कर्णस्य धनुः

संपत्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च विपत्त्यां विपदापदौ ॥ आयुधंतु प्रहरणं शस्त्रमस्त्रमथास्त्रियौ ॥ ८२ ॥
 धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदंडकार्मुकं ॥ इष्वासोऽप्यथ कर्णस्य कालपृष्ठं शरासनं ॥ ८३ ॥
 कपिध्वजस्य गांडीवगांडिवौ पुन्नपुंसकौ ॥ कोटिरस्याटनी गोधेतले ज्याघातवारणे ॥ ८४ ॥

कालपृष्ठं स्यात् । “एकं । कालोऽयमिव पृष्ठमस्य” ॥ ८३ ॥ गांडीवः । गांडिवः । द्वे अर्जुनस्य धनुषि । “गांडिर्ग्रंथिरस्यास्ति । क्लीबे गांडीवंगांडिवंच ।” कोटिः । “कोटी” अटनी । “अटनिः” द्वे अस्य धनुषः प्रांते । गोधा । तलं द्वे । ज्यामौर्वीतस्या आघातस्ताडनं तद्वारणे चर्मादिकृतबाहुबंधविशेषे । “गोधेतले इति न्यक्तिद्वयाद्वित्वं” ॥ ८४ ॥

धनुषो मध्यं लस्तक इत्येकं । मौर्वी । ज्या । शिजिनी । गुणः । चत्वारिधनुर्गुणस्य । “चिल्ला इति ख्यातस्य । शिजिनी शब्दस्तालव्यादिः” मूर्वाख्यस्य तृणस्य विकारो मौर्वी । प्रत्यालीढं । आलीढं । इत्यादयः पञ्च धनुर्धराणां स्थितिभेदा इत्यर्थः । एकैकं । आदिना समपदं वैशाखं मंडलं च तत्र वामजं घाप्रसारपूर्वकदक्षिणजं घासंकोचे प्रत्यालीढं । दक्षिणजं घाप्रसारपूर्वकवामजं घासंकोचे आलीढं । पादयोः समत्वेन स्थितिः समपदं । वितस्यंतरेण स्थिते पादद्वये वैशाखं । मंडलाकारेण पादद्वयधारणं मंडलकं ॥ ८५ ॥ लक्षं । लक्ष्यं । शरव्यं । त्रीणि वेधस्य । “निशाण इति ख्यातस्य ।” शराभ्यासः । उपासनं । द्वे शर

लस्तकस्तु धनुर्मध्यं मौर्वी ज्या शिजिनी गुणः ॥ स्यात्प्रत्यालीढमालीढमित्यादिस्थानपञ्चकं ॥ ८५ ॥

लक्षं लक्ष्यं शरव्यं च शराभ्यास उपासनं ॥ पृषत्कबाणविशिखा अजिह्मगखगाश्रुगाः ॥ ८६ ॥

कलंबमार्गणशराः पत्रीरोपइषुर्द्वयोः ॥ प्रक्ष्वेडनास्तु नाराचाः पक्षोवाजस्त्रिषूत्तरे ॥ ८७ ॥

क्षेपाभ्यासस्य । “शरस्य शरमोक्षस्याभ्यासः शराभ्यासः ।” पृषत्कः । बाणः । विशिखः । अजिह्मगः । खगः । आश्रुगः ॥ ८६ ॥ कलंबः । मार्गणः । शरः । “सरः । चित्रपुंखः सरः शर इति त्रिकांडशेषात् ।” पत्री । रोपः । इषुः । द्वादशबाणस्य । तत्रेषु स्त्रीपुंसयोः । प्रक्ष्वेडनः । “प्रक्ष्वेदन इत्यपि ।” नाराचः । द्वे लोहमयस्य बाणस्य । “नरानाचामतिनाराचः । अन्येभ्यो पीतिडः । प्रज्ञाद्यणू ।” पक्षः । वाजः । द्वे कंकादिपक्षस्य । उत्तरे निरस्तादिलिप्ताकांतास्त्रिषु ॥ ८७ ॥

प्रहितेक्षितेबाणेनिरस्तइत्येकं । विषाक्तः । दिग्धः । लिप्तकः । त्रीणि विषाक्तेबाणे । तूणः । उपासंगः । तूणीरः । निषंगः । इषुधिः ॥ ८८ ॥ तूणी ।
षट्कमिषुधेः । इषवोधीयंतेयस्यांभस्त्रायांसाइषुधिःस्त्रीपुंसयोः । तूणीस्त्री । “तूणेषुधीउपासंगइतिरत्नकोशे” । खड्गः । निस्त्रिंशः । चंद्रहासः । असिः । रिष्टिः ।
“ऋष्टिरित्यपि । ऋष्टिःखड्गस्तरवारीतित्रिकांडशेषः” । कौक्षेयकः । मंडलाग्रः । करवालः । “करपालइत्यपि” । कृपाणः । नव खड्गस्य । “तरवारइति

निरस्तःप्रहितेबाणेविषाक्तेदिग्धलिप्तकौ ॥ तूणोपासंगतूणीरनिषंगाइषुधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥

तूण्यांखड्गेतुनिस्त्रिंशचंद्रहासासिरिष्टयः ॥ कौक्षेयकोमंडलाग्रःकरवालःकृपाणवत् ॥ ८९ ॥

त्सरुःखड्गादिमुष्टौस्यान्मेखलातन्निबंधनं ॥ फलकोऽस्त्रीफलंचर्मसंग्राहोमुष्टिरस्ययः ॥ ९० ॥

ख्यातस्य । खंडयतिपरंखड्गः” ॥ ८९ ॥ खड्गस्यमुष्टौत्सरुरित्येकं । “थरुं, मूठइतिख्यातस्य”तकारादिकंपुंसि । आदिना “कटार.खंजीरइत्यादि
नामक” कुरिकादिग्रहः । तस्यखड्गस्यमुष्टेःचर्मवर्ध्निकयानिबंधनंमेखलास्यात् । “एकं । डालीइतिख्यातस्य” । यथाप्रहरतोहस्तात्ननिर्यातिखड्गः ।
फलकः । फलं । चर्म । त्रीणि डालइतिख्यातस्यचर्मणः । क्लीबेफलकं” । अस्यफलकस्ययोमुष्टिग्रहणस्थानंसंग्राहः । एकं । “मूठइतिख्यातस्य” ॥ ९० ॥

द्रुघणः । “द्रुघनइत्यपि” । मुद्गरः । घनः । त्रयमुद्गरस्य । “मुद्गलइतिख्यातस्य” । ईली “इली । ईलिः” । करवालिका । “करपालिकेत्यपि” द्वेह्रस्व
 खड्गेकतेरेकधारस्यशस्त्रस्य । “खांडाइतिख्यातस्य । गुप्तीइतिकेचित्” । भिदिपालः । सृगः । द्वेअश्मप्रक्षेपसाधनस्य रज्जुमयस्ययंत्रविशेषस्य ।
 गोफीणइतिख्यातस्य । भिदिद्वादशतालंतुदशकुंतोभिधीयतइति । तदवच्छिन्नःकालोपिभिदिः तंपालयतीतिभिदिपालः” । परिघः । परिघातिनः ।

द्रुघणोमुद्गरघनौस्यादीलीकरवालिका ॥ भिदिपालःसृगस्तुल्यौपरिघःपरिघातिनः ॥ ९१ ॥
 द्वयोःकुठारःस्वधितिःपरशुश्चपरश्वधः ॥ स्याच्छस्त्रीचासिपुत्रीचक्षुरिकाचासिधेनुका ॥ ९२ ॥

द्वे लोहबद्धहस्तप्रमाणलगुडस्य ॥ ९१ ॥ कुठारः । स्वधितिः । परशुः । परश्वधः । “परश्वंदधाति । परश्वधइत्यपि” । चत्वारिकुठारस्य । “कुन्दाड
 इतिख्यातस्य” तत्रकुठारःस्त्रीपुंसयोः । “तत्रस्त्रियांकुठारी । कुठारकःपशुरथच्छुरिकाकोशशायिकेतिरभसः” । स्वधितिःपुंसि । शस्त्री । असिपुत्री ।
 क्षुरिका । असिधेनुका । चत्वारिक्षुरिकायाः । “सुरीइतिख्यातायाः” ॥ ९२ ॥

शल्यं । शंकुः । द्वे बाणायस्य आयुधविशेषस्य । “फलइतिख्यातस्य । शलतिशल्यं । शलगतौ” । यच्छाश्वतः । संख्याकीलकयोः शंकुः शंकुः प्रहरणां तरइति । नापुमान् । सर्वला । “शर्वला । शार्दूलशर्वलाशलादुरिति शभेदात् ।” तोमरः । “द्वे गुरगूजइति प्रसिद्धस्य मंथदंडाकारशस्त्रभेदस्य । तौर्गता भ्रियतेऽनेन तोमरः शल्यादिचतुष्कमपितोमरस्येत्येके । तत्र सर्वलास्त्री । प्रासः । कुंतः । “द्वे भालाइति ख्यातस्य ।” कोणः । पालिः । “पाली ” अश्रिः । “अश्रीः ।” कोटिः । “कोटी ।” चत्वारिखड्गादिप्रांतभागस्य । “टोंकइति ख्यातस्य । तत्र पाल्यादयः स्त्रियां” ॥ ९३ ॥ सर्वाभिसारः । स

वापुंसिशल्यं शंकुर्नासर्वला तोमरोऽस्त्रियां ॥ प्रासस्तुकुंतः कोणस्तुस्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः ॥ ९३ ॥

सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनार्थकः ॥ लोहाभिसारोऽस्त्रभृतां राज्ञां नीराजनाविधिः ॥ ९४ ॥

वौघः । सर्वसन्नहनं । त्रीणि चतुरंगसैन्यसन्नहनस्य” । जमावइति ख्यातस्य । सर्वसन्नहनमर्थो यस्य” । सर्वेषामभिसरणं सर्वाभिसारः । अस्त्रभृतां राज्ञां महानवम्यां दशम्यां वानीराजनासमयेशस्त्रादिसमर्पणलक्षणः यो विधिः स लोहाभिसारइत्युच्यते । एकं । लोहं शस्त्रं अभिसार्यते प्रस्थाप्यतेऽत्र लोहाभिसारः । “लोहाभिहारोऽपि । लोहस्य शस्त्रस्यऽभितोहरणं । लोहाभिहारइत्युक्तो विधिर्नीराजनोत्तरइत्यमरमाला । नीराजनो विधिरिति पाठे निःशेषेण राजनमत्रेति बहुव्रीहिर्बोध्यः” ॥ ९४ ॥

अरौशत्रुसमीपेयत्सेनयासहाभिगमनंतदभिषेणनंस्यात् । एकं । यात्रा । ब्रज्या । अभिनिर्याणं । प्रस्थानं । गमनं । गमः । षट्कंप्रयाणस्य ॥ ९५॥
 आसारः । प्रसरणं । “प्रसरणीत्यपिपाठः । प्रसरणिरित्यपि” द्वे सैन्यस्यसर्वतोव्याप्तेः । प्रचक्रं । चलितं । द्वे प्रस्थितसैन्यस्य । प्रचक्रंचलितं त्रिष्वि
 त्यमरमाला । रणे अहितान्प्रतिभयरहितस्य शूरस्य यद्गमनं सोभिक्रम इत्येकं । “अतिक्रम इत्यपि” ॥ ९६ ॥ वैतालिकाः । बोधकराः । द्वे येनृपान्स्तुति
 पाठेन प्रातर्बोधयंतितेषु । “विविधेन तालेन शब्देन चरंतिते वैतालिकाः ।” चाक्रिकाः । घांटिकाः । द्वे बंदि विशेषेषु । घंटाघातेन येशंसंतिते घांटिकाः ।

यत्सेनयाभिगमनमरौतदभिषेणनं ॥ यात्रा ब्रज्याऽभिनिर्याणं प्रस्थानं गमनं गमः ॥ ९५ ॥

स्यादासारः प्रसरणं प्रचक्रंचलितार्थकं ॥ अहितान्प्रत्यभीतस्य रणे यानमभिक्रमः ॥ ९६ ॥

वैतालिका बोधकराश्चाक्रिका घांटिकाऽर्थकाः ॥ स्युर्मागधास्तु मगधा वंदिनस्तुतिपाठकाः ॥ ९७ ॥

यदाहुः । प्रबोधसमये । घंटा शिल्पास्तु घांटिका इति । “चक्रिका घटिकार्थका इति क्वचित्पाठः । तत्र चक्रमस्ति वाद्यत्वेन यस्य । ठन् । घटीं कायंति ।
 कैशब्दे । द्वे घटिकावाक्यस्य ।” मागधाः । मगधाः । “मधुका इति मुकुटः । मधुमधुरं कायंति इति विग्रहः ।” द्वे राजाघतोवंशक्रमस्य स्तावकानां । य
 दाहुः । मागधाः सूतवंशजा इति । वंदिनः । स्तुतिपाठकाः । द्वे राजादिस्तुतिपाठकेषु । “भाट इति ख्यातेषु । वंदते स्तुवंते तच्छीला वंदिनः । “यदुक्तं ।
 वंदिनस्त्वमलप्रज्ञाः प्रस्तावसदृशोक्तय इति ।” चत्वार एकार्था इत्येके ॥ ९७ ॥

समयाच्छपथाद्येसंग्रामादनिवर्तिनोऽपराङ्मुखस्तेसंशप्तकाःस्युरेकं । रेणुः । धूलिः । “धूली” । पांसुः । “पांशुः ।” रजः । चत्वारिधूल्याः । “धूळइ
तिख्यातायाः । रेणुःस्त्रीपुंसयोः ।” पांसुः पुंसि । रजःस्त्रीवे ॥ ९८ ॥ चूर्णं । क्षोदः । द्वे पिष्टस्यरजसः । “षडपिरजसइत्येके । चूर्णःपुल्लिङ्गोपि ।
चूर्णोऽधूलौक्षारभेदेचूर्णानिवासयुक्तिष्वितिमेदिनी । चूर्णानिवासयोगाःस्युश्चूर्णोऽधूलिःसशर्करइतिशाश्वतश्च ।” समुत्पिजः । पिजलः । द्वे अत्यंतमा

संशप्तकास्तुसमयात्संग्रामादनिवर्तिनः ॥ रेणुर्द्वयोःस्त्रियांधूलिःपांसुर्नानद्वयोरजः ॥ ९८ ॥
चूर्णोक्षोदःसमुत्पिजपिजलौभृशमाकुले ॥ पताकावैजयंतीस्यात्केतनंध्वजमस्त्रियां ॥ ९९ ॥
सावीराशंसनंयुद्धभूमिर्यातिभयप्रदा ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकास्त्रियां ॥ १०० ॥

कुलेसैन्यादौ । पताका । वैजयंती । केतनं । ध्वजं । चत्वारिपताकायाः । केतनादिद्वयंपताकादंडस्येत्येके । “पुंसिध्वजः” ॥ ९९ ॥ यायुद्धभूमिः
खंडितैर्गजादिभिरतिभयदासावीराशंसनंस्यात् । “एकं । वीराआशंस्यतेऽत्रवीराशंसनं । आङःशसिइच्छायां ।” अहंपूर्वमहंपूर्वं अहमप्रेभवा
मीत्याग्रहपुरःसरं पूर्वयुद्धं अहंपूर्विकास्यात् । एकं । स्त्रियां ॥ १०० ॥

दर्पादात्मविषयेयासंभावनासामर्थ्याविष्करणंसाआहोपुरुषिकेत्युच्यते । अहंपुरुषइत्यहंकारवानहोपुरुषस्तद्भावआहोपुरुषिका । एकं । यःपरस्पर
महंशक्तोहंशक्तइत्यहंकारःसाअहमहमिकास्यात् । एकंषडक्षरं ॥ १०१ ॥ द्रविणं । तरः । सहः । बलं । शौर्यं । स्थाम । शुष्मं । शक्तिः । पराक्र
मः । प्राणः । दशपराक्रमस्य । तरसी । सहसी । स्थामनी । शुष्ममदंतं । “सहइत्यदंतोपि । सहास्त्रियांबलेनस्त्रीतिरभसः । सहोबलेनस्त्रियांस्यादि

आहोपुरुषिकादर्पाद्यास्यात्संभावनात्मनि ॥ अहमहमिकानुसास्यात्परस्परंयोभवत्यहंकारः ॥ १०१ ॥
द्रविणंतरःसहोबलशौर्याणिष्ठामशुष्मंच ॥ शक्तिःपराक्रमःप्राणोविक्रमस्त्वतिशक्तिता ॥ १०२ ॥
वीरपानंतुयत्यानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ युद्धमायोधनंजन्यंप्रधनंप्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधमास्कंदनंसं
ख्यंसमीकंसंपरायिकं ॥ अस्त्रियांसमरानीकरणाःकलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥

तिमेदिनीच” । विक्रमः । अतिशक्तिता । द्वेअतिपराक्रमस्य ॥ १०२ ॥ रणेवृत्तेसतितच्छ्रमशांत्यर्थंअथवाभाविनिभविष्यतिरणेतदुत्साहवृत्त्यर्थंय
द्वीराणांमद्यपानंतद्वीरपानंस्यात् । “वीरपाणमित्यपि । वाभावकरणयोरितिणत्वं” । युद्धं । आयोधनं । जन्यं । प्रधनं । प्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधं ।
आस्कंदनं । संख्यं । समीकं । सांपरायिकं । “संपरायिकं । कन्” । समरः । अनीकः । रणः । कलहः । विग्रहः ॥ १०४ ॥

संप्रहारः । अभिसंपातः । कलिः । संस्फोटः "संस्फोटः" संयुगः । अभ्यामर्दः । "अभिमर्दइत्यपि" । अभिमर्दस्तुपुंसि स्यादवमर्दे संपराये चेति मेदिनी । "समाघातः । संग्रामः । अभ्यागमः । आहवः ॥ १०५ ॥ समुदायः । संयत् । समितिः । आजिः । समित् । युत् । एकत्रिंशद्युद्धस्य । संख्यं द्यनुत्वारं । समरादित्रयं अस्त्रियां । संयतौ । यमितौ युधौ । नियुद्धं । बाहुयुद्धं । द्वे बाहुयुद्धस्य । तुमुलं इत्येकं रणस्य संकुले परस्परसंबाधे वर्तते ॥ १०६ ॥ क्ष्वेडा । सिंहनादः । द्वे

संप्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ॥ अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥

समुदायः स्त्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ॥ नियुद्धं बाहुयुद्धे यत्तुमुलं रणसंकुले ॥ १०६ ॥

क्ष्वेडा तु सिंहनादः स्यात्करिणां घटना घटा ॥ क्रंदनं योधसंरावो बृंहितं करिगर्जितं ॥ १०७ ॥

विस्फारोधनुषः स्वानः पटहाडंबरौ समौ ॥ प्रसभंतु बलात्कारो हठोऽथ स्खलितं छलं ॥ १०८ ॥

वीराणां सिंहनादतुल्यनादविशेषस्य । क्ष्वेडाटा वंता । करिणां घटना युद्धे संघटनं घटा स्यात् ॥ योधानां संरावः आक्रोशपूर्वकः शब्दः क्रंदनं स्यात् । एकं । करिणां गर्जितं बृंहितं स्यात् । एकं ॥ १०७ ॥ धनुषः शब्दो विस्फारः । एकं । पटहः । आडंबरः । द्वे संग्रामध्वनेः । प्रसभं । बलात्कारः । हठः । त्रीणि बलात्कारस्य । "प्रगतासभाविचारोऽस्मात्प्रसभं । बलात्करणं बलात्कारः" । स्खलितं । छलं । द्वे युद्धमर्यादायाश्चलनस्य ॥ १०८ ॥

अजन्यं । उत्पातः । उपसर्गः । त्रयमुत्पातस्य । “शुभाशुभसूचकस्य । नजनेसाधुअजन्यं” । मूर्च्छा । कश्मलं । मोहः । त्रीणिमूर्च्छायाः । अवमर्दः । पीडनं । द्वे सस्यादिसंपन्नस्य देशस्ययत्परचक्रेणपीडनंतत्र ॥ १०९ ॥ अभ्यवस्कंदनं । अभ्यासादनं । द्वे छलंदाक्रमणस्य । धाडइतिख्यातस्य । विजयः । जयः । द्वे शत्रुपराङ्मुखीकरणेनलब्धस्योत्कर्षस्य । वैरशुद्धिः । प्रतीकारः वैरनिर्यातनं । त्रीणिवैरप्रतीकारस्य ॥ ११० ॥ प्रद्रावः । उ

अजन्यंक्लीबमुत्पातउपसर्गःसमंत्रयं ॥ मूर्च्छातुकश्मलंमोहोऽप्यवमर्दस्तुपीडनं ॥ १०९ ॥

अभ्यवस्कंदनंत्वभ्यासादनंविजयोजयः ॥ वैरशुद्धःप्रतीकारोवैरनिर्यातनंचसा ॥ ११० ॥

प्रद्रावोद्रावसंद्रावसंदावाविद्रवोद्रवः ॥ अपक्रमोपयानंचरणेभंगःपराजयः ॥ १११ ॥

पराजितपराभूतौत्रिषुनष्टतिरोहितौ ॥ प्रमापणंनिर्बर्हणंनिकारणंविशारणं ॥ ११२ ॥

द्रावः । संद्रावः । संदावः । विद्रवः । द्रवः । अपक्रमः । अपयानं । अष्टौपलायनस्य । यः रणेभंगःसपराजयइत्येकं ॥ १११ ॥ पराजितः । पराभूतः । द्वे निर्जितस्य । नष्टः । तिरोहितः । द्वे निलीनस्य । त्रिष्वितिकाकाक्षिवदुभयत्रयुज्यते । प्रमापणादिवधांतानित्रिशब्दानामनिवधस्य । “तानि । प्रमापणं । प्रमापनंवा । निर्बर्हणं । निर्बर्हणंवा । निकारणं । विशारणं । निशारणंवा ॥ ११२ ॥

प्रवासनं । परासनं । निषूदनं । निःसूदनमिति वा । निहिसनं । निर्वासनं । संज्ञपनं । निर्धेयनं । निर्गन्धनं वा । अपासनं ॥ ११३ ॥ निस्तरुणं । निहननं । क्षणनं । परिवर्जनं । निर्वापणं । विशसनं । मारणं । प्रतिघातनं ॥ ११४ ॥ उद्वासनं । प्रमथनं । क्रथनं । उज्जासनं । आलंभः । पिञ्जः । विशरः । घातः । उन्माथः । “उन्मथोवा” । वधः । इति ॥ ११५ ॥ पंचता । “पंचत्वं” । कालधर्मः । दिष्टांतः । प्रलयः । अत्ययः । अंतः । नाशः । मृत्युः । मरणं । निधनः । दशमरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः । निधनमस्त्रियां ॥ ११६ ॥ परासुः । प्राप्तपंचत्वः । परेतः । प्रेतः । संस्थितः । मृतः । प्रमीतः सप्तमृतस्य । एतेवाच्यलिङ्गाः । चिता । चित्या । चितिः । त्रयंप्रेतदाहाधारचुल्लेः “सरणइतिख्यातस्य” ॥ ११७ ॥

प्रवासनंपरासनंनिषूदनंनिहिसनं ॥ निर्वासनंसंज्ञपनंनिर्धेयनमपासनं ॥ ११३ ॥

निस्तरुणंनिहननंक्षणनंपरिवर्जनं ॥ निर्वापणंविशसनंमारणंप्रतिघातनं ॥ ११४ ॥

उद्वासनप्रमथनक्रथनोज्जासनानिच ॥ आलंभपिञ्जविशरघातोन्माथवधाअपि ॥ ११५ ॥

स्यात्पंचताकालधर्मोदिष्टांतःप्रलयोऽत्ययः ॥ अंतोनाशोद्वयोर्मृत्युर्मरणंनिधनोऽस्त्रियां ॥ ११६ ॥

परासुप्राप्तपंचत्वपरेतप्रेतसंस्थिताः ॥ मृतप्रमीतौत्रिष्वेतेचिताचित्याचितिःस्त्रियां ॥ ११७ ॥

त्युः । मरणं । निधनः । दशमरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः । निधनमस्त्रियां ॥ ११६ ॥ परासुः । प्राप्तपंचत्वः । परेतः । प्रेतः । संस्थितः । मृतः । प्रमीतः सप्तमृतस्य । एतेवाच्यलिङ्गाः । चिता । चित्या । चितिः । त्रयंप्रेतदाहाधारचुल्लेः “सरणइतिख्यातस्य” ॥ ११७ ॥

अपमूर्धमस्तकहीननर्तकक्रियायुक्तंयत्कलेवरं । “धडइतिख्यातं” सकबंधः स्यात् । एकं । युद्धेसहस्रपूरणः कबंधोनृत्यते । उपचारान्तनरहितेपिप्रयो
गः । श्मशानं । पितृवनं द्वे प्रेतभूमेः । “मसणवटीइतिख्यातायाः ।” शवः शेतेऽस्मिन्श्मशानं । “द्वितालव्यं ।” कुणपः । शवं । द्वे निर्जीवशरीरस्य ।
“पुंसितुशवः” ॥ ११८ ॥ प्रग्रहः । उपग्रहः । बंदी । “बंदिरित्यपि” त्रीणि “चोरादेगकर्षणस्य । बंदी । अटकावइतिख्यातस्य ।” बंधनगेहेका
रेत्येकं । स्त्रियां । असवः । प्राणाः । द्वे प्राणानां । भूम्निबहुत्वे । एवंशब्दात्प्राणा अपि नित्यं पुंसिभूम्निच । प्राणो नाम वायुरित्येके । तत्तु वायुमात्रवि

कबंधोस्त्रीक्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरं ॥ श्मशानं स्यात्पितृवनं कुणपः शवमस्त्रियां ॥ ११८ ॥ प्रग्रहोपग्रहौ बंधांकारा
स्याद्वंधनालये ॥ पुंसिभूम्यसवः प्राणाश्चैवं जीवोऽसुधारणं ॥ ११९ ॥ आयुर्जीवितकालो ना जीवा तु जीवनौषधं ॥
इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्या ऊरुजा अर्यवैश्या भूमिस्पृशो विशः ॥ आजीवो जीविका वार्ता वृत्तिर्वर्तन जीवने ॥ १ ॥

वक्ष्या । जीवः । असुधारणं । द्वे प्राणधारणस्य ॥ ११९ ॥ जीवितावच्छिन्नः काल आयुः स्यात् । एकं । असंनङ्कोवे । जीवितस्यौषधं रक्षणोपायो जी
वानुः स्यात् । नापुमान् । एकं ॥ ॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्यः । ऊरुजः । अर्यः । वैश्यः । भूमिस्पृक् । विद् । षट् वैश्यस्य । आजीवः ।
जीविका । वार्ता । वृत्तिः । वर्तनं । जीवनं । षट् जीविकामात्रस्य ॥ १ ॥

कृषिः कर्षणं । पशुपालस्यकर्मपाशुपाल्यं गोरक्षणादि । वणिजांकर्मवाणिज्यं क्रयविक्रयादि । “वणिज्यं । वणिजेत्यपि ।” एवं त्रयोदत्तयोवैश्यानां जीविकाभेदादित्यर्थः । अथ मृतामृताभ्यां जीवेतमृतेन प्रमृतेन वा । सत्यानृतमभ्यामपि वानश्वदृत्त्या कथंचनेत्यादि स्मृत्युक्तान्वृत्तिभेदान्व्युत्पादयति ॥ सेवापरचित्तानुवर्तनं साश्वदृत्तिः । “शुनोदृत्तिरिव शुनइव दृत्तिर्वा । शुनोदृत्तिः स्मृता सेवागर्हितं तद्विजन्मनां । हिंसादोषप्रधानत्वादनृतं कृषिरुच्यते इत्युक्तं ।” श्वदृत्तिर्नीचसेवनमिति श्रीभागवते । एकं । कृषिः कर्षणं तदनृतं स्यात् । अनृतं कर्षणं स्मृतमिति स्मृतेः । “प्रनृतमिति क्वचित्पाठः । प्रनृतं कर्षणं स्मृत

स्त्रियांकृषिः पाशुपाल्यं वाणिज्यं चेति दत्तयः ॥ सेवाश्वदृत्तिरनृतं कृषिरुच्छशिलं त्वत् ॥ २ ॥

द्वेयाचितायाचितयोर्यथासंख्यं मृतामृते ॥ सत्यानृतं वणिग्भावः स्यादृणं पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

मिति मनूक्तेः ।” एकं । उच्छश्वशिलं च उच्छशिलं समाहारद्वंद्वः । आपणादौ पतितकणानामेकशो ग्रहणमुच्छः । क्षेत्रादौ स्वामित्यक्तकणिशानां ग्रहणं शिलं । एतद्व्यंक्तमिति उच्यते । “उच्छः कणशआदानं कणिशाद्यर्जनं शिलमिति यादवः । पुमानुच्छः शिलं त्वत् मिति बोधालितः ।” एकं ॥ २ ॥ याचिते प्रत्यहंतुलादियाज्जायां मृतमित्येकं । मृतंतु नित्ययाज्जास्यादित्युक्तेः । अयाचिते अजगरवर्तनवद्याज्जां विनैवलब्धे अमृतमित्येकं । वणिग्भावो वाणिज्यं क्रयविक्रयादित्सत्यानृतं स्यात् । एकं । किंचित्सत्यं किंचिदसत्यं सत्यानृतं । ऋणं । पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

उद्धारः । त्रयमृणस्य । “उद्धारश्चोद्धृतावृणइतिविश्वः ।” अर्थप्रयोगः । कुसीदं । “कुशीदं । कुषीदंचेत्यपि ।” वृद्धिजीविका । त्रीणिऋणसंबंधि
 कालांतरद्रव्येण । “लोकेव्याजइतिख्यातेन ।” जीविकायां । याज्जयायदाप्तंनद्याचितकं । “एकं । जायांआणलेला. जायजाणाजिन्नसइतिख्या
 तस्य ” निमयात्परिवर्तनाप्तंआपमित्यकं । “अपमित्यआप्तं । अपमित्ययाचिताभ्यांकक्कनौ । परिवर्तोविनिमयइतिमेदिनी ।” निमयःपरिवर्तः
 स्यादितिमनुः ॥ ४ ॥ प्रयोक्ताऋणस्यदाता उत्तमर्णइत्येकं । “उत्तमंऋणमस्य ।” ऋणस्यग्राहकोऽधमर्णइत्येकं । कुसीदिकः । वार्धुषिकः । वृ

उद्धारोऽर्थप्रयोगस्तुकुसीदंवृद्धिजीविका ॥ याज्जयाप्तंयाचितकंनिमयादापमित्यकं ॥ ४ ॥

उत्तमर्णाधमर्णौद्वौप्रयोक्तृग्राहकौक्रमात् ॥ कुसीदिकोवार्धुषिकोवृद्ध्याजीवश्चवार्धुषिः ॥ ५ ॥

क्षेत्राजीवःकर्षकश्चरुषिकश्चरुषीवलः ॥ क्षेत्रं ब्रह्मेयशालेयं ब्रीहिशाल्युद्भवोचितं ॥ ६ ॥

ध्याजीवः । वार्धुषिः । चत्वारिऋणंदत्वातद्वृत्त्याजीविनः पुरुषस्य । “कुसीदार्थप्रयच्छतिकुसीदिकः । वृद्धिगर्हाप्रयच्छतिवार्धुषिकः ” ॥ ५ ॥ क्षे
 त्राजीवः । कर्षकः । “कार्षकोवा ” कृषिकः । कृषीवलः । चत्वारिकृषीवलस्य । कृषिरस्यास्तीतिकृषीवलः । वलेइतिदीर्घः । ब्रीह्युद्भवोचितंब्री
 हीणामुद्भवेयोग्यंक्षेत्रंब्रह्मेयं । एकं । शाल्युद्भवोचितंक्षेत्रंशालेयं । एकं ॥ ६ ॥

यवादीनां भवनं उद्भवोचितं यत्क्षेत्रं तत्तद्व्यादि । यथा । यवानां भवनं क्षेत्रं यव्यं । यवका अल्पयवास्तेषां भवनं क्षेत्रं यवक्यं । “यवकः शूकधान्यो यवः” । षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते तेषां भवनं क्षेत्रं षष्टिक्यं । एकैकं । तिल्यं तैलीनवन्माषादेः क्षेत्रं विषये द्विरूपतः स्यात् । यथा । तिल्यं । तैलीनं द्वे । तिलानां भवनं क्षेत्रे । एवं माष्यं । माषीणं । द्वे माषाणां भवने क्षेत्रे । उमा अतस्य स्तासां क्षेत्रं उम्यं । औमीनं द्वे । अणुर्यान्यभेदस्तत्क्षेत्रे अणव्यं । आणवीनं । द्वे । भंगा मातुलानीतक्षेत्रं भंग्यं । भांगीनं । द्वे ॥ ७ ॥ शेषाणां व्रीह्यादिभ्य उक्तेभ्यो न्येषां मुद्गादीनां धान्यानामुद्भवोचितं क्षेत्रं मौद्गीनादिस्यात् । यथा । मुद्गानां

यव्यं यवक्यं षष्टिक्यं यवादिभवनं हियत् ॥ तिल्यं तैलीनवन्माषीमाणुभंगाद्विरूपता ॥ ७ ॥
मौद्गीनकौद्रवीणादिशेषधान्योद्भवक्षमं ॥ “शाकक्षेत्रादिकेशाकशाकटं शाकशाकिनं” ॥
बीजाकृतं तू मरुष्टे सीत्यं कृष्टं च हल्यवत् ॥ ८ ॥

भवनं क्षेत्रं मौद्गीनं । एवं कौद्रवीणं । आदिना चाणकीनं । “गौधुमीनं । कालायीनं । कौलथीनं । प्रियंगवीनमित्यादि । एकैकं । “शाकशाकटं । शाकशाकिनं । द्वयं शाकक्षेत्रादिके । क्लीबं । आदौ उभं पश्चात् कृष्टं क्षेत्रं मुमकृष्टं तत्र बीजाकृतमित्येकं । “बीजेन सह कृतं कृष्टं बीजाकृतं । कृत्रो द्वितीयेति ङाच् । ” सीत्यं । कृष्टं । हल्यं त्रीणिकृष्टमात्रस्य । सीतया हललेखया समितं सीत्यं । “शीत्यमित्यपि । ” हलेन कृष्टं हल्यं ॥ ८ ॥

त्रिगुणाकृतं । तृतीयाकृतं । त्रिहल्यं । त्रिसीत्यं । चत्वारिवारत्रयकष्टस्य । त्रिगुणं । “त्रिवारं ।” कृतंकष्टक्षेत्रं त्रिगुणाकृतं । संख्यायाश्चेतिडाच् । तस्मि
न त्रिगुणाकृते इत्यर्थः । द्विगुणाकृतेऽपि सर्वपूर्वयोज्यं । यथा ॥ द्विगुणाकृतं । द्वितीयाकृतं । द्विहल्यं । द्विसीत्यं । चत्वारिवारद्वयकष्टस्य । इह द्विः कष्टे
शंवाकृतमित्यपि नाम । “शंवाकृतमितिदंत्यादिरपि ।” एवं पंच ॥ ९ ॥ उप्यतेस्मिन्निति वापः क्षेत्रं । द्रोणादिपरिमित
धान्यस्य वापादौ द्वौ णिकादयः स्युः । यथा द्रोणस्य वापः क्षेत्रं द्वौ णिकः । आढकस्य वापः आढकिकः । आदिशब्दात्पृष्ठस्य वापः प्रास्त्रिकः । “कौडवि

त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यमपि तस्मिन् ॥ द्विगुणाकृते तु सर्वपूर्वशंवाकृतमपीह ॥ ९ ॥
द्रोणाढकादिवापादौ द्वौ णिकाढकिकादयः ॥ खारीवापस्तु खारीक उत्तमणादयस्त्रिषु ॥ १० ॥
पुनः पुंसकयोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमस्य तु ॥ कैदारकं स्यात्कैदार्यं क्षेत्रं कैदारिकं गणे ॥ ११ ॥

कं ।” । इत्यादि । वापादावित्यादिशब्दात्पृष्ठादिषुहः । द्रोणस्य पचो द्वौ णिकः कटाहः । खारीवापः । खारीपरिमितं यत्रोप्यते स खारीकः । एकं । उत्तम
णादयः खारीकांताः त्रिलिङ्गा । वाच्यलिङ्गत्वात् ॥ १० ॥ वप्रः । केदारः । क्षेत्रं । त्रीणि क्षेत्रस्य । “शेतइतिख्यातस्य ।” अस्य क्षेत्रस्य गणे समूहे कैदार
कं । कैदार्यं । “कैदारं ।” क्षेत्रं । कैदारिकं । इति चत्वारि ॥ ११ ॥

लोष्टं । लेष्टुः । द्वेष्टिकाखंडस्य । “द्वेष्टकुळ.डिफळइतिख्यातस्य । लोष्टपुंस्यपि । लेष्टुषंठेपिलोष्टः स्यादिति बोधोपालितः” कोटिशः । “कोटीशइत्यपि ।” लोष्टभेदनः । द्वे लोष्टभंजनमुद्रस्य । “कुळव.डिफळाइतिख्यातस्य । प्राजनं । तोदनं । तोत्रं । त्रीणिष्टपादेस्ताडनोपयोगिनस्तोत्रस्य । “आंसूड, चाबूकइतिख्यातस्य” तुद्यनेऽनेन तोत्रं । यल्लक्ष्यं तोत्रवेत्रैकपाणये । खनित्रं । अवदारणं । द्वेकुदालादेः । “कुदळइतिख्यातस्य” ॥ १२ ॥ दात्रं । लवित्रं । द्वे लुनातिच्छिनत्ति अनेन लवित्रं । “इळा.कोयता.” इति प्रसिद्धं । आबंधः । योत्रं । योक्तं । त्रीणियुगबंधनोपयोगिन्यां रज्जौ । “जुंषणी.जोतें

लोष्टानिलेष्टवः पुंसि कौटिशो लोष्टभेदनः ॥ प्राजनं तोदनं तोत्रं खनित्रमवदारणे ॥ १२ ॥

दात्रं लवित्रमाबंधो योत्रं योक्तमथोफलं ॥ निरीशं कुटकं फालः कृषकोलांगलं हलं ॥ १३ ॥

इतिख्यातायां । “फलं । निरीशं । “निरीपमिति” । कुटकं । “दीर्घादिरिति मुकुटः” फालः । कृषकः । “कृषिकः । कृषिका कृषिकौ फालकृषकावि तिरुद्रास्त्रियामपि” । पंच लांगलस्याधःस्थिते काष्ठे । यस्याग्रलोहेन प्रबध्यते । “आद्यत्रयं यत्र काष्ठे फालो निबध्यते तस्य । अंत्यद्वयं फालस्येत्यपि मतं” फलतिविशीर्यते भूमिरनेन फालः । लांगलं । हलं । हालः । “हालः फालबहः सीतेति विक्रमादित्यः । हालो हले पुमान् हालामदिरायांच योषिती तिमेदिनी” ॥ १३ ॥

गोदारणं । सीरः । “शीरइत्यपि ।” चत्वारिहलस्य । शम्या । युगकीलकः । द्वे युगस्यकीलके । खीळइतिख्याते । शम्यतेदृषादिरनयाशम्या । लां
गलस्यदंडईषास्यात् । “ईशा । प्रभुशंकरयोरीशःस्त्रियांलांगलदंडकइतितालव्यातेरुद्रभसौ । ईशःस्वामिनिरुद्रेचस्यादीशाहलदंडकइतिशातिषुवि
श्वः । एकं । इसाडइतिख्यातस्य । लांगलपद्धतिः हलरचितारेखासीतास्यात् । “शीता । शीतानभःसरितिलांगलपद्धतौचशीतादशाननरिपोःसहधर्मि
णीच । शीतंस्मृतंहिमगुणेचतदन्वितेचशीतोऽलसेचबहुवाररतौचदृष्टइतितालव्यादौधरणिः । एकं । नांगराचेंतासइतिख्यातस्य” ॥ १४ ॥ पशुबंधनेदृषा

गोदारणंचसीरोऽथशम्यास्त्रीयुगकीलकः ॥ ईषांलांगलदंडःस्यात्सीतालांगलपद्धतिः ॥ १४ ॥ पुंसिमेधिःखलेदारु
न्यस्तंयत्पशुबंधने ॥ आशुब्रीहिःपाटलःस्याच्छ्रुतशूकयवौसमौ ॥ १५ ॥

दिबंधननिमित्तेयत्काष्ठंन्यस्तंनिखातंतत्रमेधिः ।

“मेथिरित्यपि” । खलेदारु । इतिद्वे । “मेढइतिख्यातस्य” खलेदार्विति हलदंतादितिसप्तम्याअलुक् । यद्वाखलेधान्यमर्दनस्थलेयद्दारुइतिपृथक्प
दंवा । आशुः । ब्रीहिः । पाटलः । “पाटलिरित्यपि । पाटलोवर्णोस्यास्तीति” । त्रयं ब्रीहेः । “पाटलोब्रीहिपाटलउच्यतेइतिनामद्वयमितिसुभूतिः” ।
तत्रआशुक्लीबे । “पुंस्यपि । आशुस्तुब्रीहिशीघ्रयोरितिहेमचंद्रः । आशुब्रीहिरित्येकंपदमितिसुभूतिः । आशुब्रीहौपाटलोनाश्वेतरक्तेऽन्यलिगवानिति
रुद्रोपि” । ब्रीह्यादिपुंसि । धान्यमात्रेपिब्रीहिवक्ष्यंति । शितशूकः । यवः । द्वेजवइतिख्यातस्य । “शितशूकोद्वितालव्यः । मध्यतालव्योपि” ॥ १५ ॥

तत्रयवेहरितेहरिद्वर्णेनोक्तमइत्येकं । “निःशूकयवस्य ।” कलायः । सतीनकः । “सातीनकइतिमाधवः । प्रज्ञायण् । सतीलकइतिमेदिनी ।” हरेणुः ।
रेणुकः । चत्वारि । “वाटाणाइतिख्यातस्य ।” कोरदूषः । कोद्रवः । “काद्रवइत्यपि ।” द्वे हरीकइतिख्यातस्य ॥ १६ ॥ मंगल्यकः । मसूरः । “म
सुरा । मसूरा । वेश्यायां ब्रीहिभेदे च मसूरामसुरास्त्रियां । मसूरमसुरौ पुंसि द्वावेतावपि चैतयोरितिरभसः । मसूरामसुरावानवेश्या ब्रीहिभेदयोरिति मेदि

नोक्तमस्तु तत्र हरिते कलायस्तु सतीनकः ॥ हरेणुरेणु कौचास्मिन्कोरदूषस्तु कोद्रवः ॥ १६ ॥
मंगल्यको मसूरोऽयमकुष्ठकमयुष्ठकौ ॥ वनमुद्गसर्षपेतुद्वौ तंतुभकदंबकौ ॥ १७ ॥

नीच । द्वे मसूरइतिख्यातस्य ।” मकुष्ठकः । “मकुष्ठकः । मुकुष्ठकः । विश्वमेदिन्योस्तु मुकुष्ठो ब्रीहिभेदेनेति ढवर्गद्वितीयांतः ।” मयुष्ठकः । “मयष्ट
कः । मपष्ठकः । मपष्ठोपि । मपुष्ठकः । मपुष्ठोप्यन्यत्र ।” वनमुद्गः । “त्रीणि मठ. मठकोइतिख्यातस्य ।” सर्षपः । तंतुभः । “तंतुभोपि ।” कदंब
कः । त्रयं सांसव । “शिरस ।” इतिख्यातस्य । “सर्षपः स्यात्सरिषपइति त्रिकांडशेषः ” ॥ १७ ॥

एषसर्पपोधवलः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थइत्येकं । गोधूमः । सुमनः । द्वेगह्वंइतिख्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः । कुल्माषः । “कुल्मासइतिदंत्यांतः” । द्वेअर्ध
स्त्विन्नस्ययवादेः । “अर्धशिजेयवादिकघुगर्याइतिचख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येके । “शूकशून्ययवादेरित्यन्ये” । चणकः । हरिमंथकः । हरिमंथजइत्य
पि । “द्वेहरभराइतिख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः । तिलपिंजः । द्वेनिष्फलेतिले । “वांझेतीळरानतीळइतिख्याते । जर्तिलइत्यप्यस्यनाम । जर्तिलः कथ्य
तेसद्भिररण्यप्रभवस्ति लइत्युक्तेः” । क्षवः । क्षुताभिजननः । राजिका । कृष्णिका । आसुरी । पंच राजसर्पपाख्यस्यकृष्णसर्पस्य । “मोहरी.राईइति

सिद्धार्थस्त्वेषधवलोगोधूमः सुमनः समौ ॥ स्याद्यावकस्तुकुल्माषश्चणकोहरिमंथकः ॥ १८ ॥

द्वौतिलेतिलपेजश्चतिलपिंजश्चनिष्फले ॥ क्षवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिकासुरी ॥ १९ ॥

स्त्रियौकंगुप्रियंगूद्वेअतसीस्यादुमाक्षुमा ॥ मातुलानीतुभंगायांब्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

ख्यातस्य” । क्षुतमभिजायतेऽनेनेतिक्षुताभिजननः । “क्षुताभिजननइत्यपि । तत्रक्षुधामभिजनयतीतिविग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः । “कंगूरित्यपि” ।
प्रियंगुः । द्वेकांग । “राळे”इतिख्यातस्य । अतसी । उमा । क्षुमा । त्रयंजवसइतिख्यातस्य धान्यभेदस्य । मातुलानी । भंगा । द्वेभांगतागाचैवींइ
तिचख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भंगोभंगासस्यशणाव्हयइतिरुद्रः” । ब्रीहिभेदः अणुः स्यात् । एकं ॥ २० ॥

सस्यस्यशूकंसूक्ष्मंसूचितुल्यमयंकिशारुःस्यादेकंपुंसि । “कूंसइतिख्यातस्य” । सस्यस्यमंजरीनिर्गतनूतनशिरःकणिशं । एकं । कणाःसंत्यस्यकणिशं । “कणिशोधान्यशीर्षकइतितालव्यातेरत्नकोशः । मूर्द्धन्यांतोपि” । धान्यं । ब्रीहिः । स्तंबकरिः । त्रयंब्रीहियवादेः । स्तंबकरिरिदंतःपुंसि । तृणयवादेर्गुच्छोनालादिपुंजःस्तंबःस्यात् । एकं । “थोबइतिप्रसिद्धस्य” ॥ २१ ॥ अस्यगुच्छस्ययःकांडःसनाडी । नालंचस्यात् द्वे । सकांडोऽगृहीतफलत्वान्निष्फलः पलालःस्यात् । एकं । “सरम.कडवा.वाटूकइतिख्यातस्य । क्लीबेपलालं” । कडंगरः । कडंकरइतिहरदत्तपाठः” । वुसं । “वुषवेषतुषारतोषाइतिषभे

किंशारुःसस्यशूकंस्यात्कणिशंसस्यमंजरी ॥ धान्यंब्रीहिःस्तंबकरिःस्तंबोगुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

नाडीनालंचकांडोऽस्यपलालोऽस्त्रीसनिष्फलः ॥ कडंगरोबुसंक्लीबेधान्यत्वचितुषःपुमान् ॥ २२ ॥

शूकोऽस्त्रीश्लक्ष्णतीक्ष्णाग्रेशमीशिंबां त्रिषूत्तरे ॥ ऋद्धमावसितंधान्यंपूतंतुबहुलीकृतं ॥ २३ ॥

दान्मूर्धन्यांतमपि” द्वेपलालादिक्षोदस्यभूसइतिख्यातस्य । तुषइत्येकंब्रीह्यादेस्त्वचि । “कोंडाइतिख्यातायां” ॥ २२ ॥ श्लक्ष्णंकुशंतीक्ष्णंनिशितंएतादृशंयदयंयवादेस्तत्रशूकइत्येकं । “क्लीबेशूकं । ”शमी । शिंबा । “शिंबिः । शिंबीचेत्यपि । दंत्यादिर्वा । ”द्वेशेगइतिप्रसिद्धस्यमाषादिकलस्य । उत्तरे ऋद्धादयश्चत्वारोवाच्यलिंगाः । ऋद्धं । आवसितं । “अवसितं । अवसितमृद्धेज्ञानेपीतिविश्वः । द्वेअपनीततृणस्य । राशीकृतस्यधान्यस्य । पूतं । बहुलीकृतं । द्वेअपनीतवुसस्यधान्यस्य । शूर्पादिनाशोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥

शमीप्रभवंधान्यंतत्रमाषमुद्गादयोभेदाः । “यदुक्तंरत्नकोशे । मुद्गोमाषोराजमाषःकुलत्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तूवरइतिशमीधान्यगणःस्मृतइति” ।
 एकं । शूकसहितंधान्यंशूकधान्यंतत्रयवगोधूमादयोज्ञेयाः । एकं । बृहन्नालोबहुलजलोत्पन्नोब्रीहिविशेषःकलमः । एतदपेक्षयाकिंचिदपक्वः षष्टि
 रात्रेणपच्यमानःषष्टिकः । आदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एतेशालयःस्युः । एकं । अमीमाषयवशालिकलमषष्टिकाद्याःपुंसि ॥ २४ ॥ नीवारो
 मुन्यन्नभेदःनेर । “देवभात” । इतिप्रसिद्धः । बहुवचनात्स्थामाकादयोग्यंते । एतेतृणधान्यानिःस्युः । एकं । गवेधुः । “गवेडुरित्यपि”गवेधुका । द्वेमु

माषादयःशमीधान्येशुकधान्येयवादयः ॥ शालयःकलमाद्याश्चषष्टिकाद्याश्चपुंस्यमी ॥ २४ ॥ तृणधान्यानिनीवा
 राःस्त्रीगवेधुर्गवेधुका ॥ अयोग्रंमुसलोस्त्रीस्यादुदूखलमुलूखलं ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनंशूर्पमस्त्रीचालनीतितउःपुमान् ॥

न्यन्नविशेषस्य । “कसईचेंबीइतिप्रसिद्धस्य । इदंकसाडकसाइतिकोंकणेप्रसिद्धं । गवाजलेनतत्रवाएधते । एधट्ठौ” । अयोग्रं । मुसलः । “द्वे मुस
 लइतिख्यातस्य । स्त्रीबेमुसलं” । उदूखलं । उलूखलं । द्वे उलूखल । “उखळइतिप्रसिद्धस्य” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं । शूर्पं । “सूर्पमितिदंत्यादिरपि” ।
 द्वे “सूपइतिख्यातस्य” । चालनी । तितउः । द्वे “चाळणइतिप्रसिद्धस्य” । क्षुद्रछिद्रशतोपेतंचालनंतितउःस्मृतइतिकार्यः । “चालनंतितउप्रोक्तमि
 तिस्त्रीवकांडेरत्नकोशः । नस्त्रीतितउचालनीतित्रिकांडशेषः” । तनोतिसारंतितउः ॥

स्यूतः । प्रसेवः । द्वे धान्यादिभरणार्थकृतस्य वस्त्रभांडस्य । पिशवी । “गोणी. थैली इति ख्यातस्य ।” सीव्यते स्म स्यूतः । “स्योनप्रसेवावित्यपि पाठः ।
स्योनस्यूतप्रसेवकाविति रभसः ।” कंडोलः । पिठः । “पिंड इत्यपि । पिंडो बोले बले सांद्रे देहागैरैकदेशयोः । देहमात्रे निवापे च गोलसिल्हकयोरपी
ति मेदिनी ।” द्वे वेणुदलादिरचितभांडस्य । “पांटी. कणिंग इत्यादि ख्यातस्य ।” कटः । किलिजकः । द्वे वंशादिविकारस्य । “करंडा इत्यादि

स्यूतप्रसेवौ कंडोलपिठौ कटकिलिजकौ ॥ २६ ॥ समानौरसवत्यांतुपाकस्थानम
हानसे ॥ पौरोगवस्तदध्यक्षः सूपकारास्तु बल्लवाः ॥ २७ ॥

ख्यातस्य ।” कटत्यावृणोति इति कटः ॥ २६ ॥ समानाविति स्यूतादिभिर्युगलैः संबध्यते । रसवती । पाकस्थानं । महानसं । त्रीणि पाकस्थानस्य
सैपाकघर. पाकशाला इति ख्यातस्य । तस्य पाकस्थानस्याध्यक्षः अधिकृतः पौरोगवः स्यात् । एकं । “वांकनीस इति ख्यातस्य । पुरः पूजिता गौर्भूमिः
पुरोगवी तस्येदमित्यण् । पौरोगवः ।” सूपकारः । बल्लवः ॥ २७ ॥

आरालिकः । आंधसिकः । सूदः । औदनिकः । गुणः । सप्तपाककर्तुः । “आचारीइतिख्यातस्य । आद्यंद्वयं व्यंजनकारस्येतिक्षीरस्वामी । आपूपिकः । कांदविकः । भक्ष्यकारः । “भक्ष्यंकारः । भक्षकारइत्यपि ।” त्रीणिभक्ष्यकारस्य । भक्ष्यंतैलपक्वादि । इमेपौरोगवाद्याः वाच्यलिङ्गाः ॥ २८ ॥ अश्मंतं । उद्धानं । “उध्मानमित्यपि” उत्ध्मायते । ल्युट् । उद्धारमित्यपि ।” अधिश्रयणी । चुल्लिः । “चुल्लीत्यपि ।” अंतिका । “अंदिकेत्यपि ।

आरालिका आंधसिकाः सूदा औदनिका गुणाः ॥ आपूपिकः कांदविको भक्ष्यंकार इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

अश्मंतमुद्धानमधिश्रयणी चुल्लिरंतिका ॥ अंगारधानिकांगारशकट्यपि हसंत्यपि ॥ २९ ॥

हसन्यप्यथ नस्त्री स्यादंगारोऽलातमुल्मुकं ॥

अंयतेऽत्र अतिअदिबंधने । ण्वुल् ।” पंचचुल्लेः । “चूलइतिख्यातायाः । अश्मनोप्यंतोत्राश्मंतः ।” श्रीजूपके । अधिश्रियेतास्यां अधिश्रयणी । अंगारधानिका । अंगारशकटी । हसंती ॥ २९ ॥ हसनी । चतुष्कमंगारशकट्याः । आगटी । “शेगडी” इतिख्यातायाः । अंगारः । अलातं । उल्मुकं । त्रीणिप्रज्वलत्काष्ठस्य । “आद्यमेकं निखाराइतिख्यातस्य । अयिमद्वयं कोलीतइतिख्यातस्येत्यपिमंतं । अंगारमुल्मुकेनस्त्रीपुंलिङ्गस्तुमहीसुत इतिविश्वः ” ॥

अंबरीषं । भ्राष्ट्रः । द्वे चणकादिभर्जनपात्रस्य । “खापर. रान्हेइतिख्यातस्य ।” भृज्यतेऽस्मिन् भ्राष्ट्रः । कंदुः । स्वेदनी । द्वे मद्यनिर्माणोपयोगिनोभाटी
 तिप्रसिद्धपात्रस्य । कंदुर्वाना विकल्पेन पुमान् । पक्षेस्त्री ॥ ३० ॥ अलंजरः । “अलिंजरइत्यपि ।” मणिकः । द्वे महाकुंभस्य । “माठ. डेराइतिख्या
 तस्य ।” कर्करी । आलुः । “आलूरित्यपि ।” गलंतिका । त्रयंतंडुलादिप्रक्षालनोपयोगिन्याः गलंतिकायाः । “गळतीइतिख्यातायावा ।” गलंत्यं
 भोस्यागलंतिका । पिठरः । स्थाली । उखा । “उषेत्यपि” । कुंडं । चत्वारिस्थाल्याः । “पिठरःस्थाल्यांनल्लीबमितिमेदिनी । स्थालंभाजनभेदेपिस्था

ल्लीर्बेऽंबरीषंभ्राष्ट्रोनाकंदुर्वास्वेदनीस्त्रियां ॥ ३० ॥ अलंजरःस्यान्मणिकःकर्कर्यालुर्गलंतिका ॥ पिठरःस्थाल्युखाकुं
 डंकलशस्तुत्रिषुद्वयोः ॥ ३१ ॥ घटःकुटनिपावस्त्रीशरावोवर्धमानकः ॥ ऋजीषंपिष्टपचनंकंसोऽस्त्रीपानभाजनं ॥ ३२

लोस्यात्पाटलोखयोरितिमेदिनी । कुंडीकमंडलौजारात्पतिवत्तीसुतेपुमान् । पिठरेतुननेतिविश्वमेदिन्यौ । “दंत्यांतोपि केनजलेनलसतिक
 लसः” ॥ ३१ ॥ घटः । कुटः । निषः । चत्वारिकलशस्य । कलशं । कलशी । द्वयोरितिघटेनसंबध्यते । घटी । अस्त्रीतिशरावेणसंबध्यते । शरावः ।
 “सरावइतिदंत्यादिरपि ।” वर्धमानकः । द्वे पात्रभेदस्य । “मालटीइतिप्रसिद्धस्य ।” ऋजीषं । “ऋचीषमित्यपि ।” ऋचशब्दे । बाहुलकात्कीषच्
 पिष्टपचनं । द्वे पिष्टपाकोपयोगिनःपात्रस्य । “तवा. कढईइतिख्यातस्य ।” कंसः । पानभाजनं । “द्वे क्षीरादि ।” पानपात्रस्य ॥ ३२ ॥

कृत्तेश्वर्मणःस्नेहपात्रंतैलाद्याधारपात्रंकुतूः स्यात् । एकं । “बुधलाइतिख्यातस्य” स्त्रियांसैवकुतूरत्पाह्रस्वाचेत्कुतुपः । कुत्वाङुपच् । सर्वं “स्यूतादिपि
ठरादिच” । पात्रमात्रं । आवपनादिसंज्ञ । आवपनं । भांडं । पात्रं । अमत्रं । भाजनं । पंच । ‘भांडे’ । आयधणइतिख्यातस्य । पिबत्यनेनपात्रं” ॥ ३३
दर्विः । “दर्वी” । कंबिः । “कंबी” । खजाका । त्रयंस्त्रियां दर्ब्याः । “पळीइतिख्यातायाः” खजतिमश्रातिपाकंखजाका । तर्दूः । दारुहस्तकः । द्वे

कुतूःकृत्तेःस्नेहपात्रंसैवाल्पाकुतुपःपुमान् ॥ सर्वमावपनंभांडंपात्रामत्रंचभाजनं ॥ ३३ ॥
दर्विःकंबिःखजाकाचस्यात्तर्दूःदारुहस्तकः ॥ अस्त्रीशाकंहरितकंशिग्रुरस्यतुनाडिका ॥ ३४ ॥

दर्विभेदस्य । “डवलीइतिख्यातस्य । दारुणोहस्तकोदारुहस्तकः” । तर्दूःपुंसि । अयंपरिवेषणायुपयोगी । शाकं । हरितकं । शिग्रुः । त्रयंवास्तुकादेः
शाकस्य । शक्यतेभोक्तुमेनेनशाकं । शिग्रुःपुंसि । सौभाजनेपिशिग्रुरुक्तः । अस्यशाकस्यनाडिकानालं ॥ ३४ ॥

कलंबः । कडंबइतिचस्यात् द्वेदंइतिख्यातस्य” । वेषवारः । “वेसवारः । वेशवारइत्यपि” । उपस्करः । द्वेशाकादिसंस्कारार्थंरचितहरिद्रासर्षपमरी
चादिचूर्णस्य । “आत्रेयसंहितायामुक्तं । चित्रकंपिप्पलीमूलंपिप्पलीचव्यनागरं । धान्याकरजनीश्वेततंडुलाश्वसमांशकाः । वेसवारइतिख्यातःशा
कादिषुनियोजयेदिति । दशपलानिहरिद्रायाः । विशंतिपलानिधान्याकस्य । पंचपलानिशुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलंमेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं

कलंबश्चकडंबश्चवेषवारउपस्करः ॥ तितिडीकंचचुक्रंचवृक्षाम्लमथवेल्लजं ॥ ३५ ॥
मरीचंकोलकंरूष्णमूषणंधर्मपत्तनं ॥ जीरकोजरणोजाजीकणारूष्णोतुजीरके ॥ ३६ ॥

भर्जितमेवग्राह्यं । त्रीणिपलानिमरीचस्य । अर्द्धपलंहिंगोः । एतत्सर्वमेकत्रसंयोज्यसंमर्दितंवेसवारइत्यन्ये” । तितिडीकं । “तितिडीकमित्यपि” ।
चुक्रं । वृक्षाम्लं । त्रयंतितिडीकस्याम्लभेदस्य । “आमसोलइतिख्यातस्य” । वेल्लजं ॥ ३५ ॥ मरीचं । “मरिचमित्यपि” । कोलकं । रूष्णं । ऊष
णं । धर्मपत्तनं । षट्मरीचस्य । मिरिंइतिख्यातस्य । ऊषणंदीर्घाद्यं । “जृह्वाद्यपि । उषणंमरिचेक्लीबमितिमेदिनी” । जीरकः । जरणः । अजाजी ।
कणा । चत्वारिजीरकस्य । अजाजीस्त्री ॥ ३६ ॥

सुषवी । कारवी । पृथ्वी । पृथुः । काला । उपकुंचिका । पद्मं कृष्णवर्णं जीरके । “काळेंजिरें. काळेरें इति ख्याते ।” आर्द्रकं । शृंगवेरं । द्वे आर्द्रकस्य । शुं
 ठ्याः पूर्वरूपमिदं । “आलें इति ख्यातं ।” छत्रा । वितुन्नकं ॥ ३७ ॥ कुस्तुंबुरु । “कुस्तुंबरीति भरतमालायां ।” धान्याकं । “धन्याकं । जह्त्वादीति मुकुटः ।
 धन्याकं धान्यकं धन्यं कुस्तुंबुरु धनीयकमिति रभसः । धनेयकमित्यपि ।” चत्वारि कोथिबिरी । “धणे” इति ख्यातस्य । शुंठी । “शुंठिरिति जह्त्वातोपि ।
 सधन्याशुंठिसैधवमिति वैद्यकं ।” महौषधं । विश्वं । नागरं । विश्वभेषजं । पंचशुंठ्याः । स्त्रियां तु विश्वा । “विश्वस्य दोषस्य भेषजं” ॥ ३८ ॥ आरनाल

सुषवी कारवी पृथ्वी पृथुः कालोपकुंचिका ॥ आर्द्रकं शृंगवेरं स्यादथ छत्रावितुन्नकं ॥ ३७ ॥

कुस्तुंबुरु च धान्याकमथ शुंठी महौषधं ॥ स्त्रीनपुंसकयोर्विश्वं नागरं विश्वभेषजं ॥ ३८ ॥

आरनालकसौवीरकुल्माषाभिषुतानि च ॥ अवंतिसोमधान्याम्लकुंजलानि च कांजिके ॥ ३९ ॥

कं । सौवीरं । कुल्माषाभिषुतं । अवंतिसोमं । धान्याम्लं । कुंजलं । कांजिकं । सप्तकं कांजिकस्य । कुल्माषैरर्धस्विन्नैर्यवादिभिरभिषूयते स्म कुल्मा
 षाभिषुतं । कुल्माषमिति पृथग्वा । कुल्माषकांजिकेपि चेति विश्वः । “कुल् अर्धस्विन्नः माषोऽस्मिन् कुल्माषः ।” अवंत्यासूयते अवंतिसोमं । आह च । “ध
 न्वंतरिः ।” कांचिकं कांजिकं वीरं कुल्माषाभिषुतं तथा । अवंतिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसं । सौवीरं च सुवीराम्लं तथा चुक्रंतुषोदकमिति ॥ ३९ ॥

सहस्रवेधि । जतुकं । बाह्वीकं । “बाह्विकं ।” हिंगु । रामठं । पंच हिंगुवृक्षस्यनिर्यासे । सहस्रं विध्यति गंधेन सहस्रवेधि । इन्नंतं क्लीबे । तस्य हिंगुनः पत्री
तत्पत्री । “त्वक्पत्री । तत्पत्री त्वचमाख्यातं त्वक्पत्री कारवीति चेति रुद्रः । त्वक्पत्रीति चकार व्यामिति हैमः ।” कारवी । पृथ्वी । बाष्पिका । “बाष्पिके
त्यपि पाठः ।” कबरी । पृथुः । पंचकं हिंगुतरोऽप्यामित्यर्थः ॥ ४० ॥ निशा । कांचनी । पीता । हरिद्रा । वरवर्णिनी । पंच हरिद्रायाः । निशाख्यानि
शापर्यायवाच्येत्यर्थः । तेन रजनीरात्रिरित्याद्यपि । यत्सामुद्रं समुद्रभवं लवणं तत् अक्षीवं । “अक्षिवमित्यपि ।” वशिरं । “वसिरमित्यपि ।” द्वे ॥ ४१ ॥

सहस्रवेधिजतुकं बाह्वीकं हिंगुरामठं ॥ तत्पत्रीकारवीपृथ्वीबाष्पिकाकबरीपृथुः ॥ ४० ॥

निशाख्याकांचनीपीताहरिद्रावरवर्णिनी ॥ सामुद्रं यत्तुलवणमक्षीवं वशिरंचतत् ॥ ४१ ॥

सैधवोस्त्रीशीतशिवं माणिमंथंच सिंधुजे ॥ रौमकं वसुकं पाक्यं बिडंच कृतके द्वयं ॥ ४२ ॥

सैधवः । शीतशिवं । “सितशिवं । सितं शुभ्रं च तच्छिवं च” माणिमंथं । सिंधुजं । चत्वारि सिंधुजेलवणे । “शेदेलोणइति ख्याते” सिंधुदेशे भवं सैधवं । म
णिमंथं पर्वते भवं माणिमंथं । मणिबंधमित्यपि पाठः । रौमकं । वसुकं । “वसूकमिति हैमचंद्रः । वस्तकं । वस्तक इव वस्तकं । अजगंधित्वात् । रौम
के वस्तकं वसिति नाम माला ।” द्वे शांभरलवणस्य । शांभरिदेशे रुमानामकोलवणाकरः तत्र भवं रौमकं । “सांभरलोणइति ख्यातं । पाक्यं । बिडं ।
द्वयं द्वे नामनीकृतके कृत्रिमे लवणे । “बिडलोणइति ख्याते ।” पाके साधुपाक्यं । क्षारमृत्तिकां हि पाचयित्वा लवणं कुर्वति ॥ ४२ ॥

सौवर्चलः । अक्षं । रुचकं । त्रीणिमधुरलवणस्य लवणभेदस्य । हृद्यगंधमेतत् । “सैचळखारइतिख्यातं ।” तत्रसौवर्चलेमेचकेकृष्णवर्णेतिलकमित्येकं । यद्वेधाः । कृष्णसौवर्चलगुणालवणेगंधवर्जितइति । मत्स्यंडी । फाणितं । “द्वे राव. काकवीइतिख्यातस्य ” खंडविकारः । शर्करा । सिता । त्रीणिशर्करायाः । “खडीसाकर. पिठीसाकरइतिभेदभिन्नायाः ।” पंचापिशर्करायाइत्येके ॥ ४३ ॥ दध्यादिनाक्षीरस्यविकृतिः कूर्चिका । यदाहुः । दध्नासहपयःपकंयत्तत्स्याद्वधिकूर्चिका । तत्रेणपकंयत्क्षीरंसाभवेत्तत्तत्कूर्चिकेति । एकं । रसाला । मार्जिता । द्वे दधिमधुशर्करामरीचार्द्रादिभिः

सौवर्चलेऽक्षरुचकेतिलकंतत्रमेचके ॥ मत्स्यंडीफाणितंखंडविकारःशर्करासिता ॥ ४३ ॥

कूर्चिकाक्षीरविकृतिःस्याद्रसालातुमार्जिता ॥ स्यात्तेमनंतुनिष्ठानंत्रिलिंगावासितावधेः ॥ ४४ ॥

कृतस्यलेह्यस्य । “श्रीखंडइतिख्यातस्य । यदुक्तंसूदशास्त्रे । अर्द्धाढकःसुचिरपर्युषितस्यदध्नःखंडस्यषोडशपलानिशशिप्रभस्य । सर्षिष्पलंमधुपलंमरिचंद्विकर्षंशुंठ्याःपलार्धमपिचार्द्धपलंचतुर्णां । सूक्ष्मेपटेललनयामृदुपाणिघृष्टाकर्पूरधूलिसुरभीकृतपात्रसंस्था । एषावृकोदरकृतासरसारसालायास्वादिताभगवतामधुसूदनेनेति ।” तेमनं । निष्ठानं । द्वे व्यंजनस्यदध्नादेः । “कढीइतिख्यातस्य ।” तिमत्यार्द्राभवत्यन्मनेनतेमनं । सूपाद्यपि तेमनमुपचारात् । इतःपरंवासितांतावाच्यलिंगाः ॥ ४४ ॥

शूलाकृतं । भट्टिन्नं । शूल्यं । त्रयंशूलेनसंस्कृतस्यमांसादेः । शूलेनपक्वंशूलाकृतं । शूलात्पाकइतिडाच् । शूलंलोहशलाका । उख्यं । पैठरं । द्वे स्था
लीसंस्कृतस्यान्नादेः । प्रणीतं । उपसंपन्नं । द्वे रसादिसंपन्नस्यव्यंजनादेः । प्रयस्तं । सुसंस्कृतं । द्वे प्रयत्ननिष्पन्नस्यघृतपक्वादेः ॥ ४५ ॥ पिच्छि
लं । विजिलं । “विज्जलं । विज्जनंचेत्यपि ।” द्वे मंडयुक्तदध्यादेः । “साईमुद्धांदहीं. मठाइतिख्यातस्य ।” संमृष्टं । शोधितं । द्वे केशकीटाद्यपन

शूलाकृतंभट्टिन्नस्याच्छूल्यमुख्यंतुपैठरं ॥ प्रणीतमुपसंपन्नंप्रयस्तंस्यात्सुसंस्कृतं ॥ ४५ ॥

स्यात्पिच्छिलंतुविजिलंसंमृष्टंशोधितंसमे ॥ चिक्कणंमसृणंस्निग्धंतुल्येभावितवासिते ॥ ४६ ॥

यनेनशोधितस्यान्नादेः । चिक्कणं । मसृणं । स्निग्धं । त्रीणिस्निग्धस्य चिगितिअव्यक्तंकणतिचिक्कणं । कणशब्दे । भावितं । वासितं । द्वे पुष्पादिद्र
व्यांतरेणाधिवासितस्य । यथाधूपेनभावितास्तिलाः । वास्यतेद्रव्यांतरेणमिश्रीक्रियतेधूपपुष्पादिनावाऽधिवास्यतेवासितमितिस्वामी । धूपितंवासि
तंविदुरितिमुनिः ॥ ४६ ॥

आपकं । पौलिः । अभ्यूषः । “अभ्यूषः । अभ्योषश्चापि ।” त्रयं “अर्द्धस्त्रिन्वयवादेर्धृतादिनाभर्जितयवादेर्वाकृतपक्वान्नस्य । पोळीइत्यादिप्रसिद्धस्य ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः पुंभूम्निपुंसिबहुत्वेच । एवमक्षता अपि पुंभूम्नि । अक्षतायवा इति पुराणं । एकैकस्याभिधानं पुं बहुत्वविधानार्थं । “लाजः स्यादार्द्रतंडुले । न पुंसकमुशीरेऽथ स्त्रिया पुंभूम्नि चाक्षता इति मेदिनी । अक्षतं न द्वयोः पंडेलाजेषु त्रिष्वहिंसिते । यवेऽपि क्वचिदिति मेदिनी ।” पृथुकः । चिपिटकः । द्वे आर्द्रभ्रष्टव्रीहितंडुलस्य । “पोहे इति प्रसिद्धस्य ।” धाना इत्येकं भ्रष्टयवे वर्तते । नित्यं स्त्रियां बहुत्वेच ॥ ४७ ॥ पूषः । अपूपः । पिष्ट

आपकंपौलिरभ्यूषो लाजाः पुंभूम्नि चाक्षताः ॥ पृथुकः स्याच्चिपिटको धानाभ्रष्टयवे स्त्रियः ॥ ४७ ॥
पूपोऽपूपः पिष्टकः स्यात्करंभो दधिसक्तवः ॥ भिः सा स्त्री भक्तमंधोन्नमोदनोऽस्त्री स दीदिविः ॥ ४८ ॥

कः । त्रीणितंडुलपिष्टरचितस्य भक्ष्यभेदस्य । “वडा. धारगा इत्यादिख्यातस्य ।” अपूपः पिष्टपूपः स्यादिति मुनिः । यल्लक्ष्यं । चंद्रांशुनिर्मलाः पूषा शालितंडुलनिर्मिता इति । दधियुक्ताः सक्तवो दधिसक्तवः करंभः स्यात् । “करंब इत्यपि । केन जले न रंभते । रविशब्दे । एकं सक्तवस्तु धानाचूर्णं । ते च प्रायेण पुंभूम्नि । भिः सा । भक्तं । अंधः । अन्नं । ओदनः । दीदिविः । षट्क्रमन्नस्य । अंधः सांतं । ओदनोऽस्त्री । दीदिविः पुंसि ॥ ४८ ॥

भिःसटा । दग्धिका । द्वेदग्धान्नस्य । “करपइतिख्यातस्य” । सर्वेषां रसानां द्रवद्रव्याणां अग्रं अग्रिमो द्रवः मंडः स्यात् । “क्लीबेमंडं । एकं निबळी इति ख्यातस्य” मासरः । आचामः । निस्त्रावः । “विस्त्रावइति मुकुटः” । त्रीणि भक्तसमुद्भवे मंडे । नीसः “पेजः” इति ख्यातस्य ॥ ४९ ॥ यवागूः । उष्णि का । श्राणा । विलेपी । तरला । पंच द्रवदोदनस्य “आटवल पातळभात कणहेरी इति ख्यातस्य” । यवागूदीर्घांता । “अक्षणेत्यर्द्धक्षेपकं । अक्षणं । अभ्यंजनं । द्वेतैलस्य । तिलमिश्रओदनः कसरः स्यादेकं” । गवांसर्वं । गोरिदंगविभवं गोविकार इत्याद्यर्थेषु यक्ष्मीरादितद्रव्यं स्यात् । एकं । “त्रिषु । द

भिःसटा दग्धिका सर्वरसाग्रे मंडमस्त्रियां ॥ मासराचाम निस्त्रावामंडे भक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥ यवागूरुष्णिका श्राणा विलेपी तरला च सा ॥ “अक्षणाभ्यंजने तैलं कुरसस्तु तिलौदनः” ॥ गव्यं त्रिषु गवांसर्वं गोविट् गोमयमस्त्रियां ॥ ५० ॥ तत्तु शुष्कं करीषोः स्त्री दुग्धं क्षीरं पयः समं ॥ पयस्य माज्यदध्यादिद्रव्यैर्दधिघनेतरत् ॥ ५१ ॥

धिदुग्धादेः” । गोविट् । गोमयं । द्वे गोः पुरीषे । “शेण इति ख्याते” । गोविट् षांता स्त्री ॥ ५० ॥ तद्रोमयं शुष्कं करीषं स्यात् । एकं । “गोवरी इति ख्यातस्य” । दुग्धं । क्षीरं । पयः । त्रीणि । “दूध इति ख्यातस्य” । पयः सांतं । पयसो विकारो यदाज्यदध्यादितत्पयस्यं । एकं । “आदिनातक्रं नवनीतं” । यद्वनादित रत् श्लथं दधितत् द्रव्यं स्यात् । “द्रवस्य मिति भरतमालायां । द्रवः पुंस्यपि” । एकं पातळदही इति प्रसिद्धस्य ॥ ५१ ॥

घृतं । आज्यं । हविः । सर्पिः । चत्वारिघृतस्य । हविषी । सर्पिषी “हविःसर्पिषिहोतव्येइतिहैमः” । अंजनीयमाज्यं । आङ्पूर्वादिसंज्ञायांक्यप् । नवनीतं । नवोद्धृतं । द्वे“लोणीइतिख्यातस्य” । मथितादध्नोनवंतत्कालमुद्धृतं । स्योगोदोहोद्भवं पूर्वदिनप्राप्तगोक्षीरघृतं हैयंगवीनं स्यात् । एकं । “एकरात्रपर्युषितादध्नोत्पन्नस्य घृतस्य” । सः पूर्वदिनेयोगोदोहस्तस्मादुद्भवोयस्यतत् ॥ ५२ ॥ दंडाहतं । कालशेयं । अरिष्टं । गोरसः । चत्वारिदंडमंथितस्य

घृतमाज्यंहविःसर्पिर्नवनीतंनवोद्धृतं ॥ तत्तु हैयंगवीनंयत्स्योगोदोहोद्भवंघृतं ॥ ५२ ॥
दंडाहतंकालशेयमरिष्टमपिगोरसः ॥ तक्रंल्युदश्विन्मथितंपादांब्वर्द्धांबुनिर्जलं ॥ ५३ ॥

गोरसमात्रस्य । तद्विशेषमाह । पादांबुचतुर्थांशमुदकंयत्रतदंडाहतंतक्रमित्युच्यते । अर्द्धांबुअर्धमुदकंयत्रगोरसेतदुदश्वित् । तातं । “उदकेनश्वयतिवर्द्धतेऔदश्वित्कमौदश्वितिसंस्कृतइत्यर्द्धक्षेपकं । ” निर्जलंजलरहितंदधिमंथनमात्रेणमथितमित्युच्यते । एकैकं ॥ ५३ ॥

दधिभवंमंडंअग्रिमंस्तुस्यात् । एकंछीवे । “दघ्नउपरिभागस्य । वस्त्रनिःसृतदधिजलस्येत्यपिमतं”अभिनवंपयः नवप्रसूतायाःगोक्षीरंसप्तदिनावधिपी
यूषःस्यात् । पीयूषंसप्तदिवसावधिक्षीरेतथाऽमृतइतिविश्वमेदिन्यौ । पेयूषमितिमुकुटः” । तत्कथितंसत्पीयूषशब्दवाच्यमित्येके । एकं । अशना
या । बुभुक्षा । क्षुत् । त्रयं क्षुधः । क्षुत्स्त्री । “अशनस्यइच्छाअशनाया । क्षुधेत्यन्यत्र” । ग्रासः । कवलः । द्वे“घांसइतिख्यातस्य । कवलार्थकइत्यपि
पाठः” ॥५४॥ सपीतिः । तुल्यपानं । द्वेसहपानस्य । सग्धिः । सहभोजनं । द्वे“सहभोजनस्य” । तत्रसग्धिःस्त्री । उदन्या । पिपासा । तृट् । तर्षः । च

मंडंदधिभवंमस्तुपीयूषोऽभिनवंपयः ॥ अशनायाबुभुक्षाक्षुद्धासस्तुकवलःपुमान् ॥ ५४ ॥

सपीतिःस्त्रीतुल्यपानंसग्धिःस्त्रीसहभोजनं ॥ उदन्यातुपिपासातृट्तर्षजिग्धिस्तुभोजनं ॥ ५५ ॥

जेमनंलेहंआहारोनिघासोन्यादइत्यपि ॥ सौहित्यंतर्पणंतृप्तिःफेलाभुक्तंसमुद्भितं ॥ ५६ ॥

त्वारितृषः । तृट्पांता । तर्षःपुंसि । “तृषालिप्तातृषोस्त्रियामितिविश्वः” । जिग्धिः । भोजनं ॥ ५५ ॥ जेमनं । “जमनमितिद्विरूपकोशः ।” लेहः“ले
पः । लेपस्तुलेपने । अशनेचसुरायांचेतिहेमचंद्रः ।”आहारः । निघासः । “निघसइत्यपि” । न्यादः । सप्त भोजनस्य । जिग्धिःस्त्री । सौहित्यं । तर्प
णं । तृप्तिः । त्रीणितृप्तेः । पूर्वभुक्तंपश्चात्समुद्भितंभुक्तंसमुद्भितं । भुक्तोत्सृष्टमितियावत् । साफेलास्यात् । “फेलीरितिजटाधरः” । एकं ॥ ५६ ॥

कामं । प्रकामं । पर्याप्तं । निकामं । इष्टं । यथेप्सितं । षड्यथेस्पितस्य । क्रियाविशेषणान्येतानि । यथाकामंभुंक्तेस्म । गोपः । गोपालः । गोसं
 ख्यः । गोधुक् । “गोदुहः । गोपगोदुहबल्लवाइतित्रिकांडशेषः ।” आभीरः । “अभीरइत्यपि । अभिईरयति ईरगत्यादौ ।” बल्लवः । षट् गोपालस्य ।
 गोदुहौ ॥ ५७ ॥ गोमहिष्यादिकंपादबंधनमित्युच्यते । पादेनबंधनमस्येति । यादबंधनमित्येकेपेठुः । तत्रगवादियाद्वंवित्तमितिकोशांतरप्रमाणं ।

कामंप्रकामंपर्याप्तंनिकामेष्टंयथेप्सितं ॥ गोपेगोपालगोसंख्यगोधुगाभीरबल्लवाः ॥ ५७ ॥
 गोमहिष्यादिकंपादबंधनद्वौगवीश्वरे ॥ गोमान्गोमीगोकुलंतुगोधनंस्याद्गवांव्रजे ॥ ५८ ॥
 त्रिष्वाशितंगवीनंतद्वावोयत्राशिताःपुरा ॥ उक्षाभद्रोबलीवर्दऋषभोवृषभोवृषः ॥ ५९ ॥

आदिनाखराजाविकादेर्यहणं । गोमान् । गोमी । द्वौशब्दौगवीश्वरेगवांस्वामिनि । गोमंतौ । गोमिनौ । गोकुलं । गोधनं । द्वे गवांव्रजे गोसंबंधिस
 मूहे ॥ ५८ ॥ यत्रपुरागावआशिताः भोजिताः तत्स्थानंआशितंगवीनं । एकं । त्रिषुलिंगत्रये ।” उक्षा । भद्रः । बलीवर्दः । “बरीवर्दः ।” ऋषभः ।
 वृषभः । वृषः ॥ ५९ ॥

अनड्वान् । सौरभेयः । गौः । नव वृषभस्य । उक्षाणौ । अनड्वहौ । गावौ । “स्त्रियां अनड्वही । अनुड्वहीत्यपि ।” उक्षां वृषभाणां संहतिः समूहौ ।
क्षकं स्यात् । एकं । गवांसंहतिः गव्या । गोत्रा । द्वे । वत्सानां संहतिर्वात्सकं । धेनूनां संहतिर्यैनुकं । एकैकं क्रमेण ॥ ६० ॥ महान्वृषो महोक्षः । एकं ।
“महावृषस्य ।” अचतुरेतिसाधुः । वृद्धोक्षः । जरद्ववः । द्वे वृद्धवृषभस्य । यन्मालायां । महोक्षः स्यादुक्षतरः स्काधिकः स्कंधवाहकः । षोडशब्द

अनड्वान्सौरभेयोगौरुक्षाणां संहतिरौक्षकं ॥ गव्या गोत्रा गवां वत्सधेन्वोर्वात्सक्यैनुके ॥ ६० ॥

वृषो महान्महोक्षः स्याद्वृद्धोक्षस्तु जरद्ववः ॥ उत्पन्न उक्षा जातोक्षः सद्योजातस्तु तर्णकः ॥ ६१ ॥

शक्तृकरिस्तु वत्सः स्याद्वत्सवत्सतरौ समौ ॥ आर्षभ्यः षंडता योग्यः षंडो गोपतिरिदृचरः ॥ ६२ ॥

शनो वत्सः कूटो भग्नविषाणक इति । उत्पन्नः बलीवर्धभावं प्राप्त उक्षा जातोक्षः स्यात् । एकं । सद्योजातो वृषस्तर्णकः स्यात् । एकं ॥ ६१ ॥ शक्तृकरिः ।
वत्सः । द्वे । दम्यः । वत्सतरः । द्वे स्पष्टतारुण्यस्य । वत्सत्वं स्वल्पमस्य वत्सतरः । षंडता गोपतित्वं तद्योग्य आर्षभ्यः एकं । षंडः । “षड् इत्यपि” गोप
तिः । इदृचरः । “इदृचर इत्यपि” त्रीणि स्वेच्छाचारिणो वृषभस्य । षणोति ददाति गर्भं षंडः । इषा इच्छया चरति इदृचरः ॥ ६२ ॥

अस्य वृषभस्य स्कंधदेशे वहः स्यात् । एकं । “खांदाइतिख्यातस्य” सास्त्रा । गलकंबलः । द्वे गोः कंठेलंबमानस्य चर्मणः । “सांकळी. कांबळइतिख्यातस्य” । नस्तितः । नस्योतः । “नस्तोपइत्यपिपाठः ।” द्वे स्यूतनासिकस्य । “वेसण्याबैलइतिख्यातस्य ।” नस्येनासारं ध्रेऊतः रज्ज्वाप्रोतः नस्योतः । प्रष्ठवाट् । “पष्ठवाडितिरेफरहितमितिस्वामी ।” युगपार्श्वगः । द्वे दमनार्थयुग्येन सहस्कंधे बद्धकाष्ठस्य । युगस्य स्कंधकाष्ठस्य पार्श्वगच्छतीति युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥ युगस्य वोढा युग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कंधे काष्ठमासज्यते स प्रासंगः । तस्य वोढा प्रासंग्यः । “लोढण्याबैलइतिख्यातः ।” शकटस्य

स्कंधदेशे त्वस्य वहः सास्त्रा तु गलकंबलः ॥ स्यान्नस्तितस्तु नस्योतः प्रष्ठवाट् युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥

युगादीनां तु वोढारो युग्य प्रासंग्यशाकटाः ॥ खनति तेन तद्दोढास्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

धूर्वहेधुर्यधौरेयधुरीणाः सधुरंधराः ॥

वोढाशाकटः । एकैकं । तेन खनतीत्याद्यर्थे हालिकः सैरिकश्च स्यात् । यथा हलेन खनति हालिकः । एवं हलस्य वोढा हलस्यायं वाहालिकः । एवं सीरेण खनति सीरस्य वोढा सीरस्यायं वासैरिकः । सीरो हलस्य पर्यायः । द्वे “नांगन्याबैलइतिख्यातस्य” ॥ ६४ ॥ धूर्वहः । धुर्यः । धौरेयः । धुरीणः । धुरंधरः । पंच धुरंधरस्य । “धूर्वहशब्दो दीर्घादिः वीरुपधाया इति दीर्घः” ॥

एकधुरीणः । एकधुरः । एकधुरावहः । त्रयंयएकामेवधुरंवहतितस्य ॥ ६५ ॥ यःसर्वामपिधुरंवहतिससर्वधुरीणः । एकं । माहेयी । सौरभेयी । गौः ।
उस्त्रा । माता । शृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुनी । अघ्न्या । रोहिणी । नवकं गवि । गावौ । मातरौ । यागोषुउत्तमासागौर्नैचिकीत्येकं । “निचिकी । नैचिकी
गौरुत्तमातुनिचिकीसाप्रकीर्तितेतिनाममाला । नीचिकानीचिकीचेतिद्विरूपकोशः” नीचैश्वरतिनैचिकी । वर्णा “वयवप्रमाणा” दीनांभेदात् ।

उभावेकधुरीणैकधुरावेकधुरावहे ॥ ६५ ॥ सतुसर्वधुरीणःस्याद्योवैसर्वधुरावहः ॥
माहेयीसौरभेयीगौरुस्त्रामाताचशृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुन्यघ्न्यारोहिणीस्यादुत्त
मागोषुनैचिकी ॥ वर्णादिभेदात्संज्ञाःस्युःशबलीधवलादयः ॥ ६७ ॥ द्विहायनीद्वि
वर्षागौरैकाब्दात्वेकहायनी ॥ चतुरब्दाचतुर्हायण्येवंत्र्यब्दात्रिहायणी ॥ ६८ ॥

शबलीधवलादयोगवांसंज्ञाः । शबलीचित्रवर्णा । “शबलापि ।” धवलीशुक्लवर्णा । “धवलापि ।” आदिनाकंपिलापाटलेत्यादि । अवयवभेदात्
लंबकर्णावक्रशृंगीत्यादि । “प्रमाणभेदात्दीर्घास्वर्वावामनीत्यादि ।” एकैकं ॥ ६७ ॥ वयोभेदात्संज्ञाभेदमाह । द्विवर्षा द्वेवर्षेप्रमाणमस्याःसागौर्द्वि
हायनी । एकं । एकाब्दागौः एकहायनी । एकं । चतुरब्दागौः चतुर्हायणी । एकं । त्रिवर्षात्रिहायणीस्यात् । एकं ॥ ६८ ॥

वशा । बंध्या । द्वे “वांझइतिख्यातायाः ।” अवतोका । “वतोकेत्यपि ।” स्रवद्रर्भा । द्वे अकस्मात्पतितगर्भायाः । मृतवत्सास्रवद्रर्भेतिमाला । वृषभेणमैथुनार्थेआक्रांतासंधिनी । संधागर्भाधानमस्यस्याः संधिनी । एकं । वृषोपगमनाद्गर्भोपघातिनीवेहदित्युच्यते । एकं । तांतंस्त्रियां । विहंतिगर्भवे हत् । वेहद्वृषोपगतेतिभागुरिः ॥ ६९ ॥ प्रजनेगर्भग्रहणेकाल्याप्राप्तकालासागौरुपसर्या । एकं । बालाचासौगर्भिणीचबालगर्भिणीसाप्रष्ठौही । “पष्ठौहीत्यपिपाठः । तत्रपृषोदरादित्वात्त्रलोपः । ” एकं । अचंडी । सुकरा । द्वेअकोपनायाः । बहुसूतिः । परेष्टुका । द्वेबहुप्रसवायाः ॥ ७० ॥ चिर

वशाबंध्यावतोकातुस्रवद्रर्भायसंधिनी ॥ आक्रांतावृषभेणायवेहद्गर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥

काल्योपसर्याप्रजनेप्रष्ठौहीबालगर्भिणी ॥ स्यादचंडीतुसुकराबहुसूतिःपरेष्टुका ॥ ७० ॥

चिरप्रसूतावष्कयणीधेनुःस्यान्नवसूतिका ॥ सुव्रतासुखसंदोद्यापीनोघ्नीपीवरस्तनी ॥ ७१ ॥

प्रसूता । वष्कयणी । “वष्कयिणीत्यपि । वष्कयस्तरुणवत्सः सोस्यस्याः । वष्कयस्त्वेकहायनोवत्सइतिशाकटायनः” । द्वेदीर्घकालेनप्रसूतायाः । धेनुः । नवसूतिका । द्वेनूतनप्रसूतायाः । सुव्रता । सुखसंदोद्या । “सुखसंदुषेत्यपि” । द्वेसुशीलायाः । “मिसकीनइतिख्यातायाः” । पीनोघ्नी । पीवरस्तनी । द्वेस्थूलस्तन्याः ॥ ७१ ॥

द्रोणक्षीरा । द्रोणदुग्धा । द्वेद्रोणपरिमितदुग्धदात्र्यां । बंधकं आधिस्तत्रस्थिताऋणशुद्धिपर्यंत उत्तमर्णगृहेदोहनार्थं स्थापितेतियावत् । साधेनुष्या । ए
कं । बंधकं स्याद्विनिमयइतिविश्वः । यावर्षेवर्षेप्रसूयतेसासमांसमीनेत्येकंपंचाक्षरं ॥ ७२ ॥ ऊधः । आपीनं । द्वेगोस्तनस्य । “कांसइतिख्यातस्य ।”
ऊधः । सांतंक्लीबं । शिवकः । कीलकः । द्वेगवांबंधनार्थं निखातस्यकाष्ठस्य । “मेढइतिख्यातस्य” । दाम । संदानं । द्वेबंधनरज्जोः । “दावेइतिख्या
तायाः ।” संदीयतेबध्यतेऽनेनसंदानं । दामनांतं । स्त्रियांतुदामा । दामानौ । पशुरज्जुः । दामनी । “बंधनीत्यपिपाठः” । द्वे यस्यामेकस्यांबहुयंथियु

द्रोणक्षीराद्रोणदुग्धाधेनुष्याबंधकेस्थिता ॥ समांसमीनासायैवप्रतिवर्षप्रसूयते ॥ ७२ ॥

ऊधस्तुक्लीबमापीनंसमौशिवककीलकौ ॥ नपुंसिदामसंदानंपशुरज्जुस्तुदामनी ॥ ७३ ॥

वैशाखमंथमंथानमंथानोमंथदंडके ॥ कुठरोदंडविष्कंभोमंथनीगर्गरीसमे ॥ ७४ ॥

तायांवहवोवृषाबध्यंतेतस्यारज्जोः । “दावणइतिख्यातायाः ।” चरणपाशस्येत्येके ॥ ७३ ॥ वैशाखः । मंथः । मंथानः । मंथाः । मंथदंडकः । पंच
मंथनदंडस्य । “रवीइतिख्यातस्य ।” मंथाः । मंथानौ । कुठरः । “कुठरइतिपाठेतुकुटकौटिल्ये । बाहुलकादरः ।” दंडविष्कंभः । द्वे यत्रमंथदंडोबध्यते
तस्यस्तंभस्य । “घुसळखांबइतिख्यातस्य ।” मंथनी । गर्गरी । द्वे मथ्यमानदधिपात्रस्य । मंथतेऽस्यामंथनी । कलशीत्यपिपाठः ॥ ७४ ॥

उष्ट्रः । क्रमेलकः । मयः । महांगः । चत्वारिउष्ट्रस्य । उष्ट्रस्यशिशुःकरभइत्येकं । दारवैःकाष्ठमयैः पादबंधनैरुपेताः करभाःशृंगखलकाःस्युरेकं ॥ ७५ ॥
 अजा । छागी । द्वे "शेळीइतिख्यातायाः" शुभः । "तुभः । स्तभः । स्तुभश्चेत्यपि ।" छागः । वस्तः । छगलकः । अजः । पंचकमजस्य । "बोकडइति
 ख्यातस्य ।" मेढ्रः । उरभ्रः । उरणः । ऊर्णायुः । मेषः । वृष्णिः । एडकः । "सप्तकंमेढ्रं. एडकाइतिख्यातस्य ।" अविरित्यपि । ऊर्णायुरुदंतः ॥ ७६ ॥ उ

उष्ट्रेक्रमेलकमयमहांगाःकरभःशिशुः ॥ करभाःस्युःशृंगखलकादारवैःपादबंधनैः ॥ ७५ ॥

अजाछागीशुभच्छागवस्तच्छगलकाअजे ॥ मेढ्रोरभ्रोरणोर्णायुमेषवृष्णयएडके ॥ ७६ ॥

उष्ट्रोरभ्राजवृंदेस्यादौष्ट्रकौरभ्रकाजकं ॥ चक्रीवंतस्तुबालेयारासभागर्दभाःखराः ॥ ७७ ॥

वैदेहकःसार्थवाहनैगमोवाणिजोवणिकू ॥ पण्याजीवोत्थापणिकःक्रयविक्रयिकश्चसः ॥ ७८ ॥

घ्राणांवृंदेऔष्ट्रकं । उरभ्राणांवृंदेऔरभ्रकं । अजानांवृंदेआजकं । क्रमादेकैकं । चक्रीवान् । बालेयः । रासभः । गर्दभः । खरः । पंचगर्दभस्य । "गाढव इति
 ख्यातस्य" ॥ ७७ ॥ वैदेहकः । सार्थवाहः । नैगमः । "निगमः । निगमोवणिजेपुर्यामिति विश्वः ।" वाणिजः । वणिकू । पण्याजीवः । आपणिकः । क्रयविक्र
 यिकः । अष्टौक्रयविक्रयाभ्यांवर्तमानस्य । "वाणीइतिख्यातस्य । वणिकूस्त्रियां । वणिज्यायांपुमान्वाणिजिकेचहरिणांतरइतिविश्वः ।" वणिजौ ॥ ७८

विक्रेता । विक्रयिकः । द्वे वस्त्रपात्रादिदत्त्वात्तन्मूल्यंगृह्यतः । “विकणाराइतिख्यातस्य । विक्रयेण जीवति विक्रयिकः ।” क्रायिकः । क्रयिकः । द्वे मूल्येन वस्त्रादिगृह्यतः । “विक्रयघेणाराइतिप्रसिद्धस्य । क्रयेण जीवति क्रयिकः ।” वाणिज्यं । “वणिज्यमपि । दूतवणिग्भ्यांचेतियः ।” वणिज्या । द्वे वणिजांकर्मणि । “वाणीपणाइतिख्याते । वणिजांकर्मवाणिज्यं ।” मूल्यं । वस्त्रः । अवक्रयः । त्रयं विक्रेयवस्तूनां मूल्यस्य । “मोलइतिख्यातस्य” । वसत्यस्मिन्वस्तुप्राप्तिरिति वस्त्रः ॥ ७९ ॥ नीवी । “नीविरित्यपि ।” परिपणः । मूलधनं । क्रयविक्रयादिव्यवहारेयन्मूलधनंतस्य । भांडवलइति

विक्रेतास्याद्विक्रयिकः क्रायिकः क्रयिकौ समौ ॥ वाणिज्यं तु वणिज्यास्यान्मूल्यं वस्त्रौप्यवक्रयः ॥ ७९ ॥ नीवी परिपणो मूलधनं लाभोऽधिकं फलं ॥ परिदानं परीवर्तनैर्नैमेयनिमयावपि ॥ ८० ॥ पुमानुपनिधिन्यासः प्रतिदानं तदपणं ॥

ख्यातस्य । नीवीस्त्री । परिपण्यते वृत्त्यर्थं प्रयुज्यते परिपणः । मूलधनादधिकं निष्पन्नं कालांतरेण सलाभः स्यात् । “एकं । नफाइत्यादिख्यातस्य ।” परिदानं । “प्रतिदानमित्यपि ।” परीवर्तः । “परिवर्तइत्यपि ।” नैमेयः । “वैमेयोपि ।” निमयः । “विमयइत्यपि ।” चत्वारि परिवर्तनस्य । “मोबदलाइतिप्रसिद्धस्य” मेदू प्रणिदाने । निमानं निमयः ॥ ८० ॥ उपनिधिः । न्यासः । द्वे निक्षेपस्य । “ठेव, पुरलेलेंद्रव्यइतिप्रसिद्धस्य” स्मृतौ तेषां भेदो नास्ति । तस्य निक्षेपस्य निक्षेपूत्रे अर्पणं प्रतिदानमित्युच्यते । एकं प्रतीपदानं प्रतिदानं ॥

क्रये “क्रयविषयेमाहकागृण्हीयुरितिबुद्ध्या ।” यदापणेप्रसारितंवस्तुतत्क्रयं । एकं । यत्केतव्यमात्रंयत्रक्रापिवर्ततेतत्क्रयं ॥ ८१ ॥ एवंविक्रेयं । पणितव्यं । पण्यं । त्रयंविक्रेयस्यवस्तुनः । क्रयादयोवाच्यलिङाः । सत्यापनं । “सत्यापना । सत्यापनासत्याकृतिरितित्रिकांडेबोपालितात् ।” सत्यंकारः । सत्याकृतिः । त्रयं अवश्यंमयैतत्केतव्यमित्यादिरूपस्यसत्यस्यकरणे । “सईकरणेइतिख्याते । सत्यंकारस्तुलोके सचकार. विसारइत्यादिप्रसिद्धः ।” सत्यस्यकृतिःसत्याकृतिः । सत्यादशपथइतिडाच् ॥ ८२ ॥ विपणः । विक्रयः । द्वे “विकर्णेइतिख्यातस्य ।” आदश । “दशशब्दमभिव्याप्य” ।

क्रयेप्रसारितंक्रयंक्रेयंकेतव्यमात्रके॥ ८१ ॥ विक्रेयंपणितव्यंचपण्यंक्रयाद्यस्त्रिषु॥ क्रीवेसत्यापनंसत्यंकारःसत्याकृतिःस्त्रियां॥ ८२ ॥ विपणोविक्रयःसंख्याःसंख्येयेत्यादशत्रिषु॥ विंशत्याद्याःसदैकत्वेसर्वाःसंख्येयसंख्ययोः ८३

एकाद्याअष्टादशांताः संख्याशब्दाः संख्येयेवर्तमानास्त्रिषु । यथा । एकाशाटी । एकःपटः । एकंवस्त्रं । दशस्त्रियः । दशपुरुषाः । दशकुलानि । “न तुविप्रस्यैकइत्यादि ” एवंअष्टादशपर्यंताः उदाहर्तव्याः । तत्रचतुष्पर्यंतावाच्यलिङाः । शेषंत्रिषुसमानं । हिशब्दादेषांसंख्येयेएववृत्तिर्नतुसंख्यायामितिसूचितं । विंशत्याद्याः विंशतिमारभ्यपरार्द्धपर्यंताःसर्वाःसंख्याः सदैकत्वेनित्यमेकवचनांताः । संख्येयेसंख्यायांचवर्तते । तत्रसंख्येयेयथा एकोनविंशतिः पटाः । विंशत्यापुरुषैःकृतं । संतिशतंगावइत्यादि । संख्यायांयथा । पटानांविंशतिः । गवांशतं ॥ ८३ ॥

संख्यार्थेद्विवद्बुवचनेस्तः । संख्यांतरार्थेवर्तमानायाविंशत्यादिसंख्यायाः द्विवचनेबहुवचनेअपिभवतइत्यर्थः । यथाद्वेविंशती । गवांशतानि । “ति
स्रोविंशतयइत्यादि । तासुविंशत्यादिषुनवतिपर्यंताःस्त्रियां । पंक्तेरिति । पंक्तिर्दशसंख्यातामारभ्यदशगुणंउत्तरंयत्रतादृशंसंख्यानंक्रमात्शतसहस्रा
दिस्यात् । पंक्तिर्दशाक्षरंछदोदशसंख्यावल्लिष्वपिइतिविश्वः । यथादशगुणापंक्तिः शतंस्यात् । शतंदशगुणंसहस्रंस्यात् । एवमयुतादि । यदाद्भुः ।
एकदशशतसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयःक्रमशः । अर्बुदमब्जंखर्वनिखर्वमहापद्मशंकवस्तस्मात् । जलधिश्चात्यंमध्यंपरार्द्धमितिदशगुणोत्तराःसं
ज्ञाः । संख्यायाःस्थानानांव्यवहारार्थेकृताःपूर्वेरिति ॥ ८४ ॥ यौतवं । द्रुवयं । पाय्यं । इतित्रयंसमानार्थकं समानमर्थोयस्यतत् । परिमाणवाचक

संख्यार्थेद्विवद्बुत्वेस्तस्तासुचानवतेःस्त्रियः ॥ पंक्तेःशतसहस्रादिक्रमाद्दशगुणोत्तरं ॥ ८४ ॥

यौतवंद्रुवयंपाय्यमितिमानार्थकंत्रयं ॥ मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्गुजापंचाद्यमाषकः ॥ ८५ ॥

मित्यर्थः । यौतवंओष्ठ्यांतवर्णं । पाय्यंतालव्यसंयुक्तांतं । तन्मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्भिद्यते । तुलामानंअंगुलिमानंप्रस्थमानंचेति । त्रिविधमित्यर्थः ।
एतदेवोन्मानप्रमाणपरिमाणशब्दैः क्रमेणव्यवहियते । “यदुक्तं । ऊर्ध्वमानंकिलोन्मानंपरिमाणंतुसर्वतः । आयामस्तुप्रमाणंस्यात्संख्याभिन्नानुस
र्वतइति ।” पंचगुंजाः आद्यमाषकः शास्त्रीयोमाषकःस्यात् । यथाचशास्त्रं पंचकृष्णलोमाषइति । एकं । आद्येतिविशेषणंद्विकृष्णलस्यराजतमाष
स्यव्यावृत्त्यर्थं । तस्यशास्त्रेप्रायशोव्यवहाराभावात् ॥ ८५ ॥

तेषोऽष्टमाषाअक्षः कर्षश्चस्यात् । “अस्त्रीपुंसिह्रीबिच ।” द्वे “तोळाइतिख्यातस्य ।” कर्षचतुष्टयंपलंस्यात् । एकं । सुवर्णः । विस्तः । द्वे हेमः सुवर्णस्याक्षे । अशीतिगुंजाभिस्तुलितेसुवर्णएवेत्यर्थः । “रुद्रस्तु । सुवर्णस्वर्णविस्तयोरितिह्रीबमाह ।” तस्यहेमः पलेकुरुविस्तइत्येकं ॥ ८६ ॥ पलानांशतंतुलास्यात् । “एकं । स्त्रियां । विंशतिस्तुलाएकोभारःस्यात् । एकं । भारःस्याद्वीवधेविष्णौपलानां द्विसहस्रकइतिकोशांतरं ।” पुरुषेणहिद्वेपलस

तेषोऽष्टमाक्षःकर्षोऽस्त्रीपलंकर्षचतुष्टयं ॥ सुवर्णविस्तौहेमोऽक्षेकुरुविस्तस्तुतत्पले ॥ ८६ ॥

तुलास्त्रियांपलशतंभारःस्याद्विंशतिस्तुलाः ॥ आचितोदशभाराःस्युःशाकटोभारआचितः ॥ ८७ ॥

कार्षापणःकार्षिकःस्यात्कार्षिकेताम्रिकेपणः ॥

हस्त्रेवोदुंशक्येते । भ्रियतइतिभारः । दशभाराः आचितइतिस्युः । यःशाकटः शकटेनवोदुंशक्योभारः सोप्याचितइत्येकं । “आचितःशकटोन्मेपेपलानामयुतद्वयइतिविश्वः” ॥ ८७ ॥ कार्षापणः । कार्षिकः । द्वे राजतकर्षपरिमितरूपकस्य । “रूपयाइतिख्यातस्य । कार्षापणोऽस्त्रीकार्षिकेपणोऽष्टमाक्षिकेपिकेतिकोशांतरं ।” ताम्रिकेताम्रसंबधिकर्षप्रमाणेतस्मिन्कार्षिकेपणइत्येकं । पैसाइतिख्यातस्य । इतितुलामानमुक्तं । अंगुलिमानंहस्तादितुनृवर्गेउक्तं ।

प्रस्थमानंत्वाह ।” आढकादयःशब्दाः परिमाणार्थकाः परिमाणविशेषवाचकाः पृथक्प्रत्येकंभिन्नाइत्यर्थः । तत्रआढकइत्येकंपायलीइतिख्यातस्य । द्रोणइत्येकंअदमणीइतिख्यातस्य । द्वे अप्यस्त्रियां । खारीइत्येकंदीढमणीइतिख्यातस्य । खारइतिपुंसिवा । खारिरितिह्रस्वांतोपिस्त्रियां । वाहइत्येकंबारामणीइतिख्यातस्य । निकुंचकइत्येकंमूठइतिख्यातस्य ॥ ८८ ॥ कुडवइत्येकंपावशेरइतिख्यातस्य । कुटपइतिमुकुटः । कुडपोवा । प्रस्थइत्येकंशेरइतिख्यातस्य ।” आद्यशब्दाच्छूर्पभारादिग्रहः । यदाहुः । पलंप्रकुंचकंमुष्टिःकुडवस्तच्चतुष्टयं । चत्वारःकुडवाःप्रस्थश्चतुष्प्रस्थंतथाढकं ।

अस्त्रियामाढकद्रोणौखारीवाहोनिकुंचकः ॥ ८८ ॥ कुडवःप्रस्थइत्याद्याःपरिमाणार्थकाःपृथक् ॥
पादस्तुरीयोभागःस्यादंशभागौतुवंटके ॥ ८९ ॥

अष्टाढकोभवेद्रोणोद्विद्रोणःशूर्पउच्यते । सार्धशूर्पोभवेत्खारीद्विशूर्पाद्रोण्युदाहृता । तमेवभारंजानीयाद्वाहोभारचतुष्टयमिति । अन्यच्च अष्टमुष्टिभवेत्किंचित्किंचिदष्टौतुपुष्कलं । पुष्कलानितुचत्वारिआढकःपरिकीर्तितः । चतुराढकोभवेद्रोणइत्येतन्मानलक्षणमित्युक्तं ।” अत्रपलादित्रयंअभिन्नं । तत्तद्देशभेदात्संख्यान्यथात्वंच । यथामगधदेशे । द्रोणस्तुखार्याःखलुषोडशांशःस्यादाढकोद्रोणचतुर्थभागइत्यादि । रूपकादेश्चतुर्थभागः पादइत्युच्यते । एकं । “पायलीइत्यादिख्यातस्य ।” अंशः । भागः । वंटकः । त्रीणिभागमात्रस्य । “वांटाइतिख्यातस्य” ॥ ८९ ॥

द्रव्यं । वित्तं । स्वापतेयं । रिक्तं । ऋक्थं । धनं । वसु । हिरण्यं । द्रविणं । द्युम्नं । अर्थः । राः । विभवः । त्रयोदशधनस्य । तत्र अर्थादित्रयं पुंसि ।
 राद्वयोर्विभवे स्वर्णे इति रुद्रः । रायौ । रायः ॥ ९० ॥ कोशः । हिरण्यं । द्वे अपि घटिता घटितयोर्ह्ये मरूप्ययोः । कोशस्तालव्यान्तो मूर्द्धन्यान्तो वा । ता
 भ्यां हेमरूप्याभ्यां यदन्यत्ताम्रादिकं तत्कुप्यं स्यात् । एकं । कुप्यं ह्रस्वादि । अर्थाद्विरण्यमरूप्यं च कुप्यं तद्वयं कुप्यमकुप्यं च आहतं “मुद्रितं चेत्” रूप्यं

द्रव्यं वित्तं स्वापतेयं रिक्तं ऋक्थं धनं वसु ॥ हिरण्यं द्रविणं द्युम्नं मर्थैर्विभवा अपि ॥ ९० ॥
 स्यात्कोशश्च हिरण्यं च हेमरूप्ये कृताकृते ॥ ताभ्यां यदन्यत्तत्कुप्यं रूप्यं तद्वयमाहतं ॥ ९१ ॥
 गारुत्मतं मरकतमश्मगर्भं हरिन्मणिः ॥ शोणरत्नं लोहितकः पद्मरागोऽथ मौक्तिकं ॥ ९२ ॥

प्यं । “एकं नाणे इति ख्यातस्य ।” रूपमाहन्यतेऽस्य रूप्यं । रूपादाहत इति यत् । रूप्यं स्यादाहतस्वर्णरजतं रजतेऽपि चेति विश्वः ॥ ९१ ॥ गारुत्मतं । मर
 कतं । अश्मगर्भः । हरिन्मणिः । चत्वारि पाच इति प्रसिद्धस्य मणेः । शोणरत्नं । लोहितकः । पद्मरागः । त्रीणि पद्मरागस्य । “माणीक इति ख्यातस्य” ।
 मौक्तिकं ॥ ९२ ॥

मुक्ता । द्वे “मोतीं इति प्रसिद्धस्य ।” मुच्यते शक्तिभिर्मौक्तिकं । विद्रुमः । प्रवालः । “द्वे पौवळें इति ख्यातस्य । क्लीबे प्रवालं ।” रत्नं । मणिः । द्वे अश्मजातौ मरकतादौ मुक्तादिकेऽपि वर्तते । तत्र मणिः स्त्रीपुंसयोः । “स्त्रियां ङीष्तोऽपि मणी ।” आदिशब्दाद्विद्रुमेऽपि । रमंते स्मिन् रत्नं । कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकं । एतानि पञ्च रत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः । सुवर्णं रजतं मुक्तारं जावर्तं प्रवालकं । रत्नपञ्चकमाख्यातं शेषं वस्तु प्रचक्षते इति वा । मुक्ता-

मुक्ताथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुंन पुंसकं ॥ रत्नं मणिर्द्वयोरश्मजातौ मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥
 स्वर्णं सुवर्णं कनकं हिरण्यं हेमहाटकं ॥ तपनीयं शातकुंभं गांगेयं भर्मकर्बुरं ॥ ९४ ॥
 चामीकरं जातरूपं महारजतकांचने ॥ रुक्मं कार्तस्वरं जांबूनदमष्टापदोऽस्त्रियां ॥ ९५ ॥

फलं हिरण्यं च वैडूर्यं पद्मरागकं ॥ पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा । प्रवालमुक्तान्युक्तानि महारत्नानि वै न वेति” ॥ ९३ ॥ स्वर्णाद्येकोनविंशतिः सुवर्णस्य । तत्र हेम भर्मणीनांति ॥ ९४ ॥ अष्टापदं क्लीबपुंसयोः । शातकौंभमिति द्विरूपकोशः । कर्बूरमिति दीर्घमध्यं शब्दरत्नवल्यां । कर्चूरं । कर्चूरः स्यात्पुमान् शब्दां सुवर्णं पुंन पुंसकमिति मेदिनी । भर्ममित्यदंतमपि द्विरूपकोशे” ॥ ९५ ॥

यदलंकाररूपसुवर्णतत्शृंगीकनकमित्येकं । शृंगीतिपृथगपि । यन्मालाभूषणंकनकंशृंगीति । दुर्वर्णादिपंचकंरजतस्य । “तत्रवर्जुरंरुहस्थोकारमि
तिरामनाथः ।” अपिशब्दात्तारंकलघौतमित्यपि ॥ ९६ ॥ रीतिः । आरकूटः । द्वे पित्तलस्य ” तत्ररीतिःस्त्रियां । रीतीत्यपि । आरकूटः पुंसि
क्रीवेच ।” ताम्रकं । शुल्बं । म्लेच्छमुखं । द्यष्टं । “द्विष्टमपि ।” वरिष्टं । उदुंबरं । “औदुंबरंभवेत्ताम्रेफलादौयज्ञशाखिनइत्यजयः ।” षट्तामस्य ॥ ९७

अलंकारसुवर्णयच्छृंगीकनकमित्यदः ॥ दुर्वर्णैरजतरूप्यंस्वर्जूरंश्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥
रीतिःस्त्रियामारकूटोनस्त्रियामथताम्रकं ॥ शुल्बंम्लेच्छमुखंद्यष्टवरिष्टौदुंबराणिच ॥ ९७ ॥
लोहोऽस्त्रीशस्त्रकंतीक्ष्णंपिंडंकांलायसायसी ॥ अश्मसारोऽथमंडूरंसिंहाणंमपितन्मले ॥ ९८ ॥

लोहः । शस्त्रकं । तीक्ष्णं । पिंडं । कालायसं । “कृष्णायसमिति रत्नमाला ।” अयः । अश्मसारः । सप्तलोहस्य । “अश्मसारंचशस्त्रकमित्यमरमा
ला ।” मंडूरं । सिंहाणं । “सिंहानमित्यपिपाठः । सिंघाणमित्यपि ।” द्वे लोहमलस्यलोहकीटइतिख्यातस्य । मंडूरंटवर्गमध्यं ॥ ९८ ॥

सर्वमपितैजसं सुवर्णरजतादिकं लोहमित्युच्यते । “प्रज्ञाद्यणिलौहमित्यपि” । यद्वासर्वस्वर्णादितैजसं लोहं च स्यात् । “तेजसो विकारस्तैजसं” यदुक्तं । सुवर्णरजतं ताम्रं रीतिः कां स्यंतथात्रपु । सीसं कालायसं चैव मण्डौ लोहानि च क्षत इति । अयस्तु विशेषाल्लोहसंज्ञं । अयसो विकारः फालाख्यः कुशी स्यात् । यच्छाश्वतः कुशीवला कुशीफाले इति । एकं स्त्रीलिंगं । क्षारः । काचः । द्वेकाचस्य । “कांच बांगडस्वार इति ख्यातस्य” । क्षरति क्षारः । चपलः । रसः । सूतः । पारदः । “पारतः । रसेंद्रः पारदः प्रोक्तः पारतोऽपि निगद्यत इति तारपालः । पारतस्तु मनाक् पांडुः सूतस्तुरहितो मलात् । पारदस्तु मना

सर्वं च तैजसं लौहं विकारस्त्वयसः कुशी ॥ क्षारः काचोऽथ चपलो रसः
सूतश्च पारदे ॥ ९९ ॥ गवलं माहिषं शृंगं मभ्रकं गिरिजामले ॥

कुशीतः सर्वे तु ल्यगुणाः स्मृता इति शब्दार्णवः” । चत्वारि पारदस्य । “पारा इति ख्यातस्य” ॥ ९९ ॥ यन्माहिषं शृंगं तद्गवलमित्येकं । पारदो हि प्रायेण गवले निधाप्यते तत्र तदभिधानं । अभ्रकं । गिरिजामलं । द्वे “अभ्रक इति ख्यातस्य ।” अभ्रस्य प्रतिकृतिरभ्रकं । गिरिजं । अमलमिति कश्चित् । तन्मते त्रीणि । “गिरिजं गिरिजा बीजममलं गवलध्वजमिति वाचस्पतिः”

स्रोतोऽंजनं । सौवीरं । कापोतांजनं । यामुनं । चत्वारिसौवीरांजनस्य । “सुरमाइतिख्यातस्य ।” यमुनास्रोतसोजातमंजनं स्रोतोऽंजनं । सुवीरदेशेभवं सौवीरं । धन्वंतरिस्तु । अंजनं मेचकं कृष्णसौवीरं स्यात्सुवीरजं । कापोतकं यामुनं च स्रोतोऽंजनमुदाहृतमिति ॥ १०० ॥ तुत्थांजनं । शिखिग्रीवं । वितुन्नकं । मयूरकं । कर्परी । पंचतुत्थांजनस्य । मोरचूदइतिख्यातस्य । तुदस्य क्षिरोगान्तुत्थं । तुत्थं च तदंजनं च । दार्विकादारुहरिद्रा तत्काथोद्भ

स्रोतोऽंजनं तु सौवीरं कापोतांजनं यामुनै ॥ १०० ॥ तुत्थांजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकं मयूरके ॥
कर्परी दार्विका काथोद्भवं तुत्थं रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भं तार्क्ष्यं शैलं गंधाश्मनितुगंधिकः ॥
सौगंधिकश्च चक्षुष्याकुलाल्यौ तु कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

वं । तस्याः काथे “समभागेन अजादुग्धेन” संस्कृतं तुत्थं तुत्थांजनं रसांजनादिसंज्ञं स्यात् । “दार्विकेत्यपि ।” रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भं । तार्क्ष्यं । शैलं । त्रीणि । केचित्सुत्थरसांजनमिति समस्तपेदुः । गंधाश्मा । गंधिकः । “गंधकइत्यपि ।” सौगंधिकः । त्रीणि गंधस्य । चक्षुष्या । कुलाली । कुलत्थिका । त्रयं । “तुत्थविशेषस्य निष्कासुरमाइतिख्यातस्य ।” चक्षुषेहिता चक्षुष्या । कुलेतिष्ठतितत्तत्कृतिः कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

रीतिपुष्पं । पुष्पकेतु । पुष्पकं । “पौष्पकमित्यपि” कुसुमांजनं । चत्वारिसंतप्तपित्तलादुत्पन्नस्य” जस्ताचैफूलइतिख्यातस्य ।” पुष्पकेतु । उदंतं
 क्लीबे । पिंजरं । पीतनं । तालं । आलं । “अलं । हरितालमलंतालवर्णकंनटभूषणमितिमाधवः ।” हरितालकं । पंचहरितालस्य ॥ १०३ ॥ गैरेयं । अ
 र्थ्यं । गिरिजं । अश्मजं । शिलाजतु । पंचशिलाजतुनः । “शिलाजितइतिख्यातस्य” । अर्थ्यतेरसायनार्थिभिरर्थ्यं । शिलायां स्रवलाक्षाकृतित्वाच्छि
 लाजतु । बोलः । गंधरसः । “रसगंधइतिस्वामी । राजदंतादित्वात् ।” प्राणः । पिंडः । गोपरसः । पंचगंधरसस्य । “रक्त्याबोळइतिख्यातस्य” । गोपः । रसश्चेति

रीतिपुष्पं पुष्पकेतुपुष्पकंकुसुमांजनं ॥ पिंजरं पीतनं तालमालं च हरितालके ॥ १०३ ॥

गैरेयमर्थ्यगिरिजमश्मजंचशिलाजतु ॥ बोलगंधरसप्राणपिंडगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

डिंडीरोऽब्धिकफः फेनः सिंदूरं नागसंभवं ॥ नागसीसकयोगेष्टं वप्रं प्राणित्रपुपिचटं ॥ १०५ ॥

पृथगपि । अत्र गोसइतिमुकुटः । गांजलं स्यति । षोतकर्मणि । गोपइतिस्वामी । गंधप्रधानोरसोस्यगंधरसः ॥ १०४ ॥ डिंडीरः । “हिंडीरइत्यपि” हिंडिरइति
 शब्दरत्नावल्यां । अब्धिकफः । फेनः । त्रयं । सागरमलाख्यस्य । समुद्रफेनस्य । सिंदूरं । नागसंभवं । द्वे “सिंदूरइतिख्यातस्य ।” नागात्सीसात्संभवोऽस्य ना
 गसंभवं । नागं । सीसकं । योगेष्टं । वप्रं । “वर्द्धमितिमुकुटः । वृधुवर्द्धने । वधिवपिभ्यांरन्” । चत्वारिंसीसस्य । “शिशेइतिख्यातस्य ।” त्रपु । पिचटं १०५

रंगं । वंगं । चत्वारिवंगे । “कथिलइतिख्याते ।” पिचुः । तूलः । द्वे कार्पासस्य । कमलोत्तरं । कुसुंभं । वन्हिशिखं । महारजनं । चत्वारिकुसुंभ
 स्य । रज्यतेवस्त्राद्यनेनरजनं । महच्चतद्रजनंचमहारजनं ॥ १०६ ॥ मेषकंबलः । ऊर्णायुः । द्वे कंबलस्य । ऊर्णायुरुदंतःपुंसि । शशोर्णं । शश
 लोम । द्वे शशलोमः । मधु । क्षौद्रं । माक्षिकं । त्रीणिमधुनः । आदिनाभ्रामरपौत्तिकादिग्रहणं । मधूच्छिष्टं । सिक्थकं । द्वे “मेणइतिख्यातस्य” ।

रंगवंगेअथपिचुस्तूलोऽथकमलोत्तरं ॥ स्यात्कुसुंभवन्हिशिखंमहारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥

मेषकंबलऊर्णायुःशशोर्णंशशलोमनि ॥ मधुक्षौद्रंमाक्षिकादिमधूच्छिष्टंतुसिक्थकं ॥ १०७ ॥

मनःशिलामनोगुप्तामनोवहानागजिह्विका ॥ नैपालीकुनटीगोलायवक्षारोयवाग्रजः ॥ १०८ ॥

मधुनाउच्छिष्यतेमधूच्छिष्टं ॥ १०७ ॥ मनःशिला । “मनःशिलइतिद्विरूपकोशः ।” मनोगुप्ता । मनोव्हा । नागजिह्विका । चत्वारिमनःशिला
 याः । “मनःशब्दवाच्याशिलामनःशिला ।” नैपाली । कुनटी । गोला । त्रीणिनैपालदेशोद्भवायांमनःशिलायां । सप्तैकाथैइत्येके । यवक्षारः ।
 यवाग्रजः ॥ १०८ ॥

पाक्यः । त्रीणिदग्धयवांकुरेभ्योजायमानस्यक्षारभेदस्य । “जवखारइतिख्यातस्य । सर्जिकाक्षारः । सृजिकाक्षारइतिरामनाथः । कापोतः । सुखवर्चकः । त्रीणिक्षारभेदस्य । “सजीखारइतिख्यातस्य ” । सर्जिकादग्धाक्षार्यतेयः ससर्जिकाक्षारः । सौवर्चकं । रुचकं । द्वेक्षारभेदस्य । “संचळखारइतिख्यातस्य” । प्रागुक्तमपि क्षारप्रसंगात्पुनरुक्तं । पंचापिसर्जिकाक्षारस्येतिसुभूत्यादयः । त्वक्क्षीरी । वंशरोचना । “वंशलोचनेतिहेमचंद्रः” । द्वेवे

पाक्योथसर्जिकाक्षारःकापोतःसुखवर्चकः॥ सौवर्चकंस्याद्गुचकंत्वक्क्षीरीवंशरोचना॥ १०९॥
शिग्रुजंश्वेतमरिचंमोरटंमूलमैक्षवं॥ ग्रंथिकंपिप्पलीमूलंचटिकाशिरइत्यपि॥ ११०॥

पुजन्यस्यौषधिविशेषस्य “वंशलोचनइतिख्यातस्य ” । त्वक्क्षीरीवंशजाशुभ्रावंशक्षीरीचवैणवीतिकोशांतरं ॥ १०९ ॥ शिग्रुजं । श्वेतमरिचं । द्वेसौभांजनबीजस्य “ । शेवग्याचेंबीइतिख्यातस्य ” । इक्षुसंबंधिमूलकंमोरटंस्यात् । एकं । “इक्षुमूलस्य ” । ग्रंथिकं । पिप्पलीमूलं । चटिकाशिरः । “चटकाशिरइतिहेमचंद्रः । चटकाशिरइव । चटका । शिरः । इतिपृथगपि । शिरोनापिप्पलीमूलइतिमेदिनी ” । त्रयंपिप्पलीमूलस्य । “पिपळमूळइतिख्यातस्य ” ॥ ११० ॥

गोलोमी । भूतकेशः । द्वे “ जटामांसीइतिप्रसिद्धायाः ” । गौरिवलोमान्यस्याः सागोलोमी । पत्रांगं । रक्तचंदनं । द्वेरक्तचंदनसदृशस्यरक्तसारस्य ।
 “कृष्णशिसव. पतंगइतिचख्यातस्य । पत्राण्यंगेऽस्यपत्रांगं ।” त्रिकटु । त्र्यूषणं । “त्र्युषणमितिद्विरूपकोशः ।” व्योषं । त्रीणिशुंठपिप्पलीमरीचानां
 समाहारस्य । त्रिफला । “तृफला । तृफलात्रिफलाचेतित्रिकांडशेषः ।” फलत्रिकं । द्वेहरीतक्यामलकबिभीतकफलानांसमाहारस्य ॥ १११ ॥
 ॥ इतिवैश्यवर्गः ॥ शूद्रः । अवरवर्णः । वृषलः । जघन्यजः । चत्वारिशूद्रस्य । चंडालोब्राह्मण्यांशूद्राज्जातस्तमभिव्याप्यवक्ष्यमाणाअंबष्ठकरणाद

गोलोमीभूतकेशोनापत्रांगंरक्तचंदनं ॥ त्रिकटुत्र्यूषणंव्योषंत्रिफलातुफलत्रिकं ॥ १११ ॥ इतिवैश्यवर्गः ॥
 अथशूद्रवर्गः ॥ ॥ शूद्राश्चावरवर्णाश्चवृषलाश्चजघन्यजाः ॥ आचंडालात्तुसंकीर्णाअंबष्ठकरणादयः ॥ १ ॥
 शूद्राविशोस्सुकरणोवृषोवैश्याद्विजन्मनोः ॥ शूद्राक्षत्रिययोरुग्रोमागधःक्षत्रियाविशोः ॥ २ ॥

यः । “आदिनाउयादयः ।” संकीर्णाः । प्रतिलोमानुलोमजत्वान्मिश्राः । एकं ॥ १ ॥ शूद्राशूद्रजातिरंगनाविद्वैश्यःतयोःसुतइतिवक्ष्यमाणेनान्वयःसुक
 रणइत्येकं । सतुलेखनवृत्तिः । वैश्यायांब्राह्मणाज्जातःसुतोवृषः । सतुचिकित्सावृत्तिः । शूद्रायांक्षत्रियाज्जातःउग्रः । सतुशस्त्रवृत्तिः । क्षत्रियायांवै
 श्याज्जातोमागधः । सतुराजादिस्तुतिपाठवृत्तिः । एकैकं ॥ २ ॥

अर्यावैश्या । वैश्यायां क्षत्रियाज्जातो माहिषः । अस्य ज्योतिषं शाकुनं शास्त्रं च स्वरशास्त्रं च जीविका । अर्याक्षत्रिया तस्यां शूद्राज्जातः क्षत्ता । तस्य वृत्तिः पार्थिकादिः । क्षत्तारौ । ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जातः सूत इत्युच्यते । तस्य गजबंधनमश्वानां वाहनं कर्मसारथेरित्यादिर्जीविका । तस्यां ब्राह्मण्यां वैश्याज्जातो वैदेहकः । चतुःषष्टिकला कर्मशैक्ष्यंतदुपजीविका । पण्यांगनानां राज्ञां च कुर्यात्संगतदिच्छया । उपजीव्यंतुतास्वेवेति । एकं ॥ ३ ॥ करण्यां शूद्रविशोः सुतायां माहिष्याद्वैश्याक्षत्रिययोः जाताज्जातोरथकारः स्यात् । अस्य वर्तनंतु । रथकर्मधनादिभिः । ब्राह्मण्यां वृषलेन शूद्रेण यउत्पादितः स चंडालः स्यात् । “चां

माहिषोर्याक्षत्रिययोः क्षत्तार्याशूद्रयोः सुतः ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतस्तस्यां वैदेहको विशः ॥ ३ ॥

रथकारस्तु माहिष्यात्करण्यां यस्य संभवः ॥ स्याच्चंडालस्तु जनितो ब्राह्मण्यां वृषलेन यः ॥ ४ ॥

कारुः शिल्पो संहतैस्तैर्द्वयोः श्रेणिः सजातिभिः ॥ कुलकः स्यात्कुलश्रेष्ठी मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

डाल इत्यपि ।” मृतचैलैर्निधमांसैः इमं शानेतस्य जीविनमित्येकैकं ॥ ४ ॥ कारुः । शिल्पी । द्वे चित्रकारादेः । शिल्पंकलासास्यस्य शिल्पी । “तक्षा च तंतुवायश्चनापितोरजकस्तथा । पंचमश्वर्मकारश्चकारवः शिल्पिनो मता इत्यपि ।” तैः सजातिभिः संहतैः श्रेणिः । सजातीयशिल्पसंघः श्रेणिरित्यर्थः । सखीपुंसलिंगः । एकं । कुलकः । “कुलिकः । कुलिको नागभेदे स्याद्गुभेदे कुलसत्तम इति मेदिनी” कुलश्रेष्ठी । द्वे शिल्पिकुलप्रधानस्य । शिल्पिभेदानाह । मालाकारः । मालिकः । द्वे “माळी इति प्रसिद्धस्य ।” पुष्पमालापण्यमस्य मालिकः ॥ ५ ॥

कुंभकारः । कुलालः । “द्वे कुंभकारइतिख्यातस्य ।” पलगंडः । लेपकः । द्वे गृहादौलेपकारस्य । “गंवडीइत्यादिरख्यातस्य ।” तंतुवायः । “तंत्र
वायः । तंद्रवायः । तंत्रवापइतिओष्ठ्यांतोपि ।” कुर्विदः । “कुपिदइत्यपि । कुपक्रोवे ।” द्वे पटानांनिर्मातरि । “कोष्ठीइतिख्याते” तुन्नवायः । सौचि
कः । द्वे कंचुक्यादेर्निर्मातरि । “शिंपीइतिख्याते ।” सूच्यावानंशिल्पमस्यसौचिकः ॥ ६ ॥ रंगाजीवः । चित्रकरः । द्वे “चितारी. रंगारीइत्यादिरख्यातस्य ।”
रंगंश्वेतपीतरक्तादिकमाजीवतिरंगाजीवः । शस्त्रमार्जः । असिधावकः । द्वे शस्त्रघर्षणोपजीविनः । “शिकलगारइतिख्यातस्य ।” पादूकृत् । चर्म

कुंभकारःकुलालःस्यात्पलगंडस्तुलेपकः ॥ तंतुवायःकुर्विदःस्यात्तुन्नवायस्तुसौचिकः ॥ ६ ॥

रंगाजीवश्चित्रकरःशस्त्रमार्जोसिधावकः ॥ पादूकृच्चर्मकारःस्याद्व्योकारोलोहकारकः ॥ ७ ॥

नाडीधमःस्वर्णकारःकलादोरुक्मकारकः ॥ स्याच्छांखिकःकांबविकःशौल्विकस्ताम्रकुट्टकः ॥ ८ ॥

कारः । द्वे “चांभारइतिख्यातस्य” पादूःपादत्राणिकरोतिपादूकृत्तांतः । व्योकारः । लोहकारकः । द्वे “लोहारइतिख्यातस्य । व्योइत्यव्ययंलोहबीजवा
चीतिश्रीभोजः” ॥ ७ ॥ नाडीधमः । स्वर्णकारः । कलादः । रुक्मकारकः । चत्वारिस्वर्णकारस्य । “सोनारइतिख्यातस्य” । शांखिकः । कांबविकः । द्वे शंखव
ल्यादेः कर्तरि । कंकणकारः । “कांसार” इतिख्याते । शौल्विकः । ताम्रकुट्टकः । द्वे “तांबटइतिख्यातस्य” शुल्बंताम्रंतद्वटनंशिल्पमस्यशौल्विकः ॥ ८ ॥

तक्षा । वर्द्धकिः । त्वष्टा । रथकारः । काष्ठतट् । पंच वर्द्धकेः । “सुतारइतिख्यातस्य” । वर्द्धयति छिनत्तिकाष्ठं वर्द्धकिः । तक्षाणौ । त्वष्टारौ । काष्ठंतक्ष्णो
 तितनूकरोतिकाष्ठतट् । काष्ठतक्षौ । ग्रामाधीनोयस्तक्षासग्रामतक्षइत्येकं । “गांवचासुतारइतिख्यातस्य ।” ग्रामकौटाभ्यांचतक्ष्णइतिटच् । अनधीन
 कः । स्वाधीनोयस्तक्षासकौटतक्षः स्यात् । एकं ॥ ९ ॥ क्षुरी । मुंडी । दिवाकीर्तिः । नापितः । अंतावसायी । पंच । नापितस्य । “नाहावीइतिख्यातस्य”
 निर्णेजकः । रजकः । द्वे वस्त्राणां धावकस्य । “परीटइतिख्यातस्य ।” शौंडिकः । मंडहारकः । द्वे सुराजीविनः । “कलालइतिख्यातस्य ।” शुंडासुरासा

तक्षातुवर्द्धकिस्त्वष्टारथकारस्तुकाष्ठतट् ॥ ग्रामाधीनोग्रामतक्षःकौटतक्षोऽनधीनकः ॥ ९ ॥ क्षुरीमुंडीदि
 वाकीर्तिनापितांतावसायिनः ॥ निर्णेजकःस्याद्रजकःशौंडिकोमंडहारकः ॥ १० ॥ जाबालःस्यादजाजी
 वोदेवाजीवस्तुदेवलः ॥ स्यान्मायाशांबरीमायाकारस्तुप्रतिहारकः ॥ ११ ॥

पण्यमस्यशौंडिकः ॥ १० ॥ जाबालः ।

अजाजीवः । द्वे अजापालस्य । “मैंढपाळ. मैंढक्या. धनगरइतिख्यातस्य ।” देवाजीवः । “देवाजीवीत्यपि” देवलः । द्वे देवसेवोपजीविनः । “गुरव.
 देवळीइतिख्यातस्य । देवलक्षणयातत्त्वंलातीतिदेवलः ।” माया । शांबरी । द्वे इंद्रजालस्य । “गारूडइतिख्यातस्य” शंबराख्यस्यासुरस्येयं शां
 बरी । मायाकारः । प्रतिहारकः । “प्रातिहारकइत्यपि । द्वे मायाविनः । गारुडीतिख्यातस्य ।” प्रतिहारोव्याजःप्रयोजनमस्य । सतथा ॥ ११ ॥

शैलाली । शैलूषः । जायाजीवः । कशाश्वी । भरतः । “भारतइत्यपि । कशाश्वेनचयत्नोक्तंनटसूत्रमधीयते । रंगावतारीशैलूषोनटोभरतभारतावि
तिवाचस्पतिः ।” नटः । षट्कनटेषु । “नटवाइतिख्यातेषु ।” नटतिनृत्यतिनटः । चारणः । कुशीलवः । द्वे कथकानाननटविशेषाणां । “कुत्सितंशी
लमस्यस्यकुशीलवः” ॥ १२ ॥ मार्दंगिकाः । मौरविकाः । द्वे मृदंगवादनकुशलानां । “मृदंगी. परववाजीइतिख्यातानां ।” पाणिवादाः । पाणि
घाः । द्वे येपाणितलेनैवपाण्यंतरेमृदंगादिध्वनिमनुकुर्वंतितेषां । “हाताचेतालधारीइतिख्यातानां ।” वेणुध्माः । वैणविकाः । द्वे वेणुवादिनां । “पावे

शैलालिनस्तुशैलूषाजायाजीवाःकशाश्विनः ॥ भरताइत्यपिनटाश्वारणास्तुकुशीलवाः ॥ १२ ॥

मार्दंगिकामौरविकाःपाणिवादास्तुपाणिघाः ॥ वेणुध्माःस्युर्वैणविकावीणावादास्तुवैणिकाः ॥ १३ ॥

जीवांतकःशाकुनिकोद्वौवागुरिकजालिकौ ॥

करीइतिख्यातानां ।” वेणुध्माआदंतः सोमपावत् । वीणावादाः । वैणिकाः । द्वे वीणावादनंशिल्पमेषां । “विणेकरीइतिख्यातानां” ॥ १३ ॥ जी
वांतकः । “जीवांतिकइत्यपि ।” शाकुनिकः । द्वे पक्षिणांहंतरि । “पक्ष्यांचापारधीइतिख्याते ।” वागुरिकः । जालिकः । द्वे जालेनमृगान्बध्नतः ।
वागुरामृगबंधनी तथाचरतिवागुरिकः ॥

वैतंसिकः । कौटिकः । मांसिकः । त्रयं यो मांसविक्रयेण जीवति तस्य । “खाटकी इति ख्यातस्य । वितंसेन मृगपक्ष्यादिबंधनोपायेन चरति वैतंसिकः । मांसं पण्यमस्य मांसिकः” ॥ १४ ॥ भृतकः । भृतिभुक् । कर्मकरः । वैतनिकः । चत्वारि वैतनोपजीविनः । “चाकर मजूर इति प्रसिद्धस्य ।” भृतिवैतनं । भृतिवैतनं भुंक्ते भृतिभुक् । वार्तावहः । वैवधिकः । “विवधिक इत्यपि ।” द्वे वार्तायावाहके । “कावढ्या इति ख्याते ।” विवधः पर्याहारः । तं वहति वैवधिकः । भारवाहः । भारिकः । “द्वे ओझे करी इति ख्यातस्य । भारीतिनांतोप्यन्यत्र” ॥ १५ ॥ विवर्णः । पामरः । नीचः । प्राकृतः । पृथ

वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समंत्रयं ॥ १४ ॥ भृतको भृतिभुक् कर्मकरो वैतनिकोऽपि सः ॥ वार्तावहो वैवधिको भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥ विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथक् जनः ॥ निहीनोऽपसदो जाल्मः क्षुल्लकश्चेतरश्च सः ॥ १६ ॥ भृत्ये दासे रदासे यदासं गोप्यकचेटकाः ॥ नियोज्य किंकर प्रैष्य भुजिष्य परिचारकाः ॥ १७ ॥

कृजनः । निहीनः । अपसदः । “अपशेद इति भरतमालायां ।” जाल्मः । क्षुल्लकः । “खुल्लकः । खुल्लकस्त्रिषु नीचे लप इति रभसः ।” इतरः । दशनीचस्य ॥ १६ ॥ भृत्यः । दासेरः । दासेयः । दासः । “दाश इति तालव्यांतोऽपि ।” गोप्यकः । चेटकः । “चेडक इत्यपि ।” नियोज्यः । किंकरः । प्रैष्यः । “प्रेष्य इत्यपि ।” भुजिष्यः । परिचारकः । एकादशदासस्य । प्रैष्यः प्रादूहो देति वृद्धिः ॥ १७ ॥

पराचितः । “पराजितोपि । परैराजीयतेस्म ।” परिस्कंदः । “परिष्कंदः । परेश्वेतिषत्वं । परिष्कन्नः । परिस्कन्नश्चइत्यपि” परजातः । परैधितः । च
 त्वारिपरेणसंवर्धितस्य । परैराजीयतेवर्धतेपराचितः । मंदः । तुंदपरिमृजः । “घञितुंदपरिमार्जोपि ।” आलस्यः । शीतकः । अलसः । अनुष्णः ।
 षट् अलसस्य । अलसमस्यस्य अलसः । अर्शआद्यच् । “अलसएव आलस्यः । स्वार्थेभ्यञ् । अणि आलसइत्यपि” ॥ १८ ॥ दक्षः । चतुरः । पे

पराचितपरिस्कंदपरजातपरैधिताः ॥ मंदस्तुंदपरिमृज आलस्यः शीतकोऽलसोनुष्णः ॥ १८ ॥

दक्षेतुचतुरपेशलपटवः सूत्थान उष्णश्च ॥ चंडालप्लवमातंगदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥

निषादश्चपंचाविंतेवासिचांडालपुक्कसाः ॥ भेदाः किरातशबरपुलिंदाम्लेछजातयः ॥ २० ॥

शलः । पटुः । सूत्थानः । उष्णः । षट् दक्षस्य । “उष्णत्वंशीघ्रकारित्वमस्यास्तीत्युष्णः ।” चंडालः । प्लवः । मातंगः । दिवाकीर्तिः । जनंगमः । “ज
 लंगमइत्यपि” ॥ १९ ॥ निषादः । श्वपचः । “श्वपाकइत्यपि” अंतेवासी । चांडालः । पुक्कसः । “पुक्कसः श्वपचेऽधमइति मेदिनी” दशचांडालस्य ।
 अत्रावांतरभेदोस्ति किंचित्सोनादृतः । किरातादयस्त्रयो म्लेछजातयश्चंडालानां भेदाः । किरतिशरान् किरातः । अरण्यचरा एते । “पुलिंदः कथ्यते
 म्लेछेपुलिंदोपि निगद्यतइति तारपालः” ॥ २० ॥

व्याधः । मृगवधाजीवः । मृगयुः । लुब्धकः । चत्वारिव्याधस्य । विव्यतिमृगान्व्याधः । कौलेयकः । सारमेयः । कुक्कुरः । “कुक्कुरइत्यनादिकोशः । कुक्कुरइतिराजमुकुटः ।” मृगदंशकः ॥ २१ ॥ शुनकः । भषकः । श्वा । सप्तशुनकस्य । श्वानौ । “कुक्कुरस्तुशुनिःश्वानः कपिलोमंडलःशुनइतिवाचस्पतिः ।” योगितः प्रायोगेण उन्मत्तत्वं प्रापितः श्वा अलर्कः स्यात् । “अलकइतिमुकुटः ।” एकं । यो मृगयाकुशलः श्वांसविश्वकद्रुरित्येकं । “पारधीकु

व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोपिसः ॥ कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः ॥ २१ ॥
 शुनको भषकः श्वा स्यादलर्कस्तु स योगितः ॥ श्वा विश्वकद्रुर्मृगयाकुशलः सरमाशुनी ॥ २२ ॥
 विट्चरः सूकरो ग्राम्यो वर्करस्तरुणः पशुः ॥ आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगयास्त्रियां ॥ २३ ॥

त्रा इति ख्यातस्य । विश्वंकंदते । कदि आह्वाने” शुनी सरमा स्यात् । एकं । सरमा देवशुनी । सामान्याभिधानं तूपचारात् ॥ २२ ॥ यो ग्राम्यः सूकरः स विट्चरः स्यात् । एकं । “गांवडुकरं इति ख्यातस्य । यस्तरुणः पशुरजादिः स वर्करः । एकं । बकरा इत्यादि ख्यातस्य तरुणपशुमात्रस्य ।” आच्छोदनं । मृगव्यं । आखेटः । मृगया । चत्वारि पापद्वेः । “शिकारी इति ख्यातायाः । मृगयास्त्रियां” ॥ २३ ॥

लुब्धयोगालुब्धकसंबन्धादक्षिणारुर्दक्षिणेपार्श्वैः रुर्व्रणमस्यसकुरंगकोदक्षिणेर्मास्यात् । एकं । दक्षिणेर्माणौ । चौरः । “ पचाद्यचिचोरइत्यपि ” ऐका
गारिकः । स्तेनः । दस्युः । तस्करः । मोषकः ॥ २४ ॥ प्रतिरोधिः । परास्कंदिः । पाटच्चरः । “ पटच्चरइत्यपि ” । चोरजीर्णपटयोः पटच्चरइतिनामानुशा
सनं ” । मलिम्लुचः । दशचोरस्य । चौरिका । “ चोरिकेत्यपि ” । सैन्यं । “ स्तेयं । स्तेयंसैन्यंचचौर्येस्याच्चौरिकाचोरिकेस्त्रियामितिवाचस्पतिः ” ।

दक्षिणारुर्लुब्धयोगादक्षिणेर्मांकुरंगकः ॥ चौरैकागारिकस्तेनदस्युतस्करमोषकाः ॥ २४ ॥
प्रतिरोधिपरास्कंदिपाटच्चरमलिम्लुचाः ॥ चौरिकासैन्यचौर्यंचस्तेयंलोम्ब्रंतुतद्धने ॥ २५ ॥
वीतंसस्तूपकरणबंधनेमृगपक्षिणां ॥ उन्माथःकूटयंत्रस्याद्वागुरामृगबंधनी ॥ २६ ॥

चौर्यं । त्रीणिस्तेयस्य । चौरस्यभावःचौरिका । चौर्यधनंलोम्ब्रंस्यात् । “ लोत्रं । लोत्रमश्रुणिचोरितइतिविश्वः । लोतमितिजटाधरः । एकं ॥ २५ ॥
मृगपक्षिणाबंधननिमित्तंयदुपकरणंपाशजालादि सवीतंसइत्येकं । “ वितंसइत्यपि ” उन्माथः । कूटयंत्रं । द्वेमृगपक्षिबंधनार्थंछलेनयद्यंत्रनिवेश्य
तेतत्र । “ सांपळाइतिख्याते ” । वागुरा । मृगबंधनी । द्वेजालीकृतरज्जुविशेषे । “ मृगांचिंजालेइतिख्याते ” ॥ २६ ॥

शुल्बं । “ शुल्बेत्यपि । ढीबंतापि ” वराटकं । रज्जुः । वटी । गुणः । पंच रज्जोः । “ सुंब दोरी च ज्हाटइति ख्यातायाः । ” तत्र वराटको स्त्रियां । रज्जुः स्त्रियां । वटी त्रिषु । रज्जुः शुल्बा वराटो नेति रत्नकोशः । “ शुष्मं वटाकरइति स्वामिपाठः । ” ग्रहेः कूपात्सलिलमूर्ध्वं वा स्यते येन तस्मिन् यंत्रे । “ सहाट लाटइति ख्याते । ” उद्धाटनं घटीयंत्रं चेति द्वयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ वेमा । “ वेमइत्यपि ” । वायदंडः । “ वापदंडइत्योष्ठ्यमध्योपि ” । द्वे वस्त्रव्यूतिदंड

शुल्बं वराटकं स्त्रीतुरज्जुः स्त्रिषु वटीगुणः ॥ उद्धाटनं घटीयंत्रं सलिलोद्धाहनं ग्रहेः ॥ २७ ॥
पुंसि वेमा वायदंडः सूत्राणि नरितंतवः ॥ वाणिर्व्यूतिः स्त्रियौ तुल्ये पुस्तं लेप्यादिकर्मणि ॥ २८ ॥

स्य । “ कोष्ठ्याचें थोटेंइति ख्यातस्य ” । वयतितंतूननेन वेमा । वेमानौ । ऊयतेइति वायः वानं तदर्थो वायदंडः । तालव्यमध्यः । सूत्राणि । तंतवः । द्वे “ सूतइति ख्यातस्य । सूत्रतंतुरितिसमस्तंहारावल्यां ” । तंतुः पुंसि । वाणिः । व्यूतिः । “ व्युतिरिति द्विरूपकोशः । विशिष्टा ऊतिर्व्यूतिः । ” द्वेतंतुवानस्य । “ विण्णेंइति ख्यातस्य ” । लेप्यं मृदापुत्तलिकादिकरणं । आदिना काष्ठपुत्तलिका कर्मगृह्यते तत्र पुस्तमित्येकं । “ यदुक्तं । मृदावादारुणावाथ वस्त्रेणाप्यथ चर्मणा । लोहरत्नेः कृतं वापि पुस्तमित्यभिधीयतइति ” ॥ २८ ॥

वस्त्रदंतादिभिः कृतापुत्रिकापांचालिकास्यात् । “पंचालिकेत्यपि” । पंचभिर्वर्णैरल्यते भूष्यते । घञ् । एकं । बाहुली इति ख्यातस्य । पुत्र इवेति कन् ।
दंतो मज्जदंतः । आदिना चर्मलेत्यादिग्रहणं । जतुलाक्षा तद्विकारो जातुषं । त्रपुवंगं तद्विकारो त्रापुषं । एकैकं । त्रपुजतुनोः षुक् ॥ २९ ॥ पिटकः । पेट
कः । पेटा । “पेटेति मुकुटः । “पीडेति स्वामी” । मंजूषा । चत्वारिवस्त्रालंकारादिस्थापनार्थं कृतायामंजूषायाः । “पेटी इति ख्यातायाः ।” आद्यौ
पेटारिकायां परौ महत्यामिति स्वामी । विहंगिका । भारयष्टिः । द्वे शिष्याधारलुगुडस्य । “खुंटी इत्यादि ख्यातस्य” । इयं भारोद्वाहनार्थाच्चतुर्दंडिकेति

पांचालिकापुत्रिकास्याद्वस्त्रदंतादिभिः कृता ॥ जतुत्रपुविकारे तु जातुषं त्रापुषं त्रिषु ॥ २९ ॥

पिटकः पेटकः पेटा मंजूषाथविहंगिका ॥ भारयष्टिस्तदालंबि शिष्यं काचोथपादुका ॥ ३० ॥

पादूरुपानत्सैवानुपदीनापदायता ॥

सभ्याः । शिष्याधारस्कंधग्राहयोर्लुगुड इति द्विविधाः । विहंगमेत्यपि पाठः । तस्यां भारयष्ट्या मालंबते तत्तदालंबि शिष्यं काचः स्यात् । काचः शिष्ये म
णौ नेत्ररोगभेदे मृदंत इति विश्वः । द्वे आलंबमानस्य रज्जुपंजरस्य । “शिकें इति ख्यातस्य” पादुका ॥ ३० ॥ पादूः । उपानत् । त्रयं मपि स्त्रियां पादत्राण
स्य । “जोडा इति ख्यातस्य” सैवोपानत्पदायता पादायामेन बद्धा अनुपदीना । एकं । “वाहाण इति ख्यातस्य” ॥

नधी । वधी । वरत्रा । त्रयंचर्ममध्यारज्ज्वाः । “वाधीइतिख्यातायाः” अश्वादेस्ताडनीरज्जुः कशास्यात् । एकं । “जेरबंदइतिख्यातस्य । आदिनाउष्ट्र
गर्दभचोरादिग्रहः” ॥ ३१ ॥ चांडालिका । “चंडालिकेत्यपि ।” कंडोलवीणा । “कंडोलवीणेत्यपि । कंडोलीतिपृथगपि ।” चंडालवल्लुकी । त्रयं
किनरीतिख्याताया अंत्यजवीणायाः । नाराची । एषणिका । द्वे स्वर्णकाराणां नाराचाकृतिर्यालोहशलाकातत्र । “कांटा. तराजूइतिख्याते ।” शा
णः । निकषः । कषः । त्रीणि स्वर्णादियत्र घर्षणेन परीक्ष्यते तस्याः शिलायाः । “कसोटी. निसाणा इत्यादिख्यातायाः” ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः । पत्रपरशुः ।

नधी वधी वरत्रा स्यादश्वादेस्ताडनी कशा ॥ ३१ ॥ चांडालिका तु कंडोलवीणा चंडालवल्लुकी ॥ नाराची स्यादेषणिका
शाणस्तु निकषः कषः ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः पत्रपरशुरीषिका तूलिका समे ॥ तैजसावर्तनी मूषा भस्मा चर्मप्रसेविका ॥ ३३ ॥

द्वे स्वर्णादि छेदनार्थस्य परशोः । “कानसइतिख्यातस्य” ईषिका । “ईषिका । ईषीका इत्यपि” । तूलिका । द्वेशलाकाभेदस्य । “सळईइतिख्यातस्य” ।
तैजसं आवर्त्यते यत्र सा तैजसावर्तनी । स्वर्णादिपाकार्थः पात्रविशेषः मूषा स्यात् “मूसइतिख्याता । मुषा । मूषी । मुषी । मूषात्वावर्तनी मूषीति शब्दार्ण
वः । मूषस्तेय इत्यस्माद्भिदाद्यङि ज्हास्वादि रपि । ज्हास्वामुषामुषी ।” एकं । भस्मा । चर्मप्रसेविका । “चर्मप्रसेवक इत्यपि ।” द्वे अग्निज्वलनार्थस्य च
र्मप्रसेवकस्य । “भाताइतिख्यातस्य” ॥ ३३ ॥

आस्फोटनी । “ लास्फोटनी । वेधनीतुलास्फोटन्यांस्फोटनीवृषदंशिकेतिवाचस्पतिः । ” वेधनिका । द्वेमण्यादेर्वेधोपयुक्तस्यशस्त्रभेदस्य । “ सा मताइतिख्यातस्य ” । कृपाणी । कर्तरी । द्वेस्वर्णपात्रादिविच्छिद्यतेयेनतस्यकातरइतिख्यातस्य । वक्षादनी । वक्षभेदी । द्वेवक्षभेदनार्थस्यशस्त्रभेदस्य । “ वांकस. तासणीइतिख्यातस्य ” । टंकः । “ तंकइत्यपि ” । पाषाणदारण । द्वेपाषाणदारणार्थस्ययनभेदस्य । “ टांकीइतिप्रसिद्धस्य ” ॥ ३४ ॥ क्रकचः । करपत्रं । द्वेकाष्ठादिविदारणार्थस्यकरवतइतिख्यातस्य । आरा । चर्मप्रभेदिका । द्वेचर्मखंडनार्थस्यशस्त्रभेदस्य । आरीइतिख्यातस्य । सूर्मि । “ सूर्मिरिति

आस्फोटनीवेधनिकाकृपाणीकर्तरीसमे ॥ वक्षादनीवक्षभेदीटंकःपाषाणदारणः ॥ ३४ ॥

क्रकचोऽस्त्रीकरपत्रमाराचर्मप्रभेदिका ॥ सूर्मिस्थूणायःप्रतिमाशिल्पंकर्मकलादिकं ॥ ३५ ॥

प्रतिमानंप्रतिबिंबंप्रतिमाप्रतियातनाप्रतिच्छाया ॥ प्रतिकृतिरर्चापुंसिप्रतिनिधिरूपमोपमानंस्यात् ॥ ३६ ॥

वा” । स्थूणा । अयःप्रतिमा । त्रयंलोहप्रतिमायाः । कलागीतनृत्यादिकंयत्कर्मतच्छिल्पं । आदिनारथकारादिकर्म ॥ ३५ ॥ प्रतिमानं । प्रतिबिंबं । प्रतिमा । प्रतियातना । प्रतिच्छाया । प्रतिकृतिः । अर्चा । प्रतिनिधिः । अष्टौप्रतिमायाः । “ प्रतिकृत्यमीयतेऽनेनप्रतिमानं । माङ्गमाने ” । प्रतिनिधिःपुंसि । उपमा । उपमानं । द्वेउपमितकरणस्य । “ भावेकरणेच । येनोपमीयतेयाचोपमितिस्तयोरेतेनामनीइत्यर्थः । केचित्तुपूर्वान्वितेइत्याहुः ” ॥ ३६ ॥

समादिसप्तकंसमांतरस्य । “सहमानेनवर्ततेसमानमानमस्येतिवासमानः । एतेवाच्यलिङ्गाः ”सदृक्शांतः । अमीनिभसंकाशादयः उत्तरपदेस्थिताः सदृशपर्यायावाच्यलिङ्गाश्चस्युः । यथापितृनिभः पुत्रः । नित्यसमासोयं । पित्रासदृशइत्यर्थः । मातृनिभाकन्यामातुः सदृशीत्यर्थः । आदिनाभूतरूपकल्पादियहः । “यथापितृभूतः पितृरूपः पितृकल्पः ”कर्मण्या । विद्या । भृत्या । भृतिः । भर्म । वेतनं ॥ ३८ ॥ भरण्यं । “भरण्येत्यपि ।” भरणं । मू

वाच्यलिङ्गाः समस्तुल्यः सदृक्षः सदृशः सदृक् ॥ साधारणः समानश्चस्युरुत्तरपदेत्वमी ॥ ३७ ॥ निभसंकाशनीकाशप्रतीकाशोपमादयः ॥ कर्मण्यातुविधाभृत्याभृतयोभर्मवेतनं ॥ ३८ ॥ भरण्यंभरणंमूल्यंनिर्वेशः पणइत्यपि ॥ सुराहलिप्रियाहालापरिसुहृदरूपात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमाप्रसन्नेराकादंबर्यः परिस्रुता ॥ मदिराकश्यमद्येचाप्यवदंशस्तुभक्षणं ॥ ४० ॥

ल्यं । निर्वेशः । पणः । एकादशवेतनस्य । सुरा । हलिप्रिया । हाला । परिस्रुत । वरूणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमा । प्रसन्ना । इरा । कादंबरी । परिस्रुता । मदिरा । कश्यं । मद्यं । त्रयोदशमद्यस्य । कदंबेजातोरसः कादंबस्तंरातिकादंबरी ।” तत्रगौडीपैष्टीचमाध्वीचविज्ञेयात्रिविधासुरेतिवचनात् । सुरादिद्वयंगौड्यादि त्रिविधमद्यस्य । शेषमद्यमात्रस्येत्येके । पानरुचिजननार्थं यद्वांजनं भक्ष्यते सोवदंशइत्येकं । “भर्जितचणकादि भक्षणस्य ।” ॥ ४० ॥

शुंडापानं । मदस्थानं । द्वे मद्यगृहस्य । “शुंडा । पानं । इतिपृथगपि । शुंडापानगृहेमता । अप्यंबुहस्तिनीवेश्याहस्तिहस्तसुरासुचेतिमेदिनी । शुंडा
 पिजलहस्तिन्यामदिराकरिहस्तयोरिति विश्वः । पानंपीतिभाजनरक्षणेइतिमेदिनी ।” पीयतेस्मिन्पानं । मधुवारः । मधुक्रमः । द्वे मधुपानपरिपा
 त्याः “मधुनोवारः समयः मधुवारः ।” मध्वासवः । माधवकः । मधु । माध्वीकं । “माध्वीकमित्यपि । मृद्विकाद्राक्षा तस्याः विकारः । तस्य विकारइ
 त्यण् ।” चत्वारिमधुक्रपुष्पोद्भवस्यमद्यस्य “द्वौद्वौपर्यायावित्यपिमतं । माध्वीकमितिपाठेमध्वादिद्वयंद्राक्षारसस्य ।” तत्रमाध्वीकंमधुचद्वयोःन किंतु

शुंडापानंमदस्थानंमधुवारामधुक्रमाः ॥ मध्वासवोमाधवकोमधुमाध्वीकमद्वयोः ॥ ४१ ॥

मैरेयमासवःसीधुर्मैदकोजगलःसमौ ॥ संधानंस्यादभिषवःकिण्वंपुंसितुनग्नहूः ॥ ४२ ॥

कृत्रिबेएव ॥ ४१ ॥ मैरेयं । आसवः । सीधुः । “तालव्यादिरपिशीधुरिति । यद्यपिशीधुरिक्षुरसैःपक्कैरपक्कैरासवोभवेत् । मैरेयंधातकीपुष्पगुडधानांबुसंह
 तमितिमाधवः । तथापिभेदमनादृत्योक्तं”त्रयमिक्षुशाकादिजन्यस्यमद्यविशेषस्य । सीधुरास्त्रियां । आसवःपुंसि । मैदकः । जगलः । द्वे सुराकल्कस्य ।
 मद्यभेदस्येत्येके । “जगलोमदनद्रुमे । मैदकेपिष्टमद्येचेतिकोशांतरं” । संधानं । अभिषवः । द्वे मद्यसंधानस्य । फलवंशांकुरादिकंदीर्घकालंयत्संधीय
 तेतस्येत्येके । किण्वं । “कण्वमित्यपि ।” नग्नहूः । द्वे तंडुलादिद्रव्यकृतसुराबीजस्य । “मत्तनग्नकृताह्वानस्येत्यन्ये ।” नग्नह्वौ ॥ ४२ ॥

सुरायामंडअग्रभागःकारोत्तरः । “कारेणक्रिययाउत्तरःकारोत्तरः । कारोत्तयइत्यपि” । एकं । आपानं । पानगोष्ठिका । द्वेपानार्थायाःसभायाः । “आ
संभूयंपिबंत्यत्रआपानं” । चषकः । पानपात्रं । द्वे “मद्यपात्रस्य । चषकोऽस्त्रीसुरापात्रोभधुमद्यनभेदयोरितिमेदिनी” । सरकः । अनुतर्षणं । द्वे मद्य
पानस्य । अपिशब्दात्सरकोप्यस्त्रीसरकं वानानुतर्षणेनेतिरत्नकोशः । सरकःसीधुपानेक्षुशीधुनोमद्यभाजनइत्यजयः” ॥ ४३ ॥ धूर्तः । “धार्तइत्यपि

कारोत्तरैःसुरामंडआपानंपानगोष्ठिका ॥ चषकोऽस्त्रीपानपात्रंसरकोप्यनुतर्षणं ॥ ४३ ॥

धूर्तोऽक्षदेवीकितवोऽक्षधूर्तोऽधूतकृत्समाः ॥ स्युर्लग्नकाःप्रतिभुवःसभिकाद्यतकारकाः ॥ ४४ ॥

पाठः । धावनेनआर्त्तः ।” अक्षदेवी । कितवः । अक्षधूर्तः । धूतकृत् । पंच धूतकृतः । “सोंगटीबाज. जुवेवाजइतिख्यातस्य ” अक्षैर्दीप्यतिअक्षदे
वी । इन्नंतः । लग्नकः । प्रतिभूः । द्वे ऋणादौप्रतिनिधिभूतस्य । “जामीनइतिख्यातस्य । प्रतिप्रतिनिधिर्भवतिप्रतिभूः” सभिकाः । धूतकारकाः ।
द्वयं येधूतकारयंतितेषां । “सभाधूतमाश्रयत्वेनास्यास्तिसभिकः” ॥ ४४ ॥

द्यूतः । अक्षवती । कैतवं । पणः । चत्वारिद्यूतस्य । “अक्षाःपाशकाः संत्यस्यांसाअक्षवती ।” पणः । ग्लहः । इतिद्वे द्यूतजयेयत्भाषाबंधेनग्राह्यंतस्य ।
 अक्षः । देवनः । पाशकः । त्रयं शारिपरिणयनेहेतुभूतस्यपाशस्य । “फांसेइतिख्यातस्य” ॥ ४५ ॥ शारीणामितस्तोनयनेपरिणायइत्येकं । अस्त्रि
 यामित्यस्य अष्टापदेनशब्देनसंबंधः । अष्टापदं । शारिफलं । द्वे शारीणामाधारस्यकोष्ठकयुक्तस्यवस्त्रादेः । “सारीपटइतिख्यातस्य ।” शारयस्तु

द्यूतोस्त्रियामक्षवतीकैतवंपणइत्यपि ॥ पणोऽक्षेषुग्लहोक्षास्तुदेवनाःपाशकाश्वते ॥ ४५ ॥
 परिणायस्तुशारीणांसमंतान्नयनेऽस्त्रियां ॥ अष्टापदंशारिफलंप्राणिद्यूतंसमाव्हयः ॥ ४६ ॥

काष्ठादिरचितोद्यूतोपकरणविशेषः । प्राणिद्यूतंप्राणिनामेषकुक्कुटादीनांद्यूतंमिथोयुद्धलक्षणः क्रीडाविशेषः समाव्हयः । अप्राणिभिःकृतंयत्तुतल्लो
 केद्यूतमुच्यते । प्राणिभिःक्रियतेयत्तुसविज्ञेयःसमाव्हयइत्युक्तेः । एकं ॥ ४६ ॥

अत्रकेषांचिल्लिङ्गभेदविधानाभावात्प्राप्तमपूर्णत्वंपरिहरति । उक्ताइति । अत्रशूद्रवर्गैर्यौगिकाःकुंभकारमालाकारप्रभृतयःशब्दाःकाव्यपुराणादिषुपुंस्ये
वभूरिप्रयोगत्वात्प्रचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मिन्नेवल्लिङ्गेउक्तानिर्दिष्टास्तेऽन्यतोऽन्यत्रस्त्रीत्वादिविशिष्टेविशिष्यवृत्तौसत्यांताद्धर्म्यात् विशिष्टानांविशेष्यधर्म
त्वाल्लिङ्गांतरेस्त्रीलिङ्गादावप्युहनीयाः । अपिशब्दात्सूढाअपिकरणकुलालादयोजातिवचनात्पुंसिस्त्रियांचवर्ततेइतिज्ञेयं यस्यावयवशक्यएवार्थोबुध्य

उक्ताभूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्येऽत्रयौगिकाः॥ ताद्धर्म्यादन्यतोऽवृत्तावूल्यालि
गांतरेपिते ॥ ४७ ॥ ॥ इतिशूद्रवर्गः ॥ ॥ इत्यमरसिंहकृतौना
मलिङ्गानुशासने ॥ द्वितीयःकांडोभूम्यादिःसांगएवसमर्थितः ॥ १ ॥ ॥ ७३

तेस्यौगिकः । यस्यावयवशक्तिमनपेक्ष्यसमुदायशक्तिमात्रेणार्थोबुध्यतेसूढः । तत्रयौगिकोल्लिङ्गांतरे यथाकुंभकारी स्त्री । कुंभकारंकुलं । एवंमा
लाकारी । मालाकारं । अणंतत्वास्त्रियांढीष् । अयौगिकोयथा । करणी । कुलाली । अत्रजातेरस्त्रीविषयादितिङीष् ॥ ४७ ॥ ॥ इतिशूद्रवर्गः ॥
॥ श्रीमत्यमरविवेकेमहेश्वरेणविरचितएवायंभूम्यादिद्वितीयःकांडःसमाप्तः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अमरकोशद्वितीयकांडस्यवर्गानुक्रमेण श्लोकसंख्या.

वर्गिकाः	वर्गनामानि	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः	वर्गिकाः	वर्गनामानि	मूलश्लोकाः	क्षेपकश्लोकाः
१	भूमिवर्गः	१८	१	६	मनुष्यवर्गः	१३९॥	१
२	पुरवर्गः	२०	॥	७	ब्रह्मवर्गः	५८	५
३	शैलवर्गः	८	॥	८	क्षत्रियवर्गः	११९॥	०
४	वनौषधिवर्गः	१६९॥	०	९	वैश्यवर्गः	१११	१॥
५	सिंहादिवर्गः	४३	२॥	१०	शूद्रवर्गः	४७	०
		२५८॥	४॥			४७५	७॥
							संकलनयावर्गः १०
							मूलश्लो० ७३३॥
							एवं ७४५॥
							क्षे० श्लो० १२

नं. १२२

इत्यमरकोशसटीकोद्वितीयकांडः समाप्तः

सुप्रसन्न
श्रीगुरुभ्यो नमः
॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥